Τέλος τῆς τῶ πάπου σεσωπέρου μαρτινιγλίου, μοναχοῦ καισαρείου ἑλληνικῶν ποιημάτων.

Excusum iam opus cum manuscripto contulimus, & animaduertimus in eo nonnullas reperiri lectionis varietates & præterea pauca quædam in hoc impressum irrepsisse errata, quæ tam etsi parui videbantur esse momenti, nihilominus hic adnotanda curauimus. & primo pag. 4. versu 14. ὑφιγγες, ὑφιγγὲς. vers. 22. ἴλαχον, al. ἴμμορεν. pag. 13. vers. 30. ἐπὶ κόρης ἐωὶ κόρρης. pag. 14. ver. 11. τὸ μεταφρενον al. δὲ μετάφρενον, pag. 15. vers. 26. θυμοδάκεσσι, θυμοδακέσσι. pag. 20. ἀίργυλος, ἀργυλὸς. pag. 31. vers. 5. κατίβροξε al. κατέβρωξε pag. 43. vers. 26. κλυθείη νεφέλας &c. al. κλυθείη νεφέλας, ὃς οὐτάσσον ἀγλαΐεῖσθαι νέα λέγοι δέξῃ μητρὸς, ὅσον σφετέρῃ. pag. 48. ὄρσο σὺ, καὶ χηλὸς μεδάλᾳ σολύθεσε τοκῆϊ νιὶ, σίθεν κάρτευς, εἰς ἀνάπαυμα λεὸν al. ὄρσο σὺ, καὶ χηλὸς σέο κάρτεος ἀρχὲ δαίφρων ὄρσο, καὶ εἰσέλασον εἰς ἀνάπαυμα τεὸν. pag. 51. vers. 12. πρὸς θεοῦ ἄσυ βροτοὺς. al. πρὲς θεὸν ἄμμε μέγαν pag. 58. πρὸς δ' ἴθ' ἴλα, πρὸς δ' ἴτ' ἴλα. nam ἴλα cum nota tenui scribitur, tametsi ab aspirato verbo descendit εἰλύω. pag. 60. vers. 19. αἴθων, αἴθων pag. 139. post versiculum ἀλλὰ τῷ σῷ προσρόπῳ, deest versus τῷ ποθοῦντι σ' ἱκέσθαι. pag. 255. εἰς deest ὶ nam εἰσὶ scribendum est.

εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρεόντειον.

πολύμοι φιλάτατ' Ἔρος,
χαίτων θάλος φαεινὸν,
φίλαζοι φρενῶν ἄθ' ὑφῶ,
ἀγαθὴ διδοῦ ἐφετμὴ
ἐθέλω γ' ἰδεῖν σε κλειτὸν
ποθέων μάλιστα πάντων.
χαὶ γοῶσ' ἐλόντα λαμπρὸν
ῥαδινῇ κάτοπτρον αἴρειν
κέλομαι τὸ καλὸν εἶδος
ἐαζοῦ σέθεν προσώπου,
φάος ὀμμάτων τὸ φαιδρὸν,
χ' ἁπαλὸν ῥόδον παρειῶν,
τό, τε λοιπὸν αὖθος ἥβης,
καθάπις σοφῶν κέλευεν
τόδε δὴ ποιεῖν κατ' ἦμαρ,
ἵνα σεῦ καλῆς ὀπωπῆς
ἐσορῶν χάειν θεπτὸν,
ἅμα καὶ τὸ σῶμ' ἄμωμον,
σύγε μήποτ' οὐδὲν αἰσχρὸν
κατὰ σλὼ φυλὼ ἐλέγχων
χαείεσαν ἐκτελέσῃς.
μετίης δὲ χεῖνα πάντα
ὅσ' ἐλαθθέρως προσῆκεν
ἀρετῇ διαφρέπουσιν.
ἵν' ἰδώνσ' ἀνήρ τις ἔμφρων
σοὶ σοῦ λέγοιτ' ἀγαθείς.
ὁ νεωίνης ἴσ' ὅσσ'
χρέα μὼ μάλ' ὄρθ' καλὸς
πολὺ καλλίων δὲ θυμόν.

ῥήτῳ δ' ἐναργὲς τῷ δ' ἐμοὶ τεκμήριον.
ὅτι φρενοπλὴξ σὺ ψέγεις μηδὲν ποῶν
ταὐτὰ τὰ πολλοῖς τῷ σοφῶν δεδογμένα,
κ' αὐτοῖς ἀνάπτεις τοῖς σοφοῖς μεμφὼ κακήν.
ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν τῷ δε κρείττονα δεῖσαι
τὸν ἐγκαλεῖν μέλλοντα τοῖς ἄλλων πόνοις.
γνὺς οὖν σε κείνειν ἐν πάθει δι μορφθόεν,
κακῶς κεἰθεῖσι παρ σέθεν γ' οὐκ ἐμμενῶ.
εἰς ἴσορα μῦρτιν ἐγγονὸν τὸν αὖτε ἀνεψιὸν,
νεανίαν ἐκφορεπῆ.

ΠΟυλὺ μῶσ' ἄλλοις ἐόντα ποιεῖ
ἀχάεις μάτηρ φιλότατος ἐμᾶς,
δύκλεὴς μορφᾶς ταμία θεατᾶς,
φίντατε παιδῶν.
ἄδε δ' ἀνθεφόπων σοβαρῶν περ ὄντων
ἦτορ ἐν στέρνοις δονέοισα πειθοῖ
δάμναται χωλὶς ραδινᾶι λιτάων,
πότνι' ἄϊασσα.
αἰὲν ἰμερτὰ βροτέᾳ γλυκύθλᾳ
ἔρχεται τέρψιν θαλίαν τ' ἐρέθισα
δῖα τιμαλφὴς θοὰ πτερόεσσα
ἐρανιώνων.
ἀλλ' ἐμᾶ ψυχᾷ χαρίεν τὶ φίλτρον
μᾶσον ἐμβάλλει σέθεν εἶδος ὀργᾶς
ἄβεβν, ἱμερόεσσ' ἀρετᾶς πόνοισι
παιδὸς ἐρανᾶς.
ἃ πολύκλειτον μορφόπεσσιν αὔδᾳ
μήδεται θνατὸν, μετέπειτα δ' αὐτὸν
ἄφθιτον θασεῖ βασιλῆα λαμπρᾷ
ἐντὸς ὀλύμπου.

εἰς

τὼ μάλ' ὑψιμέδων ἄναξ γέρηρεν.
τῆδ' ἐρεισθόμενον λάβεν με πρέσβυς
θεόφρων, γεραιὸς, καλόντι θρέμμα
μουσῶν καὶ χαρίτων ξένον καμόντα.
καί με διξὰ μῆνος διὸς ὀυγαζῶν
ἦγεν εἰς ἱερὰ μυχοὺς φιλόφρων.
ἔσιδ' εἰσαΐειν ἐκεῖσ' ἰόντι
φωνᾶς ἀθανάτου θεῶν ἀδυσῶν.
καὶ πᾶς εἰσαΐων ἄκους ἀπαύστων
τυχεῖ τᾶδ' εὐφρόνᾳ τάχιστα μόχθων.
ὡς ὀὠῦ μυθουμένων θεῶν ἄκουσα,
ἀμενονῆς καμάτων, κακῶν τε λήθω,
καὶ πάντων ἀχέων ἔκυρσα λύσου,
καὶ πρὸς δ' ὄφρα σοὶ ζάτω γλυκεῖαν.

εἴς τινα φθονερὸν, καὶ βλάσφημον ἰάμβειον.

Σαφὴς ἔλεγχός ἐστιν ἡ πεῖρα θεοῖσι.
ὁ κύκνος εἶπε τοῦτον ἐν θήβαις λόγον
δίρκαιος, ὕμνων τοῖσι σοφῶν ἐὼν λῷστε πατήρ.
ἐγὼ μὲν ἄνδρα δεινὸν ἐν λόγοις ἄγαν,
ἔμπειρον ᾠδῶν, καὶ καλῶν μαθημάτων
ὦμην σ' ἔναγχος, ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς σοῖς ἔπεσι
εἰς πεῖραν ἦλθον τοῖς πέλας ἡγουμένοις,
ταύτῃ φέρω τιν ψῆφον οὐκ ἄτερ δίκης.
ἦ ζῶσι σκηπὸν τυγχάνειν, κ' ἀμοισίας
γέμοντα πάσης, ἢ φθόνῳ βεβλαμμένον,
δειλῶν ὃς ἀνδρῶν τοῖσι κενοῖσι φρένα
σκότῳ κυλίνδει, τὸ τ' ἀληθὲς μὴ βλέπειν.
ἢ τοῖσδε μᾶλλον ζῶν δυοῖν κακοῖν νοσεῖν.

οὐδὲ μὴν δύδαίμων τὶς ὑπὶ χθονὶ πάντα πέφυκεν,
ἀλλ' ἄλλος ἄλλων φέρτερος.
ζώει ἀμηχανίῃσι παλίμφωνυξ καὶ ἤμαρ
πημάτων κακῶν λύρειν λύσιν,
ἀλλὰ μάτην ἀνδύδει τρωφώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
πόνων δ' ἐρύνων ἄμμορον
ὕπνον ἀπὸ δμώων κενὲ ἔχοις ποτ' ἰδεῖν ζαλαιργῶν,
μέσφ' εἰς ἀνάκτων ἰέας.
τέκνα ὧν ἀγαθῶν ἔτυχες, βαιῶν περ ἐόντων,
δύφρονθ' ὅταν χ' ἥσυχος.
χρῆμα δὲ παρπόδιον θνητοῖς μεθπτασιν ἄρειον
ἀπόνοις αἰὲν ἔρχεται.
μακρὰ δὲ παπταίνων οὐδ' ἀθανάτων φαρέοντων
δίθεις αἰαδεῖ φρενί.
εἰδὲ ὦδά γνώμιν πίπτει πνὰ τέρψιος αὖτιν
μήμοι κατηφὴς ἄχθος.
μηδὲ φίλον κοινῶνα δίδου λυγρῇσιν ἀνίαις
γνὺς μορσίμους διὸς πίθους.
λῶδ' ἡμῖν ἔγεφι θιὸς δεαμέειν ποτὶ σαθμιὼ,
νόῳ δεάμωμφ φέφεσι.

Περὶ τῦ διονύσυ μοναχοῦ δυσεβεστάτου καὶ ποιητῦ γλυκυτάτου.

Δεινῶς ξυχόμφον ζάλης ἀέλλαις,
πολλὰ συγτυχίας παθόντα λυγρᾶς
πήματα τερφερών τε, καὶ καθ' ὑγρὰν,
τέλος δ' εἰς ἐρατοὶς βάλεν με κόλπους
δυσαὴς ἄεμος κλυτῆς λειρίνης,
κλυτῆς ποντιάδων μάλυσα νήσων,

φιλῶ

ἐδί, τελῶ πλήρη σοφίης νεοτεύχεα βίβλον,
καὶ παγκάλων νοημάτων:
ἅσ' ἐπέδειξεν ἐόντ' ἐμοὶ πολυΐδριν ἀοιδὸν
πολλῶν μάλιθ' ὑπερτερον,
ἠδὲ καὶ ἀμφιλαφᾶν μύθων ῥητῆρα ῥέοντα,
δίκλιν παλαμᾶν νέσορες.
τὸν ποθ' ὅμηρος ἔφη λογιώτατον ἄνδρα γλυκέως
τερίλλειν μελόντων ἱερῶν.
ἀλλὰ τὰ καὶ περὶ περὶ καλά τοι γίσμον δὲ πρόφρων
ἐγὼ σαόφρονά πως γέρα.
νεῶν δὲ τελῶ βίβλον πρὸς καλλέα πᾶσαν ἀοιδὰς
ὑμνῶν τε, καὶ σαόφρονα
ἄξεινέως σ' ἐνόησα σοφᾶς ἀνθρώπων φρένεσιν,
ὡς φασὶ κλεινὸν σωκράτεα.
τὸν ῥα θεὸς ξυνέδρεσσι σοφώτατον ἔκρανε εἶναι
ὁ δελφικὸς δαίμων πάλαι
ἔνεκεν ἐν σήθεσσιν ἐμὰ θυμὸν ἔφερβεν,
ὀργῆς τε πάσης κρείσσονα.
κἄντις λωβητὴρ οἱ ἐπεσβόλος ἔφλυσε πολλὰ
δύσφημ' ἀναιδῶς ῥήματα.
ὕβρεσι γὰρ κρατέων νίκης πολυμηθὲς ὄλεσσεν
ἄεθλα πᾶς ἡσυχίμυος.

πρὸς τὸν ἑαυτῦ θυμόν.

Θυμὲ τί μοι γαίνεις κνίζων τάλαν αἰὲν ἐπ' ἦμαρ
κέαρ μ' ἀκεάντοις ἐλπίσιν.
ἀδέ μ' ἐᾷς πνοὰς ὄνησιν ἔχειν καθαρὰν παρεόντων
ἀπὸν θαμὰ αἰτίζων χρέος.
ἀ δ' ἰώ μαί τοι πάντα θεὰ χρὼς κατὰ θύμια ῥίζειν,
καὶ πολλάπερ καμὼν θεητός.

ἐρρύσθω νόσοιο κακῆς τῆδ' ἀνδρὸς ἀφωγῇ.

εἰς τὸν αὐτόν.

γινώσκεις τόδ' ἄγαλμα; τίνος πέλει; ἀνδρὸς ἀείσου,
ὃς ψυχὰς ἀνάγλυ οἶδε πυλῶν ἀΐδου.
πῶς τόσα θνητὸς ἐὼν δύναται; ζωαρκέϊ τέχνῃ,
τῇπερ ἅπαν σθένει πῆμα λυγρὸν μελέων.

εἰς μέτελλον τεθνηκότα πολίτῃ βειξιάτῃ
ἄνδρα πολυμαθέστατον.

ΕΝθάδε κλεινὸν ἔθαψαν ἐν ἀνθρώποισι μετέλ-
λιχος ἀείμνηστον βειξιέων πόλεως. (λον
καὶ γὰρ ἔην χαρίτων πολυήρατον ἡδὺ μέλημα,
ἠδ' ἐλικωνιάδων ἄνθος ἐϋπλοκάμων.
ἔσκε δ' ἐν ἀγέλῃσι θεουδείης μέγ' ἄγαλμα,
ἔσκε μετ' ὄρκοις ὄμμα δικαιοσύνης.
ἀλλ' εἰ τηλίκον ἄνδρα μέλας μόρος εἷλε μεμῦρπώς,
καί σέ ποθ' ἁρπάσθην ἔλπετο κῆρα λυγρή.

εἰς τὸν αὐτόν.

ὁππόλιν κυδήνας πολυπίδακα βειξίαν ἀνὴρ
ὧδε θανὼν κεῖται λῆξιν ἔχων καμάτων.
κύδηνε δὲ λόγοισι, καὶ ἤθεσι κυδαλίμοισιν,
εἰνύ τις ἄλλος ἀνὴρ πατρίδα τιμῶ σφετέρῃ.
τῷ χάριν ὀγκώμων καλῷ τόδε σῆμα πολίτῃ
θῆκε πόλις μνήμῃ πορσανέουσα γόνου.

εἰς σιγίσμονδον ζανετὸν μοναχὸν τὸν φιλόσοφον,
καὶ ποιητήν.

Δέξαο σέο δῶρον, ἐμοὶ πόρε μοῦσος ἀμύμων,
μουσῶν μ' ἄωτον ἀγλαὸν

ἴθι,

εἰς ἰωάννην βαπτιστὴν τὸν ἀσκέτα μοναχὸν
ἐνάρετον καὶ δόκιμον.

Πολλὰ γόνον σ' ἀρετῆς, ἀσκὴρ ἐμὸς, ἔμμβλυ ἐλέγχε
γήσιον, ἤρῳων ἣ τέκε δῖα γλυός.
ἀλλὰ τόγ' ἐκ παίτων μάλ' ἀειφαδὲς ἔπλετο τέκ-
ὅττι φιλεῖς μούσας, μισοπόλων τε πόνους, (μωρ,
οἳ χρυσέοις ἐπέεσι θεόφρονος ἤθεα μηδὸς,
ἔργά τ' ἀείδουσι, καὶ νόον ἠγάθεον.
πᾶσα καλὴ τιμᾶς, δ' ἠγορείας τε γέγηθεν
δ' φήμοις γλυκερὴ τῆμ γονέων ἀγαθῶν.

εἰς ψαῦλον μανύκιον ἄνδρα δ' φεασδέσατον.

Εἶπε ἀνὴρ σέο δῶμα μανύκιε φαίδιμ' ἀγινεῖ
κλεινὰ μελιφθόγγων δῶρ' ἐλικωνιάδων,
εἰς δρυμοὺς ξύλ' ἀγινεῖ, ἐπεὶ δόμον οὔτινά φημι
μᾶλλον ἐν αὐσονίοις τοῖσδε βρύειν κτεάτεσιν.
εἰδ' ἄλβῳ σοφίης τὶς ὑφ' ἕτερον ἄλλον ἐνίασοι
σεῖο, παλαμονέει χαῦνα κενῇ φρεπίδι.
ἀλλὰ καλὸς στέλλης ἡμῖν φίλος ὥρσεν ἑταῖρος
τοιάδε σοὶ πέμψαι, καὶ περ ἄμουσα γέρα.

εἰς ἄγαλμα δομινικοῦ ῥωδακίου ἀκέσορος
θεσσαλονικέως.

Κυπριακοῖο τόδ' εἴδος ἀγακλέος, ὃς πολιήτας
οἳδε θανεῖν δοκέουσι βίᾳ πάλιν ἐλπίδ' ἀέξειν
ἰητρὸς γὰρ ἔλῳ σοφίῃ φερεφερέστερος ἄλλων,
ὅσσοι νυῦ ζώουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες.
μάρτυς ἐγὼν, ὃς πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ μογήσας

Εἰς ῥώμην πόλιν τὴν βασιλίδα πρὸς ἀλέξανδρον φαρνησίου ῥωμαίου τὸν ὑπερανεστάτου καὶ μεγαλοφρενεστάτου καρδιναλίου.

Νηλείθμους ἐλόχευσας ἀειπῆας πάντας ἄκοντας
ῥώμη παῖ μεγάλου κυδαίνειρα διός,
οἱ κρατεροῖς ἔργοισιν ἀοιδίμου δόξαν ἀνδρὸς
δῖαν ἀέξοντες μητέρ' ἀειγενέτην.
τὴν δίσε κυδαίνει φαρνήσιος ἀγλαὸς ἥρως
σεμνὸς ἀλέξανδρος σὸν τέκος ὁπλότερον,
πάντα κασιγνήτοις περιπρηθύτατον ἀγαυοῖς
εἰκελος ὑψηλᾶς ἀμφ' ἀρετῇ κορυφᾶς.
χαῖρε φίλη μῆτερ, τοιῷδ' ἐπαγάλλεο παιδί.
τὸν σά ποτ' εἰσαθρεῖν δῶχεο σκῆπτρα νέμειν.

εἰς ἱερόθυμον τύραννον μεδιολανέα.

Οὐδὲν ὠδυκαλίμοισι ἐφίμερον ἔπλετο μᾶλλον,
οὐδέπι μᾶλλον ἔφυ τίμιον ἄλλο χρέος,
ἢπερ τῆς σοφίης κτέαρ ἄφθιτον ἀγλαοκάρπου,
ἀγλαὰ μουσάων δῶρα τ' ὀλυμπιάδων.
τοιγὰρ τοῖς δ' αἴτων σε κεκάδοις, καὶ μέγα βείθειν,
εἴπης ἐν δυσδόξοις ἄλλος ἀνὴρ ἰταλοῖς,
ἐκ θυμοῦ ταύτας χαρίσιος σ' ἀποτάζομ' ἀοιδαῖς
ὤ γαθ' ἑφιμείρων σῆς ἑκατῆς φιλίης.

εἰς

ἄλλο γὰρ ἀμφήεισον ἄμαι πολλῆσι γυναιξὶ
ὅσσ' ἐπιχθονίη, ἀτὰρ μοῦνή τοῦτ' ἔχεις ἴδιον.
καί τοι γὰρ ἄλλο χρῶμα συγχεῖ ῥήκτην ὀδόντες,
τὸ δὲ τοι ἄσταρτόν τ' ἀθάνατόν τε μύρει.
ἄλλας δ' αὖ ῥοδόχρως μάλα καρφέται αἰὲν ἐπ' ἦμαρ
ὥρη λοιγαλέῳ γήραϊ τειρομένη.
τῆς δὲ διαὶ αἰῶνος θαλέει χάρις ἱμερόεσσα,
ὡς μαραίνεσθαι ἄφθιτος ἠερίων.
ταῦτ' ἐδίδαξε θεὸς μηδὲν φθονερὸν εἰδέναι ἀτειρὲς
ἔργον, ἀτὰρ θνητῷ πάντα μιμεῖσθαι δίκαια,
καὶ δ' ἐδίδαξ' ἑταίρῃ μ' ἀρετῇ πρέπουσαν ἀοιδὴν
σεῖο λέγειν θείῃ χρὴ φυτοδόμῳ.
σήθεσιν ἡμετέροις φαέων ὧδ' ἁπτὸς ἐσαεὶ
πᾶσα δόσις ζαθέη, παῖ γέρας ἠγάθεον,
τοῦτο σοφῆς πρεσβίστας μεμιγμένον ἀμφιέπουσαν
φῦλον ὑπερβάλλειν φημίσε θηλυτέρων,
φημί σ' ἀείσασθαι μορφῇ θεοειδέϊ καιρέων
πασάων, ὅσσας γαῖα μιγεῖσα τέκεν,
ἥτις ἔχοι δ' εὑρεῖν πάσων ζείουσαν ἔρωτα
αἰπεινῆς σοφίης ῥηϊδίως ἑτέρων.
ἣ δὲ μὲν οὐδ' ἄλλων ἀέκητι πάσαν ἀγαυὸν
τέτμοι που μᾶλλόν κ' ἰωρέων μεγάλων.
ὡς γοῦν καλλίστων σέ γ' οἶδμαι ἀξιέπαινον
πᾶσι πέλειν θείου κάλλεος ἰδμόσιν,
πᾶσι θεοκτίστου μορφῆς τ' ἐρέεσθαι ἔρασσαῖς,
ἠέρθαι γ' ἱκέλιον ζωῇς ἐπιπρηθύσῃ,
ἧ κλέος ἤποτ' ὀλεῖται ἀοίδιμον, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
αὔξεται, ὡς ὑγρὸν δένδρεον ἦρος ἀκμῇ.
χαῖρε γυναῖκα θεόπνοε λαμπρὲς, ἄφθονον ὄλβον
σοὶ θεὸς ἀθάνατος, αἰδοίη τε πόροι.

εἰς

ὀπὶ θεοφθόγγῳ κελαδεῖν ἀρετάς,
ἔργά θ' ἡφαίστου φιλεῖ παλαμήνων.
ἔνθ' ἀρειὸς ἂς ἀοίδιμον πόνον
κλεινὸς ὠδὸς μήσατο.
καλλινάω δ' ἀμάρυγας ταύτας ἄναξ ἀφάμος
ξεῖνος ἐμὸς, τὸν θρέψε καλὸν
ἄσυρ ῥηγίου φαεννὸν
πάτερας Διαύδρα ἄστρον.

Εἰς δανίηλον κήρυκα ἐξιάτιν, ποιητὴν ὀπίσημον.

Ὅτ' ἐρὶ παντόλα μείων ῥόον, ἐδὲ καύστερον
ὀρνίθων μουσέων κάλος ἔγλυτο θέρος.
ἔστι δὲ καὶ μέλλης κλυέμεν ποταμοῖο παρ' ὄχθας
ἀμεδαπῶν κύκνων λειριόεσσαν ὄπα.
τῷ μέλος εἰσαΐων φαίησ' ἔμεν ἔτι χέρειον
ὅπερ ἔχε χλωρᾶν ἀοὶς ἐν' εἰαμεναῖ.
εἰ δὲ τὸ θαυμάνεις, μὴ τερπέα φεάζεο τᾶδε
ὄασαν ἐμοὶ, φθόγγον τ' ὦ ξεῖν' ἐναρμόνιον.

Ταρκυνίᾳ μόλζῃ τῇ ὀπιφανεσάτῃ, καὶ λογιωτάτῃ χαίρειν.

Καί σέ περ ἔποτ' ἐμοῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα,
ἐδ' ἄθρησα τοῦ σώματος ἀγλαΐην,
ὣς περ ἐγὼ τὸ λιπὸν ἐν ἀνθεμόεσσιν πέπυσμαι
ἔμμεν, ὅσους αἱρεῖ χρῆμα μαρμαίρεσθαι,
ἔμπαγε μὲν φρένος εἶδος ἐπήρατον ἔδρακον ὀξέ·
σεῖο φίλη νοερῷ βλέμματι ταρκυνία,
ἰμερτὸν ψυχῆς σέθεν εἰσιδὸν ἀγλαὸν ἄνθος,
καὶ τὸ μάλ' ἡδάθεν, ἠγασάμην τ' ἐσιδών.

ἄλλο

ἐκ χρημάτων νικάμενος.

ἐπωδ. κώλ. ή.

ἀγανὸς ἔνθεν, καὶ θεοσανὴς
ἔπλεο πᾶσιν εὖ ἀντιάων,
ὡς ἀγαθοῖσι δέον,
φιλέειν τοὺς χειτὸς ἀνδρῶν κοίρανος.
χαῖρέ μοι φίλος, μέγαρόν τε κλυτὸν
ἀφ' ἑταῖς τοιαῖς δ' ἄγαλλε
μυρτινεγγιδᾶν, καὶ πάξαν ἀμετέραν
βεξίαν δ' ἀΐοσα.

Εἰς τὸν πύγον ὀρατίου μαλαγοντίου ῥήτορος τὴν ὀπαλομμένου μανεικίαν, ᾠδή.

στροφ. α. κώλ. ε'.

Ἄλλος ἀνθεμόπων ἐλικωνίδα κεάναν,
ἄλλος ἄμνησεν ῥόον ἀέναον
ἀγλαᾶς δίρκας, ἑκατᾶν
τάν ποτ' αἰολ' ἀπύων μοισᾶν πὲ κύκνος ἀερθεὶς
ἀδὺ πλαξίππου θήβας θάλος.
ἄλλος δ' ἄειρε κασταλίαν λιβάδα.

ἀντίστροφ. κώλ. ε'.

ἀλλ' ἐγὼ παγᾶς ἄγαμαι τὸ μελιχεὲν
νᾶμα, τᾷ θηβαίος ἀγὼς σφέτερον
οὔνομα ξυνῶν γεραεὸν
παμφαὲς θεῦ τεθπαῦχος πόρε μύρτυς ἀμύμων.
ἔνθα δὴ νυμφᾶν ἀκαδέων χορὸι
θάλλουσι πυκνὰ σὺν θαλερᾶις χάρισιν

ἐπωδ. κώλ. ί.

ἔνθα δ' ἰοστεφάνων μοισᾶν ἵμερος
πιερίαν θεόλιποισᾶν δ' μελῆ

ἐπωδ. κώλ. ή.

πουλύπι χρυσοῦ πυρωτέ-
ρας θερόπυος ἐών, τήν ὄγε
δόλοφρον κε φύγοι
χαλκέων τόσσαν λελογχὼς ἀγλαΐαν;
ἴδοι δ' ὀδόξῳ κεφάλᾳ τόδ' ἔπος
φορεῖν λαμπρὸν ἀγαυὲ
ἐμφερέπειν τᾷ παῖ σαφῶς ἀσκαίτε.
ἐν μυχοῖς γὰ κτήσαο

στροφ. β'. κώλ. ί.

χρυσαμπύκων μοισᾶν σοφᾶς
ὀργᾶς ἄωτον, λᾶμά τ' ἀπαγύμνους
κᾶπον ἀν' ὀθαλέα
γλυναῖον. οὐ γὰ πάντες ὑπὸ χθόνιοι
δῦ γιγῶτες καὶ καλοὶ,
ἠδ' ἀγαθοὶ τελέθουσιν, ἐπεὶπερ
ἄνθος ὥσπερ λείριον,
φθείρεται ῥέθεων τάχ' ἄνδυτε φυὲν
συγχυὲς θανάτῳ νεδνόν,
λῳὸ μὴ τύχῃ μαθήσιος

ἀντίστροφ. κώλ. ί.

ὀρθᾶς, ἀεξοίσας φυὰν
ἐσλᾶν δαέντων κρέασσονα μηδομήσας.
σκαμὸς ἅπας δ' ἀμαθής.
τιὼν δὲ βείθων ἀμφοτέραις χάρισιν
ζαῖς δὲ σὰν ζωᾷ διοι-
κεῖς, ἄφενός τε κεφάτις ἀμέγαρτον,
πολλὰ μὲν πολλοῖς διδοὺς
καρδίᾳ ξείνοις μεγαλοφρεπεῖ,
πόλλ' ἀχήνεσσι βεθῶν,

ὐχη-

βάσανον μάλις' ἀκειβῆ,
δωάσιν δ' ἔχων ἀρείω
ἔπι κάλλιόν τι δώσω

ἀσπαλίῳ μὺρτιν εγλίῳ τῷ κόμπῳ
μεγαλοφρεπεῖ εἴδος.
στροφ. ά. κώλ. ί.

Εἴπις θεοτίμῳ μίαν τινὰ
ψυχᾶς πέπαται δαιμονίαν ἀρετᾶν,
οἵα σαοφροσυνάν,
καίπερ θένει πλούτου μεγάλῳ θαλέων,
ὕβριν αἰανῆ συγ-
ει κόρου δ' ὑποφῶν ὁδὸν ἐχθεάν.
ἦ καὶ βιλαῖς ἔφυ
φρέσβυς, ἀφνειός τε φρένας πυκινὰς,
ἦ σέβειν οἶδεν μέγαν
ἄνακτ' ὀλύμπου θδυσεβής.
ἀντίστροφ. κώλ. ί.
ὑμνητὸς θνατὸς γίνεται,
καὶ πᾶσι θαητὸς πυθοῖσιν αἰήρ.
θέσπελα δ' ἀθανάτου
οἰχνεῦσι τιμαῖ τα βροτέᾳ γλυκείᾳ
διαστότου σεμνῶν γέρα
ἰεραυλᾶν, ταμία στεφπάντε,
καὶ κεραυνῶν πυρπόλων.
εἰ θεοδμάτους δ' ἀρετάς τις ἔχει
τάς δ' αἰὴρ εἰρημψας,
ἄλλας τε πολλὰς ὄλβιος,

μελέτιων ἄθυρμα πέμπειν
ἀπὸ λοιπὸν ἄλλο θήσω,
τὸ μέζον φρεσὶ διώκων.
τὶ δὲ ταῦτ' ἄμουσα πέμψω
ποτὶ τὸν ποτηνὸν ὄντα
ἀπὸ τᾶς φίλας τε κούσης
ἐνὶ ταῖς κλυτᾶῖσι μούσαις;
σάφα μάρτυρεῖ σ' ἀοιδὰν
ἔμμιν φυᾷ κεφῆσαν
τάπερ εἰς ἐμὶν ἄεισας
ξόμαπι χάριν μελιζεῖν
ὤσπερ ἀξίαν μ' ἐπαινῶν
μελίκομπον ὄσσαν ἰεὶς,
ἄτε τὶς κύκνος καὐτὸς
ὠδᾷ τὰῖς ῥοαῖς λιγαίνων
ζεφύρου πτερυγῖς ἀέντος.
τόγε χρωῖ ἐμοὶ λέλειπται
ἐσιδεῖν τὸν θεόστοπον
ἔρατὸν σοφοῖς ἅπασιν.
τόμοι ἄφθιτος παρέχοι
θεός. δ' ἔχομαι γὰρ αἰνῶς.
σέο δ' εἰς πλάκας θαλάσσης
ἵνα μὴ φέρειν με φαίης
δόμβαν καλιὰν ἀνωγιὰν
ἀνέμων θοαῖς ἀέλλαις,
ὅπὶ ταῖς ταφαῖς ἰησοῦ
ὑπάτου παῖδος χρόνοιο
τὸ μηύδειον πόησα,
ὅ,τι σοὶ ξέμων ἰάλλω
διδιὼς σοφοῖο φωτὸς

βασα-

τῷ νεῦ οὔ μ' ὑπέρογκ' αἰνῶν ταχυπειθέα μ' ἔξεις
καλῶς γ' ἐμαυτὸν εἰδότα,
ἀ γὰ ἐμὰ ποιεῖ χθαμαλόφρονά με φαεσὶ φρλὶ
φρονεῦνθ' ἃ καὶ δεῖ με φρονεῖν.
ὔμμες δ' οἱ σήθεσι νόον περὶ πυκνὸν ἔχοντες
σφόδρ' ἄνδρες ὄντες κύδιμοι,
μουσάων ἄτε δὴ σκοπιᾶς κεκραγικότες ἄκρας,
μέγ' αὖ φρονοῖτε συὶ δίκα.
ὅσσα δέ τοι περφαν θυμός μ' ἐφέπκε πραύσκειν,
ἐχ' ὡς σέθεν σοφώτερος,
παρ σ' ἐφάμλιν, ἀλλ' ὡς ταχινῶς τρηχέοντι καὶ αὐτῷ
φίλῳ φίλα φρονῶν δέρμεῖ,
ἐκ θυμῶ γήθων περιώσιά σ' ἔργον ἔχοντα
τᾶς φυᾶς τᾶσδ' ἄξιον,
ἄνδρ' ἀρετᾷ πινδὸν πολυχανδέα παντοδαπάων,
εἴπου τὶς ἄλλος σήμερον.
ἄνδρα τόσον μώσας περιλαμφύον, ἄνδρα χάρισι
πολλαῖς βρύοντα πάντοθεν.

Τίτος περπάτερος ἀδάμω φουμανῷ τῷ
φιλτάτῳ ἀναχρεόντφον.

ΣΤόμα πινδάρου τὸ θεῖον,
ὅπ μέτρον εἰν ἑκάστῳ
ἔπεται νοεῖν ἄρισον
φάτο καμεὸν ἀνδρὶ θνητῷ.
ἵνα μὴ δοκῶ δὲ λάβρος
θαμὰ κῆλα ταῦτ' ἀφιεὶς
περπετὴς ἀγῶνος ἔξω
κεφαλῶ φίλῳ ἀνιῶν,

ἄδαμ' ἑταίρων φίλτατε.
ὐδὲν γὰρ τόσον καταθύμιον ἠμιλοισιν,
ὡς ἦθος ἀνδρὸς ἥπιον.
ὐδὲ μοὶ ὐδ' ἀγανοῖς θυμβρέμμιον ἄλλο θεῖσιν
πλέον φυᾶς τᾶς ἀμμένων.
ταῦτα δὲ πάντα σαφῶς τημαλφέα δῶρα νοήσας,
τὸν οἶκον ἀμφέπειν τεὸν,
θηδῶ μαί σε μάλιστα, καὶ αἰδέομαι σὸν κῆρ
τοιοῦτον ὄντα, καὶ φιλῶ,
οἷα πάτερς φιλέεσκε ποδώκεα πτολίπορα
μυρσίλου φίλον τέκος.
ὅσσα δέ μοι μελέεσσι σοφοῖς ὑπεθήκαο καλὰ,
πειρήσομαί τάγ' ἐκτελεῖν.
ὡς δὴ καὶ τάδε πάντα φίλα φρονέων ἀγορεύεις
λίαν ἐὼν πεπνυμένος.

Τίτῳ περιστέρα δείκνυσι ἄδαμος ὁ Φυμαιός.

Ἀρχαίας γλαφυρᾶν σοφίας παλιθηλέος ἄνθος
ἑταῖρ' ἄειστε περίστερε,
ἤτοι σὸν τὸ λέον μάλ' ἐγ' αἰθασυκάρδιος εἶμι,
φυσῶν λίαν θ' ὑπερμενεᾶ,
εἴκειν ἐμοῖς μελέεσσι νεόφρονσιν ἴσα φέρεσθαι
ἀνδρῶν ἠΰτε πρὶν σαόφρων
πειθοίμαν, τὸ γὰρ αὖ χρηὺς κελάρυζα κορφὴν
κρέκειν δυσάητ' ἀνάξιον
κούρᾳ παρθαρέου περὶ νήδυμον ἀγλαόφωνον;
ἦ καὶ τὶ κύκνος ὀλολυγὼν
μολπᾶς γανυσόωσα πέρι περὶ νεῖκος ἄεισε
πάμπαν γ' ἐοῦσα δύσθεος;

τῷ σ'

ὄλβιος, ὃς μοίρης θεοπεμπέος ἔλλαχες, ὅσοι
ἔξοχα τιὼ δὴ πόριν τιὼ χαρίεσσαν ὄπα,
ὄλβιος, ὃς κλεινὰ φρεσπρήματα πόλλ' ἀποείπῃ
μέσσαις καὶ μύνᾳ τέρπεαι δύσεβίᾳ.
σεῦδε φέρσω, μεγάλας δ' ἀρετὰς λάβε ἄμφ' ἄμα
πᾶς θείας παύτᾳ δ' ἐατὸμβρος σοφίης. (πάσας
τιὼδ' ὁδὸν ὥς ποτε τοὶ μεγάλοι τέμνοντες ἔνεικαν
δόξαν ἐνὶ ζωοῖς ἄνδρες ἀειθαλέα,
καὶ μογερᾶς τᾶς τᾷδε βίου ποτὶ τέρμα μολόντες
ἀστέρες ὡς φεροδοῖς λάμψαν ἐνὶ φθιμένοις.
σαῖς δὲ φιλῶν μ' ὠδαῖς μὴ μ' αἶνες, φᾶνε δὲ μᾶλλον
λὠπ ἐμᾶς ἔπος ἢ τριβλὸς ἔνεστι νόος.

Ἀδάμῳ τῷ φουμανῷ ἀνδρὶ λογιωτάτῳ.

Ἄπαντὶς χαρίεσσα καὶ ἀλιγύφωνος ἀοιδά,
τὰ ῥήτοι μέγας πόρεν θεός,
ἐξότε σ' ἐκ κόλπων μάτηρ σέο πότνι' ἀΐπνων
ἄϋσε ἐς ἀγλαὸν φάος,
θῆκέ σε θαυμαστὸν, καὶ ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν,
οἷόν πο θ' ἁδυεπὴς φάμιον,
τόν ῥα θεοῖς αὐδᾶν ἐναλίγκιον εἶπε γλυκεῖα
ᾠδοῦ μέλισμ' ἰάονος.
καὶ μὰν καὶ τέρψαι θνατῶν φρένα πολλὰ δαίνυσα
αὐτὸν λίαν θελκτήρια.
ἀδ' ἀγανοφροσύνα χθαμαλόφρονα μῆτιν ἔχουσα,
σεῦ μειλίχῳ πνὶ τέρπω,
ἀ θνατὸν τὸν ἔχοντα φρεσὶ κεδνᾶς ἀγλαΐνους
δόμους ἀείρει χρυσέους,
ἰμερτόν σε πιθεῖ, καὶ ἐπίφατον οἷσιν ὁμιλεῖς,

ἀδαμὶ

ᾧ σόμα καλλιόπα μεγάλως μελίκομπον ἔδωκεν,
ἑρμάων πινυτὸν καὶ χαρίεντα νόον.
ἐψδάδης παρ' ἐμεῖο τεαῖς μιμηδόμενος ὠδαῖς
ἀγλαὰ πιερίδων δῶρα ροδοπλοκάμων.
ἤτοι τοῖος ἐγών, οἷον βριάρειχος ἔφασεν,
τέρψαι ἀμοιβαίοις ὥστ' ἐμοῖς μέλεσιν.
νημερτὴς μὰν αὐτὸς ὅδε τοι πέλει, ἀλλὰ πολύσμυ
εἰς ἐμὲ νηξικέως νωῒ ἀλάωσεν ἔρος,
πάντ' ἄχαρις, πανάμωμος ἐγών, πάντων πανέρημος,
ὅσσα δωΐζει τὴν ἥβα φέρειν κεφαλήν.
ἀλλ' ἄγε τὺ ξυφιεὶς μεσσῶν θάλος αὖ δωΐασσ', ἄμμιν
πέμπε χάριν χαρίτων πάμπαν ἀελπτοτέρᾳ.

Ἀδάμῳ τῷ φυμαιῷ αὐθρὶ λογιωτάτῳ.

Ἀξικέως νωῒ οἶδ' ὅτι μοι νημερτὲς ἔειπεν
ὅς σ' ἐπίων εἶναι τέκτον' ἄριστον ἔφη
τοῖς ποθ' ἑσπερίοισιν ἴσον, τοὺς ἔξοχα φίλαζε μοῦσα
θεσπεσίης σοφίης ἴσορας, ἠδυεπεῖς.
ἠθὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μέλος χαριέστερον ἄλλο,
οὐδέπω τερπνότερον τοῦπερ ἔπεμψας ἐμοί.
ὣδ' αὖ νωῒ οἵῳ σέο φέρτερον ἄλλον ἐγώγε
ἔμμεναι ἀὐφώνων πιερίδων ποτόπολον·
τῷ μάλα δὴ χαίροιμι πιγλιὼ μελιηδέα μολπῶν
ἀμβροσίων ἀὐτὴν φῶς φιλόμολπος ἰών.

Τίτῳ ποθαπέρῳ τῷ μυρπνειγλίῳ.

Κυδαλίμων τίπτε βριξιέων λιγυρώτατε κύκνε
ὅς πης ἄγλαΐς μέσσῳ ἐλλάδ' ἐς ἰταλίλιω
ὄλβιος,

ἄτλα γέρας τι φέρει συὶ χάρματι τῖσδε πονεῦσιν
ἀσπασίως ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης.
εἰμὶ δ' ἀγαλλόμενος γουνῶσιν ἰδὼν ἐπὶ τέκος εἰμὶ
νεῶ μάλα, θαύμαίτειν ἐ σωφρονῖσι δίον,
εὖτε φιλεσόμενος σ' ἀσπάζομαι, ὡς ἐμὸν ἅμα.
πλυγέτην δέχε σεῦ ὦ πάτερ σωφρονσύνω.
δίσμιον ἦμε λίαν θῆκεν σοί γ' ἄφρονι πάμπαν
θυμῷ, σεῦ διδαχῇ σῆτ' ἀγαθοφρονσύνῃ.

Τίτος πρέσβερος ὁ μαρτυρόμενος ἀδάμῳ τῷ
φουμανῷ αὐδεὶ λεγιώτατῳ

Οὐδὲν τόσσον ἐμῷ κεχαρισμένον ἔπλετο θυμῷ,
ὅσσον ἰσπλοκάμων δῶρ' ἐλικωνιάδων
ταῦτα θαμὰ ἀχνύμενόν μ' ἔρρυσαθ' δυσφροσυνάων
ἀργαλέων, σκυθρόν τ' ἄφρονα θῆκε πάλιν.
τοὔνεκα τοῖς δ' ἤθλοις σε κεκασμένον αὖθι νοήσας
φέρθατ', ἀμοιβαίων ὄφρα τύχω χαρίτων.
ἀγνώστοντι δ' ἔμοιγε καλὸς δεικνύμενος ἔειπεν
τῆτο διωνύσιος πουλύ σ' ἀγαζόμενος.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρων θελκτήρια τοιάδε πέμψον
πολλάκις ἡμετέρῃ γ' ἦρα φέρων κεφαλῇ.
ἕτερος δὴ μελέτωσιν ἑοῦτερον ἄλλοθεν ἄλλος
τερφόμενον λιγυροῖς νοῦσῳ ἀπαμειβόμενος

Τίτῳ πρεσβυτέρῳ τῷ μαρτυρομένῳ
Ἀδάμος ὁ καπνίτης.

Ἑλλαδικὰς λαμπρὸν κιθάρας ἐρικυδέος ὄλβος,
τὰς δὲ κλυτὰς βλωσυρὸν θάμβος ἐὼν ἡμετέας.
ὦ σόμα

κήδεα μειλίσσει, καὶ δυσφροσύνας ἀλιγλυκὰς
πᾶν κακὸν ἀμφαδίων σβεννύμενον κραδιῶν.
τοῖα μοι ἱμερτοῖο δεδεγμένα πατρὸς
ἀχνύμενος θυμὸν νηῒ μάλα τῆλε πέλων.
ἀλλὰ σύγ' ἔλθε πάτερ πολυφίλτατε, καὶ μέγα χαῖρε,
πάντα δ' ὅσ' ἱμείρεις σοὶ τελέσφει θεός.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Εἰς θεόπιεσθν δεῖξιν ἀναίδειαν φιλομαθῆ τὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου μοναχόν.

Σοὶ πάλαι δ' φύλλα μοι ἐπήνεον ὡς τεὸν ὄντα,
ἀλλὰ λίαν πιστῷ νηῒ ἄγαν ἐπέλω,
σήν τε διδασκαλίην, λάχες ἦν, τά τε λαμπρὰ θεάων
δῶρ' ἐλικωνιάδων, ἅττα σὺ πέμψας ἐμοί.
εἰσὶ γὰρ ἠνεότητος, ἀταρ πολιᾶς γε φρενίσης,
κάλλεος ὄντα σαφῶς, ἔμπλεά τ' ἀγλαΐης.
τοῦ χάριν ἀφραίνθην σε βλέψας καρτὰ θεηκόφαν,
τῆλε πάνυ νηῒ σοὶ καί περ ἐόντος ἐμοῦ.
ἔστιν ὅπερ γέρασς σοίγ' αἶσον ἔπι τυχόντος,
ἀσυδαίων καμάτοις ὡς φρένον ἡϊθέων.
ἔστιν ὁμῶς ἀρετῇ πονέων, μὴ φείδεο μόχθου.
τοίξῃ λαμπρὸς ἀνὴρ τῆδε γὰρ ἀγλαΐης.
τῇ δὲ τοῖς ῥέξεις κατὰ θύμιον ἔργον ἑταίροις,
κύδεϊ σ' ἔνδοξον ῥίμφα ποδοῦσιν ὁδῶν.
τοῖς ἔνι κ' αὐτὸς ἐγὼν ὐκ ἔχθιος εἴμ' ὑπ' ἔρωτος,
θεός σέθ' ἁρβολικῆς εἵνεκεν εὐνοΐης.
εἰσὶ φίλοις ξείνων κατὰ θύμια σύμφορα πάντα
τοῖς ἑτοῖς μὲν ἄγαν, καὶ χαρίεντα πάλυ.

ἅττα

Εἰς μικρὸν αὐτάνιον αὐτόμαχον
ποιητὴν ἔνδοξον.

Ἤθελον ἢ νεφέεσσι τανύπτερος ἔμμεν ἀερθεὶς
ἀρχὸς ἐν οἰωνοῖς αἰετὸς ὠκυπέτης.
ἠὲ χθὶ σκιερῇσι δρυμοὺς λιγύφωνος ἀηδὼν
οἷον ὀδυσσομένη ποικιλόμητιν ἐόν,
ἢ τ' ἐρατὸν λάμπει χρυσόθρονος εἶαρος ὥρη
ἐξαναδῦσ' ἠὼς ἐξ ἁλὸς ἀξυγέτου.
αἵθεαδ' ἀγεθόμοι δρέψασαι ποικίλα νύμφαι
κρᾶτα πυκάζουσι καλλιέθειραν ἰλύν.
τῆτο μὲν ὥσπερ ἴδοιμι θαμὰ φερφερέσσαπτε πέφνε,
τόν ποτ' ἀθηναίη δρέψε διὸς θυγάτηρ.
χὤσπερ ὀφειπύξαιμι φαάνταζον δ' ἔχος ἐμεῖο
φοῖς σὲ τάχα πτερόεις ἔνθεν ἀποπάμενος.
δὴ γὰρ μινωόμενον σέθεν ὡς τέκος, ἠδὲ μαθητὴν
τῆλε περὶν συνθεσιῶν μ' ἔμμορες εἰλεγλυκὺς,
καὶ σέο φέρτερος μοσσύνῃς ἐρικυδέος, ἧς ἔτ' ἐταύρειν
ἰμείροντ' ἄπορός μ' ἔχεν ἀμηχανίη.
νῦν δ' ὑπὸκ ἀρδίον ἕλκος ἀπὸ φρενὸς οἰκία ναίων
σεῖο φέρων χαλεπῶς ἐν φρεσὶ τηκόμενος.
τῆτο δ' ὅπως χορεὸν μέγος ἐν κνημοῖσιν ἄδοιμι
ὄρνις ἀοιδὸς ἐών, ἄλκαρ ἐμοὶ ἀχέων
ἡδυμελὴς τόδ' ἄκος πάρος ὀρφναῖς δ' ἔρεν αἰνίης
θρωήσας συγερῶ κῆρα φίλης ἀλόχου.
καὶ μέγα δεῖγμα πόρεν φιλότητος τοῖς μὲν κείνου
ἐκ πολυκωκύτους εἰς ἀΐδαο δόμους.
ἀχαλόωντι γὰρ αἰδὲ μελίφρονι πλῆτ' ἀοιδὴ
παρφασις ἔκλησιν μηδομένῃ παθέων.

καί τε θεσίλβει μεγάλαν κόσμοιο ἀλωάν.
δὴ γὰρ ὄγ' εἰσάλιμόν τε φυαὶ, σεμναί τε θεόσυνοι
ἔλλαχεν ἐκ γλυκερᾶς διὰ αἰῶνος, εἴνυτις ἄλλος.
ἰὼ μορφὰ δ' ἀπέοικε σοφᾶς φρενὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
μορφάεις θεαπίδεσσι κεκασμένος ἔπλετ' ἀμώμοις,
καὶ πινυτῇσι φεράδαις, ἐκαδινώτατος ἄτε πρέσβυς
ἀμφιέπει βωλῇσι πεπασμένον ἦτορ ἀμεμφὲς,
καί τε νέος περ ἐὼν μάλα μήδεται ἆρα σαώτατα.
ὡς καλὰ γοῦν φαεινὸν τὸν δὴ ποτέοικε καλεῖσθαι
ἀστέρ', ἐπεὶ τόσσοις ἀμβρύγμασιν ἔπλετο θεσπὲς
σκαίοις δὲ μόρφωσι, καὶ ψυχᾶς μᾶλλον ἐεσσινᾶς.
ὡς ὅτε που δένδρον βείβει θύελλα αἴθρῃ λιγυρῇ,
καὶ καρπῷ κεκόσμηται ἀμπελὲς εἶδος ὄφρα.
ἢ ῥοιᾶς ἔρνος πεπάλοις, μάλοις τε πυκάθειν,
ἢ οἶνα βοτρύεσσι, καὶ οἰναρέοισι βρύουσα.
τὸς ὄγ' ἑοῖς ἀγανοῖς θαλέει δωρήμασιν αἰὲν
ὄλβιος ἀσκάοις κεχαρισμένος οὐρανίδῃσιν.
ὥς' εἰμὴ πατρόθεν τοῦτ' ὄνομα κτήσατο καλὸν
ἐκ παλαιχᾶς, αὐτός νιν ἐᾷς χαρίσαιό κεν ὥρῃ,
ταῖς ζόπον αἰγλήεντος ἑωσφόρου εἰλυφάσθει.
τόσσα μὲν ἀδυμελεῖς ἀοιδὴν θυόμοιρε λίγαινον
ἀμφὶ σέθεν παῖδες. μέλλον δ' ἔτι πλείονα καὶ ἄλλα.
μυρίαδ' ἀνθρώπων κ' οὔποτε τοὺς οἶδεν ἀείξειν.
αὐτὰρ ἀειδόντεσσιν ἐπήλυθεν ὤριος ἐσλὸς,
ἀμφοτέροισι φίλος, καὶ τῷ δ' αἴνεσφεν ἀοιδαί.
καιρὸς ἔφα κἄοιδι πόσιος μυρίοιο λύθεν.

Εἰς

πίδακ' ἀγαρθίκτων ἐπέων ἐκέλονθο γεγωνεῖν
πρῶτα μὲν ἠεφανιδαῦ ἀρχὸν μέγαν, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἰπεινὰν σοφίαν τε, καὶ αἰθέρος ὄλβον ἀτειρῆ,
σφᾶς δ' αὐτὰς μετέπειτα, καὶ ἄθτα κίδν', ἀρετάς τε
ἐν δικέως μεγάθεσσιν, ὅσοις ποτιδέρκεται ἀώς,
ἔκτε διδασκήσας πολέων ἀποφώλιον ἦτορ.
τὸν δὲ κρατεῖν φόρμιγγα χερῖν δάε ποικιλόγαρυν
ἤνύτι λαζόιδας ζαιὸς πάϊς, ἀλλὰ πρεφάτας
θέσπελος ἀβρεαμιδαῦ γόνος ἔνθεος ἔνθεα φωνέων,
ὃς θεὸν αὐτομέδοντα κρείθοῖς κελάδησεν ἅπασιν,
καὶ κλέος ἀθανάτων μακάρων ζαθέοισιν ἐν ὕμνοις.
φορμικτὰς γὰρ ἔλων κλεινὸς, θεσπίσθ' ὑποφάτας.
ταῦτα δ' ὧν καταθέλγῃ ὅτῳ κρεῖ κῆλα πέσοισιν,
ἀνθρώπους, καὶ λᾶας, ἀοίδιμος ὡς πάρος ὀρφεύς.
τόσσον δ' ἀδυθρόῳ φθογγᾷ σύριγγος ἰάνει
ἱερπύκων τ' ὀΐων ἀγέλας, καὶ πῶεα μήλων,
ὥς ἰδίως ποθέειν ποιμένας ἐκ πρεσλιπόντα
ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἕπεσθ' ἀεί, κὴ μέτ' ἴχια βαίνειν
τοῖο βοᾷ θελχθέντα φιλοφρεσσώατε πρεσσανεῖ.
μείλιχα δ' αὖθ' ἑτάροισι φίλοις ποτὶ πᾶσιν ὁμιλέων
ξατὰ βοαγχύων ὧδε μείβεται ἔργα μελισσαῦ.
τοῖα δ' ὀχνηρὸς ποιμὴν φώνασε μελιχρός.
τοῖα δ' αὖτε σεβίνος ὁμορεσθέων ἀπαμείφθη
ταὶ ξανθαὶ χάριτες λιπαρᾶς σκοποὶ ὀρχομένοιο
ἀστέρα τίμασαν πάντων πρεσιώσιον ἄλλων.
δὴ γὰρ ἀεί ζαλόν νιν ἐν ἀνθρώποισιν ἔθηκαν
σφωϊτέρης μεδέουσι, φαεσφόρον οἷά περ ἄλλην
ἐρχομένας αἰγλαῆτα δεάκτορον ἠειγνείας,
ὃς ζόφον αὐτέλλων αὐγαῖς χαροπῷο προσώπου
ἔνιυχον ἐξελάει ὑπὸ νέρτερα γᾶς ἐρεβεννᾶς,

Σεβ.

ἐν θάδε δ' αἰγείφον καλὰ δέιδρεα αἰθέι κύρει,
καὶ δρύες ὑψικομοι, καὶ δαφνέων δὐθαλὲς ἄλσος.
ἐν θάδε καλλινάω κεράνας ἀλέκτειναι ὕδωρ
ἐξ αὔτεου μιαρεῖο κατειβόμενον κελαρύσδει,
ἄθια ναϊάδων τ' ἀΐδει κῆ δάσκιον ὕλαν,
τῷ πάρα θυμᾶρες πτὶ τ' ὤνδιον ἑψιάασδε.
ἦρά γε λῆς ἁμᾶς τὸν ϝεατδίοντα νομήων,
ἀμόνθ' ἁγητῆρα, λοχμᾶν ἄγραυλον ἐπόπταν,
ἀδυβάτοις δονάκεσσι κερφύχα πᾶνα γεραίρειν;
Δάφ. τόν γε ιδὼ ἐξ ὠῆς ποταμείβετο δάφνις ἰδώτας,
ὃ τῆνον ταὶ δηὼ, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἐντὶ
μουσάων ἱερᾶις σεμνὸν δόμον αἴδεα πνοάῃσι,
πᾶνα ϝεὸς ἀγιβόταν ὃς ϝεφάνᾶσιν ἐείσδων
ἆθλον ἀοιδάων θέμενος σύεϊγα λιγεῖαν,
ὃδὲ θεὸς νίκασεν, ἐπεὶ θεὼ ἔτι χερίων,
τᾦνομα δ' ἰὼ ἀσὴρ περιλαμφὴς ἀθανάτοισιν,
Σιβ. κ' ἠγὼ τᾶν μωσᾶν καπυρὸν σόμα ποιμφίᾳ τῆνον
ἥδεα συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἠδὲ μελικτάν,
μαλονόμοις πολύθυρον, ἀκαδίσι τ' ἀονίδεσσιν,
ἀλλ' ἄγε ὡς τὺ θέλεις, καί τοι πλέον δὐ' ἀδὲ θυμῷ,
ἁδέα φθεγξομφίῳ μελέων κεραπίδα βάλωμες
ποιμφικῶν, μολπᾶς τε σοφὰ μόνες ἀγλαοφώνω
ἐν θάδ' ὑπαὶ σκιερᾶις ὀρεσταμνίσιν ἀρχώμεθα: (δαί.
πρᾶτος δ' ὧν τὺ καλαὶ φίλος ἀμβάλλυ, ἃ θέμις, ὠ-
ὡς φάτο σοφὸς θέμφυος, τόχ' ὁ ἰδώτας ἄρξατο δάφνις.
Δάφ. μῶσαι μνα μοσυίας λιγυδάμπυκος ἀγλαὰ τέκνα
ἀσέρα τὸν χαρίεντα πλέον φαέων ἀγαπῶντι.
τόν ποκα κωρίζοντα μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσαι
μαιώσαντο μυχοῖς ἱερῆς ἔνι παῖδα νεογμὸν,
ἐν δ' οἱ σάξασαι μελιαδέα χείλεσιν ἀβρῆς

πίδακα

TYPOGRAPHVS AD LECTOREM.

Hæc pauca carmina quæ sequuntur, & si non sint sacra, haud tamen indigna uisa sunt quæ edantur, cum ob eorum varietatem ac leporem, non ingrata fore lectori arbitremur.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΑΣΤΗΡ.

Η ὑπόθεσις τῦ παρόντος εἰδυλλίου θερμέχθ ἔπαινον, εἴπερ ἐγκώμιον ἀρχμανδρίτου τινὸς ὀξαρέτου ὀνομαζομένου ἀστέρος, Διὸ καὶ τὸ ποίημα ζυτὶ ἀστὴρ ὑπογράφεται οἱδὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ δάφνις, καὶ σεβῖνος, προσλογίζει δὲ σεβῖνος.

Ἄφνις ὁ ποιμανικὸς, καὶ ἐπὶ καμμοῖσι σεβῖνος
ὠρεσβίων μεγαλως πολὺ δάφνιδι πιστὸς ἑταῖρος
καμομαιῶν βοτὰ καλὰ κατ' ὤρεα μακρὰ νόμευον.
ἄμφω τὼ γ' ἥτιω θαλερᾶ νεοθαλέες ἀκμᾶ.
ἄμφω συρίσδέν τε, καὶ ἀλλήλοις μελίσδεν.
τὸν δάφνιν μὲν κλειὼ μολπαὶ μυίαριω ἀείδειν
τὸν δ' ἐν ὄρεσσι δονεῖν γλαφυρὰν σύριγγα μέλισας πάν.
πρᾶτος δ' ὧν πρὸς ἑταῖρον ἰδὼν εἶπεσε σεβῖνος.
πῶτ' ἄμμες φίλε δάφνι καθήμεθον ἐν θάδ' ἀέργω,
δρυμὸς ὅπα χλοερὸς πολυδίψιον ἄνθος ἀλάλκων
νώϊν ἀνλοπόδων ἀπὸ χῶ χρυσαυγέος ἵππων
εὖ διερῆς πεταλοις ἐριθαλέα θῶκον ἔρεψεν;

ἐν θάδε

Procellosis enim fluctibus
Horrendæ calamitatis
Iamdiu miseri quatimur.
Latam tranquillitatem
Post feram tempestatem,
Et quãcunq; aliam volueris gratiã cõferre potes.
Omne opus vales tuo fretus rege
Omnipotente Christo.
Is enim quemuis hominem honorat,
Quicũq; ipsum gaudet Deum existentẽ uenerari.

δυσπνόοισιν ὸδ ῥοθίοις
χρυόεσσας συμφορᾶς
δύσμορφοι δι' ὠ θεινόμεθα.
ἀλλ' ἀναφαδρὴ δι' ὑάσας
μὴ χλοῦν ἄγειον,
χ' αὖπν' αὖ βούλοιο χάειν κομίσας.
πᾶν θένεις ἔργον πίστιος βασιλῆϊ
παυθινεῖ χεὶς ὦ σέθεν.
ϖαίντα γὸ ἀΐδρα τίει,
ὅς κε νιν πιμᾶν θεὸν ὄντα γέγαθεν.

Otioq́ inerti,
Sed laboribus inclytæ
Patientiæ anxijs.
Nec vero cohortationibus tantùm,
Nec item colloquijs ad commonendas
Gentes te destinauit Deus,
Sed toleranti vita,
Operibusq́ pulchro fructu refertis,
Vt cæteri hanc ipsam normam teneant.

Antistro.

O diuinarum rerum fœlix interpres luce carentis
Salue lumẽ mũdi magnũ, qui in memoriã redigis
Mortalibus ex humo natis, (vitam
Quam nec morbus, nec tristis
Senectus labefactare nouit.
Vniuersæ tibi saluandorum,
Quæ imam terram depascuntur,
Debent nationes hominum.
Nobis siquidem omnibus ostendisti
Ad cælestem celsitudinem
Vitalem viam ducentem.
Nunc etiam hoc idem facere
Tuis diuinis litteris
Haud quaquam desinis, quas nobis
Tamquam nectaris latices reliquisti.

Epod.

Nunc vero obsecro te, vt Dei mitem mentem
Tuis precibus reddas propitiam,
Præbeat vt lumen pacis,
Placidamq́ quietem.

πνὰ, ῥαιστώναις τ' ἀεργοῖς,
ἀλλὰ πόνοισιν κλυτᾶς
τλαμοσύνας ἀλεγεινοῖς.
ὐ θεστεφπαῖς δὲ μόνον,
ὐδ' αὖ σ' ὀάεσι ᾠδαινεῖν
ἔθνεσι τάσε θεὸς,
ἀλλὰ τλαθύμῳ βίῳ,
καλλικάρποις τ' ἔργμασιν,
σαίθμαν' ἵν' ἄλλοι ταὶ δ' ἔχοισιν.

ἀντίστροφ. κώλ. ιέ.

μάκαρ ὦ θείων ὑποφᾶτα λιγαύχοις
χάῤῥε φῶς κόσμου μέγα, μινύσπερ βιοτᾶς
βεφπῖπι χαμαιγλυέεσσιν,
τὰν νόσος, ὐδὲ λυγρὸν
γῆρας καταλυέμεν οἶδεν.
παντ' ὀφείλει σωζομένων
χθαμαλαὶ βόσπουτ' ἄῤῥαν
φῦλα τὶν ἀμερίων.
πᾶσι γὰ ἔφεασας ἁμῖν
αἶπος ἐς ὐρανίον
ζωαρκέα οἶμον ἄγοισαν.
νυῦ γε μαὶ τόγε δρῶν
ἐνθέοισι χράμμασιν
ὅπ κάμνεις, κάλλιπες
ὡς νέκταρος νασμοῖς τὰ κόσμῳ.

ἐπῳδ. κώλ. ιϛ'.

νυῦ δὴ λίτομαί σε θεοῦ νοεῦ φρὰ μεμνῆ
σαῖς θέμεν ἵλεον δύγαῖς,
φέγγος εἰεράναστ' ὀπάσαι,
ἀσυχίαν τε φίλαν,

δυσπνό-

Angorumq; cum feris depugnantium,
Marinarumq; tempestatum,
Prolixarumq; viarum,
Reperisti gratam remunerationem.
Talium enim angustiarum,
Aerumnarumq; arduarum
Molestias tulisti innumeras
Christi gloriæ assertor & vindex.

Epod.

Quippe qui propter blandum domini amorem,
Sacrosanctamq; relligionem
In lumine cassam domum
Duri tartari
Libenter ire velles
Generose populorum ductor
Vbi mortalium improborum ignis
Ardens præcordia deuorat.
Tu autem gaudebas potius
Doloribus grauibus, & afflictione vitæ,
Quàm delicijs, ac voluptatibus aly.
Quàm victores
Auro plexis corollis.
Tam suaue desiderium tuum accenderat cor.

Stroph.

Te Deus omnium Princeps tantis cum difficulta-
Decreuit, vt strenuitates tuas (tibus conflictari
Omnibus ostenderet mortalibus.
Vti sciant gloriam splendidam,
Coronamq; victoriæ
Non vllum adepturum ignauia,

θηεσμάχων τ' ὀδυναῖ,
εἰναλίων τε κλυδώνων,
πλειόφρονι ἀτεκμῶν
τέτμες μῦσεικὲ ἀμοιβαί.
Τῖα δ' ἀμηχανιαῖ
ἠδὲ λωβαῖ δυσχερῶν
κάδδε ἔτλας μυεία
πημάσεος χειροῖο δόξας.

ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.

ἦμαν δι' ἔφθα πεσσιωῆ δεσπότου,
καὶ σέβας ἱερόπμον,
εἰς ἀναύχητον μέλαθρον
ταρτάρου ἁλαλέου
βᾶμμυ αἶ πρόφρων ἔθελες
ἀγαπάνορ λαγέτα.
πῦρ ὅπα θνατῶν πονηρῶν
ζαφλεγὲς δάπει φρασίδας.
τύ δ' ἔχαιρες μᾶλλον ἄ-
χεασι δεινοῖς, καὶ κακότατι βίου,
ἢὲ χλιδαῖς, ἀβροσυνάως τε οἱ ἄλλοι.
ἤπερ οἱ νικαφόροι
χρυσοδέτοις σέφεσιν.
τοσσάδ' ἀσπασὸς πόθος ἔδαεν ἦτορ.

στροφ. ἡ. κώλ. ιέ.

σὲ θεὸς τοσοῖσδ' ἀπέφησι παλαίειν
κεῖνε παντάρχας, ὅπως γ' ἀνοεία
φανῇ σέο πᾶσι βεβηκόσιν,
ὥσπε δαῶσι κλέος
λαμπρὸν, στεφάνωμά τε νίκας
ἔπι κτήσεσθ' ἐλαχίας

πνὰ

Gloria lumine.
Tum fortis Romæ erat Rex
Immitis, cruentus, grauis, execrabilis.
Ille crudelis Draco
Enſe ſcindente guttur
Sacratum Pauli caput amputauit.

Stoph.

Et optimum poſuit teſtem diuinæ
Hunc veritatis trophæis inſignem, filiæ
Dei, præclara voce
Quam ſemper cecinit,
Eamq́ coluit, atq́ dilexit.
Statutum quippe erat apud Deum
Optimatem fortiſſimum, Ducemq́
Præſtantiſſimum Æneadarum
Obtinere uirtutum praemia
In matre urbium ciuitate.
Vbi etiam regale templum
Reges extruxere ſacri.
Quo nullum pulcrius Aurora
Splendido lumine conſpicua cernit.
Auratoq́ enſe inſignis herois oſſa

Antiſtr.

Hoc habet, animam ſortitum eſt latum caelum,
Vbi ſcilicet verberum, plagarumq́ laborioſarum
Medicinam inueniſti optimam,
Quibus pro nomine
Chriſti laniatus fuiſti.
Vbi ſane & compedum
Rigidarum, carcerumq́ obſcurorum,

Ango-

ρεῖ δόξας φέγγει.
Τυτάκις ῥώμας κεφαπεᾶς βασιλεῦς
ἰῶ ἀπινὴς, φοίνιος, αἰνὸς, ἀποφεύς.
κεῖνος ὠμόφεφον δεάκων
λαμπτόμῳ ξίφει
δυαγὲς ϖαύλου δίκερσε καήλιον,
στροφ. κώλ. ιέ.
καὶ αἰσαθλον θέτο μῦρτυρα θείας
τὸν δ' ἀληθείας ξοπαθχον θυγατρὸς
θεοῖο, μεγακλεῖ φωνᾷ
ταὶ περ ἄεισιν ἀεὶ,
καί μιν σέβεν, ἠδὲ φίλασιν.
θέσφατον δ' ἰῶ που τὸν ἀειτέα κάρτιστον, ϖεό μεν τε
φέρτατον αἰνεαδᾶν
χεῖν ἀρετᾶν τὰ δεαβεῖα
ματεοπόλει πολίων.
ἔ δὴ καὶ αἰάκτοεν ἱεροὶ
τδῦξαν κῆαπτις ἄκεον.
τᾷ περ ἀὼς κάλλιον
ὐκ αἴ δύφεγγὴς ἴδοι.
χρυσάορός θ' ἅεφος ὀσέα
ἀντίστρ. κώλ. ιέ.
τό δ' ἔχθ. ψυχαὶ λάχεν οὐρανὸς δύρίς.
ἔνθα δὴ ταὶν αἰκιαῖν, πλαγᾶν καματώδεων τ' ἄκος δῦρες ἀμεμφὲς,
ταῖς ὑϖὸ ἀνόματος
χειροῦ δεδαϊγμὸς ἦθα.
ἔνθα μιὰ καὶ γυροπεδᾶν
συφελαῖ, εἰρκτᾶν τ' ἐρεμναῖ,

ἐπῳδ.

Ad cultum properauit abolendum
Impium, atq; nefandum,
Hisce demum Deo conciliatis
Populorum oppidis,
Ad Reginam Romam rursus tetendit,

Antistr.

Breuis est humanus sermo ea percurrere cuncta,
Quacumq; præpotentum Romanorũ causa
Laborando patrauit fortis incus.
Et quæ molesta pertulit,
Dum salutares opes pararet
Bellipotentibus Ducibus,
Leuiaq; simulacra antiquaret,
Et omnem cultum impium.
Regem Deiuirum,
Cælitum præsidem,
Christum magnum beatitudinis datorem
Cunctis clarè praedicando,
Qui pro mortalibus moriens
Exitium graue propulit.
Optimiq; Patris fecit filios

Epod.

Fideles homines. Quis vero sospitalem populis
Finis Apostolum summum
Ad Dei mansiones transmisit,
Cæleſtemq; lætitiam,
Vt illustrium laborum respirationem,
Coronarumq; eximium,
Pro honcstis decertationibus
Ornamentum caperet cum perenni

Gloria

λαξείαν ἐπείγετ' ἀμαυρῶν
δύθιον, ἠδ' ἄθεμιν,
καὶ καταλλάξας θεῷ
τῷ δὲ δαίμων ἄσεβα
ῥώμαν ἄγαασαν νίασετ' αὖθις.

ἀντίστρ. κώλ. ιε.

βεαχὺς ἀνθρώπων λόγος ἐντὶ διελθεῖν
ἔσσα ῥωμαίων ἔναρ' ἀρυσθενέων
πνέσαις καρτερὸς ἄκμων,
ἔσσά τ' ἄλασα πάθεν
σωτήριον ὄλβον ὑφαίνων
καρτεραίχμας ἀγεμόσιν,
ἀθεῖῳ εἴδωλα κῦφα,
παῖτε σέβασμ' ἀσεβὲς,
τὸν βασιλῆα θέαιδρον,
οὐρανίδαν φρύτανιν
χρυσὸν μέγαν ὀλβιοδώταν
πᾶσι τεροῖς κελαδέων.
ὅς θ' ὑπὸρ θνατῷ θανὼν
λοιγὸν ἄλαλκε βαρὺν
τῷ παῖδὸς ἑοῦ θεὶς κεφάλαιον

ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.

πιστοὺ μεροπῶν. τὶ δὲ τὸν λαοσσόον
πεῖρας ἀπόστολον ἄκρον
εἰς θεῦ σταθμοὺ πόρδυσεν,
οὐρανίον τε γάνος,
ἀμπνοαὶ μόχθων μαλερῶν,
σεφάνων τ' ἐξάρετον
αὖτ' ἀμιλλᾶν καλλινίκων
κότμον ἄγνυθ' ὃς συὶ ἀτει-

ρέϊ

Venatricem depulit
Cum suis spiculis Dianam.
Tum Saturni filium apud Cretas
Homines colluſtrante voce euanidũ reddidit, &
Epod. *(aboleuit.*
Dei vero patris filiũ, mortaliũ liberatorẽ ſanctum
Introduxit ad eos vitam ferentem.
Quin Syris communicauit
Amaræ mortis remedium.
Neq́ Myſos nuncij læti
Reliquit expertes.
Nec Troas armis gaudentes.
Tunc etiam Lydorum vrbes
Aureo linguæ gladio
Cepit, Phoenicumq́ claras cateruas,
Pariter etiã cũ his Græcorum faſtum coarguit,
Atq́ Erechthei filiorum,
Inanis ſapientiæ,
Poſtquã ſcilicet eis oſtendit veram prudentiam.
Stroph.
Diuinam gratiam præterea multæ adeptæ ſunt
Nobiles inſulæ labore huius diuini viri,
Oleis conſita Mitylena,
Et Samus, atq́ altrix
Marmorum Paros, beneq́ culta
Euboea, Aeginaq́ clara,
Salamis quoq́, & maris fluctibus uerberata Delos.
Ad extremam quoq́ oram
Vſque, & vltimos Gades
Cum armis cæleſtibus

ἀγεσιτέραν ἔλασσεν
σὺν Βελέμνοις ἄρτεμιν.
καὶ κεῖνος φαυσιμβρότῳ
ἐν κρησὶ παῖδ' ἀΐσσων αὐδᾷ,

ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.

παῖζὸς δὲ θεῖ μεσέπων ῥυτῆρ' ἀγνὸν
νάστε φερέσβιον ἰόν.
καὶ σύεσσις ξυώσσεν ἄλκαρ
λαὶ γαλέοιο μέγυ.
οὐδὲ μυσοὶ ἀγγελίας
λίπε φαιδραῖς ἀμμέσσεις.
ὐδὲ ξωὰς χαλκοχάρμας.
Τυτάνις λιδῶν πόλιας
χρυσέῳ γλώσσας ξίφει
εἶλε, φοινίκων τε κλυτὰς ἀγορᾶς.
Τοῖς δ' ἄμ' ἔλλαίων κῦ νόμον ἔλεγξεν,
πρῶτ' ἐρεχθῆος γόνων,
ἀλεμάτου σοφίας,
Τοῖς φρένιν δείξας παναλαθέα δίαν.

στροφ ἐ. κώλ. ιέ.

χάεσσις θείας δ' ἔπι πολλαὶ ἔκυρσαν
δ' ηλέες νᾶσοι πόνῳ φωτὸς ζαθέου.
ἐλαιόφυτος μιτυλάνα,
καὶ σάμος, ἠδὲ ξοφὸς
λύγδων πάεσσ, δ' κπιμβία τε
χαλκὶς, αἴμνάτ' ἀγλαὰ,
σαλαμὶς, δᾶλός θ' ἁλιπλήξ.
εἰς πύματόν τε θέναρ
μέσφα, καὶ ἄκεα γάδειρα
ἔντεσιν ὐρανίοις

Innumerasq; admirandus
Denunciando talia peragrabat gentes praeco.

Stroph.

Quodnam vero os ennarrare queat omnes,
Quas pernix accesserit quincias impiorũ hominũ
Populorumq; oppida, carentium Deo,
Diuina dona ferens,
Faustaq; nuncia sacer interpres?
Quis itidem pericula explicet,
Laborumq; honestorum sudorem?
Primum ô Damasce tuus
Exercitus huius sacram vocem admiratus est,
Deinde sublimis,
Ciuitas Abramidarum,
Neq; Cilissam Tarson
Altricem dilectam
Sua destituit voce,
Nec vrbem Pirenes illustrem.

Antistr.

Tum vero uenerari Deum semper uigentem
Mari perfusæ Cypri persuasit prolem,
Persuasit quoq; Tlepolemi insulam,
Tribus vrbibus insignem.
Idemq; ex Argo eiecit impudicam,
Ciuitate Danai, pristinis sedibus euertens,
Infamemq; Iunonem.
Arrabias q; profectus
Patefecit verum lumen
Hominibus indigenis.
Improbam Virginem ex Epheso

μυελία δ' ἀγάθεος
ἔθνε' ἀγγέλλων τάδε νίασι Βοῖβ κᾶρυξ.

στροφ. δ'. κωλ. ιέ.

τί δ' αἰαγεῖδες σόμα παῖτα δυύαμο,
ὅσσα φῦλα κεφαιτονὸς αὐθεόπων ἀθέων
μετῆλθε, καὶ ἄσεα λαῶν
θέσπελα δῶρα φέρων
δι' ἄγγελος ἱερφαίτας;
τὶς δὲ κινδυνίους ἐνέπει,
καμάτων τ' ἄϋπλον ἱδρῶ;
ποῖ τὰ δάμασε πὸς
τῦ στρατὸς ἀγάσατ' ὀμφᾶ
θάσσιν, ἔπειτα πόλις
δὺ δείλος ἀβεαμιδάων.
οὐδὲ χίλιοσαι ἐᾶς
ποσσφιλῆ μαθύτειαν
ταρσὸν ἄμειρε βοᾶς,
ὐ δ' ἄσυ πειρᾶνας ἀγαυόν.

ἀντίστρ. κῶλ. ιέ.

τόκα δ' ἄζεθς θεὸν αἰὲν ἐόντα
τᾶς ἀλικλύσοιο κύπελου πείσει γόνους;
ἔστεισε δὲ τλαπολέμοιο
νᾶσον ὀμῶ τείπολιν.
ἐκ δ' ἄργος αὐτὸς αἰαιδῆ
σεῦεν αὐσήσας δαναῦ
πόλιος δύσφαμον ἦραν·
ἀρραβίας δὲ μολὼν
φέγγος ἄλαθες ἔνοιχο
ἐνδαπίοισι βεβῶσ.
δυσπάρθενον ὄξ ἐφέσοισ

ἀγεσ-

Mortalium, diuiniloquum doctorem.

Antistr.

Chely dia nunc tantum te velim fieri
Sonoram, vt omnibus clarè
Dicere possemus quæcumq; gessit honesta,
Et quæ acerba pertulit
Animo tolerante laborans.
Inq; terrae, & ponti plaga.
Rursus ad mortales emissus,
Caeliuagus vir.
Haec illi mandauit certamina,
Suo sapienti famulo
In superis regnantis celso throno nixus
Filius Regis Rex,
Vt illuminans nouum
Incorruptae vitae lumen
Violentiam mortis destrueret indomitam.

Epod.

Cum ergo cuperet hic mandata peragere
Regis immortalis,
Manifestare cunctis populis
Augusta Dei dona,
Orsus est, vitale remedium
Scilicet amarae cladis,
Perpetuoq; florentem iuuentam,
Et immensas diuitias gratiae.
Quae Pater obedienti, atq; morigerae
Annuit generationi à prima rerum origine.
Deserere autem iubebat futilia simulacra,
Et Deum viuentem colere.

Innu-

θνατῷ, θεόφθογγον θεσφάταν.
ἀντίστρ. κώλ. ιε.
χέλυ νεῦ τί σόν σ' ἐθέλοιμι γηθέω
δία φωνάεσσαν, ὡς αἰ πᾶσι σέρα
λέγοιμι ὅσ' ἄνυσε καλά,
χ' ὡ πόσα λυγεὰ πάθεν
ψυχᾷ ταλασίφρονι μοχθέων,
ἔστι γᾶ, πόντου τε πλακὶ
πάλιν εἰς θνατοὺς θεοπεμφθεὶς
ἠερανόφοιτος αἰήρ.
τοὶ δ' ἐπέτειλεν ἀίδηλος
ὦ θεόφρονι σοφῷ
ὑψίθεννος ὑψιμέδοντος
υἱὸς ἄνακτος ἄναξ
ὡς καταβαίζων νέον
ἀφθίτου ζωᾶς φάος
πότμου δίαν λύσειε τ' ἀτειρῆ.
ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.
ἤτοι ποθέων ὅγ' ἐφετμὰς κεφαινέμεν
κεάνθεος ἀθανάτοιο,
φαινέμεν πάντασι λαοῖς
δῶρα θεοπρεπέα,
φάρμακον ζωαρκὲς ἀδά-
κέος ἄτας ἄρξαθ.
ἄμβροτον θάλλοισαν ἄβαν,
ἀπλέτου τ' ὄλβον χάριτος.
τὰ πατὴρ πειθανίῳ
νεῦσεν ἐκ θεσφάτας γηυεᾷ παλαχᾶς.
καλλιπεῖν δὲ φεύζει ἀγάλματα φεύδεα,
καὶ θεὸν ζῶντ' ἀμφέπειν.

τὸ Μ.

Epod.

At postquã ad Olympũ conscendit Patris domũ
Vnigenitus Deus filius,
Vt caperet sceptrum proprij
Antiquum imperij,
Humano genere liberato
Ab Orci tristibus portis,
Et grauibus exitij cladibus,
Tum iuuenem ferocem
Increpatione valida audaciam frangente,
Corde cæcum percellens euocauit,
Atq; ad aulam cæruleo conuexo nitentis ætheris,
Domum beatissimam Dei,
Citò credentem ducens
Edocuit gloriam diuino fulgore micantem.

Stroph.

Diuinisq; mysterijs sapientiæ oraculo traditis,
Rursum ad solum ipsum destinauit terrigenarũ
Hominum dædalam sedem.
Nuncium rectum veritatis,
Validissimum propugnaculum,
Cæli mystam summum,
Diuinæ præconem gratiæ,
Aureum vas cunctis
Refertum bonis.
A Deo vibratum velox telum.
Puniceis rosis vernans
Molle ver.
Fluentum manans potum
Diuinum recreans cor

Mor-

ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.

ἀλλ' ὡς ἀν' ὄλυμπον ἔβα παῖδὸς δόμων
μωμοχλυὴς θεὸς υἱὸς
ἀγκομίζων σπᾶπον ἀρχᾶς
ὠγύγιον σφετέρας
χθόνα ἐκλύσας δεσποίαν
αἰδα λιγυρᾶν πυλᾶν,
πημάτων τ' αἰνῶν ὀλέθρου,
τᾶμος αἰζηὸν ζαμενῆ
ὁμοκλᾷ ῥηξαίσει
ἀλαὸν πλάξαι ἐκάλεσε κέαρ.
ἔνθα δ' εἰς αὐλαὶ κυανάντυγος αἴθρας,
οἶκον ὄλβισον θεοῦ,
τὸν ταχυπειθῆ ἄγων
σοφίας μυσπόλα τ' ἐνθα χέησας
αὖθις εἰς ὕδας σεσῆκεν χθονίων
βεσσῶν πολυδαίδαλον ἕδρανον
ἄγγελον ὀρθὸν ἀλα-
θείας σιδαρόφατον ἔρκος,
οὐρανῦ μύσαν ὕπατον,
χάλκεος κάρυκα θείας,
χρύσεον ἄγγος ἀπαύ-
στοισι βεβυσμένον ἐσλοῖς,
θάλλουσιν ὠκὺ δέλεος
φοινικοέθλοισι τε θαλὸς
ἄνθεσιν ἀβρὸν ἔαρ,
ῥεῖθρον ἀμβλύζον πόμα
θεῖον ἀμφύχον κέαρ

θνατῷ

Dei pronuba amabilis.
Cupienti celebrare
Nunc mihi huius sublime decus,
Vt faueas precor,
Tua enim ope, consilioq́; florens
Sensibus diuinis
In gratiam peruenit Regis,
Qui ei apparens in via
Oculorum lumina ademit,
Vt lucem videret
Suauem, mirabilemq́; Dei
Emersus ex pristina nebula
Ignorantia, animis pernitiosa.

Antistr.

Quando enim ad terræ sinuosa descendit habitacula Saluator
Redemptionẽ hominibus mortis
Ferens salutiferam miserandis,
Tum vero diuinus Rex
Delegit pulcrum coetum,
Quos instillando dulce
Verborum nectar docuit
Sacrato ore,
Delegauitq́; ad ignotas nationes,
Vt in corruptionem vitæ
Perennemq́; regni gloriam
Praedicarent.
At veritatis viam
Diuinitusq; conditum munus
Nondum tum norat Paulus fubescens.

θεοῖο φθεγμασ εἰς ἑσπερίδ-
ιεμβύῳ κελαδεῖν
νυῦ μοι κλέος ἐσανόμασε
τᾶδι παρσάμης, λίτομαι
παλάμᾳ χὸ σωὶ τᾷ θάλ-
λων φασὶν ἀγαθέοις
εἰς χάειν ἦλθεν ἄνακτος,
ὅσε φανεὶς κἀθ' ὁδὸν
αὐγὰς ἀπενόσφισεν ὄσσων
οἳ, ἵνα φέγγος ἴδοι
ἀδὺ θανὸν θεῦ
τᾶ σφὲν ἐνδύσαι νέφος
ἀγνωσίας ψυχοφθόρου.

ἀντισ. κώλ. ιβ.

ὅτι χὸ χθονὸς μόλεν ἄθικτα σωτὴρ
δύρυκόλπου λύτρον αὐθεφόποις θανάτου
φέρων ἀκεσίμβροτον οἰκτρογόοις,
δὴ τόκα θεῖος ἄναξ
ἐξείλετο ἰερὸν ὅμιλον,
τοὺς ποσσάζων γλυκερὸν
ἐπέων νέκταρ δίδαξεν
θεσπεσίῳ στόματι,
πέμψέτ' ἐσ' ἀκέλευθα φῦλα,
ἀφθορίαν βιοτᾶς
καρυσσόμεν, ἀΐδαόν τε
κῦδος ἀναχορέας.
τᾶς ἀληθείας δ' ὁδὸν,
καὶ θρόησον γέρας
ὅπποτ' ἔγνω παῦλος ἠδ' ὧν.

ἐπῳδ.

Quem peperit virgo nulli domitæ
In Solymorum mapalijs
Quorum quidem alij testes
Veritatis fideles celebrantur
Populati membra
Immanibus laniatibus,
Ardentiq; igne,
Alij innumerabilia honesta gesserunt
Factis atq; dictis.
Omnibus autem Olympi domicilia
Aurea longè fulgentibus his
Sunt præmium redimitis monilibus.

Epod.

Porro inter palmiferos hosce pugiles admodum in-
Ceu lucifer ardens, signis fulget.
Tarsensis mens Pauli
Quem olim peperit formosum
Puerum mater præclarissima
Apud Cydni fluenta,
Neq; enim vmquam tuum præpotens
Robur tantopere declarauit alter
Vir, nec item mulier,
Nec indolem diuinam, atq; cælestem
Quispiã in telluris oris fusus lato sinu præditæ,
Tantum indicat
Virtutum fastigijs,
Quantum tuũ venerabile germẽ Paulus egregius.

Stroph.

Christi cultor magnus; sed tu ò beatà
Honestorum operum auspex præclara

τὸν τέκε παρθένος ἁδ-
μὴς ἐν σολύμοισιν ἐναύλοις.
τῷ μὲν ἄλλοι μάρτυρες ἀ-
ζηχίας πεζοὶ κλέονται,
πηδήμονοι μέλεα
ἁρμαλέαις ἀμυχαῖσιν,
αἱδομένῳ τε πνεῖ.
ἄλλοι καλὰ μυρία τεύξαν
σοφάξεσιν, ἠδὲ λόγοις.
πᾶσι δ' οὐλύμπου δόμοι
χρύσεοι τηλαυγέσιν
ἐστεμμένοις ὄρμοις ἄνθηλον.

ἐπῳδ. κώλ. ιδ'.

ἐν δ' ἀθλοφόροις μάλ' ἀείζαλος φλέγει
Τοῖς δ', ἅτ' ἑωσφόρος ἄστρων,
ταρσέος παύλοιο μῆπις,
τόν ποκ' ἔτικτε καλὸν
παῖδα μάτηρ κλεινοτάτα
σοφὰ κύδνου χρώμασιν.
ἠδὲ γάρ πω παγκρατὴς πιὼν
τόσσον ἄμφανε θέσπις ἄλ-
λος ἀνήρ, οὐ δ' αὖ γυναὶ
οὐ φυαὶ θείαι τε, καὶ οὐρανίαν
τᾶς βαθυστέρνου χθονὸς ἐν γυάλοισιν
τόσσα τεκμαίρει χυθεὶς
ταῖς γ' ἀρεταῖν κορυφαῖς,
ὡς θάλος σεμνὸν σέο παῦλος ἀμύμων,

στροφ. β'. κώλ. ιέ.

στεφάπων χρυσοῦ μέγας. ἀλλὰ μάκαιρα
ἐργμάτων καλῶν ἀγακλειτὰ ταμία,

στοῖο

Typographus ad Lectorem.

Vt nequid, quod ad laudem huius Sanctiſsimi Apoſtoli pertineat, non intelligatur, hunc hymnum lyricum in latinum ad verbum vertendum curauimus, vt & hi qui græcè neſciunt, aliquod emolumentum, ac fructum inde percipiant.

Strophe.

IN numeri ò veneranda fides illuſtres
filij tui
Tuam irruptam potentiam oſtenderunt, atq; virtutem
Factis, animisque,
O Regina.
Quippe robur in concuſſum,
Admirandumq; ſenſum tuum
Proprijs inſtillaſti natis,
Optimae prolis mater,
Quorum complures exercitus ille vidit,
Qui ſeruitutem euaſit,
Perrexitq; per mare rubrum
Siccis veſtigijs
In formoſam continentem, quam
Dedit eis ſupremus Deus
Amoenam, florentemq; ad habitandum.

Antiſtrophe.

Multo plures uero poſtmodũ nati ſunt apparente
Inter mortales Saluatore ſaculorum magno,
Filio caleſtis patris,

Quem

ἄλλος τις ὕμνος εἰς θεῖον παῦλον ταρσέα ὑπόσχολον,
μίσαν χειτοῦ ἀθλητ, κ) κόσμου φωσπέρα λαμπρόν.
νιῶ δέχνυθι καὶ ἄλλο φίλοι μελιπερπὲς ἄεισμα,
παύλου ὃ κηρύσσει θαυσιάς ἀρετάς.

στροφ. ά. κωλ. ιέ.

ΑΝάελθμοι πότνια πίστις
ἀγαυοὶ
καρτος ἄρρηκτον τὸν δεῖξαν
δυνάσιν
τε φεύγμασιν, ἀνορέας τε
παῖδες ἄπαυσα σέθεν.
καὶ γὰρ μιρόος ἀσυφέλικτον,
λῆμάτ ἔκπαγλον τὸ πεὸν
ἰδίοις ἔνσαξας ἤθοις
μᾶτερ ἀειτοπόκε.
τῷ πολίας στρατὸς εἶδεν
δουλοσύνᾶν φεφυγὼν
πόντον περάσας δι ἐρυθρὸν
ἴχνεσιν αὐαλέοις
παρὰ καλὰν ἄπειρον, ἂν
δῶκεν ὕψισος θεὸς
δύηεσσιν ἀλλοίσαν οἰκεῖν.

ἀντιστρ κωλ. ιέ.

πολὺ πλεῦνες δ' αὖτ' ἐγχώνιο φανέντος
ἐν βεσπεσίοις σωτῆρος αἰώνων μεγάλου,
χόνα πατρὸς οὐρανίδαο,

τὸν

E membris animam ſuperum ad conſortia lata.
Ter cari emicuit veneranda in brachia Chriſti,
Quem ſummè expetijt ſemper, ſummeq; cupiuit.
Sic Domini terrae rutilo ſplendore coruſci
Hanc vitam fragilem mutarunt perpes in aeuũ.
Vno eodemq; anno, die eadem, vnoq; tyranno.
Qui mox purpureis ſunt viſi in veſtibus ambo
Poſt obitum manibus iunctis, multisq; coronis
Ornati nitidis, varioq; anademate compti
More triumfantum victorum incedere in vrbem
Romam praeſidium fidum, ac tutela futuri.
Quippe extra occiſi ſunt hi pomoeria Sancti,
Et quidem Areopagi cenſor probus, atq; ſenator
Adſerit haec teſtis, quæ dixi, nempe magiſtro
Qui comes adſiduus fuerat, ſectator & acer.
Hæc autẽ in cunctis dominanti gentibus urbe
Facta fuere, Duces vt vbi tenuere profani
Armiſonis regnum pugnis, belliq; tumultu,
Hic patriæ patres ſacri dominentur in aeuum,
Qui Romam tueantur, & oppida ſubdita Romæ,
Et prauas ſectas, atq; infortunia pellant.
At vos Signiferi pollentes nomine claro,
Cuſtodes ſacrarum ouium, caulæq; beatae,
Cum ſuperis gaudete perenniter incorruptis,
Cumq; Deo, memores q; mei eſtote benigni,
At q; piam vitam mihi, & impetrate quietam.

ἐκ μελέων ζαθέων μὴ ὁμήγυειν ἐθελόντων.
ἔπλαζ δ' εἰς ἀγνὰς χεῖσοῦ ζιφιλήπτου ἀγορσὶς,
τὸν πεδέεσκεν ἀεὶ, καὶ τὸν ὧδὶ κῆρι φίλησεν.
οὕτω μὲν δίοπτι γαίης ἐειμυδίες ἄμφω
φθαρτὴν ἀκηδασίοιο μετηλλάξαιτ' αἰῶνα
ταὐτῷ τῷ πλειῶνι, καὶ ἤματι, ἠδὲ τυφάντῳ.
τοὶ μὲν πότμον ἔφαθεν ἅμ' εἵμασι παμφαόωσιν
ἔνδοξοι χεῖρ' ἀλλήλων δεξὰ χθεὸς ἔχοντες
βεβιθύμῳοι λαμπροῖς αἰνοδήμασι δαιδαλέοισιν,
οἷα θεοπνεύσαντες ἀγοὶ νικηφόροι ἄσυ
εἰσελθεῖν ῥώμης πολιήοχοι, ἠδ' ὅπιοθεν.
ἤτοι τὼ γ' ἄμφω πόλιος ἔκτισθε πέφαται.
ταῦτα δ' ἀρειπάγου βουληφόρος, ἠδὲ θεωρὸς
ἴσωρ μάρτυρέει, ταπερ ἔννεπον, οἷα παρεσὼς
εἶο καθηγητῆρι φιλαγάτῳ αἰὲν ὁμαρτῇ.
ταῦτα δὲ πάντ' ἐγχώριος πόλει ὅπι κοιρανέουσα
ἐθνέων παντοίων, ἵν' ὅπου κεράτος ἠγεμονῆες
δαιρὸν ἐναλίοισι δορύκτυποι ἔργμασιν ἔχον,
ἐνθάδε πάτριαρχοι ἱερώταθοι εἰς τέλος εἶσι.
τοίκεν ἐλὼ ῥώμῃ, πᾶσαί τε ῥυσαμένῃ χώρῃ
αἱρέσεων χολιῶν, καὶ δυσυχιῶν πολυκηδέων.
ὔμμε δ' ἀειθλοφόρῳ μεγαλωνύμῳ, ἠδὲ νομῆι
τῇδ' ἱερῶν πεσμάτων, καὶ ἐπαύλιος ἠγαθέοιο,
χαίρετε σὺν μακάρεσσι δεδμηκόσι ἀθανάτοισιν,
σύν τε θεῷ, καὶ μνῆσιν ἐμεῦ δεξὰ παντὸς ἔχοιτε
θεσπεσίῳοι ζωῆι τε θεουδέα, ἠδὲ γαλήνῃ.

Sponte ignominiam se se angens perpeti acerbam,
In nemore Aricia viridi, barathrumq; petiuit.
Hoc pacto interijt Simon vafer. At tulit aegre
Tale Nero Caesar factum, grauiterq; gemiscens
Amisisse virum, quem tamquam lumina amabat,
Ansam quaerebat praecones perdere Christi.
Suffigiq; Petrum tandem iubet in cruce sacra,
Regis ad exemplum, quem toto pectore amabat,
Praecidiq; caput Pauli venerabilis vnà.
Quippe nefas fuerat praeclarũ occũbere quẽquã,
Aut perimi ciuem Romanum morte inhonesta.
Ergo crucem Petrus subiens pendere recusat
Rectus, proclamans seruum minimè fore dignum,
Qui crucifigatur rectus Domini eius ad instar.
Id veritus spectare caput petit ipse deorsum,
Et crucis in summum uestigia vergere culmen.
Norat enim ex humili citius quemq; alta subire.
Te sectari aueo Doctor bone, teque imitari,
Sed dierectus, ait, caueo tui ad instar obire.
Tu semper sublimis, & altus, verùm ego nequam
Huic mortalis humo curuatus semper inhaesi
Cernuus, ac pronus, patrem primũ vsque secutus.
Qui caelestc solum pectans os torsit ad imum.
Atq; adeò tristem terrestria saecla videmur
Huncce sequi casum, quom nascimur, atq; ruinam,
Labentes nostra subter genua aegra parentis,
Talia praefatus capite ima Praesul inhaerens
In trabe humum versus, pedibusq; in uertice fixis,
Conlaudansq; Deum, pecudesq; ex corde sacratas
Olli commendans, sanctis submisit in aethram

αὐτὸς ἐκὼν δι' ὄνειδος ἀδημονέων, καὶ ἀλύων
ἄλσος ἐπ' ἀειπίας σπιερὸν, ἄϊδος δὲ καπῆλον
ὧδε παλαμναῖος σίμων θάνον. αὐτὰρ ἀχεύων
τοῦτο γέρον καῖσαρ, καὶ ὀδυρόμενος φρεὶ κῆρι
ἀνδρὸς ἀτιμβόμενος, τὸν ἴσον φαέεσσι φίλησεν,
μάστιξε φρεχαιτὴν χειρὸς κήρυκας ὀλέσας.
καί τε τελευταῖον πέτρον σανρεῖδες ἀνώγει,
ἀντίτυπον μίμημα φιλαιτάτου εἰδὸ ἄνακτος.
καὶ κεφαλὴν τμηθῆναι ἀμειμφέος ἄμμιγα παύλου·
οὐ γὰρ ἔπην ῥώμης κλεινὸν γεγαῶτα πολίτην
ἀνδρά τινα κταίνεσθαι ἀεικελίῳ τινὶ πότμῳ.
σανρὸν δ' οὖν μετιὼν οὐκ ὀρθίος ἤθελε πέτρος
σανροῖδες, δοῦλον βοόων οὐκ ἄξιον εἶναι
σαυρῷ ἀνυψοῦσθαι, καθάπερ μέγας ἄρχαμος ἀυτῆς,
αἰδόμενος δ' αἴτησε κάρη ποτὶ τοὔδαος ἑρᾶσθαι,
καὶ πόδας εἰς κορυφὴν γδύειν σανροῖο παγέντος.
οἶδε γὰρ ἐκ χθαμαλοῦ τάχον ἕρπετον οὐρανὸν ἵκειν.
μιμεῖσθαι μὲν ἐγώσε διδάσκαλε, φησὶ, πόθησα,
ἀλλ' οὐ τῷ σαυρῷ γ' ὀρθοσταδὸν ἀγορεῖσθαι.
ὑψηλὸς σύγ' ἀεὶ, καὶ ἐπήρεος, αὐτὰρ ἔγωγε
ἰδνωθεὶς ἀγοκάρηνος ἐπ' οὔδεϊ θνητὸς ἁλιτρὸς
κάμφθην ἐσσύμενος ἀγορὴν ἀστόρῳ, ἔνθις ἐχείμφθη
ὕδει ἁλιζαίνων θυοείκελον εἶδος ἀγόστου.
καὶ τοῦτο πάντες γλυνόμενοι ἐκμιμεῖσθε
οἰκτρὸν πῶμα δοκεῦμεν ὅπι χθόνιοι ταχὺ πότμοι
μητέρος ἠμετέρης ὑπὸ γούνασι πεπτηῶτες.
τοῖα δὲ παρειπὼν κεφαλὴν κορυφαῖος ἀμύμων
πλανάμενος νεάτῳ, πόδας αἰπήεντι κεφαλῷ,
δυσλογέωντε θεὸν, καὶ συσσὰς ἱερὰ μῆλα
χθεὶ θεῷ ψυχρῷ ἰφθίμῳ ἧκεν ἐς ἄθρον

ἐκ

Vorsari vlterius se nolle Quiritibus inter
Mortalis, dixit, nec terris velle morari,
Et quam seruabat se se vrbem linquere velle.
Haud Galilæorum iam ferre opprobria posse,
Velleq́ ditebat stellantia templa subire,
Haud secus atq́ ales prapes pernice volatu.
Indixit q́ diem certum cum plebe vocata,
Qua migrare volebat in aetheris aurea tecta.
Tum vero inscenso Tarpeio colle frequenti
Cum populo, leuibus coepit volitare leuatus
E tumulo pennis, cuncti stupuere tuentes,
Tum quidam ad statis stupidi dixere propinquos;
Haud quaquã Christus factũ umquã tale patrauit,
Non opus humanum sublimi corpore ferri.
Anxius at Petrus palmas ad sydera supplex
Tollit, & vnanimis Paulus, fidusq́ sodalis,
Præualidũq́ Deum vocitant. Ne magne Redẽptor
Hoc facinus patiare, leuis volitare per auras
Hoc monstrum magicum cum probro relligionis:
Huius frange dolos, conatumq́ impedi inanem,
Ne caluat populum, qui spectat, & audiet absens:
Aerio cadat, Alme, sinu reuolutus ad ima.
Nec tamen intereat penitus prius ille, tuum Rex
Quàm videat regnum surgẽs, columenq́ coruscũ.
Sic fatus, currum discerpsit in aere vectum
Flammineum feruens oratio, praecipitemq́
Fulmine ceu tactum mortalem trusit ad ima
Impurum, iacuitq́ elisis cruribus illic.
Sic fractus suras terræ fit inutile pondus.
Haud ita post multo scopuli se è vertice iecit

εἶπε μέγ' ὀχθήσας δήμου κατεναντία παντός·
μηκέτ' ἔπειτα θέλειν θνητοῖσι συνέσιος ἔμμεν,
βούλεσθαί τε πόλιν φεύγειν, τιλὼ φρένα ἔρυτο·
οὐδ' ὔβριν, λώβην τε φέρειν ἀνδρῶν γαλιλαίων.
ς εὖτο δ' ἀπαπτᾶδς ποτὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ὁππερ ὑψιπέτης ταρσοπλεγὴς αἰετὸς ὄρνις.
καί δ' ἦμαρ δίεπτε κεκευθμένον ὄχλον ἀγείρων,
τῷ μετανας δύεν εἰς οὐρανὸν ἤθελεν ὁρμή.
καὶ τότε σὺν λαοῖς ἀναβὰς ταρπήϊον ἄκρην
ἤρξατο πωτᾶδς κούφαις πτερύγεσσιν ἀερθείς
ἐκ πάγου ὑψιλόφοιο. τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
κὴ τότε τὶς εἶπεσκεν ἰδὼν φρεὶς πλήσιον ἄλλον.
οὔποτε τοιοῦτον χειρὸς τέρας αὐτὸς ἔοργε.
θείης τοῦτ' ἀληθὴς μὴ σώματος ὑψιφορεῖδς.
ἀχνύμενος δὲ πέτρος κάμψεν γόνυ χεῖρας ὀρεγνὺς,
οὐκ οἷος δ' ἅμα τῷ καὶ παῦλος πρὸς ἑτάρους,
ὁρμαίνων τε θεὸν κάλεον. μὴ τέτλαθι σῶτερ
ἀνθρώπων μέγα, τόνδε μετάρσιον αἰωρεῖδς
ὁρμᾶσθαι τε λαῖνα σὺν ἄρχεϊ πίσεις ἀγυῆς.
τοῖο τέχνιν ἀλίωσον, ἄνιν τε κόλουσον ἀναιδῆ,
μὴ λαὸν παρεόντα, καὶ οὐ παρεόντ' ἀπάφοιτο,
ἐξ ἀπείνοος πεσέτω κόλποιο κυλισθείς,
μηδὲ θάνῃ, λιτόμεσθα, πρὶν ἂν βασιλείαν ἴδοιτο
ὥνα τιλὼ, καὶ κῦδος ἀοίδιμον αὐξόμενόν σε.
ὡς ἄρ' ἔφη, φλογὸς ἅρμα κέλσασιν ἀεροπότητον
τῇ δ' ὁρμὴ πυρόεσσα, καὶ ἐπρηνίξε χάμαζε,
οἷα κεραυνωθέντα βεβρὸν ὀρνιθεῖον πυρφορῷ
πρὸς ἕθμον, σπιλέων τεθραυσμένον ὀστέα πάντα.
ἐκ δ' ἐαγεὶς σφιερὰ μίμνεν ἀχρεῖον ἄχθος ἀρούρης.
ἐ πόλλον δὲ μέλαξυ κατ' ἀκεστόμου πέσε κρημνῦ

αὐτὸς

Nempe die victor qua liquit lumina Solis;
Atq́ hilarem summi migrauit Regis in aulam.
Sed neq́ transierim Petri praesigne silenter
Martyriũ, superũ quando hoc decus addidit ingẽs
Rectori, creuit qui hunc insignire per ipsum,
Caelestem ad requiemq́ adsumere. Venit ab oris
Hic senior Syriae Simonis ponè secutus
Terga magi, Romam qui peruertebat iniquis
Artibus anticipans, & Christum arcebat ab ipsa
Vrbe fauore trucis peruorso Regis abutens,
Qui unicè amabat eum, primoresq́ inter habebat.
Quippe Dei aiebat virtutem se esse supremi,
Et bona cui vellet largirier omnia posse,
Extentoq́ aeui spatio, regnoq́ potiri,
Et vita incolumi, palmae & splendore superbo.
Hunc ergo insectans Petrus properauit ad vrbem,
Ne Domino addictum fallax seduceret agmen,
Atq́ sua Regem sorte exturbaret Inunctum:
Quin etiam extinctis spondebat carmine vitam
Reddere posse viris, nexusq́ resoluere mortis.
Tum de patricijs defungi forte Neronis
Quendã adolescentẽ de sanguine contigit ortum.
Hunc igitur uapidus rediuiuum educere ab Orco
Conatur Simon, nec proficit impius hilum,
Petrus itẽ exanimẽ tum demũ expergere ephebũ
Adgreditur precibusque pijs, & nomine Iesu
Loetali è somno, subitoq́ animauit eumdem,
Et maestae matri spirantem reddidit illum.
Tum vero Simon indignans, inq́ gemiscens
Improbus à Petro superari, & vincier almo.

Vorsari

ζῆσαν ἑορτάζοντες ἐτήσιον, ᾧ λίπεν αὐγὰς
ἠελίοιο θεῦ φαεσφόρον πτὶ δῶμα μετελθών.
οὐδὲ καταβρέξω σιγῇ πέτρου φερέσου
μαρτύριον πλαυγὲς, ἐπεὶ μέγα κῦδος ἄναπτε
τοῦτο φέρει μακάρεσσιν, ὅς μιν κύδηνε δι' αὐτοῦ,
καί τε θεὸς αἰθερίῳ λᾶξιν λάβεν. ἦλθεν ὁ φρίσσων
ἐκ συρίης κατόπιν σίμωνος πορθρέος ἀνὴρ,
ὃς ῥώμῃ θεοφθὰς συγερῇ ὑπὸ λαὸν ἄπαντα
πλάζε χόρης τέχνῃ, καὶ χειρὸν σεῦε μεγαίρων
ἡγεμόνος θεόφασιν κεχρημένος ἀρχαλέοιο,
ὅς τ' αὐτὸν φιλέεσκε, καὶ ἐν θεόφροσιν ἔτιμα.
φάσκε δ' ἑωυτὸν ἔμμεν δυνάμιν τ', ἀλκήν τε θοῖο,
καὶ καλὰ πάντα δύασθαι ὅτεῳ βούλοιτο θέλξαι,
μακείδιόν τε βίον, καὶ ἀνάκτορος κράτος αἰπὺ,
καὶ νίκην ἀγέρεσθαι, ἰδ' ἱμερόεσσαν ὑγείαν.
τοῦτον δ' οὖν πέτρος μεθέπων μετεκίαθε ῥώμην
ἐκτυμβίως, ἀγέλην θεοπειθέα μὴ πλανήσῃ
τλῶ νεαλῆ, καὶ χειρὸν ἑῦ κλήρου βάλῃσι.
σεῦτο δ' ἐπὶς φθιμένους ἐπαοιδαῖς ἄνδρας ἐγεῖραι,
ἀῤῥήκτους τε πέδας λῦσαι, καὶ δεσμὰ μόγοιο.
καὶ τότ' ἀπ' ὀὐπατείδεω σωέβη θανέειν πνοὰ κῦρον
οὐλομένοιο νέκυος ὁμαίμονα καίσαρος ὄντα.
πειρᾶτο δ' οὖν τόνδε παλίσσυτον ἐξ ἀΐδαο
ζωρὴσαι σίμων, καὶ χέτλιος οὐκ ἐδυνάσθη.
πειρᾶτο δ πέτρος ὑποπνοίσαντα σαῶσαι
ἱκεσίῃσι λιταῖς ὄνομα χειροῖο καλέσας
κοῦρον θεοθήλεα, καὶ ἀνεψύχωσε θανόντα,
μητέρι πενθαλέῃ τε παλίμπνοον ἐγγυάλιξεν.
καὶ τότε δὴ σίμων κακομήχανος ἠγαθέοιο
ἠτιμᾶτο πέτρου χαλεπαίνων τ' ἀχαλόωντε.

εἶπε

Vt ciuem, ac procerem superantem viribus omnis,
Innumeris clarum spolijs, amplisq; trophaeis.
Per terram partis, perq; humida carula ponti,
Et Ducis euinxit viridanti tempora serto
Martyrij tantae virtutis, & indolis ergò.
Huius enim teter lanio caput abscidit almum,
Qui Romae rector tum clauum forte tenebat,
Ob verum Christi cultum, quem audire nequibat,
At q. magi interitum, quem vasto de aere in imã
Cum Petro abiecit terram sublime volantem.
Proditur ut lictor secuit caput ipsius atrox,
Id Christi clamasse diserte nomen Iheſu
Ter patrio sermone, pio quod semper in ore,
Cordeq; gestabat uiuens, reserasseq; ibidem
Treis liquidos fontis sectum, laticesq; perennis
Exsiliens triplici saltu de corpore trunco,
Quo Dei adorasse trinum iubar insinuaret.
At caesa ceruice prius lac, postea sanguis
Fluxit, carnificis quo tincta est lana cruenti.
Porro alij perhibent solum album exisse fluorem.
Exsiluitq; micans cali per caerula mirum,
Conspicuumq; iubar, corpusq; emisit odorem
Occisi Herois diuinum nectar olentem.
Qui late halauit sudum per inane volutus.
Haec finis Pauli pugilis sublimis in orbe.
Heroi at culto populis posuere minores
Templum admirandum, quo non augustius ullum,
Nec talis manufacta in nostro uisitur orbi
Machinà, & ossa Ducis clausere hic aurea in arca.
Et sollemne sacrum populariter instituere,

Nempe

ἀσὸν ἐὸν, σεθμάχων πάντων κεφαλεώτατον ἄλλων,
ἀσὸν ἀεὶς δύσαντα τεθπαρύχροιον ἀέθλοις
νηείθμοις κὴ γλῶ τε, καὶ ἠεθειδία πόντον.
σέψέ τε μάρτυρίου σεφάνῳ πμαλφέϊ κόρσιν
λωτορέης τε χάριν, καὶ νικέων ἀγλαοδόξων.
τῷ μὴ γὰ κώδειαν ἀπέθεισεν ἄρταμος ὠμὸς,
ὃς τότ' ἄναξ ῥώμης σφυμνήσιον λιὸ χόλσεν,
εἵνεκ' ἀληθείης, τὴν οὐ θέμις ἐχθεὸς ἀκέειν,
καὶ κρυεροῖο μάχοιο, τὸν ἠέρος ἄξιν ἐγέτοιο
σὺν πέτρῳ ποτάοντα μετάρσιον ἔβαλεν εἰς γλῶ.
φάντο δ' ἔθεν πέβλιτο, ὅτε δήμιος αἰνὸς ἄεχθεν
Τύρομα τεὶς χείσου φωνήσας σεμνὸν ἰησοῦ
τῇ παξίῳ φωνῇ, τὸ ζῶν ὄγ' ἔτ' αἰὲν ἄειδε,
καί τε δι' ἐμὰ σόματος φέρεν ἐνθέον. ἦχι τ' ἀοῖξαι
δειεγόμηθεισαν ζεῖς πίδακας ὕδατος ἁγνοῦ
τηλοῦ ἀπὸ τειασοῖς πεδήμασιν αἴξασαν,
ὡς δ' εἰξαι τειφαῆτ' αὔξειν θεὸν, ἠδὲ γεραίρειν.
δειρῆς δ' ἀρτόμου σεφῶτον γλάγος, αἷμα δ' ἔπειτα
ἔρρεε δαψιλέως, ἔφυρε τόπερ εἷμα φονῆος.
ἄλλοι δ' αὖτ' εἶπον ῥόον ἀργυφον ὀξέμυ οἷον.
ἄγλη δ' αἰθύσσουσα δι' αἰθέρος δύρυάλοιο
λάμψεν ἀείζηλος, καὶ ἀθέσφατος, αὐτὰρ ἀὐτμὴ
ἤερος κταμένοιο θυάδεα χεῦε τὸ σῶμα.
ἀμβροσίης δ' ὀδμῆς σφέ τ' ἀὴρ ἀμφίτ' ὄδωδε.
Τίν μὴ σαύλου γλύτ' ἀθλητῆο τελυτή.
λαοσεβεῖ δ' ἤερθεν νεὼν θαητὸν ἔδειμαν
ὁπλότεροι, τῷ γ' οὔτι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο.
οὐδ' ἱδρυμα χερὶ βροτέῃ ποτ' ἄρῤῥον ἐτύχθη.
λείψανα δ' ἐν τούτῳ θέσαν ἱερὰ λάρνακι χρυσῇ.
ἔνθα τελεσφορέῃσι πανδήμοιν ἤμασι κείνῳ

σῆσαν

Pellentis macies foedas, pestesq; nocentes,
Morteq; sopitis lumen vitale ferentis,
Diraq; falsorum vertentis fana Deorum,
Atq; serenantis latos telluris opacae
Conspicuis campos radijs caeli arce reductis.
Festinat Paulus, sermonum & robore fretus
Omnia conlustrat densa caligine tecta,
Pellit noctem animis, atq; atras discutit vmbras.
Ceu quondam de ipso praedixit prouida vates
Prosata Delphorum dumosa in rupe Sibylla,
Nondum quippe ortum iam viderat exoriturum
Inter mortalis praesago pectore, & omnis
Lustrantem terras sacro vibramine clarum.
Quapropter nitidam stellam ipsum nominitauit,
Quatuor instar habẽtẽ, & formã mirã animantũ,
Fulgentem Danais, & metam in perpetis aui
Extendentem hominum pro culpis labe carentis
Agni mactati sanctum, ac venerabile nomen.
Inter cuncta istaec, est Heros nobilis ille,
Qui quas ceruices contra Christũ extulit audax,
Idem pro Christo mox pronas sponte reflectens
Subiecit gladij rigido mucrone recidi,
Et iugulum hostili velut agnus praebuit ensi;
Nec dubitauit obire suo pro Rege benigno,
Viuere post mortem quem norat, & imperitare,
Sic factum, vt princeps non expugnabilis iste,
Qui toleranti animo tot praelia, bellaq; sacra
Gentibus in cunctis augusta pro fide obiuit,
Adciperet Romae palmam, laetumq; triumphũ.
Roma hunc terrarum Regina excepit ouantem

γυμνὸς ὁρᾷς σφακέλους, καὶ λύμας ἕλκεσι λοιγούς,
καὶ φθιμένοισι βροτοῖς ζωῆς φάος αὖτις ἄγοντος
ψαύοντα φαίνων τε θεῶν σημεῖα βάλλοντος ἔραζε,
καὶ χθονὸς ἀὐρυπέδοιο καταυχάζοντος ἀλωὴν
πᾶσαν ἀειζήλοις ἀμβρύγμασιν οὐρανοδείκτοις.
ὧδα θέει Παῦλος, καὶ μύθων ἀλκὶ πεποιθὼς
ταῦτα θοοσιλβεῖ κήρυκι εἰλυμβία πυκνὰ
νύκτα καλιλλὺ λύων, καὶ ψυχέων ἀχλὺν ἀϊδνὸν,
οἷά πάρος χρησμῳδὸς ἐθέσπισε δῖα σιβύλλη
ἀμφ' αὐτῷ Δελφοῖς ἐνὶ παμπαλύτοισι γεγῶσα.
εἶδον ἐγὼ περ ἐοῦσα, τὸ δ' αὐτὸν μηκέτι φωτὸς
ἐν θνητοῖσι νόῳ πολυφράδμονι, καὶ πλάκα γαίης
πᾶσαν ἐπερχόμενον νοερῆς ἀκτῖσι θοῷφαντον,
τοῖο δ' ἑκηβόλιμον αὐτὸν ἐφήμισεν ἀστέρα δῖον,
ἠΰ τε τοῦρον ζώων μορφωθὲν, ἠὲ χῆνα φέροντα,
καὶ δαναοῖς γλαύσσοντα, καὶ εἰς τέλος ἀσκάριος
αἰῶνος τανύοντα βροτῷ ὑπὲρ ἀμπλακιάων
ἀρνὸς ἀμωμήτου σφαχθέντος τοῦνομα σεπτόν.
ἐν τοίσδεσσι δὲ πᾶσιν ὅδ' ἔπλετο κεῖνος ἀοιδὸς,
ὃς τοὺς γαῦρος ἄειρε κῦ χρυσοῖο τένοντας,
ὠὐτὸς ἑκὼν μετέπειτα θεοῦ χρυσοῖο κοπῆναι
κάμψε κατορλωεῖς τανακκέϊ φασγάνου ἀκμῇ,
καὶ πρὸς θῆκε σφαγαῖσιν, ἅτ' ἀμνὸς, λαιμὸν ἀμεμφῆ,
οὐδ' ὄκνησε θανεῖν τε δ' εἵνεκα, τὸν σάφα οἶδεν
εὖ ζώειν μὴ πότμον ἀεικέα, καὶ βασιλεύειν.
ὧδε δ' ἔγκυρε θεόμον μεγαλήτορα, τλήμονι θυμῷ
ὃς τόσσοις πολέμοις, καὶ νείκεα παντοδαποῖσιν
ἔθνεσι μυρνάμμος θεοῦ πίστις ἐκτολύπευσεν,
ὥστε θεσπεσίου ῥώμῃ σὺν ἕξαδε κύδεα σῶσαν.
δέκτο δ' ἀειθλοφόρον δαίφρονα δέσποινα πολήων

ἀρὸν

Sed mage conſpicui vitaque, & moribus almis,
Deniq́ mirificis portentis ſplendidiores.
Aſpice quã magnus flagret Petrus, vndiq́ morbis
Adflictos, inquit, varijs, & clade ferebant
Tabifica in vicos tegetes ſuper, atq́ grabatos,
Vt quemquam illorum Petri contingeret vmbra,
Et lue continuò pulſa reualeſceret omni,
Cuicumq́ ingruerent veſtigia corporis almi
Aduorte vt ſcaurum prauis fultum malè plantis,
Ante fores templi qui capta ſe ſtipe alebat,
Oſtendit ſalientem, & laudes rite canentem.
Contemplare quoq́ vt Dorcas ſit reddita vitæ
Priſtinæ ope illius, miſeræ & piæ præſtita turbæ.
Quando ipſum circum viduæ fudere gementes,
Atq́ oſtendentes tunicas, quas fecerat ipſa
Dorcas adhuc viuens ſibi conſociata, comeſque.
Cerne itidem vt miſerum ſolidauit cuncta ſolutũ
Membra thoro Aeneam recubantem talia fatus.
Aenea te ſanet Iheſus. ſurge repente.
Surge age, ne decumbe, viros ſtupor hocce uidentis
Occupat, & Chriſtũ celebrãtque, fidẽq́ receptãt.
Ceu quondã Hebræis fontem recluſit abundum
Ex petra adflictis errore, laboreq́ longo
Per deſerta Deus, ſic tractum luminis ampli
Ex magno Petro produxit, quo tenebroſum
Mundum inluſtrauit fidei ſplendoribus almis.
His ſacris radijs nunc tellus tota refulget.
Fulgure diuino terræ perfunditur orbis.
Aduorte & Pauli feruorem turbinis inſtar
Velocis, penetrantis humum, pariter q́ profundũ.

ἴργμασι λαμπρότερόν τ' εἰσιν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
θαύμασιν ἔκπαγλοι, τέρας τ' ὄπιδ εἰσιν ἰδέσθαι.
φρίζεο δ' οἷα φλέγει πέτρος μέγας, ἀμφὶ πλατείας
φοιτᾷ, νόσους ἄνδρας, καὶ πήμασιν ἐξιφέωνδε
λωβητοὺς χαλεποῖσιν ὑπ' ἀδάστοις χαμεύνας,
ὄφρα ἑ ὑπὸ πομπῆς πέτρου σκιὴ ἀθρήσωντας,
καὶ τάχ' ἀπηλλάσσοντο νόσων, κηδέων τε ἕκαστος,
ὧπιν ὑπὸ φαύσῃ τ' ἴχνος χθονὸς ἠγαθέοιο.
φρίζεο δ' ὡς σκιμβὸν σφετέρης ἐπείξατο πάσης,
ὅστε πύλης φοίτασκε νηῶ ἐκάθεν θεσπίστης,
ἀλλόμενόν τ' ἀπέδειξε, καὶ ἀμφιμιτύλα κατ' ἄσσα.
φρίζεο δ' ὥστε γυναῖκα βιώσατο δορκάδα νηπίῃ,
καί ῥ' οἰκτροῖς ἀπέδωκεν ὀχλοις οἰκτίρμονα χρῆσιν.
δὴ τότε μιν ἀχύμοιραι σὺν ὀδυρμοῖς ἀμφιχύθησαν
χῆραι δεικνύμεναι τὰ χτεάνια δορκὰς ἐποίει,
ὄφρα μὴ σφὶν ἔλιπε ζωοῖς ἐναρίθμιος οὖσα.
φρίζεο δ' ὡς ἔρρωσε λελυμένον ἄψια πάντα,
αἰνείαν σρωμνῆ κατακείμενον, ὧδε μετειπών.
αἰνεία σεῦ Ἰῆσθαι Ἰησοῦς. ὄρσεο θᾶσσον.
ὄρσεο, μηδ' ἔτι κεῖσο. τάφος δ' ἅλε πάντας ὀφθέντας,
χειρὸς ἀνδιάζον τε, καὶ ὀρθοῖ πίσυν ἄρσας.
ὡς δ' ὅτ' ἀβρεμίδαις πυγολαμπίδος ἄχραντον
ἐκ πέτρης κατ' ἔρημον ἅλης, καὶ ὀιζυρὸς αἰνὴς
τειρομένοισι θεὸς, τῶς φέγγος ἄφθιτον ὅλκου
ἐκ πέτρου μεγάλου ἐξήγαγε, ὅστις ἀφεγγὲς
κόσμον ὅλον κατέλαμψε φαεσφόρος πίστις αὐγῇς.
τῆς δὲ δι' αὐγείαις νιφὰς πᾶσα χθὼν ἀμόργνυ.
ἀθανάτου στεφάνῃσιν ὅλη φαιδρύμπετο αἴγλῃ.
Λίνκεο καὶ Παύλου μύθος ἄχετον ἶσον ἀείδει
αἰθερίῃ πτερύγεσσιν ὅλον ξαφερώ τε, καὶ ὑγρόν,

γυο-

Sydereum, quo quisq; cibo crescamus opimo.
Nectareæ sophiæ, vitali flamine capto.
Numquã etenim hac niueo cernas defecta liquore
Nũc agedũ mammas postquã celebrauimus almas,
De candelabris quid sacrum dicere oportet,
Ante Deum lucent, quæ iugiter immortalem.
Quippe Dei testes in sacris vocibus ambo
Candelabra cluere micantia nocte, dieque
Ante Deũ magnũ manifestò constat vtrumque.
Nam candelabri confit pede triplice forma,
Si ratione fabra confiat, at illius altus
Fert scapus faculam longè, lateq; micantem
Vertice sublimi, qua lumen cernere possit
Quisq; domum remeat, si pergat nocte silenti.
Sic duo Legati pacis pia dona ferentes
Hi fulti triplici virtute, velut pede trino,
Cunctis prapandunt fidei subeuntibus arcem
Christũ almum lumen nostrũ Dominũq; Deũq;.
Æternam prolem cælestis Patris amatam.
Nam vitæ radiante fidem prius augmine donant,
Regis ad exemplum laudabile, qui quoq; & ipse
A factis cœpit, mox est præclara locutus.
Deinde rudimentis freti, lituoq; sonantis
Eloquij Christum declarant omnibus æquè
Gentibus, ac populis, decretaq; recta recludunt.
Denicq; vibrato diuino fulgure longè
Admirabilium factorum prodigiorum,
Saluatorem hominũ reserare, ac pandere pergunt.
Ambo igitur sanctam trinis his dotibus aulam
Amplificauerunt, clari sermone nitenti,

Sed

ἆρ' ἀπαλλάμεθα, καὶ ἡβώωμεν ἰσόθεοι ἦτορ
νεκταρέης σοφίης ζείδωρον πνεῦμα λαβόντες.
οὐ γὰρ οὐ μυθοῦσι τάπο τ' ἔσσεται ἔνθα τὰ δαίμων,
ἀλλ' ἄγε πεῖρα σοὶ μύθων ἐμὸν ἦτορ ἐρείσω,
χρὴ δὲ σὲ λαμπήεσσι τὸ λοιπὸν μυστικὸν εἰπεῖν
αἰθομένων κατὰ αἶτα δέμας πυρὸς ἀθανάτοιο.
καὶ γὰρ ἐγὼ κλεινῶν ἱερῆς μὴ κλιδόσιν ἄμφω
κλῆτορε λαμπήεσσι μεγάλου σεσοφισμένοι θεοῖο
τῶν με κλύειν δήλων σωιχῶς χρὴ νύκτα καὶ ἦμαρ
λαμπομένους λαμπῆρ' ἀλαοῖς ἐς δὲ χρῆμα ξείνοισι
πᾶς τις ἔφυ καλῶς με τετυγμένος, αὐτὰρ ὕπερθεν
τοῖο φέρει κάλλος δαίδος πλέονα πόλον αἴγλη
ὑψιτέρη κορυφῆ τανανηέϊ, ὄφρ' ὅτι δῶμα
αἰθέρι ποιητὸς ἄλλαι ἀθρήσωσι χιόντες.
οὕτω σποδοφόροι μεγάλου θεοῦ οἷδε φαεινοὶ
ἄλλοισι τε δύρωσιν ἐρειδόμενοι, ἅτε πᾶσιν
πᾶσιν ὑπερχομένοις ἐς πίστιν φίλτρον ἔδειξαν
χεισὶ δὲ πιχθονίοισι παναξίοις, ἔρχομοι ἀνδρῶν,
παξὸς ἀειγλήεντι ὑπάτου χόνα οὐρανίδαο.
ὧρῶτα γὰρ ἱρασάμην πλανωγέϊ πίστιν ἄεξον,
ἐκ δὲ λίθοι αἱ ἀκτὰ ἀφίεσαν μιμεόμενοι, ὅσσε καὶ αὐτὸς
ἔρξα τὸ μὴ ποιεῖν, μετόπισθε δὲ λάθρα πάρεσκεν.
δεύτερον αὖ πάσιοισι κηρύγμασιν ἀγλαοφώνου
βεντῆ ἱερῆς δόσιν ἀγαθὴν χεισὶ παύτασιν εἰσιν
ἔθνεσι, καὶ λαοῖς ξυνὸν δόγμασιν ἰθυπτίοισιν,
ἀστεόφωνῆ δὲ ξίτον ἐκδίνει πάμφαρος ὄντων
θαυμάσιον, ἅπερ αὐτοὶ ποιοῖς δέατ' ἔφηναν
πᾶσι μέγαν σωτῆρα λιπαθέων ἀνθρώπων.
ἄμφω δ' οὐ δόλιοι ἀλλὰ τελεστῆς χαρίεσσιν
τοῖσιν δ' ἀίξησαν, λαμπροὶ ζαθέοισιν λόγοισιν,

ἔργμα-

Quantum totus erat plenũ uber, lacq́ merũ ipse,
Qui miseratio totus erat, dulcedoq́ totus.
Haec prius in terris quàm gigneret vbera nostra
Mater, in excelsis superum pia concio Diuum,
Vtpotè amans hominũ, ac nostri studiosa, fauensq́,
Talia moerenti promebat mente reuerso
Stellantis cæli in sedis hominique, Deoque
Ex ãnimo queribunda precans pro gente relicta.
Rex hominũ, superumq́, Pater pie morte carentũ,
Cara adolescit adhuc, germanaq́ nostra pusilla est,
Vbera produxit nondum lactantia prolem,
Nec nutrire potest infantis paruola natos,
Nempe tuos, quos ipse Sator verbo genuisti
Veridico præsens, mox crudos deseruisti
Securus miseros abiens, nutrire recentem
Quis poterit stirpẽ amplectens, pectusq́ tenellos,
Alme tuos? ah magne Pater miserescе tuorum,
Donec firmentur perfecto robore adulti.
His ergo auditis placida Rex aure querelis,
Hos nutritores diuino lacte refersit,
Atq́ pio tribuit pastores, atq́ magistros
Esse gregi, ad pectus velut addens vbera sponsæ.
Quare hos iã nacta, vt mammis matrona decẽter
Compta suis, perlaeta canit, iactatq́ beatam
Se prole effectam, munitamq́ insuper vrbem.
Ipsa ego, ait, murus, sunt propugnacula nostra
Florentes mamma, dependent mille frequentes
Ex hisce clypei, cuncta armatura potentum.
Ergo agite exhausti lac depromamus ab hisce
Vberibus pusi sacris auido ore trahentes

Syde-

ἀλλὰ καὶ οὖλος ἕλιξ ἔθαρ, γαῖος ἄργυφον οὖλος.
ἕλιξ ὃς ἰῷ οἷκτος, καὶ μειλιχίη ἐρατεινή.
οὐθαλα πείνπερ ἔχει τάδε θεσπέσιος κτ' γαῖαν
ἠμερὴ ἀγορή, μακάρεσι ἀγορὴ κατ' ὄλυμπον,
οἷα φίλαι θεσπις, καὶ ἡμέων κῆδος ἔχουσα,
τιὰδ' ἀδμηνέουσα παλίσυτον εἰσαναβαίνει
θεὸς βασιλῆα θέανδρον ἐπ' οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
οἰκτρὰ κινυρομένη μυθήσατο, καὶ θεσπέσιπεν.
ὦνα πάτερ ἀνιπτῶν, καὶ ἀθανάτων πολυόλβων,
πῆς ἔτι κουρίζει, καὶ ὀλίζων ἔπλετ' ἀδελφὴ
ἡμετέρη, μαστοὶ δ' ὔπω βλάστησε θεσπινεῖς,
οὐδέτι πω τυτθὴ δύναται τὰ νέοις ἀπιτάλλειν
τέκνα σέθεν, τάπερ αὐτὸς ἐμὴν πάσας λόγῳ ἀγνῆς
ἀτρεκίης, μάλα δ' ὠμὰ λίπες ἀποιόσφι λιαθεὶς
αὐτὸς ἀκηδήσας. τὶς μαιώσεται ὄφρα τάδε
ἄρτιγονον φύτλιν κομέων ἀτάλοφρονα θεῖσιν
ἄλλος ἀνήρ; ἃ τέκνα πάτερ οἰκτειρε πάλαιναν,
ὄφρα κ' ὀλιγοχρόνιος ὀλαμπερὲς ὄσσε ἴδωσα.
τῇδ' ἀΐων μομφὴν μαλέων ἔπλησε γαλαξὸς
τοὺς δὲ τεθρεῖς θείου, ἀγέλη τε πάρεχε θεοὺς εἰ
κηδεμόνας γενέθειν, καὶ ἀμύπνους ποιμένας ἄμφω,
οἷά τε θεὸς τύνθετο πῆς νέμφης ἵρμενε μαστοὺς.
τοὶ γὰρ ἐπεὶ τοῖς δ' ἔσχε, ἑκὼν ἄπερ ἠθανάτοισα
ἤδη τοῦ γεγαῶτα μετ' ἄστρασιν ὄχθιστάτην
μητέρα δ' ἔτικτον, καὶ δὴ πόλιν ἔμμορε ἐρυμνὴν.
αὐτὴ ἐγὼ, φάτο, τεῖχος ἐμεῖο δὲ τύρσιες ἄκραι
μαστοὶ ἀειθαλέες. σάκεα θεσθέλυμνα δὲ τοῖων
μυελία ἔρτυντα, καὶ παιδαγὶη μένεχαρμέων.
εἰ δ' ἄγε νῦν θηλέων ζάθεον γάλα νηπάχοισιν
παῦδες ἀμιλλησώμεθ' ὁμασι βλίτοντες ἄπαξοι,

Quippe tui, inquit, erunt altores candida Reges
Sponsa mea, & dulci Regum lactabere mamma.
Hæc nisi pasta foret tam forti paruola lacte,
Haudquaquã in tantũ creuisset tulmẽ, & augmẽ,
Indole nec tali foret, ac virtute potita.
Hi duo erant proceres pinguis, foecundaq; tellus
Illa fauis manans, ac lactis largiter vndis,
Quam longè antiquis patribus promiserat ante
Se dare velle Deus: nam quid vel dulcius horumq;
Candidiusue queat dictis reperirier almis?
Nam quauis horum sit coetus vber abundans
Pagina sacrati, gentemq; alit vsque piorum,
At q; salutis opes non cessat fundere in omnis.
Tale inuitabat lac degustare nouellum,
Quam bene formabat plebem Dux clauiger olim,
Ceu nutrix pueros, vbi ait, dilecta propago:
Quisq; mihi capiat rationis alescere lacte
Sincero, vt crescat, roburq; capessat adultum.
Candida præbebat frater quoq; nobilis huius
Vbera, tamquam altrix infantibus officiosa
Iis quibus alebat, lac vobis præbui abunde
Dulce, recens ortis ceu paruis sugere potum.
Lacte redundarit quantum Heros iste superno,
Candens vnda caput, quam cæsus protulit idem
Sanguine pro rubro, manifestè vociferatur,
Quõ dedit ipse animã, quis dedit antè mamillã.
Nil tenuit fuscum pius Heros, nilq; cruentum,
De lictore truci fuerat qui factus alumnus
Totus lactifluus, totus pietate refertus.
Nec tantùm hic uber gestabat lactis abundans,

δουῶσι, ἄναξ, ἔφασε, πηδήπτηρες ἔσονται
σεῖο φίλοι νύμφη, καὶ ἐπιλὺς ἔσται ἀέκητι.
ἀλλ' ἴνα γυναίῳ μὴ τέτροφα ὧδε γάλακτι,
οὐκ ἂν ἀεξήθη εἰς τόσον ἰχθύος ὕψος,
οὐδὲ τόσιν ἀριθμὸν ἑαπήσατο, καὶ μύος ἠΰ.
ἦ γὰρ ἔσαν κείνη λιπαρὴ, πίειρά τ' ἀρόσα
πλεθόωσα γλάγει λευκῷ, ῥείθρεις τε μελίχρως,
τήν ῥα παλαιγενέεσσι θεὸς πατέρεσσιν ὑπέστη
ἡμετέρης ποτὶ δουῶσι, ἔπειτε τις ἄλλο ἄνδρα
λευκότερόν θ' ὕδρη διδαχῆς, καὶ ῥήσιος ἀμφὶν;
εἰνεσίαι γὰρ ἔασιν ἐπαύλιος οὔθατα θείης
τὴν δ' ἀπιτάλλουσαν λαοὺς θεοπειθέας αἰεὶ,
καὶ πορσύνουσαν σωτήριον ἄφθονον ὄλβον.
θεὸς νοτερὴν θερικάλιζε γάλα πλειδοῦχος ἀφύξας
τηλὺ νεαλέας ἀγέλας ὁσίλιν πόρσαινε νεάλδην,
ἠύτε μαῖα βρέφη τις, ὅτ' ἐκ ἔπι, τεχνία λαοῖς
μοῖ παθέειν γλάγος λογικόν, ἄδολόν τε ξαφῆναι.
ὄφελόν σε ἀλαθήσειν, καὶ εἰς μέτρον ἀνδρὸς ἱκέσθαι.
τοὺς μαζοὺς δὲ παρέχει γλαγόφεσι κεδνὸς ἀγήτωρ,
οἷα τροφὸς φιλέουσα φερεγλαγέας τιτθίσιν,
οἷσπερ ἔφη, γάλα θῆσθαι ἐπιστανὸν πρόσθεν ὕμμιν,
ὡς βρεφέεσσι πεῖν ποτὸν ἄρμενον ἀρτιγόνοισιν.
ὡς δὲ πέπλυθε γάλακτος ὅδ' ἥσσος πνεύματι κοῖο,
ἀρχινόησα ῥοὴν, τηλὺ ἔβλυσε δὲ ἐρατομηθὴς
ἄμβροτος αὖτ' ἐρυθρῆς σαφέως ἄμφησιν ἅπασιν,
ὅτ' ἀμφ' ὀΐς ψυχὴν πόρεν, οἷς θ' μασὸν ὄρεξεν.
οὔτι κελαινεόγλης φέρεν ἥσσος, οὐδὲ μελαίνων,
ὅσσα πηδήνη ἔχμα ἐκ δημίης ἀμβρόσιον.
πᾶς γλαγεὸς δὲ πέλει, καὶ σοργῆς μεστὸς ἐπῶν.
οὐδ' οἷον πλέον εἶχεν ὅδ' ἔθαρ πάγχυ γάλακτος,

Hi duo pastores concordi mente vigentes.
Ambo fide semper virides, velut arbor oliuae,
Quam neq; percellit frigus graue, nec calida æstas.
Hac stetit inuictus, nec formidauit atrocum
Ipse tyrannorum vesanam vimque, manusque
Carnifices, cædemue trucem, verùm ambo beatas
Deposuere animas pro vita dulcis ouilis.
Exsultare decet nos ergo his semper oliuis
Fertilibus, quando pinguem succum hausimus inde
Vernantis fidei, ac semper memorabile honestæ
Exemplar vitæ, quondam steriles oleastri,
Quiq; humiles fuimus frutices, sed iam bona oliuæ
Ex his effecti, praclara fruge nitemus.
Hos gregis altores sacri, caulaeque beatæ
Antiquum vocitat carmen sponsale mamillas
Lacteolas, sponsa consertas pectori amandæ
Taliter adlaudans quippe hanc adfatur amator
Ille immortalis. Mammae sunt sponsa gemelli
Cara tua hinnulei, qui pascunt inter odora
Lilia, clara dies dum nobis luce recenti
Spiret, & obscura subeant inferna tenebræ.
Nostri mater erat sponsa hæc, cui talia dicta.
Voce celebrantur cuius nunc vbera sponsi
Calitis, atq; istæc fratres hos esse gemellos
Sorte simul, studijsq; pares, opus adprobat horum,
Et monita vbertim doctrinæ fruge referta.
Haud duplicis soboles alijs creuere papillis
Hisce magis coetus regnum ad caeleste vocati.
Hos olim superum nuper genitae, atq; inopi Rex
Adnuit omnipotēs spondens se huic esse daturū.

ἀλλήλοις ὁμαλοὶ, καὶ ὁμόφρονες, ἄμφω ἔχοντες
πίστιν ἀεὶ χλωρὴν, ἄτ' ἐλαΐνα δένδρεα φύλλον,
τὸ κρύος φυτρέφει δυσχείμερον, οὐ θέρος αἰθόν.
νωλεμέως δ' ὑπέμειναν ἀτειρέες, μηδὲ τυράννων
τρέσσαν βίλιν ὑβριστὴν, ἀπινέα, μηδὲ δαφοινοὺς
πήδησε χέρας, θανατόν τε δυσηχέα, ἀλλ' ὑπὲρ ἄμφω
ἰφθίμας ψυχὰς ἀγέλης ἀπέθεντο προθύμως.
ἡμῖν δ' οὖν ἐποίχεν ἐλαΐσιν ἀγλαοκάρποις
ταῖς δ' ἐπαγάλλεσθε μάλ', ἐπεὶ θεὸς πίονα χυλὸν
πίσιος δὐθαλέος εἰλκύσαμεν, ἠδὲ βιώνης.
ῥυσμὸν ἀείμνηστον κόπνοι γεγαῶτες ἄκαρποι
προθέειν, ἄνδρ' ἀναλδῆ, ἀτὰρ νεῦ καλαὶ ἐλάαι
ἐκ τουτέων γλυφόμεσθα βρύουσαι δ' ἀκλεὲς καρπῷ.
τόδ' ἱερὸν οἷον ἱερώτατον ἄνδρες νομῆες
δύγλαγέας μαστοὺς τὸ παλαίφατον εἶπεν ἄεισμα
στέρνῳ τῆς νύμφης σωαρεώτας ἱμερόεντι.
τοῖα δ' ἐπαγλαΐσας γάρ μιν προσφθέγξατ' ἔρασσις
ἄφθιτος, ἀργύφεοι μαστοὶ νεοθηλέες νεβρῷ
εἰσὶ σέθεν διδύμω, κυδρὴ νύ, κείνεσιν ἀβρῶς
βοσκομένῳ, μέσῳ ἦμαρ ὑπωνδύσῃ νέον ἡμῖν,
καὶ δὲ σκιὰ δυώδεκα ζοφοειδέα χῶρον.
ἡμὲν θεὸν μήτηρ νυὸς ἴδῃ, τὴ ταῦτα λέγοντα,
ἔνδαλα τῆς φωνῆς τε γαμβρεῦ νεῷ κελαδοῦντα
οὐρανίῃ; καὶ ταῦτα πέλειν διδυμάονε ἀδελφὼ
τούτω ὁμηλικίῃ τε καὶ αἴρει τοῦργον ἑκάστου,
ἠδ' ὑποθημοσύνης μνημήϊα καρποφόρεια.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλοις πλέον ἔτεκφεν ἱερὰ μαζοῖς
συμμορίης φίλα τέκνα θεοκλήτοιο δίφυλλου.
τούσδε δέ ποτ' οὐρανίδης νεοείλῳ, ἠδὲ πενιχρῇ
ταύτῃ παυσκεδάτωρ πεῖν ὑπέχθε, καὶ κατέδυσεν
δουῶν,

Conlucet flagrans oleum, præsignibus ambo
Hi primum factis, dictisq; exinde disertis,
Tertio miraclis longè fulsere peractis.
Hisce tribus stolidos sapienti corde vigere
Fecerunt homines, sensuq; auxere sagaci.
Membra latex olei linit vdus, uterq; perungit
Squarosas mentis, & corda rigentia mulcet,
Barbaricumq; adimunt morem, præbentq; benignæ
Lenimenta, quibus mitescunt uiscera dura,
Leneq; consilium sub pectora scæua reducunt.
Inde quoq; emanat pia gratia Flaminis almi,
Quæ violentorum vim mitigat, inq; solentum
Agrestem ex animis demum eximit asperitatem.
Vnctio tandem istæc sata termite pascit oliuæ.
Verùm plus isti dictis, doctaq; papyro,
Ieiunas pascunt mentis cuiusque, animasque,
Pascunt & precibus submisso poplite fusis,
Nec minus exemplis vitæ diuina secutæ,
Et quibus ipse Deus se imitari postulat actis.
Vnde Petro ter summus ait Dux vpilionum.
Petre meas pecudes, quas diligo, pascito sollers,
Et seruato gregem, rabiemq; arceto luporum.
Pasce proba hortatu populos vti facta capessant,
Oraq; falsiloquæ veris turbæ obstrue dictis.
Pasce inculpata statuens pia dogmata vita,
Et quæ voce doces prior exhibe, & exprime factis.
Pasce Deum fusa demum prece supplice placans,
Neu te vmquam pigeat cara pro stirpe precari.
Haud aliter Paulus proprios pascebat alumnos.
Sunt etenim pariles prorsus sibi, consimilesq;

φέγγος τοὔλαμον γαίης ἐφ, φέγγουσι καὶ αὐτοὶ,
ὡς ὧν τὰ μὲν ἔργοισι, μετέπειτα δ' ἀστεροπῆσιν
ἀτρεκέως χρησμοῖς, ζήλῳ δὲ θαύμασι λαμ-
πάσαν ὀπυπήμην, σοφίης τ' ἀμείνονα πάντων (ὡς γὰρ
νηπυτίοις μεθέπεσι, καὶ ἀφραίνουσιν ἄγουσι.
σώματ' ἀλείφει πᾶσι ἔλαιον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἦτορ ἀλείφουσι σφέλας, θέλγουσί τε θυμὸν
ἄγριον αἰθερίων μυρεικέα πορσύνοντες
μείλια, τοῖς ὀργὴν ἀπολάγχων ἀπὸ πάγχυ λύοντες
βαρβαρικὴν στέρνοισι θεσπεσίην μῆτιν ἄγουσιν.
ὠρηρόν τε χάειν πνοιῆς διόπεμπον ἔνιοι,
ἢ μῆλα ἀρήνες, καὶ ἀμείλιχον ἐρήσουσι
ἀγελάδα βαρεῖαν ἁμαλδύνουσα βιαίων.
χείσμα γὰρ ἦν λιπαρὸν φέρβειν τέκος οἶδεν ἐλαίης·
ἀλλὰ πολὺ πλεῖον σελίσι, καὶ ῥήσεσιν ἄμφω
τοίδ' ἄνδρες βόσκουσι κέαρ, καὶ ψυχὰς ἑκάστου
θείαλέας, βόσκουσι λιταῖς, καὶ θεσπροπῇ ἀγνῇ,
οὐδ' ἧσσον βιότου μιμήμασιν ἀγχιθέοιο,
καὶ θεομιμήτοις ὠδαδέγμασι λειπομένοισιν.
τοὔνεκα ἐς πέτρῳ τὰ γὰρ ἔννεπε μηλοβοτῆρα·
συνθέμια τὰ μὰ σίμων περιλημφθέντα μὴ λάθ νόμους;
πῶϊα τὰ μὰ φύλαττε, λύκων δ' ἀπὸ λύσαν ἔεργε.
βόσκε λόγῳ λαοὺς θεὸς ἐναίσιμα πάντας ὀτρύνων
καὶ κεν δὴ τόμισον ψευδηγόρον ὄχλον ἀπίστων.
βόσκε βίῳ κυρτὸν τὰ θεουδέα δόγματ' ἀλήπτῳ,
καί τε τὸ κηρύσσεις φωνῇ, ἀποφθέγγου δὲ μὲ ἔργῳ.
βόσκε λιταζομένους θερμαῖς θεὸν ἱκεσίῃσιν,
καὶ θεὸς δὴ κείνων ἀρήσεαι, οὓς λάχες ὔμας.
οὐδ' ἄλλως καὶ παῦλος ἑοὺς ποίμαινε μαθητάς.
εἰσὶ γὰρ ἀλλήλων παρομήιοι οἵη ἀγελάρχαι,

ἀλλή-

Ipſius tenebras, fuerat quibus obſitus ante.
De caelo quom plura forent dicenda nitenti
Hocce, Theomneſtus reuocat, nomenq; propheta
Nos aliud celebrare monet commune duobus
Principibus Paulo pariter, Pauliq; ſodali,
Nempe Petro illuſtri Coryphaeo, clauigeroque.
Quippe hos ſub ſpecie geminae conſpexit oliuae
Per viſum ſtanteis cuiuſdam propter vtrumq;
Daedalum opus lychni dextra parte, atq; ſiniſtra.
Totus vero is erat de fului dite metalli
Conflatus maſſa, lychnuchus q; aureus ille
Chriſtus erat princeps rutilanti numine fulgens,
Cunctum conluſtrans diuina lampade mundum.
At plantae hos proceres hae nobis vociferantur,
Paciferosq; Dei legatos; namq; per ipſos
Munera porrexit cunctis mortalibus alma
Pacis, & exhibuit clemens pia dona ſalutis
Prolixè ſtirpi tandem placatus iniquae.
Symbola nam pacis praefert oleagina planta.
Ex hiſce arboribus felicibus illud opimum
Vnguentum effluxit, quo Reges rite creamur,
Atq; ſacerdotes, & fortes deniq; athletae.
Sanctaq; gens Regis praeclarum nomen adepta.
Dote quatergemina praeſtat liquor vdus oliuae.
Prima ſuperfuſos latices ſuperenatat omnis,
Lumẽ alit nitidum, membra unctitat, educat idẽ.
Hiq; Duces totidem quoq; habebãt munera clari.
Prima hera virtutum propenſio comis in omnis
Ardenti pietate replebat pectora eorum.
Vnde omnis homines tãquã ſua pignora amabant.

Conlucet

αὐτὸ ἀπαὶ κεφαλῆς ἀπελάσαιο, τιλὼ πολὺν ἔχουσιν.
πολλὰ δὲ φθέγγεαι ὧδε τ' ἐρανῷ εἰσέτ' ἔχοντας
τῷ δὲ, θεόμυησος καλέει ὡς τἄλλο ὡς ἐφέπτης
οὔνομ' ἀνυμνῆσαι, καὶ ὁποσόλως ἔνθεν ἀείρας
ἀρχῶμαι, παῦλον, καὶ παύλου κεδνὸν ἑταῖρον
κλυτὸν δοῦχον, κορυφαῖον, ἀγακλέα, φημὶ δὲ πέτρον.
τοὺς δὲ γὸ ὁπάσῃσι θεὸς εἴδωλα λαγῶν
ἐν διαστῶν ἰδέῃσι πνοὰς ὡς δαίδαλον ἔργον
λυχνούχου χρυσέοιο παρισαμένων ἑκάτερθεν,
ἄλλης λυχνούχοις δ' ἐπ' ἀριστερὰ, λυχνοῦχος δὲ
κεῖνος ἕλιξ χρυσὸς χρυσείῃ θεότητι παραυγὴς,
πάντα καταυγάζων θεοφεγγέϊ λαμπάδι κόσμον.
ἔρνεα δ' ἡμιτόρε τάδ' ἀμφαδὸν ἄμμιν ἀῦτεῖ
τοῦτο ὁμογνοφόρου μεγάλου θεοῦ, ὅττι δι' αὐτοῦ
παντοδαποῖς φρούτεσσι μεγήεντα δῶρα βεβρῖσιν
εἰρήνης θαλερῆς, καὶ μειλιχίης ἐρατεινῆς
ἀπείρατος δηΐοισιν ἑκούσιος αἰσυλοεργοῖς.
σύμβολα δ' εἰρήνης μεθέπει τανύφυλλος ἐλαίη.
τῇ δὲ γεμεὶ δένδρων ὡραίων θεῖον ἄλειφαρ
κεῖνό ποτ' ἐξέβλυσε θεόρρυτον, ὦ ἱερῆες,
καὶ βασιλεῖς γλυφόμεσθα, καὶ ἀθλητῆρες ἀγαυοὶ.
ἔθνος ἀείζηλον, φορέον κλυτὸν οὔνομ' ἄνακτος.
τεθαλυῖά τι γέρας γλαυκῆς λίπος ἔχει ἐλαίης.
ὑφόσ' ἀναπλώει λιβάδων καθυπέρτερον ἄλλων.
ἄμμε θεοσίλβει, χθόα χεῖσι, κἄμμιγα φέρβει.
ταῦτα δὲ κἀρχῶ τόδ' εἶχον τέως ἀρ' ἄεισοι.
φημὶ δὲ τιλὼ σοργιλὼ ἀρετῇ βασίλειαν ἁπασέων,
ἠδὲ φιλοφροσυνίλω θεοτερπέα, τῇ φιλέεσκον
πάντας ὁπιχθονίους, ὡς ἰοὶ, ἠὲ θύγατρας.

φέγγη

Sic euangelium Paulo pandente per omnis
Terrarum tractus ſtupor omnis, & error abibat,
Et ſimulacrorum cultus, & dæmonis oeſtrum.
Hacpropter cælum vocitat ſublime vetuſtus
Hunc fidicen reliquis cũ æqualibus, atq; ita fatur.
Iuſtitiam cæli volgabunt numinis almi
Venturo populo, tum clarum Regis honorem.
Quippe horum ſonitus totum peruaſit in orbem,
Extremasq; plagas petiere volantia verba.
Quid ni ſit dignus tali cognomine Paulus
Noſter, virtutum totidem qui inſignia geſtat
Splendida, quot ſtellas, & ſydera clarus Olympus?
Præconij reſonans valido clangore tonabat,
Edebat tonitrus, dum ſontis increpitaret,
Et proba ſuadebat ſermonibus acta ſeueris.
Fulgetra ſed enim miracula clara fuere,
Aetheris in morem quis longè fulſit aperti,
Fulmineisq; hominum domitabat fæcla ſagittis
Eloquij, pluuijsq; vbertim corda rigabat,
Roreq; vitali ſqualentia, ſcilicet almis
Gratia cæleſtis ſcatebris, latisq; fluentis.
At color ætherius, cæliq; innubilus orbis
Exprimit ingenium Pauli, mentemq; ſerenam,
Quam nil turbabat terrenum, nilq; caducum.
Namq; colens terras ciuis cæleſtis erat iam
Nil humile adfectans, nil vile, ſed usq; beatis
Cum ſuperum choreis diuerſabatur in aſtris.
Hocce rotam Solis cælum ardens ſemper habebat
In ſe iuſtitiæ ſculptum ſub pectore Chriſtum.
Qui ſplendore ſuo tetras de corde fugarat

τὸς διαγγέλιον παύλου φερφέροντος ἅπασιν
ἔθνεσι, πᾶσα πλανὴ, πόρφοσίς τ' ὤχετ' ἄϊστος,
εἰδώλων τε λαζεία, & οἶστρος δαιμονιώδης.
τοῖο δ' ἔκητι καὶ αὐτὸν ἐφήμισεν ἠεροειδὴ
ξιφὶ λοιποῖς ἑταίροισι παλαίφατος ἔνθεος ὁμφή.
οὐρανοὶ δ' ἀκίλιπ μεγάλου ἐρέουσι θεοῖο
λαφ' ἐπερχομένῳ, κῦδος φοράζουσί τ' ἄνακτος.
ἤτοι ὁ πᾶν φθόγγος πᾶσαν μετενίασε γαῖαν.
καὶ κρεμνοὶ πεπότηνται ἐπ' ἔσχατα πείρατα μύθοι.
ἀλλὰ πηδ' οὐκ ἔστιν ἐπάξιος οἰκόμα τοῦτο
ὅτος ἔχειν ἔπος, ἀρετάς γ' ὃς λαμπετόωσας
εἶχεν ἀπειρεσίας, ἅτε τείρεα λαμπρὸς Ὄλυμπος·
καὶ μέγα βέβρυχεν κηρύγματος ἀγλαοφώνου
σάλπιγγι βειαρῇ, βεβρυχαὶ δ' ἐγρόντό τ' ἐπιπαί,
θεσπέσιοί τε λόγοι, δημηγορίαι τ' εἰσηχεῖς.
αὐτὰρ ἔσαν στερόπαι σημήϊα θέσπελα φωτὸς,
τοῖς ἅρπαξε μακρὰ τέρπον αἰθέρος αἰγλήεντος,
ἐκπάγλοις τε δάμασε βεβρόμενα φῦλα βέλεσσιν.
ἀρδδε φεκάδεσσιν, ἀειθαλέεσσί τ' ἐέρσαις
σηθέων αὐαλέων νοερὸν κύτος, ἠγαθέης δὲ
φρενὶ ῥοαῖς χαείζας, καὶ νασμοῖς ἀγλαοκάρποις.
χῶμα δ' ἀναθρον ἀταρ κυανεωλίος οὐρανὸς ἀγλὸν
ἐμφαίνει παύλου ψυχὴν ἄχραντον ἐρρέων,
καὶ κηρυκείων, ποιέων τ' ἀκραμφέα πασῶν.
ἐν χθονὶ γὰρ ναίων καὶ οὐρανιδῶν πολιήτης,
οὔτι χαμαίζηλον φέρων, χθαμαλόν τε δικώκων,
ἀλλ' ἄυπτα πολίτευμα μετὰ τῶν ὁσίοις μακάρεσσιν.
ἕλκος δ' ἀστερόεις μέγαν ἤλιον εἶχεν ἐν αὐτῷ
φρενὶ δικαιοσύνης κεχαραγμένον ἐν φρεσὶ δ' ἔσσιν
χειρὸν, ὕπνον φαέθοις δόξῃ πᾶσαν ὁμίχλην

αὐτῷ

At q̃ adeo vitam, & quidquid iuuat, ac beat ipſam.
Quidquid opũ manet, immẽsũ cumulũ q̃ bonorũ,
Quæcum q̃ ætherij cohibent faſtigia cæli.
Si quiſquã pelagus velit hoc tranare profundum,
Haud eget is remo fabrefacto, remigioue,
Verùm ope diuina, tum ductu Flaminis almi
Felici; cluet is proprius diuinitus huius
Compacta nauis flatus, verus q̃. celeuſtes.
Dilectos comites ſanctus vocitabat Iheſus:
Obſeſsi tenebris candens iubar orbis, eo quòd
Corda ſerenabant hominum liuentia claris
Doctrinæ radijs, ceu Sol terreſtria membra.
Præ cunctis iſtoc Paulus cognomine dignus
Eſt viſus, linguæ quoniam ſplendore coruſco
Altiſonæ gentis, ac terræ totius orbem
Indomito curſu luſtrans perfudit abunde,
Ac circumuolitans animæ inſtar corpore caſſæ,
Aut ſenſus mentis mortalia ſæcla reuiſit.
Vana ſuperſtitio quacum q̃ meabat, abibat.
Sacra q̃ cedebant Bacchi, ritus q̃ profani,
Cedebant thiaſi inſani, pariter q̃ ſabaſmi
Thyrſigeri, peſſum q̃ vlulantia tympana abibant,
Et lymphata cohors Cybeles, obſcoena q̃ noctis
Cantica, teſtarum crepitacula, ſiſtra q̃ acuta,
Curetum ſtrepitus, Corybantum q̃ æriſonorum.
Haud ſecus, ac roſeo quom Sol ſe tollit ab ortu,
Antra repente feræ ſeſe ſub furua receptant,
Et moechi, & fures, praedonum q̃ impia turba,
At q̃ effractores murorum, ſacrilegiq̃
Diffugiunt trepidi, mortis q̃ pericula vitant.

φημὶ δὲ τὼ ζωὼ, Ϛ τὸν ζωθάλμιον ὄλβον,
ὄλβον ἀκηράσιον, κειμήλιον ἄφθιτον ἐθλῶν.
ὅσσα περ ἀμφιέπει μέγας οὐρανὸς, οὔλυμπός τε.
αἰδ' αὐάγλως θέλῃ τὶς, κἀνθάδε ναυσιφορεῖως,
οὐ κώπης χρήζειν γ' ὑπήρεος, εἰρεσίης τε,
ἀλλὰ θεοῦ χαρίεντος, καὶ πομπῆς θείου ἀήτεω.
καὶ τὸν μὲν γεγάμβρυ τ' ἔφην, νηός τε κελεύστω
τῆς δὲ θεοκμήτου, καὶ ἀπήμονα πομπὸν ὁδοῖο.
τοὺς αὖτε χαρίεντας ὀπάονας ἁγνὸς ἰησοῦς
φέγγος ἀναυγήτου κόσμου κίκλησκε φαεινὸν,
ὅτι δίκλιν ἄθεσμος ἐφώπιζον νόον ἀνδρῶν
ἠελίου ζοφόεντα διαρκέσιν ἀκτίνεσσιν.
τῆς δέ τ' ἐπωνυμίης παῦλος θρειώσιον ἄλλων
ἄξιος ἐξεφάνη, γλώσσης ὅτι μύρμαρυγῆσιν
θεσπεσίης ἔθνη, καὶ γαίης αἶτυγα πάσης
παμφαέων ἀκάματι δρόμῳ ἐπιὼν σελάγησεν.
ἀδήματός τε συθείς, ὡς ψυχὴ, ἠὲ νόημα,
θάσσε δεσπότιν κῆ φῦλα δαπτὰς δύρεα κόσμου,
πάντῃ ὅππη μόλοι θρησκείαι δύσθεοι εἶκον,
Ϛ τελεταὶ βάκχοιο, Ϛ ὄργια ταῦτα δέδηλα.
φοῖτον ὁμοῦ θίασοι μανιώδεις, ἠδὲ σαβασμοὶ
θυρσομανεῖς, κυβέλης τ' ὀλολύγματα τυμπανόδμητα
κῶμοί τ' αἴσωδέν τε, φιλοιρομανεῖς τε θυασμοὶ,
καὶ κροτάλων ἰαχὴ, καὶ αὐαλὴς κρεμβαλιασὺς,
κουρήτων τε θρόος, καὶ χαλκοκρότων κορυβαντων.
ὡς δ' ὅπότ' ἐν πρέσβης φαέθων φαεσφόρος αὔξει,
εἰς χθαὶ θῆρες, καὶ εἰς ἀσέα αἶψ' ἐφόβηθεν,
καὶ μοιχοὶ φῶρές τε, καὶ ἀνδραποδισταὶ ἀπιεῖς.
βωμολόχοι, τοιχωρύχται, καὶ ἱερόσυλοι
κίνδυνον χωροῦσι κακοῦ μόρου ἐξαλύοντες

τὼς

Absorbet fluctus, frangitq; in cautibus aspris
Astra uiros, nauemq; simul violare volentis,
Ni moderatorem fuerit sortita peritum.
Hunc procerem Patrum quidam dixere priorum,
Corq; huius fundens in morem fluminis ampli
Augustæ sophiæ riuos per squallida terræ,
Vndantem Oceanum, non turbas per freta euntis
Qui vehat ex alijs alias rate præpete ad vrbis,
Sed supera ad conuexa, poliq; micantia templa
Ex humili terra, sancta ad consortia Diuum.
Quin perhibent, pelagi siquis trãquilla per huius
Terga meat, uentos non umquam incurrere sæuos,
Nec scopulos scabros, nec in æstũ impingere tristis
Euripi nauim, vel saxa latentia fundo;
Sed cuncta ad votum succedere velificanti,
Et leni vsurum flatu, dum spectat in eius
Aurea dicta frequens, ceu fulua ad sydera nauta.
Hic nullas cauteis consurgere, nullaq; monstra
Infestare ferunt, nec tempestate tumere,
Carula, sed pacata nitere, & prospera cuncta,
Cunctaq; felicem populo spondentia portum
Incolumi, talem qui puppem adscenderit vltro,
Nimirum cæli requiem sine fine manentem;
Si modo sulcarit sacrum hoc studiosius æquor.
Præterea tradunt non exundare quid atrum
Hoc mare, nec tristi quidquam salsedine mixtũ,
Sed clarum laticem diffundere, mellifluumque.
Nec conchæ florem, nec baccas margaritarum,
Qualia visuntur per rubri littora ponti.
Verùm aliud melius ferre, ac pretiosius istis,

Atq;

ξεινος αὐ αρροιβδεῖ, καὶ ἐν ασιλάδιασι κεάζει
ἄσρα διαζομένους τ' ἄνδρας, καὶ φορτία δειλῶν,
ἄμκε κυβερνήτεω μὴ ἐπαύρῃ πάμπαν ἀείσου.
τόνδε πινὲς ασεμον ἄκεσιν ἐφημίξαντο παλαιῶν,
ζοῦτε θεοπνόου σοφίης ῥυδὸν ἀφνειὸν ἦτορ,
ῥήσιας ἀθανάτοις ασεχέον ποταμηδὸν ἐπ' ἄμαν,
ὠκεανὸν πλήθοντα, βαθύρεσον, οὔτι φέροντα
ναυπίλοντας ὄχλους ἐξ ἄσεος ἄσυεσν ἄλλο,
ἀλλ' εἰς οὐρανὸν αὖσις, ἐς αἴτυγας ἀστερόεσσας
ἐκ γαίης χθαμαλῆς, καὶ ὁμήγυεις οὐρανιώνων.
φασὶ δὲ πλώοντας πέλαγος κῆ ζοῦτο γαλήνης
ἐξώσας ἀνέμοις μὴ κυρσέμεν, οὐδένυ πλαγκτὰς
εἰσελάσσαι πέτρας, οὐδ' αὐτοὺς ἔκποτ' ὀκέλλειν
δεινὸν ἐς δύεπον, καὶ χοιράδας ὀκρυόεσσας.
αἴσια πάντα δ' ἔχειν, ἐς τέλος ὀρθοπλοήσειν
ωνδύμασιν οὐρίοις εἰς αὐτὸ θέσφαζα ῥητὰ,
οἷάπερ εἰς ἄσρων κινήσιας εἰσορόωντας.
οὐδὲ μὲν οὐ σκοπέλους τῆδ' ἔμμεναι, οὐδέπι δεινὸν
κνώδαλον, οὐδὲ θύελλαι, ἀταρ δύδειελα πάντα,
ωάντα ασεὸς δύπλοΐην εἶσον δύδια, ωάντα γαλήνη,
ὥσια πάντα ασεὸς ὅρμον εὐωλοον ἐμβεβαῶτα
λαὸν ἀπήμαντόν τε, καὶ δύαιῶνα κομίζειν
ὁλκάδι θεσπεσίῃ ασεὸς ὑπέρμενα λῆξιν ὀλύμπου,
ὄφρα λέως ταύτην ὃς ναυπλίην ἐφέπησιν.
φασὶ δὲ τοῦδ' οὐδὲν ῥόον ἱερὸν ὠκεανοῖο
ἁλμυρὸν, οὐδὲ μέλαν πλημμυρέμεν, ἀλλὰ μελιηδὲς
νᾶμα βλύειν, λαοῖσι, καὶ ἀγλαὸν, ἠδὲ σέβεσθαι.
οὐδὲ φύειν κάλυκος ἄνθος, καὶ μαργαρέα λέπαδνα,
οἷά τ' ἐρυθραίου πελάγεος ῥόος, ἀλλὰ λέων
κτῆμα φέρειν τούτων, καὶ πιμελφέστερον ἄλλο.

φημὶ

Emathiam haud feſſus repetit, ſcabrosq; Philippos.
Deniq; feſtinat generoſæ ad mœnia Romæ
Viſurus populum carum, lateq; potentem.
Milleq; vbiq; ſubit incommoda, mille labores,
Soſpitet ut miſeras animas, releuetq; iacentis.
Pellitur immotus ſaxorum turbine denſo,
Et flagris quatitur, nec plagis flectitur hilum.
Membra gerẽs lacerus proprio madefacta cruore.
Nil metuit fuſtis, nil verbera ſanguinolenta,
Nec maledicta virum, nec verba minantia cadẽ.
Vincula neglexit, ridebat carceris vmbras.
Ceu rupes ſtabilis, quam fluctus verberat ater,
Incusue adſiduo quam tundit malleus ictu.
Nullus ab officio generoſum abſterruit horror
Pectus, ſæpe famem tolerat, durosq; viarum
Sudores pergens per terram, & carula ponti
Perdius ac pernox, nulloq; labore fatiſcit,
Nec ſitis hũc domitat, nec frigus, curaue mordax
Flammatum Chriſti Regis feruore fideli.
Perpetitur cladis tot inexpugnabilis Heros,
Vt clade exſoluat cunctos, redimatq; perenni.
Porro nauigium quaſſatum fluctibus atris
Vndis pulſatum, diriſque hyemalibus auſtris,
Hoc mihi nunc ſeptum mundi, caueamq; capacis
Accipe plenã hominũ, ſæcli huius per uada nãtũ,
Perfidiaq; ſua pariter, vitijsq; patentis
In fauces Erebi turmatim per regiones
Lapſantum, nigriq; Orci ſub ſtagna ruentum
Haud ſecus atq; undis ſurgentibus Amphitrites
Carulea, rate vexata, grauiterq; agitata,

Abſor-

ἡμαδίλμιτ' ἀκάμας ἀσβόδει, κεφαλούς τε φιλίπασις,
ἀσπερχνὸς ἐπαίασει δ' αὖ ῥόμβω κυδιάνειραν
λαὸν ἐπιφόμβιος πεφιλημβόον ὄρυαν ἀκτα.
πάντοσε δεινὰ φέρει, καὶ νήεια πήματα πάσχει
ἀρνύμβιος ψυχὰς πάντων, πάντας τ' ἐλεαίρων.
βάλλεται ἀσεμφὴς σύφλοις ὄγε χερμαδίοισιν,
καὶ ῥοπάλοις σμυγερῆσι, καὶ ἢ πληγῇσιν ὑπείκει
ῥιγηλᾶς χεῦα πάντα δαϊχθεὶς ἀμφόρυκτον.
ἔτι δίδοικε λύγοις, οὐδ' αὖ σμώδιγγας ὑφαίνων,
οὐ δείνοις συγερεῦσι, οὐδ' ὀχρυόεσσας ἀσπειλάς.
γυμπίδας τ' ἀθέριξε, καὶ εἰρκτῆς χαρπερὰ δεσμὰ,
ἔμπεδος, ὥστε πέτρη, τιλὼ κάπετος οἶδμα κελαινὸν,
ὥς τ' ἄκμων χαλκοῦς θαμὰ τὸν ῥαιστῆες πατάσσει.
οὔτι δ' ἀπέσφηλεν ταλαεργὸν αἰὲν ἐόν δέμας.
βουλιμίῃ δ' ὑπέμεινεν, ἰδοιπορίας τ' ἀλεγεινὰς
νηλείθμοις κύμασι γλῶ τε, καὶ ἠερόεντα πόντον.
ἀχρυφανίας τ' αἴτιχε, καὶ ἀργαλέοισι μόγοισι,
καὶ δίψει, ῥίγεϊ, καὶ ἰωκέτασι μειλίμαις
δαμόμβιος πυρόεντι πόθῳ χειροῦ βασιλῆος.
πάντα τάδ' ὄτλησε φρεσὶν ἥρως καρτερόθυμος
πάντας ὅπως σώσῃ, καὶ λύσῃ λυγροῦ ὀλέθρου.
νῆα δὲ ζαταΐοις περαϊζομβίῳ ῥοθίοισιν,
κύμασι θεινομβίῳ, καὶ χαλεποῖσιν ἀήταις,
τοῦ δὲ νόει κόσμου πολυχανδέος ἔρκος ἄπιστον,
πεπλησθὸς μερόπων βιότου καθὺ λαῖτμα πεφόντων,
ἧσιν ἀταθαλίῃσιν, ἀπιστίῃ τε χαλόντες
ἴλαδὸν εἰς ἐρέβους ὅλοῦ κῆ χῶεαν ἄπασαν
χάσμα βυθιζομβίων, καὶ εἰς κλυμβόοιο μέλαθρα
βλωσκόντων, ἀκάτου ῥοθίοις ἅπερ ὀρνυμβόοισιν
δεινὰ σαλευομβίης κυανώπιδος ἀμφιζήτης

εἶνθος

Adſimilis nauis quaſſatæ marmoris vndis,
Vndique pulſatæ ventis, & grandinis imbre,
Rectori gnauo, qui tanto in turbine fidens
Sollicitè cunctos tutatur, gurgite ſalſo
Qui pereunt miſerans, alios citus extrahit altum
In mare labantis, alios vortigine tortos
Per puppis q́ foros fulcit, per tranſtra volutos:
Ex alijs q́ alios celeri petit ocyor aura,
Exardens triſti cunctos arcere periclo.
Nunc aciem vertit cæli ad conuexa nigrantis,
Nunc proram ſpectat, nunc funis tendit Iberos.
Admota q́ manu ad longos veloce rudentis
Carbaſa cõcinnat, madefactaq́ aplustra gubernat.
Et modo per puppim ſecum exhortatur euntis.
Dulciloquis pergens verbis iuuenesq́ ſeneſque,
Ne tantum trepident fluxum, paueantue liquorẽ.
Nunc remi validis tractans manibus graue põdus
Dirigit obtortum fulcrum, clauumq́ carinæ.
Nunc malũ trahit, atq́ alijs alia imperat adſtãs,
Nauta cluens idem, clauus, proraq́ magiſter,
Atq́ gubernator, velum idem, atq́ omnia ſolus.
Omnibus illa anima'ſt alijs felicior vna,
Terq́ beata, hominum quæ cladis, damna, labores
Autumat eſſe ſuos, alienaq́ tædia mœret,
Protegat vt cunctos, & ab ijs propulſet acerba.
Hoc pontum inſtinctu properans pernauigat altũ,
Et volat ad Solymos ſacer Angelus, inde remenſo
Aequore pulcrã Epheſum remeat pernice recurſu.
Mox bimaris properè petit ardua tecta Corinthi,
Et Rhodon inſignem tribus urbibus æquore cinctã.

νηὸς ἁλιρρεθίοισι πνεούσης δίνῃσιν,
κοπτομένης πνοιῇς τε, καὶ ἀῤῥήκτοισι χαλάζῃς
ἰθυντῆρι σοφῷ, καὶ φερέσβιον, ὅσκε κλύδωνι.
ἐν κραδίῃ πάντων ἀδεκήδεται οἴδματι λυγρῷ
ὀλλυμένων, ἄλλους κτὶ μὴ δυόντας ἀνέλκων,
ἄλλους σπείζων, κάρης οὓς ἀβληχρὸς ἀτύζει.
ἠδ' ἅλιγξ σκοτόεσσα κυλινδομένους ἀνὰ τοίχους,
ἐξ ἄλλων, ἄτ' ἄελλα, φορὸς ἄλλους ἄλλοτε πηδῶν,
πάντας κινδυνοῦ μεμαὼς ῥύσασθαι ἀϊγρου.
νυῦ μὲν παπταίνει ποτὶ οὐρανὸν ἠερόεντα,
νυῦ δ' ὠρώρῃ σκοπέει, νυῦ δ' αὖτε χοϊνία τείνει,
καὶ μακεδῆς ἀνὰ τόνοισιν ἰάλλων χεῖρα τανύσσας
πλάγχθεα ῥυθμίζει τε, καὶ ἁρμένα πάντα κυβερνᾷ.
νυῦ δέ μὲν ἰὼν τὸν ὁμόσκοπον ἐσμὸν ὀρούει
μειλιχίοις ἐπέεσσι θαρσαλέον ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ πάσσον δείδιέειν, καὶ πλάζεσθαι νήχυτον ὕδωρ.
νυῦ χερσὶ σιβαρῇς νωμᾷ δόρπης ἐρετμὸν
τλῶ δόπιν ἰθύει, γλαφυρῆς τ' οἰήια νηός.
νυῦ δ' ἰσόνθ' ἕλκει, νυῦ δ' ἄλλοις ἄλλα κελεύει
αὐτὸς ἐὼν ναύτης, καὶ θεσπρωτὸς, πηδαλιοῦχος,
ἠδὲ κυβερνήτης, καὶ ἰσίον, αὐτὸς ἅπαντα.
κείνῃ δ' ὀλβίσῃ ψυχῇ περιώσιον ἄλλων,
ὅς τε μάκαιρα δύαι, καὶ μόχθους ἤκεν ἁπάντων
ἠγείτῃ σφετέροις, καὶ κήδεα δακρυόεντα,
πάντας ὅπως σώσῃ, καὶ σφιν κακὸν οἷτον ἀλάλκῃ.
τῷ δὲ πόθῳ πλώει πολυκήτεα πόντον ἄπαυστος,
καὶ δέχεται εἰς σολύμους ἱεράγγελος, ἔνθεν ἱκάνει
θαλίλαι ἐφέσσιο πόλιν ποσὶ καρπαλίμοισιν.
ἐασυμένως δ' ἐφύρης ὄπιμαίεται ἀφνειὸν ἄσυ.
ἔνθεν δ' εἰς δίπολιν ῥόδον ἔρχεται ἀμφιθάλασσον.

ἡ μα-

Mellifluiq́ oris gratum, ſanctumq́ leporem;
Quo populos iuuit non tempeſtate uigentis
Tantùm illa ſparſos telluris terga per amplæ,
Verùm etiam toti proſpexit poſteritati
Præſidium ſtirpi linquens vitale futuræ,
Nec coepto abſiſtet per ſcripta oracla per ævum.
Nunc itidem turris, & caſtra hoſtilia vertit
Impia conſilio ſuperum certantia Regis.
Quippe pugillares, quos liquit, tamquã adamante,
Vel Chalybe exſtructo muro circumq́ ſupraq́
Cæleſtem vallant vrbem, tutamq́ reſeruant,
Ne facile inſidÿs pateat, prædaq́ nefandæ.
Nunc itidem in medio, nunc inſtar militis acris,
Comprimit iniuſtamq́ iram, faſtumq́ minacem.
Ad normamq́ adigens animas, ſenſusq́ recurvos,
Efficit, vt Chriſti ſe dedant legibus almis.
Tantum munimen ſacris legionibus adſtat.
Adde quod ingenuis monumenta incedere Pauli
Moribus hortantur, decretaq́ celſa recludunt.
Vsq́ etenim ad firmam, uelut ubera pinguia, gẽtis
Aetatem educunt Chriſti, firmãtq́ labantis.
Huius adhuc cultu doctrinæ Curio doctus,
Et ſacer Aedilis ſponſam ornat quiſque decenter,
Quã Chriſto promiſit, vt auſpex, virginẽ honeſtã
Siſtere, cæleſti ſponſo, caſtamq́ iugare,
Mirificũq́ addũt circũ membra eius honorem,
Et varÿs virÿs decorant, veſtisq́ nitore
Purpureo, tergunt ſordis, vultusq́ repellunt
Informem maciem, fuerat qua decolor ante.
Hic gregis ætherei Dux inclytus eſſe videtur

ἀμβροσίης, σώματός τε χάριν φορέοντος ἀμέμφῃ,
τῇ πιστοῖς οὐ μοῦνον ἐφαίνετο τοῖς τότ' ἐοῦσιν
ἀλλ' αἰεὶ νέοισι καὶ ἀγνώστοις κατὰ κόσμον,
ἀλλὰ καὶ ὁπλοτέροις ἔπορε ζωαρκὲς ὄνειαρ.
καὶ μανύεσκομένους τέλος εἰς αἰῶνος ὀπήσω
οὔποτε κεν φαύσαιτο λίθων ἔγγραφον αὐδήν.
Σὺ νῦν γὰρ βάλλεις πυργώματα ξηνέα δηΐων,
σταῦτε θεοῦ βουλῇ κατεναντίον ὕψος ἐρείσει.
δηλία γὰρ τὰ λέλοιπε τετυγμένου ἐξ ἀδάμαντος
στερεοτάτοιο δίκλιν τειχίσματος, ἠὲ σιδήρου
ἀμφὶς ἐλιπλαμένου σώζει κλυτὸν ἄστυ θεοῖο
ἀσφαλὲς, οὐδ' ἀπάτῃσιν ἐᾷ δολίῃσιν ἁλῶναι.
εἰσέτι δ' ἐν μέσῳ τέρπον ἴσαται αἰχμητάων
δεινοῦ ἀλεξῆσαι μεθέπων κόρον ὑβριστάων,
παῦσαθ' ὁμιλήτε νόημα πρὸς ὀρθὸν τρεπτὸν ἀγυιέων
ποιεῖται χειροῦ θείοις δεσμοῖσι πιθήσας.
Τίπτ' δὴ περιβολὴ ἀγίας ἀλίηται τύπτηται.
καὶ παύλοιο πατεῖν γὰρ γράμματα ἡμέας ὀρθῶς
ἤθεσι κυδαλίμοις, καὶ δόγματα θεῖα διδάσκει.
πρὸς μὲν γὰρ στρατιὴν, ἅπερ ἔθνεα πίονα λαοὺς
ἡλικίην χειροῖο ξέφει ἀταλὰ φρονέοντας.
εἰσέτι νῦν διδαχὴ τοῦ δ' ἀνδρες μυστιπόλοι τοὶ
νύμφην κοσμοῦσι θυμήρεα χειροῦ ἄνακτος,
τὴν γε πόθησαν μνηστὴν ἄχραντον ὑπέρτην,
καί οἱ ἐφαρμόξαι νυμφοστόλος ἠΰτε γαμβρὸς.
ἔνθεν ἔτ' ἔκπαγλον κάλλος χροΐ ἀμφιθέουσιν,
ὁρμοὺς παντοίους τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα,
λύματα χυτλώσαντες ἀειρέα, σαῖτε νόσημα
αἰχθὲν, ὃ μὲν φαφαρὴν, καὶ ἀφαυρὴν φρόδον ἔποιεν.
οὗτος ἀνὴρ θείης σταπῆς ἄγχιστα ἑώκει

νηὸς

Vimq́ tyrannorum queis emollibat atrocem,
Atq́ tumorem hominum, qui seſe efferre ſolebãt
Humana ſophia ſtrauit, faſtumq́ proteruum
Oratorum alto bellum cum Rege gerentum.
Quapropter veles, luctatorque, ac pugil idem ſt
Flaminis excelſi, reueraq́ eximium vas,
Vas ſacræ legis pretioſum, ac maximus Heros.
Mille trophæa dies retulit qui ex hoſte, & in horas
Tendiculis latè conuolſis dæmonis atri.
Quiq́ homines capiens, munitaq́ mœnia, & urbis
Hoſtilis arcus, atq́ haſtas comminuebat.
Haud ſecus ac uehemẽs pluuijs ingentibus auctus
Impete cum vaſto torrens per confraga montium
Fertur, & abrumpit quæcumq́ obſtacula reſtant,
Inq́ maris campos defert raptata frementis.
Talis erat Pauli ſacer impetus, integra ſecum
Raptabat regna, ac populos cæleſtibus armis
Perdomitos vltro perducens numen ad almum.
Illud item in primis pulcrum tibi congruit vni
Rite magiſterio deductum nomen ab ipſo
Paule beate tuo, quo clarum nactus honorem,
Conſpicuumq́ decus perhiberis iure magiſter
Inter mortalis, & Doctor ſummus eorum,
Qui cæli Regem obſeruant, verumq́ ſequuntur.
Haud vero tantùm ſignis inſemitam agebat
Corda virum rectam vitæ errabunda, ſed æquè
Flexanimo, vt dixi, ſuaſu, doctaq́ loquela
Flectebat, facilem quicumq́ aduorteret aurem.
Vnda Lycaoniæ gens credidit eſſe diſertum
Mercurium, ob fontem diuinæ vocis amœnum,

Melli-

οὐλομένων ἐμάλαξε βίλῳ ἀφρηνορεόντων,
πᾶσι μῦθος κατέρειπε βεβρῶθ' ὑπαγορεούντων
αὐδρομέῃ σοφίῃ, ῥητῆρων τ' ὀφρυοέντων
κόμπον ἔλεγχε, κακὸν πόλεμον θεῦ ὄϊ φερόντων.
τοιγὰρ ὃγ' αἰχμητὴς, καὶ πυγμάχος, ἠδὲ παλαιστὴς
πνεύμασιν ὑψίσοιο, καὶ ὄντως ἔκπαγλος ἄγγος,
τεῦχος ἀληθείης ἐριούνιον, ἄκρος ἀοιδός.
ὃς νήϊθμα τέρπαγα κατ' ἦμαρ ἔπεσε, καὶ ὥρῃ,
πάντα καταστάπτων τεχνήσματα δαίμονος ἀνῆ,
αὐτανδρους τε πόλεις, καὶ ἐρυμνὰς τύρσιας αἰρέων
ἠδὲ δήϊων στονόεντα βέλη, καὶ δούρατ' ἔαξεν.
οἷά πε δίρυμβος λάβρος ὄμβρισιν ἄνεως
αὐξηθεὶς φέρτροῃσιν ἐπειγομένοις κατ' ὄρεσφιν
ῥήγνυτ' ἔχματα πάντα φερσαύτεά, ἠδὲ γεφύρας,
καὶ φορέει μετὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
τοῖον δὴ παύλου μῦθος ἱερὸν ἀθρόα φῦλα
εἵλκε μετοχλίσας μεθ' ἑαυτὸν δοῦλα θέλοντα,
τεύχεσιν οὐρανίοις δεδεμημένα πρὸς θεὸν αὐτόν.
κεῖνο δ' ἀειζήλοις τὴν ἄμ' ἄλλοις δὲ μάλ' αἰνέω
σεῖο διδασκαλίης τὸ φερώνυμον ἔνομα σεμνὸν
παῦλε μάκαρ ζαθέης, τῇ ἀειπρεπὲς ἤεσο κῦδος
ἐν πάντεσι βροτοῖσι διδάσκαλος ἄκρος ἀκόων
παντοδαπῶν τ' ἐθνέων, καὶ δήμων, οἳ τὸν ἅπαντα
οὐρανιόν τε σέβουσι, καὶ ἀτρεκίλιον θεόπμον.
οὐ γὰρ σημείοις, καὶ θαύμασι μοῦνον ἐς οἶμον
δίθεΐαν ζωῆς τὰ πολύπλανα φῦλα μετῆγες,
ἀλλὰ & διεπίῃ, καὶ πειθοῖ ἅρπια βάζων
ῥεῖα κ' ἐπάρειας τοὺς σοὶ παρέχοντας ἀκουήν.
τῇδέ νιν ὤϊσαντο λυκάονες ἔμμορες ἑρμῆ
ἁρπεπῆ, φθόγγοιο θεορρύτῳ εἵνεκα πηγῆς.

ἀμβρο-

Latantis animarum acies, prædamq; solutam
Ex Acheronte fero, vnde exitus haud datur ulli,
Imperio mortis destructo funditus atræ.
Hinc Ephyres sacer Antistes dicebat alumnis.
Nulla puellarum de coetu flore virenti
Virgineo nobis Dominus præcepta reliquit:
Ast ego consilium gratis pietate potitus,
Fidus vti constem, tribuo, σωτῆρι benigno.
Arbitror hocce bonum, quãdo urget tẽpus iniquũ.
Haud mandata sibi tantùm tradebat amatis
Discipulis, sed multa sua cum mente reperta
Vtilia addebat pastor, monitorq; fidelis.
Hunc enim adumbrabat medicus stabularius ille,
Qui confossum hominem loetali volnere crebro,
Edentemq; animam, ac vorsantẽ in turbine loeti
Latronum insidijs exceptum, dum Solymorum
Deserit hospitium sublime, & mœnia Lunæ
Deuexa aduentat, bina ad denaria multa
De suo item promens curat, releuatq; iacentem
Vlceribus sessum grauibus, plagisq; cruentis.
Quin etiam armorum gnarum, doctumq; fuisse,
Nosseq; diuorsum belli certamen inire,
Se perhibet. verùm arma caue mortalia credas
Istæc, quæ ferro conflata, aut ære rigenti
Miles habet proprij tutamen corporis aptum;
Sed diuina puta, ac cælestia, scilicet illa
Spicula sacrorum verborum, ac fulgura acuta
Sermonum vibrata, quibus vastabat in altum
Exstructas turris, ac propugnacula contra
Notitiam Regis cæli, vitaleque lumen,

Vimq;

ἀμφομόρφων ψυχέων πολυπηθέα λαπίδα χώρων,
ἃ ῥ' ἀναλυσάμβυός μιν ἀνεξόδου ἐξ ἀχέροντος,
λοιγαλέου θανάτοιο κέρας κακὸν ἐξαλάπαξας.
τῷ καὶ ἔειπε φίλοις ἐφύρης ἀσοῖσι θεωρός.
ἀμφὶ δὲ κουφάων ὤρλιν ἄχραντον ἐχουσῶν
οὔτιν' ἐφημοσύνῃ λίπε κύριος ἄμμιν ἐναργέα,
ἀλλὰ γεμὶν γνώμῃν ἑλεητύος ἀντιβολήσας,
πρὸς ὅπως τελέθω τῷ μοι σωτῆρι, δίδωμι.
τοῦτο δοκῶ καλὸν δὶ ἐνεσηκύαν ἀνάγκην.
οὐκ ὀπίσακτα δὲ μοῦνα διδασκομένοις ὡρᾶθηκεν,
ἀλλ' ἐξ ἀρχεσίης τάπερ αἰεὶ πολλὰ θεόφρων
χρήσιμα τοῖσδ' ὑπέθηκε θεοφεγγέϊ μήτιδι πομπεύ.
τοῦτον ὑπεμφαίνει γὰ κεῖνος ὡὰ δοκὸς ἀληθὴς,
ὅσις ἀποψύχοντα κακῶς νεκαφόντα θυμὸν
ἀνθρωπον λησαῖς οὐθμοῦν εἰνοδίοισιν,
οἵμιν ἐδηλήσαντο κιδνῆς καταβάντα πόλησς
αἰὼ εἰνῶν σολύμων χθαμαλὸν ποτὶ ἄκυ σελμὸν,
ὡὸς δύο δ' ἰωαείοις ἀλθαίνει οἰκόθεν ἄλλα
πολλὰ πεθεὶς, ὥσκ' ὀρθὸν ἀνασήσαι πεσόντα,
ὠτειλῆσι δαμέντα, καὶ ἕλκεσιν αἱματόεσσιν.
οὐμὲν οὐδ' ὅπλων ἀδαήμονά φησι γλυφῆς,
ἀλλὰ μάλ' ἔμπαλον, καὶ αἰχμῆς ἴδμονα πάσης.
ὅπλα δὲ τοῦτο νόει μὴ σαρκικὰ, μηδὲ βρότεια,
οἷά περ ἐκ χαλκοῖο τετυγμένα, πὲ σιδήρου
αἰχμηταὶ φορέουσιν ἀλεξητήρια χερσίν.
ἀλλὰ τὰ θεῖα νόει, καὶ θέσκελα. ταῦτα γὰρ εἰσὶν
κῆλα θεορρήτων τ' ἐπέων, καὶ ἀκόντια δεινὰ,
ἀστεροπαί τε λόγων, ὀχυρώματα τοῖσι καθεῖλεν
πάντα, καὶ εἰλαρ ἅπασαν πυργούμενον ἄντα θεοῖο
γνώσιος, ἀξεκίης τε βιοτόου, οἵσι τυφάνιων

οὐλο-

Cuncta suo incendens, atq; auctans lumine puro
Cardine ab eoo, Solisq; obeuntis ad oras,
Per loca decretum diuolgans omnia faustum
Corda inflammabat vitæ adspirare perenni,
Purgabat q; animas, ritusq; abolebat iniquos.
Ceu scintilla ignis quædam viuacis adepta
Materiemq; leuem stipulæ, paleæq; volantis,
Mox suum in ardentẽ transfert, uertitq; uaporẽ.
Sic vox syderei mutabat corda Magistri.
Idem arcanorum promum. condumq; putari
Volt se alibi, nutu diuino ad munia sacra
Quæq; obeunda datum, mysteriaq; inclyta cæli
Dispensanda pijs, atq; omnia rite gerenda,
Quæ Deus edixit mortali corpore cretus.
Quæ liquido æditimum nobis gnauumq; ministrũ
Insinuant, cunctis qui censum nouit herilem
Didcre, & annonam conseruis promere certam,
Cunctaq; sollerter disponere, quæ foret vsus,
Se probum Hero præstãs, alijs qui prætulit ipsum.
Prima fides opus est dispensatoribus æquis,
Ne sua, sed Domini commissa negotia curent,
Qui proprijs se opibus statuit, rebusq; patronos.
Talis erat Pauli sapientia dia sagacis,
Cui Dominus sibi dilecto, seruoq; fideli
Ipse domum propriam concredidit, & gregis olli
Mandauit curam sacri Genitore supremo
Natus, ab æterna quẽ sanguine morte redemit
Vitali, postquam conscendit limen olympi
Ex busto emersus, populata sedeq; Auerni
Luctisoni, victor perduxit in atria cæli

πάντα καταυγάζων, καὶ θάλπων ᾧ μὴ ἐστὶν ἀγνῶς
ἐξ αἵματος λούσῃς πιστῆς, αὐγῶν ὅπι δυσμάς.
ἄμσιον ἀγγελίῃ χώρῃ δ' ἀνὰ πᾶσαν ἐνείκων
πᾶσιν ἔναυσε πόθῳ ζωῆς κέαρ ἀφθάρτοιο,
ψυχέων λῦμα κάθηρε, καὶ ὄργια σβέσεν ἄθεσμα.
ὡς δ' ὅτε τὶς πτινθὴρ ζαὲς πυρὸς αἰθομένοιο
πτέρμα κιχὼν χέρσον, καλάμῃσι τ' ἀνεμώλιον ὕλῃ,
εἰς πυρέτασαν ἑλὼ δὴ θὺς φύσιν ἔτεραπεν αὐτῷ.
ὣς θέλγητρ' ἔβεβόν θείου κήρυκος ἰωή.
ἄλλοτε δ' ἀρρήτων κέλεται ταμίῃσι δοκεῖσθαι,
καὶ φρύτανιν τελετὰς κευθμῶνος, ἱερά τε πάντα
ἐρδέμεν, ἠδὲ νέμειν μυστήρια κεδνὰ θεοῖο.
ἄλλά τε θεῖα γέρα φρυτανεύεμεν, ἠδὲ κυβερνᾶν,
ὅσσα θεὸς διέταξε φανεὶς μεσόπεσσι βερέτειος.
ταῦτα δ' ὑπορρήδην ἐπάρχῃ ἄμμιν ὑφαίνει,
ὁτρηρὸν θ' ὑπέρτερον, ὃς δὴ δὴ πᾶσι δάσασθαι
διαπρυσίῳ κτῆσιν, καὶ ἁρμαλιὴν ὁμοδούλοις,
δὴ διέπειντε τὰ πάντα κῆρ ἠΐος οἷδε φέρεσθαι,
πιστὸς ἐὼν σφ' ἄλλων τῷ πρεσβείνατι ἄνακτι.
ζητεῖται πρέπτον γὰρ πίστις ἐν οἰκονόμοισιν,
ὥστε τὰ μὴ σφείων, ἀλλ' ἄλλων τάρβα κομίζειν,
τοῖ ῥ' αὐτοὺς ἔσησαι ὅπι κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
τοῖον ἐπεκλείθη παύλου μεγαλώνυμον ἦτορ,
ᾧ πιστὰ φρονέοντι φίλῳ βασιλῆϊ θεράποντι
οἶκοι ἑπτερόπα σφετερὸν θεοῦ υἱὸς ἀμύμων
πάντα, καὶ οἰκονόμον θείης ἐσήσατο μαίδρης,
αἵματι τῷ πρίατο ζωαρκέϊ λοιγὸν ἀλάλκων,
ἑλὸν ἐπεὶ θολαμπῆ ἀπέσιχε, δῶμά τε παγὸς
ἐκ τύμβοιο θορὸν, καὶ συληθέντος ἀναυγοῦς
ταρτάρου ἀρπεκτος αὐήσαλλι ἀγλαὸν ὀλύμπου

ἀγομέ-

Arboreas plantas qui curant frugiferentis,
Quam verbi ſacri diuolgatoribus almis?
Quippe idem Paulus dum dictat agenda Corinthi
Ciuibus antiquæ, ſibi id vſurpaſſe videtur.
Plantaui prior, inquit, ego, plantata ſodalis
Imbuit irriguis Apollo ſedulus vndis.
Amborumq; operi præbet Deus incrementum.
Innuit hoc dicto ſeuiſſe per oppida primus
Myſtica vineta, & Chriſti panxiſſe ſacella,
Nec non fanorum demoliuiſſe nefaſta
Orgia, & infandas aras, & ſacra Deorum.
Harum plantarum ſeſe adſerit eſſe ſatorem
Semper florentum Paulus, fructumq; ferentum.
Nunc vero exponam quòd non ſe currere fruſtra
Dicat, ſed macie corpus ſugillet acerba,
Ne forte erudiens alios ſuat improbus ipſe.
Hoc ſe curſorem dicto declarat alacrem,
Qui celeri curſu properet contingere metam,
Cuncta cauens ipſum quæ poſſent cumq; morari.
Indictum mihi, ait, pulcrum certamen obiui,
Cumq; fide integra confeci curriculum omne.
Quod ſupereſt, mihi iuge uirens iã laurea plexa'ſt,
Atq; repoſta, dabit quam mi bonus arbiter olim.
Nempe die extrema, victori munus honeſtum.
Sed ſpatium curſus prælongi dulce retexe
Cor mihi, vbi primum pepulit pede præpete limen,
Atq; vbi laxauit longum ſub fine laborem.
Solis ab exortu procurrit adusque crepuſcos,
Ex Arabum domibus pernix penetrauit Iberos.
Tamquam Sol rapidus tenuit propriũ usq; tenorẽ

ἐρινεόμβιοι πλέον, φυτὰ καρπίμα οἷοι μέμηλεν,
ἢ θεοφανεῖης ζάθεον λόγον ἀγγέλλουσιν;
καὶ τὸ γὰρ ὠγυγίης πλειονοῖς ἀσοῖσι κορύνθου
τοῖα γεάφων παῦλος δοκέει ἀνελέσθαι ἑαυτῷ.
αὐτὸς ἔγωγ' ἐφύτδυσα γεωμέτρος, αὐτὰρ ἀπόλλων
θειλόπεδον τὸ φύτδυσα καλὸς ἀρδδυσεν ἑταῖρος.
ἀλλήσιει δὲ θεὸς τόπερ ἄμφω κάμομεν ἔργον.
τοῦτο σάφ' ἐμφαίνει, νοερὰς ὅτι πῆξεν ἀλωὰς,
καὶ χερσοῖο γέας πλησίας πολίων κατ' ἔδεθλα.
δεικήλωντε καθεῖλεν ἀφανεῶν ὀργὶ ἄσεπτα,
ωαντά τε θύσθλα θεῶν ἀθέων ἀμάθυνε βέβηλα.
τοίων φυταλιῶν φύτωρ μέγας δὴ χθαμαὶ εἶναι
παῦλος ἀειθαλέων, καὶ δὴ ἀλδέα καρπὸν ἐχουσῶν.
νεῦ δὲ φεάσω τι ξεῖχειν οὐκ ἀλέματον δέμον εἰπών
ἀλλὰ δέμας δαμναῖ δὶ ὑπώπια μήδεται αἰνά.
μήποτε τοῖς ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ὄληται.
τοῦτο φέρει σαφέως πεπονημένον ἄμμι δέμνα,
τέρμαθες ὅσσε διηγεῖν ἀσδύσῃ, καθάπερ καὶ ἔοργεν,
ωαντὸς ἀποχόμβιος ωεάγεος δίωνα τὸν μὲν ἔπιχεῖν.
λῦσα καλὸν ἔφη διόθεν μοὶ τανυτὸν ἀγῶνα,
πίσιν τηρήσας δολιχὸν δρόμον ἐξετέλεσσα.
λοιπὸν ἐμοὶ θεμίπλεκτον ὑπὲρ κεφαλὰν ἀμάραντον
κεῖται, ὅμοι κεφάλαιον ἀδὰς τὸ δίκαιον ἐφεδδύσαν
νικήσαντι γέρας ἀπάξιον ἄμματι κείνῳ.
ἀλλὰ δρόμου μῆκος ἐμεμήκεος ἦτορ ἐμοὶ γε
εἰπὲ, πόθεν ωρώτιστα πεπηγὸς ποδὶ νύσσαν ἔραξεν,
ἠδ' ὅθι ἔληξε πόνου ζαναοῦ ποτὶ τέλος νικάνων.
ἤρξατο δ' ἐκ πιερίης, καὶ γῆς εἰς τέρμαθ' ἵκοντο
ωάντα διαίξας ἀεράων ἄπο μέχρις ἰβηφίνων
ἠύτε σείριος ἐξιὼν ἐὸν ποτὶ δόμον ἵπταται ὠκὺς,

ωάντα

Suppeditans quæ cuiq; forent opus omnia abunde,
Corpora conlectis, animas pascebat inanis
Colloquijs sacris tribuens sua pabula cunctis.
Haud hostimenti quidquam exspectabat ab ipsis
Aut ærumnarum solatia: quippe repensum
His meliora sibi sperabat calitus iri.
Indicat id scribens Argiuis esse quidem se
Pastoremq; gregum uigilem, pecudumq; magistrũ,
Sed numquam illarum saturatum lacte repenti,
Nec pastarum ouium contectum uellere molli.
Haud etenim populos poscebat præmia fidos
Pro nutricatu, sacrumq; grauabat ouile;
Nec doctrinæ ullam mercedem exegit ab ullo,
Sed curare alijs tantùm quæ prosore norat.
Tum bona, quæ sorti sint nulli obnoxia diræ.
Quare etiam impense sese nutriculæ amanti
Comparat infantis caros, quòd non modo uellet
Lac dare doctrinæ, uerùm ipsam impendere uitã
Pro bene formandis turbis, atq; instituendis.
Vnde & sacrificum proprio sese adserit esse
Codice, quotidie quoniam se se immolitabat
Mortibus innumeris, & mactabatur odora
Victima pro populo, uelut omni congruit ultro
Præsuli obire pio cara pro gente tuenda;
Nã pater haud dubitat pro dulci occũbere prole.
Principem item fabrum, qui fundamenta locaria
Se uocitat, posuit quod primus Græcia in omni
Conuentus sacros, alijs q; in partibus orbis.
Sed quid significat de consitione uocamen
Conflatum, terræ potius cultoribus aptum,

Arbo-

τῷ ὅπῃ δυομένων κομιδῆς θεσπεσίων κατ' ἀνάγκην,
σκήνεα μὲν τ' ἐρέπνοις, ψυχὰς δ' ἱεροῖς ὀάρεσιν
ἐξαρκέων πάντεσσι κατὰ χρέος ἄρμενα πάντα.
ὐδ' αὐτήμοιβόν τι ποτὶ σφέων πάγχυ δοκάζων,
ὐ δὲ πόνων τίν' ὄπασσεν, ἐπεὶ πολὺ μείζονα τούτων
θεὸς θεοῦ ὑψίσου ποτιδέγμενος ἦεν ἀμοιβήν.
τοῦτο δ' ὅπῃ ἐέλλων αἰνίσσεται ἀργείοισιν,
ποιμένι μὲν μεγάθυμον, μήλοντ' ἄγχιστον ὀπάων,
οὐ ποίμνης δὲ γάλακτος ἔης λιαερὸν πάσασθαι,
ὐδὲ πόκους πείκειν οἷων θεοσκομμάων.
ὐ γὰρ ἀπαμπίσσει πιστοὺς θρεπτήρια λαοὺς
τέλθος ὀφειλόμενον, καὶ θρέμματα δῖα βάρυνσεν,
ὐδ' ἱερῆς διδαχῆς μαθεῖν μάλα δυσδιδαχέα,
ἀλλὰ μόνον ζήτει σφὶν ὀφέλιμα πάντα θεσπίζειν,
πᾶσαν ἀπημοσύνην, καὶ ἀκήρατον ὄλβον ἀγινεῖν.
τοὔνεκα καὶ ξοφὸς αὐτὸν ἐΐσκεται ἀμφιεπούσῃ
τοὺς ἰδίους ξοφίμοις θυμάρεας, οὐ γάλα μοῦνον
τῆς διδαχῆς, ψυχὼ δὲ πλέον ποθέοντ' ὄπιβάλλειν
ἀμφὶ διδασκομένων, παγδ δυομένων τ' ἀγορεάων.
τῷ ῥάπου ἐν δέλτοισι θεηπόλον αὐτὸν ἔφασκεν
εἶδ), καὶ λειτουργὸν, ἐπεὶ θανάτοισι κατ' ἦμαρ
πολλοῖς αὐτάδα, καὶ θεόφρονα αὐτὸν ἔθυσεν
αὐτ' ἀγιαζομένων, ὡς ἀρητῆρι ἔοικεν
καὶ ψυχὼ δὲ μέμαε περιλημμένου εἵνεκα λαοῦ.
καί νυ πατὴρ ὅπῃ παγδὶ θανεῖν οὐ φείδεται ἐσθλός.
ἔστι δ' ὅπῃ σοφὸν αὐτὸν ἐφήμισε τέκτονα θεσπτὸν,
θέντα θεμεθλα δόμων, ὁσίοις ὅπῃ θεσπτὸς ἀγυρμὸς
ἔσσεν ἐν ἐλλιτέεσσι, καὶ ἄλλοις ἔθνεσι πολλοῖς.
ἀλλὰ τὶ σημαίνει τὸ φυτοσπόρου, ἢ φυτουργοῦ
ἄμμιν ἀρεσσαίοις ὄνομ' ἐργατίνησιν ἔοικε

ἐρνοκό-

Et cursum similem cæli pernicibus auris,
Semper inoffensum, venit dum carcere metas,
Seruasset q̃ fidem stabilem; velut ipse profatur
Timotheo adsectæ caro, comiti q̃ fideli.
Si Dominus gnauis dignum studio, at q̃ labore
Persoluit pretium famulis, hic honore potitus
Est potiore alijs, quando magis omnibus vnus
Ipse laborauit, meditans meliora q̃ multo
Is Christo Regi plus adtulit emolumenti.
Vnus vt è fluuijs nemoris genialis ab alto
Rege sati, latices diffudit ab ore perennis
Per terræ tractus siccæ, viridem q̃ nitorem
Gentibus adsperfit, spem certam postumi honoris,
Notitiam q̃ Dei claram splendore triluco
Mentibus infudit squallentibus, at q̃ vti terram
Desertam fecit mira hubertate nitere.
Iste Dei tubicen magnus, præco q̃ sonorus
Personis varijs, varijs q̃ est moribus aptus,
Arte q̃ multiplici versutus, cuncta sit idem
Omnibus, vt pessum miseros conseruet euntis,
Et genus eripiat de funere conclamatum:
At q̃ alias tamquam genitor pius esse videtur,
Pectore qui curans foueat sua pignora toto;
Interdum vt genitrix indulgentissima natos
Quæ genuit, peperit q̃ pijs complexa lacertis
Porrigit exertas puerilia in ora mamillas.
Ceu sator ergo pius sua germina curat amanter,
Progeniem q̃ parens propriã gremio educat almo,
Curabat populos, quos Christo conciliarat,
Nutribat q̃ animas illorum, & corpora egena,

Suppe-

καὶ τολυπ δ' σαντι δρόμον δ' δρομον ἶσον ἀέλλη
ὲκ γραμμῆς ἀπῶτι δξεμπερὲς ἄχει τελδτῆς,
πίσιν ἐρισαμβόφτ' ἀστεμφέα, ὥσπερ ἔειπεν
αὐτὸς πιμοθέφ πφιλημβόφ εἰὸ μαθητῆ.
εἴγε θεὸς δμώεσσιν ἑοῖς κτὶ μόχθον ὀπάζει
λυσιπόνοισι δ' ἄνοις, πολὺ πλείονος ἔμμορε πιμῆς
ἢ ἄλλων μάκαρ ἔπος, ἐπεὶ μόχθησεν ἅπαντων
πλείονα, καὶ μελέτησεν ἀρείονα κέρδος ἀγείφειν
πᾶ χειρὶ φῷ μεδέοντι ἀθέσφατον, ἢ δ' ἀμέγαρτον.
ὥστε θ' ἑεὶς ποταμβῷ πεφυτδυμβόου ἄλσεος ἱεφῦ
χθεὶ θεοῦ, γάνος ἀΐδιον δφὰ πᾶσαν ἔχουσι
ἤπειφον, θαλίης τε χάειν πόφιν ἀγλαέασαι,
ἦέα βεβοῖσι φέεφον, ὁπιθόμβεφτον ἐλπίδα δόξης,
φημὶ θεοῦ γνῶσιν ζιφαῆ πεφιδδασι βεφτείας,
ταῖσι πάφος φαφαρῆσι, καὶ ἠΰτε χέφσον ἔφημον
δφοείης πλέφσε, καὶ δβοτον ὀργάδ' ἔθηκεν.
οὗτος ἐειλάγκτης κῆφυξ μεγάλοιο θεοῖο
πάντα πεφοσπα φόφησι, καὶ ἤθεσι πᾶσιν ἀφῆφεν,
ἀμφιλαφής τε τέχνη πολυκεφδέϊ πάντα τέτυκται
ἀνθφώποις παντεσσι πολύτφοπος, ὥσπε σαώσῃ
πάντας ἀπολλυμβόους, καὶ ἐκφύσηται ὀλέθφου,
νυῦ γε μβὴ οἷα πατὴφ ἀγανὸς καταφαίνεται εἶναι
ὑέας δ' κομέων, καὶ ἀμφιέπων θφὶ κῆφι.
νυῦ δὲ λοχβυομβόῃ, καὶ ὠδίνουσα νεοχμὸ
τέκνα φίλη μήτηφ, ὲ πηχυόυσα πεφπίνει
ἀφπῳόνοισι γλάγος μαζὸν γλυκυὺ ἀμπετάσασα·
ἤτοι ὅγ' ὥστε πατὴφ γβυελῳ πεφπτύσσεται αὐτῇ,
ἠδὲ φιλόστοργος σφέτεφον τέκος ἠδὺ τεκοῦσα,
κήδετο τῆβ λαῶν, ζυὶ αὐτὸς κτίσατο χειρῷ,
καὶ ζέφειν ἀμφότεφον ψυχὰς, καὶ σπλυέα πάντων,

τῆβ

Is fuit instructor Pauli, sollersque magister;
Ipse suum pugilem generosum Flaminis almi
Vnguento illeuit, sacrato & robore fulsit.
Nec vero Pelopis stadium est sortitus ad amnem
Alpheum, celsa nemus Elidis, atq; Pisai,
Saturni dictum Cronion de nomine collem.
Fama Taraxippo qua fert busto Ischenon abdi.
Nec Cirræ campum, Pythonaue rupibus aspram,
Aut maris abrupti pontem, collumve profundi,
Nec lucum Nemeæ, quo se leo fuluus alebat,
Quem pecudum elisit pestem vis Herculis acris.
Circus tota fuit sed tellus, tota theatrum
Magnanimi Pauli, quam perlustrauit vbique
Infinita gerens terra memoranda, marique.
Nec spectatores propriorum est nactus agonum
Censores Graios, sed Diuis imperitantem.
Hic Pauli spectator erat, palmæq; tributor,
Sceptriger immensi Regum supremus Olympi.
Hunc adspectabant pugnantem fortiter aureis
Turmæ immortales alis pernicibus aptæ,
Et populi innumeri spatiosa per æquora terræ.
Nec vero cotini crollam, viridisve selini,
Nec ramum lauri palmarum est præmia adeptus,
Sicuti qui vicit vir olympia, pythiaq; acer,
In certaminibus redimitus tempora sertis.
Talia non Paulo sunt niceteria digna,
Munera perfuncto nec tot sudoribus apta,
Quæq; cito intereunt, abeuntq; euanida in auras;
Sed quae perpetuum maneant, vigeantq; per aũ,
Digna capi pulcrum qui confeciſſet agonem.

ἔχε καθηγητῶ, καὶ γυμνασῆα κεάπισον.
αὐτὸς ἔχεισιν ἐὸν κεατεόφρονα λάτειν ἀλοιφῇ
ὧν ὑμάλος δ' ὑδρώεσσι σφετέεσσι μέγα κάρτος ἐνιείς.
ὑδὲ ὧ ἀρ' ἀλφειῷ τάδιον πελοπήϊον ἔχεν
ἤλιδος αἰπεινῆς, πίσης τ' ὑδ' εἴελον ἄλσος,
ὄχθος ὅπερ κεάτιος πέφαται, κεάνιός τε κολωνὸς,
ἔνθα τε ἀξίππους μέγας ἰχέτου ἔπλετο τύμβος.
ὑ κίρεας δάπεδον, πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
ὑ δολιχὴν πόντοιο καθυχρήμνοιο γεφύρην,
οὐ κόλπον νεμέας, χόρτον δ' εἰνοῖο λέοντος,
τὸν φάτις ἠπεπλῆα βοῶν σίνιν ἐξενάειξαι.
ἀλλὰ μέγας κόσμος γλύετ' ὑ ἀθλοθέτης δ' ἰαύλης
πεπτάμυχος παύλοιο, τὸν ἰοῦσι μυρία πάντη
καλὰ πονησάμενος κατὰ γλυφῖδα, ☾ ὑρέα πόντον,
ὑδ' ἀμφιχτυόνων σφετέρων θαητὸν ἀγώνων
τὸν στρατὸν, ἀλλ' αὐτὸν μακάρεσσιν λάχεν ἀθανάτοισιν,
αὐτὸν ἐπόπτην εἶχεν ἄθλων ἔθεν, ἠδὲ βεβλήτῳ
ὑλύμπου σκηπτοῦχον ἀστράτην ὑρυχάρμην.
αὐτὸν ἐποπτεύοντα κεάπισα
εἰρέα ἀθανάτων χρυσόπτερα ἀγλαόμορφα,
φῦλά τ' ἀπειρεσίων μελέπων κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
ὑδὲ μὲν ὑ κοτίνου στέφανον, χλοερῆς τε σελίνου,
ὑ νικέων ἐκύρησε βεβλήτα δαφνίνου ἔρνος,
οἷά θ' ὁ νικήσας τὰ τ' ὀλύμπια, πύθιά τ' αὖτε,
γυμνάδες ἐν ἀγῶσιν ἔρεφον μόνον τὸ κάρπινον.
ὑ γὰρ ἀρίστου τάδε νικητῆρα παύλου,
ὑ δ' ὅπιχεν πόνων μυρίων πόλιν τοιάδε τόσσων,
ὅσσα τ' ἀφαυρὰ πέλει, μινυώρια τ', ἠδ' ὀπίπερα,
ἀλλ' ἄφθαρτα μένοντα, καὶ ἀγλαὰ, ἠδ' ἀμέραντα,
ἄσσα καλὸν τελέσαντι λαβεῖν ἐποίχεται ἀγῶνα,

καὶ

Vnde etiam id cunctis pandebat gentibus orbis,
Et Ducibus, quamuis immanibus, atq; proteruis,
Sicut & ipse suo Rex seruo dixerat ante.
Hocce super cunctos sese censebat amore
Esse beatum homines, Diuisq; carentibus atra
Morte parem, miserũq; sine hocce, nihilq; ualere.
Hoc sine vita olli non vita erat, at dolor acer,
Quãdo hominũ hoc cõpos uellet magis ultimus esse
Atq; graui pœna, velut improbus, ac reus uri,
Quam sine eo cũctis decorari insignibus amplis.
Nam quæcumq; alijs in vita dura videntur,
Huic pro Rege suo puerilia cuncta fuere
Ludicra prædulci; Mage vincla, ac uerbera ama-
Verbera sãguinolẽta, ac cæci carceris umbras (bat
Serta alij quàm clara, trophæaq; splendida palmæ.
Hocq; palam cunctis testatur talia pangens.
Quis desyderio Christi nos priuet amati?
Quisue arta nostri diuelleret uniter aptos
Regis amicitia præstantis? num queat angor
Tristis, an atra fames? anne insectatio dira?
An penuria vestis? an vlla pericula vitæ?
Sed neq; dissidium ferus ensis tale patrarit,
Nec vitæ spes ulla, nec horror mortis acerbæ,
Nec quæ nota patent, penitusve abstrusa tegũtur.
Hoc clypeo sæptus valido fortissimus Heros
Perstitit inuictus vario in certamine pugnæ,
Nil durum expauit terroris funditus expers:
Nam pugil hic hominẽ non purũ inuenit aliptem,
Ceu Iouis in Cronia quondam luctator arena,
Virginis at prolem, superis qui præsidet alis.

τῷ δὴ κἀγὼ παῖ τοῖσιν ἀείπων δείκνυι λαοῖς,
λαοῖς, ἓ βασιλῆα ἰωχμιάλοις περ ἐόντα.
οἷά περ αὐτὸς ἄναξ σφετέρῳ πάρος εἶπε μαθητῇ.
τῷ δὲ καλῷ σοὶ ἕσπετο μακάρτατον αὐτὸν ἁπάντων
ὥστ' ἐφημερίων, καὶ ἀλίγκιον ἀθανάτοισιν
ἴμμιν, , αὖδ τούτου δὲ δυσάμμορον, ὐδὲν ἐόντα.
τοῖο δ' αὖδ θ' ἕιος οὐκ ἰῶ ἕιος, ἀλλ' ἄχος αὐτῷ
αἰνὸν, ἐπεὶ μετὰ τοῖο καὶ ἕκατος ἔμμιμαι ἀνδρῶν
ἤυχετο, καὶ ποινῆς ἄτ' ἀτάθαλος ἀντιβολῆσαι,
ἤπερ ἄτερ, πάντεσι μετ' αἰδέσι πρῶτα φέρεσθαι.
πάντα τὰ δεινὰ ἕιου γεραροῦ ἰωχῆ ἕιο ἄνακτος
παίγνιά οἱ δοκέεσκον, ἀθύρματα κοῦφά τ' ἐώκει
παιδαρίων, μᾶλλον δ' ἀλύοντα, πληγάς τε φίλεσκεν,
ῥαύματά θ' αἱματόεντα, καὶ εἰρκτὰς, ἠέπερ ἄλλοι
τὰ στεφανώματα λαμπρὰ, βεβαιότατ' ἀγλαὰ νικέων
τοῦτο δ' ἁρπάδην φαεσιβοῖα τοιαῦτά γ' ἀείδων.
τίς χ' ἡμέας σοργῆς χειστοῦ ῥιπτοθήτου ἀμέρσοι;
τὶς κεκάσθε κλυτοῦ ἀπατεύος ἱμερόεσσης
ἡμετέρου βασιλῆος ἐπηρέτου; οὐδέκε θλίψις,
οὐ στεῖνος, λιμός τε βαρὺς, δεινός τε διωγμὸς,
οὐ χῆτος χλανίδων, οὐ δ' αὖ κίνδυνος ἀνιγρὸς,
οὐ κλειτοῦ ποτ' ἄνακτος ἀπ' ἡμέας κτῆσις ἀμείρξαι.
οὐδὲ μὴν οὐ ζωὴ, οὐδ' αὖ θανάτοιο τελούτη,
οὐδ' ὁπόσ' ἐστ' ἐπίδερκτα, καὶ οὐκ ἐπίδερκτα βροτοῖσι.
τούτῳ φρασσάμενος σιβαρὸν τὸ λαερτὸς ἀεικὲς
ὅπλῳ ἀνίκητος γέμετ' ἐν πάσῃσιν ἀμίλλαις.
οὐδὲν δεινὸν ἔτρεσσεν ἀταρμύκτῳ φρενὸς ἀλκῇ.
οὐ γὰρ ὅγ' ἀθλητὴς λιτὸν βροτὸν ἔκτα νοήσας,
ὡς ἐν ἀγῶνι δίος κεφάλιον ῥεῖ πυγμάχος ὄχθον.
παρθενικῆς δὲ γόνον στρατιῶν ταχὺν οὐρανιάων

ἔκτε

Vbertim fontes lacrymarum nocte dieque.
Heu vereor ne, inquit, quom uos inuisero, qualis
Haud vellem, offendam, tum luctu defleã acerbo
Antea peccantis, sceleroſa q; multa patrantis
Crimina, nec posthac quidquam doluere gemẽtes
Admissas noxas, & probra nefaria pridem.
Haud vero mirum cor Pauli tale fuisse;
Quandoquidem uitam non hanc viuebat obesam,
Sed vitam caelestem, & vitam Regis Iheſu.
Haud ego iam viuo, clamat, teramabilis inme
Viuit Christus Amor pulcerrimus omniũ amorũ.
Ter felix, talı potuit qui amore potiri.
Eximium hunc propter nihil adfectabat in orbe,
Nec pulcrũ quidquã, lepidũve, sed omnia noſtra
Ceu recrementum, ramenta q; vilia mensa,
Pendebat nihili, velut eius littera prodit.
Ne mihi, ne hũc dicas, vrbis, populosue frequẽtis,
Neu regni imperiũ magni, turmasue ferocis
Armatorũ equitum, peditumve ancile gerentũ,
Aut classem ingentẽ, glaucive petorita ponti,
Neu ſpatium terræ immensum cupïsse tenere;
Hæc etenim uilem tamquam contempsit arenam,
Et siccam maris algam, & siquid vilius alga.
Sed neq; quæ cali rerum præclara coercent
Suspexit nimis, atq; impensè propter amorem
Dilecti pueri præsignis crine decoro,
Et roseis ulnis, peperit quem candida Virgo,
Hac propter gratus semper memorabile nomen
Illius adsiduè versabat, & ore ferebat.
Hoc quippe impressum gestabat corde pudico.

Vnde

ἐξ αὐτῆς ἤϊξαν ἀν' ἤμαρ, καὶ κατὰ νύκτα.
δειμαίνω μάλα, φησὶ, μὴ ἐλθὼν ὑμέας δι' ἔφ
οἵους οὐκ ἐθέλω, καὶ κλαύσω πένθεϊ λυγρῷ
τὺς πρόσθεν ἁλιτόντας, ἁλιζοσιάς τε βεβήλους
πρήξαντας, μήδ' αὖτε μετοπάχησαν ὀπίσω
λοῦ ἄτην ἀχέοντες, ἀταθαλίας τ' ἀλεγεινάς.
οὐδέπω θαῦμα τοίου κραδίης παύλοιο γένηται,
ὅστις τὸ ζωὸν οὐκ ἔζη τὸ πολύκοινον,
ἀλλὰ θεῦ ζωὸν, καὶ ζωὸν χριστοῦ ἄνακτος.
οὐκέτ' ἐγὼ ζάω, ζάει δ' ἐν ἐμοὶ ξιφίλητος
χριστὸς, φησὶν, ἕπος πάντων κάλλιστος ἐπέων.
ὄλβιος ὃς τοῖόν ποτ' ἐπόμβρον ἔσχεν ἐρασμής.
τοῖο χάριν μηδέν πω πόθει πμαλφὲς ἔπ' αἴης,
ἐς δ' ἵμειρε καλὸν, καὶ ἐφίμερον, ἀλλὰ τὰ ταῦτα
ὡς σκύβαλα φλαύρειξε, καὶ ἔκβολα λύματα δ' αὐτὸς,
ὥστερ ὅδ' αὐτὸς ἔφασκέ που ἐν δέλτοισιν ἔῆσιν.
μὴ δήμοι φαίης πόλιάς τε, καὶ ἔθνεα φωτῶν
μυρία, κοιρανίας τ' αὐτὸν, στρατιάς τ' ἀγερώχους
πολλῶν θ' ἱππήων, καὶ πολλῶν ἀστιδιωτέων,
ἢ νηῶν στόλον ἄρμυ, ὑπόπτερά θ' ἅρματα πόντου,
πυλυτενῆ τ' ἤπειρον ἐφίεσθαι κτεατίσαι.
ταῦτα γὰρ οἷά πὲρ ἄμμορον ἀπεσκυβάλιζεν ἅπαν.
καὶ ξηρὴν βοτάνην, καὶ ἀφαυρὸν φυτίον ἁλμῆς.
ἀλλ' ὃ δ' οὐρανὸς ἄρτις ὅσα κλυτὰ ἐντὸς ἐέργει
θαύμαινε μέγα δήπ, καὶ ἔκπαγλον δὲ ἔφαζε
ἠϊθέου χαρίεντος, ἀπειρογάμοιο γυναικὸς
παῖδος ἀκηρασίμου ῥοδοπήχεος, ἰμερόεντος.
τοίγαρ καὶ γλυκὺ τοῖο δέμας σώματος ἔχεν ἀεὶ
οὖνομ' ἀείμνηστον, καὶ μυρίακις τό δ' ἐφώνει.
τοῦτο γὰρ ἔνδον ἔνειπε κεκομμένον ἤτορι σεμνῷ.

τῷ

(Si tamen id voti mi fas optare precanti)
Nostræ principium vitæ, fontemq; bonorum
Omnium inexhaustum. Nam vitæ spiritus inde
Iam scelere extinctas gentis manauit in omnis.
Idq; adeò cor erat tam latum, tamq; profundum,
Vrbis vt caperet, populosque, & maxuma regna.
Sed tamẽ id latum quamuis foret, atq; patens cor,
Angustum faciebat, & artum sæpè aliorum
Ardor, & adfectus peccamina multa patrantũ.
Quippe, inquit, nimio scripsi hæc angore gemiscẽs,
Atq; hæc contracto dictaui pectore vobis.
Hocce cor ingenuum vellem inquã visere deflens
Exitiumq; animarum, & abortus intereuntum,
Et Christi informem plorans sublimis in illis,
Atq; rudem formam non iusto tempore natis.
Atq; adeo sacrum conformans Regis ad instar
Fœtũ imperfectum, ceu gnaua puerpera quædam
Arte noua emendãs, quod nondũ absoluerat aluo.
Cernere cor vellem, quod cæli numen vbique
Insons spectabat, redolens quod victima factum,
Ac magis excelsum cælesti culmine, & ipsa
Tellure inculta, cultæq; patentius oris,
Clarius & puri præclara lampade Solis,
Igneq; candenti flagrantius, atq; adamante
Soldius infragili, vasti per compita mundi
Flumina producens manantia perpete vena,
Non liquidis riuis deserta rigantia rura,
Verùm animas siccas hominum cælestibus vndis.
Nec tantùm hi fluuij corde eius prosiluere,
Verùm etiam ex oculis iugè erupere decori

Vbertim

εἴγε χρεὼν δόξαν δὲ τόδε, καὶ δὲ πυθέσθαι,
πίδακ' ἀπειρεσίων ἀγαθῶν, παλαχλύτη βίοιο
ἡμετέρου. ζωῆς δὲ πρόπας ἄπαντα δέδηε
φῦλα βροτῶν κείθεν πάρος ἄπνοα ἀμπλακίησιν.
ὧδε δ' ἔλιπλατὺ τεῦχος, ὃ ἄπλετον, ὥστε δέχεσθαι
αὐταίδρομις τε πόλεις, καὶ δήμους, μυρία τ' ἔθνη.
ἀλλ' ἔμπης πλατὺ τοῦτο, ὃ ἄστεκτον ἦτορ ἀμέμφες
ς εἰνοπὸν πίπτει θάμα θρεμώσιος ἄλλων
ζῆλος, καὶ σορὴ ἀλιτήμονα πολλὰ τελόντων.
φησὶ γὰρ, ἐν πολλῆς ξυνοχῆς, καὶ θλίψιος ὑμῖν
χρᾶμα τάδε κεκλῖσθαι καλὸν δυσέμβολος θρεῖ κῆρι.
τὴν δὲ βροτοῖς φλεγέθουσαν ἐπ' ὀλλυμένοισι θαλάσσῃ
βουλόμενον, ψυχρὸν δ' ἐντρόμαται ἐπαυλίνουσαν,
ἐν δ' αὐτῆς χρυσοῖο μεγακλέος ἀλιτόμενον
μορφὴν αἰάζουσαν ἀείδετον, ὑδ' ἀτέλεστον.
καὶ πάλιν αὖτις ἄγαλμα παναισίοις ἀγλαομόρφοις
πᾶν ἄμβλωμα κακῶς ἀλιτημόνιον, οἷα λεχοῖς
τὴν φιλόπαις μορφῶσα τέχνη τόπερ ἔπλετ' ἄμορφον.
τὴν θεὸν εἰσορόωσαν, ἐπεὶ θεὸν ἄφθιτον ἀθρεῖ
πᾶς καθαρὸς κραδίῃ, θυσίην τ' ἐδὸν μὲν ἑοῦσαν
ὑψιτέρην μεγαῶσαν ἐπουρανίοιο μελάθρου,
ἀκτίνου δ' ὑπερτέρην, καὶ ναομήνης πολὺ γαίης,
φαιδροτέρην τ' ἀκτῖνος ἀκηράτου ἠελίοιο,
θερμοτέρην ζείοντος ἀκμῆς πυρὸς, ἀρρήκτοιο
στερεοτέρην τ' ἀδάμαντος, ἀναβλύζουσαν ἀχαράξαις
ἀενάοις ποταμοῖς νασμοὺς κατ' ἀπείρονα κόσμον.
οὐ λιταρῆς χέρσον θεοχαρῆς ἀρδόντας ἄνυδρον,
ἀλλὰ βροτῶν ψυχὰς αὖας θείοισι ῥεέθροις.
οὐ ποταμοὶ δὲ μόνον τοιοί δ' ἀνόρουσαν ἀπ' αὐτῆς,
ἀλλὰ καὶ εἰδάλιμοι πηγαὶ δακρύων ἐρεόντων

Quapropter numen ſanctum aduenisſe putabant.
Sed neq; tunc istoc alia edidit acta minora.
Primum ſanauit proprij patrem hoſpitis illic
Torminibus diris domitum, morboq; maligno
Tenaſmi grauioris, & anxifero chordapſo.
Mox vero volgus varijs languoribus ægrum
Cladibus excuſsis, integrum reddidit vltro,
Diuino miſſus nutu omnibus auxiliator
Mirificus, mitis, qui non contagia plebis
Tabifica arcebat circum medicamine laſis
Multiplici admoto membris hominũ miſerorũ,
Nec potum præbens blandum, nec carmine diro
Inſtridens ægris, nec membri parte reſecta,
Ceu quondam clemẽs Aſclepius, atq; Machaõ,
Auguſto ſed enim vocitato nomine Iheſu,
Omnis ſanabat feſſos præſente medela.
Nec vero ſolum curabat morbida membra
Cultorum Melites, cingit quam cærulus amnis.
Verum etiam ægrotas animas reparauit ibidem.
Æternùm ijs tribuẽs bene habere, & viuere sẽp,
Talia itemq; alijs, quaqua ibat, dona ferebat.
Ac veluti quidam Sol prudens, lurida auebat
Ipſe ſuis radijs aliorum corda ſerena
Reddere notitiæ ſublimis, amoreq; caſſa
Numquam ceſſabat diuina accendere flamma
Pectora, qua penitus mens eius pulcra calebat.
Ceu ferrum candens quippe hic feruebat amator
Regis inextincto proprij inflammatus amore,
Qui ſe de triſti miſerans errore vocarat.
O vtinam ignitum cor Pauli cernere poſſem,

τοιοῦτον τὸν δ' ἐδόκουν θεὸν ἄμβροτον αὖθι φανέντα
οὐδέπω μείονα τοῦ τότ' ἰδὼν θεὸν ἄμβροτον αὖθι φανέντα
πρῶτα δ' ἔσωσεν ἐὸν πατέρ' ἐσθλὸν ξεινοδόκοιο,
δηθὰ δυσέντερον ὄντα, κακὴν πελέοντά τε νοῦσον
τλωτὸν μοῦνε κακῆ, καὶ χορδάψοιο δυσαλθέϊ.
αὐτὰρ ἔπειτα δύας μογερῆς ἀκαχήμονα θυμὸν
πλεῖσον ἔλυσεν ἐὼν ἀχέων, γυμφικὲ ἴγλαν
πᾶσιν ἄγων θεόθεν πεμφθεὶς θνητοῖσιν ἀρήγων
ἔνθεος, ἠπιόδωρος· ὃς οὐ πολυπήμονα ἔρυκεν
κήδεα, καὶ νούσους ἀλεείνων παντοδαπὰς γυίοις
φάρμακα τειρομένοισι δυσπαθέων ἀνθρώπων,
μηδὲ πόσιν παρέχων μενοεικέα, μήδ' ἐπαοιδαῖς
δυσπελάδοις ζώοντα, μήδ' αὖ σπλαγχνῆσι τομαῖσιν,
οἷά περ ἠμερίοις ἀσκλήπιος, ἠδὲ μαχάων,
ἀλλ' ὁπικηλόμενος θεοῦ ἔτνομα σεμνὸν ἰησοῦ
πάντας ἀόρθωσεν, καὶ ἀρτιμέοντας ἔθηκεν.
οὐχ' ὅπι δ' ἀνεστὼ γυίοις πόρε λυμανθεῖσιν
ἀνθρώπων μελίτλιον ἀλιερκέα ναιεταόντων,
ἀλλ' ἔπι καὶ ψυχὰς παναπηρέας αὐτὸς ἔτυξε,
ταῖς δ' ἀνεπηλίλιον μεταδοὺς αἰώνιον ἴσχειν.
ὧδε δ' ὅπηκε μόλοι λαοῖς ἔρδησεν ἅπασιν·
ὥστε τις ἠέλιος νοερὸς ἐπημάθεν πάντων,
οἷόπερ αὐτὸς ἔλαμπε, καταυγάζειν νόον ἀνδρῶν
γνώσιος ἀκτίνεσσι θεουδέος, οὐδέ τι λήθῃ
ἀστέργοις κραδίαις οἷς δὴ πάφλαζε καὶ αὐτὸς
ἐνδομύχοις πυρσοῖς θάλπειν ἀγαπήσιος ἀγνῆς·
οἷα δὲ τις μάνδρος πυρὸς εἰς κέαρ ἔλθε κεινοῦ
ἀσβέστῳ ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένον εἶο ἄνακτος,
ὅσσ' νιν οὐλομένης ἀπ' ἀλήσιος ἔτραπε βωσρέων.
βουλόμενος δὲ κέαρ τοῦτ' ἔμπυον αὐτὸς ὀπάζῃ

εἴγε

Nuncius adsistens per noctem talia fatur.
Fide age Paule Deo, nec te perturbet aquarum
Feruor, & horrisonus glaucæ fragor Amphitrites,
Te moderatori sistendum scito potentis
Romæ, atq; eiusdem seruatum cognitioni.
Quin tibi nauigii comites Deus ipse remittit.
Nec quisquam linquet iucundæ lumina vitæ
Obrutus insanis stridentis marmoris vndis.
Nec plura effatus celer internuncius ales,
Rursus se in cæli stellantia templa recepit.
At vir diuinus cunctis ea rite retexit
Quæcumq; audierat, melius sperareq; fessos
Suadet, & exitium non iam meditarier vdum.
Talibus alloquijs respirauere refecti.
Diuinis freti signis, atq; omine fausto.
Mox vero Meliten adpulsi flamine atroci
Confregere ratem fluctu feruente solutam.
Cautibus inlisam scabris in littore curuo.
Omniaq; armamenta feris periere procellis.
Tum vero fracta de naui cuncta caterua
Prorupere, alij tabulis liquere profundum,
Ast alij sulicis similes venere natatu
Ad terram canis è fluctibus emergentes.
Nec quisquam ex illis perijt salso obrutus æstu.
Huc itaq; egressi dextram fera vipera morsu
Corripuit Pauli, dum flammam accenderet ignis
Sarmentis, nec læsit eum tamen illa, sed anguem
Protinus excussit calidi in fomenta vaporis.
Tum verò factum mirari quisque, colubram
Inuasisse virum, nec confecisse repente.

νύκτα δὲ ὀρφναίῳ οἱ ἐφίσατο, καὶ φάτο μῦθον.
Θάρσει Παῦλε πέπον, μὴ δείδιθι νήμερτον ὕδωρ.
μηδὲ μέλαν ῥόθιον κυανώπιδος ἀμφιτρίτης.
δείσε· σὺ δασπῆναι ὧ ἐπέκλεο κεάντοι ῥώμης·
ἠδὲ δικαιοσύνῃ μεγάλῳ ὅτι βήματι τοῖο.
καίρια θεὸς τὴν ἄπαντα χαρίζεται ὄχλον ὁμόπλουν.
οὐδέτις ἐρρήσει γλυκερὸν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσας
κυανέης σεσοχῆσι πολυρροίζοιο θαλάσσης·
ταῦτα δ' ἐπεὶ κατέλεξε παλίσσυτος ἀστερόεντα
ἄγγελος ἀίγλήεις ταχὺς οὐρανὸν αὖθις ἀνῆλθεν.
αὐτὰρ ὁ θεῖος ἀνὴρ κλυτὰ μοῖραν πέφραδε πᾶσιν
ὅσσάχεν αὐτὸς ἄκουσε, καὶ ἔλπειν πάντας ἄπαγλα
λώονα, μηδὲ μόθον δυερὸν καθυμίον ἴσχειν.
τοῖς δὲ σὺν ἀρρήτοισιν ἀϊέσσυτον ἄλλα πάντες
σήμασι θεσπεσίοισι πεποιθότες. εἰς μελίτιον δὲ
οὐ μὴν δυερὸν ἰόντες ἔκελσαν πουλοπόρον ναυῶ.
ἦχι δ' ἐνιχειμφθεῖσαν ἐπ' ἠόνι πᾶσαν ἔαξαν
ὁλκάδα παφλάζοντι λυθεῖσαν κύματι λάβρῳ,
ἅρμενά δ' ἀψῆρσιν ἀπεκλάσθησαν ἄελλαι.
καὶ τότε δ' ἀγνυμένης ἐκ νηὸς πάντες ὄεσσαν.
ἄλλοι μὲν σανίδεσσιν ὅτι ῥηγμῖνος ἔβαινον,
ἄλλοι δ' ἀθήσιν ἐοικότες εἰναλίῃσιν
νηχόμενοι αἰὲν δυσαν ἀλὸς χέρσονδε μολόντες.
οὐδέτις ἐκ πάντων ἁλίης δίνῃσιν ἀπέσβη.
εἰς νῆσον δ' ἐκβάντες ἔχις παύλοιο καθῆψε
λεπτὸς αἰὲν ἀπόνητος φρυγάνοις τηλέσκοπον αὐγὴν
πυρκαϊῆς, οὐδέντε λυγρὸν πάθεν, ἀλλ' ὅ γε αἰνὸν
εἰς μαλέρμὺ ἐπίναξε λιγυρὸν πυρὸς ἀθρόον ἰόν.
θαύμαινον δ' ἄρα πάντες ὅσοι ἴδον ἐρπυσπέα
χλοὸς κρημνάμενον, καὶ ὐκ ὀλέκοντα τὸν ἄνδρα.

τοὔνεκα

Spiritus hocce Dei Paulo dedit almus apertum
Seruitij indicium proprij, quom scilicet illum,
Vt sibi seruiret, cepit, legitq; ministrum,
Cuius & auspicijs fuit hac adscitus ad acta.
Hoc itidem famulo Rex fecerat ante fideli,
Quom belli duxit captiuum vt iure peneſten,
Iussitq; esse Petrum, qui Simon hactenus esset.
Antea eras Simon, posthac uocitabere Petrus.
Sed neq; transierim quæ passus prouidus Heros,
Atq; ea quæ gesit, dum Romae tenderet vrbem
Puppe per Ægæum ferrata compede vinctus,
Cæsaris optauit quando adpellare tribunal,
Immanem cupiens hominum vitare furorem,
De medio ardentum rabida se tollere mente.
Tunc etenim sulcans cum pluribus æquora ponti
Incidit in sauas truculenti marmoris vndas.
Et Cauros flabris longè lateq; frementis;
Qui toto tractu circa Salmonida rupem
Incubuere maris valido stridore rudentes,
Atq; fluentisonas quatientes æquoris vndas,
Tum longum tempus iactati turbine nigro
Haud vltra viridem sperabant visere terram,
Sed tristis animas efflare in fluctibus atris.
Et certè cuncti perijssent naue procellis
Vexata validis, & tempestate sonora,
Ni precibus sanctis placasset Apostolus iram
Numinis excelsi tendens ad sydera palmas,
Et necis effugium turbæ impetrasset iniquæ,
Puppe vehebatur quæ secum tempore tali.
Huic etenim oranti Regis supera alta tenentis

Num-

καὶ τόδε πνεῦμα θεοῦ τὸ παναγὲς ἔννυσε παύλῳ
δουλοσύνης τέκμαρ μάλ' ἀειφανδὲς, ὅ τέμνιν εἶλεν,
ὡς χ' οἱ δουλεύοι θεόπολος ὑποχείριος αἰεὶ,
τῷ δὴ καὶ νεσίαις ἐπ' ἀέθλια ταῦτα λιάθη.
τοῦτο δ' ἄναξ καὶ θεόθεν ἐφ' ποίησε μαθητῇ,
θέσπελον ὅ τέμνιν ἦλθ' ἐπ' ἔρερον, οἷα πενέσθω,
καὶ μὰν ἐκ σιμῶντος ἐμήσατο πέτρον ἀκούειν.
σίμων ἦθα τέως, κεκλήσεαι πέτρος ὀπίσω.
οὐδὲ θεοδρέξαμι τάπερ πάθε μέρμερος ἦεν,
ὅσσα τ' ἔρεξε κλυτῆς μετανδίμβρος ἄσυ τὸ ῥώμης
ἔμπεδος αἰγαίοιο δεθεὶς ὑπὸ νηῒ μελαίνῃ,
ὅ τε μέδοντα μέγαν ἐπεβώσατο καίσαρα γαίης,
ἰχανόων δαΐων θεοφυγεῖν βαρύμηνιν ἐφορὼ,
οἵμιν λυσσήεντες ἀποκτείνειν μενέαινον.
δὴ τότε σεὼ πολέεσσιν ὑπὸ πλωὸς ὑρέα πόντου
ὀκρυόεσσιν ἀλὸς ῥόχθοις, καὶ κύμασι δεινοῖς,
ἀργέσταις τ' ἐνέκυρσεν ἀναιδέσιν ὀβριμοθύμοις.
τοὶ δεινὸν σμαραγδοῦντες ἅπαν σαλμωνίδα κρῆσαν
ἀμφ' ἄκρῳ συφελοῖς ῥοιζήμασι βίνδος ὄρινον,
καὶ κρυερῆς βαθύκρημνον ἐμάσιζον ῥόον ἁλμῆς.
δὴ τότ' ἐλαυνόμενοι δηρὸν χρόνον ἔνθα καὶ ἔνθα
ἔκτετ' ὀϊσαίτο χλωρὸν χθόνα αὖθις ὀρᾶσθαι,
ἀλλὰ παλιρρεθίῳ ψυχὰς βαλέειν ἐνὶ πόντῳ.
καὶ τάχα κεν φθίνοντο, ὅσους τότε φορτὶς ἀγίνει,
ῥαισθείσης ἀκάτοιο βίῃ ἀνέμων πτερόεντων,
εἰμὴ ἀδ' ἀμφὶ πόντον ἐθέσατο πάντας ἀλύξαι
ἀγγέλοις λιτῇσιν ὑποσσόλος ἁγνὰς ὀρεγνὺς
χεῖρας ἐς ἠερόνδ' ὑρνὺς ἱλασκόμενος θεοῦ ὀργὴν
ἀνδράσιν ὑβριστῇσιν ὁμοσσόλεσσιν ἅμ' αὐτῷ.
τῷ γὰρ λιαζομένῳ θεὸς ἄγγελος ὑψιμέδοντος

νύκτα

At curæ ignarus, qua seruaretur, homo amens
Nil tulit auxilij, sapuit nil deniq; sanum;
Sed Christo spreto permansit pectore cæcus.
At contrà his visis, Proconsul credidit ipse,
Atq; magisterio se illorum tradidit vltro
Impensè admirans doctrinam Principis Vncti,
Nec minus vltricem vim, qua sectator inertis
Artis multatus fuerat bene lumine adempto.
Hinc etiam Paulum perhiberi nomine dicunt,
Quem pridem Sauli tumidum gestasse vocamen
Infamis Regis constat, sed postmodo factum
Paulum præclari de nomine Præsidis huius.
Quem puris fidei radijs lustrauit, & ipsum
Ingenuis renouans feliciter imbuit vndis,
Prima Deo quòd opima per illum præda sit acta,
Et verus Christi iam cæperit esse minister,
Nomine mutato veteri, quo sedula mater
Ipsum volgarat pridem debere vocari,
Quom primum ex aluo sub luminis edidit oras.
Quippe erat antiquus mos, quom quis perderet al
Ius libertatis, nomen mutaret eodem (ma
Tẽpore, et id caperet, dominus quod ponere uellet
Qualiter in Babylone tribus quoq; contigit olim
Hebræis pueris, quom de tellure reuolsi,
Natiuoq; solo subijssent extera regna
Extorres famuli facti Ductoris acerbi.
Tale autem imperij signum gestare necesse,
Quando domũ abductus populantis bellica præda
Quis propriam captus liquit patriamq; suosque,
Obsequier quacumq; recens herus imperitarit.

Spiri

αὐτὸς δ' ἀντίπομον σωτῆριον οὐκ ἐτόησεν,
ὐδὲ μὴν ἀμπνεύθη ἄλκαρ βιότοιο μεμαρπώς.
εἰς δὲ τέλος μὴν ἐτυφλὸς ὃγ' ἦτορ χερσὶν ἀτίζων.
αὐτὰρ ὁ ταῦτά γ' ἰδὼν θεσπήνιος ἀνδρὸς ὕπαρχος
θεσπεσίους πίστ ἄυσε θεῦ ἱερῆς ὑποφήτας
ἔκπαγλόν τι ταφὼν διδαχῇ ἔπι χερσοῦ ἄνακτος,
οὐδὲ βίη ἦσον πμαόρῳ, ἣ περ ἔπισεν
τὸν τελχῖνα πονηρὸν, ὃν ὄασων αὐγὰς ἀφεῖλεν.
ἔνθεν δὴ Παῦλον χερσοῦ θρεσβῆα καλεῖθ'
φασὶ πάρος Σαῦλον κεκλημένον ὄνομ' ἀγαυὸν
σπαρτάτου βασιλῆος, ἀτὰρ μετέπειτα γλυκὺθ'
Παῦλον ἀγαπλείστῳ φερέφυμον ἡγητῆρος,
τὸν καθαρῆς ἐπίλαμψεν ἀληθείης ἀμαρυγαῖς,
καὶ φαεσφόρος λιβάδεσσι παλιγγλύκεσιν ἔλουσεν.
ὅτι θεῷ τοῦτον θεσπέσιον ἄξιον αὖτε
ἤγαγε, καὶ δοῦλος χερσοῦ μεγάλοιο τέτυκται
ἰθαγενὴς θεότερόν γ' ἀλλάξας οὔνομα κεῖνο,
τῷ τόπερ μήτηρ κε μὲν φήμιξε καλεῖσθαι,
ἥνικα σφὲ θεσπέσιον πολιῆς ἐκ γαστρὸς ἀνῆκεν.
τῷ δ' ὀξὺ δίκη δμώων, ὅτ' ἐλεύθερον ἦμαρ
ὤλεσαν, ἀλλάξαι τὸ πρὶν ὄνομα, καὶ θεὸν ἄλλο
τοῦτο λαβεῖν νέεσθαι, ὅθι ὁ κύριος ἤθελε θεὸς.
οἷά περ ἐν Βαβυλῶνι ξυνοὶ κούρησιν ἔγνω
τῆμος, ὅτ' ἐκ πάτρης ὀθνείην γῆν ἀφίκοντο,
χῶρον ἐς ἀλλοδαπὴν μετὰ δῆμον βαρβαρόφωνον.
εἴλωτες γεγαῶτες ἀπηνέος ἡγεμονῆος.
τοῦτο δ' ἀνακτορίης φορέειν σημεῖον ἀνάγκη,
ὑπνός τε τῆς πρὶν δῶμα λιπλατέοντος ἀπήχθη
δουλιαλὴς ὑπὸ χλοὸς, ὅτις λιπίζετ', ἄνακτος,
ἀτμὴν ἀμορβεύειν, ὅπη κεν θεσπτάσῃ οἱ ἔργον.

καὶ

Præconum diam sitiens edisc̃re vocem.
Verùm hic obstabat furibundo percitus oestro,
Obnixè Christi præconibus aduersando.
Sicq; pio vectors instinctam numine mentem
Sperabat penitus peruertere, & indupedire,
Ne elogium acciperet fidei in præcordia sanctæ.
Tum vero in faciem toruè huius propudiosi
Intendens Paulus sic increpat. Obsite cunctis
Fraudibus, atq; dolis, spurcissima bellua, alumne
Immanis Laruæ, veterator, perfide, fallax,
Non cessas vitæ rationem vertere ab imo,
Et fuscum fucum serere in candore recenti,
Vnc infense Deo, & mortalibus. ecce paratum
Est tibi supplicium diuinitus, orbus eris q;
Ad certum tempus, nec cernes lumina Solis
Nubila spargentem nubes quoq; te obruet ipsum.
Ilicet his dictis, oculos nox perculit atra.
Et stetit attonitus; nam mœror vinxerat eius
Iam genua, ac vocis sonitũ stupor abstulit infans.
Sicque improuiso tali ictus verbere nequam
Vappa manus titubans cuinam daret, explorabat;
Palpandoq; locum totum errabundus obibat
Obsitus obscuris tenebris, & lumine captus.
Nec vero hostili vesanum hunc pectore plexit.
Eripuit q; oculorum aciem, sed mente benigna.
Quippe mago id remedi tentabat ferre, sibi quo
Lux data mẽtis erat, tale hũc quoq; habere uole-
Cerneret vt melius, at q; istoc nobiliorem (bat,
Longè alium adspiceret Solem astris imperitantẽ,
Christum supremi Genitoris amabile pignus.

διαπρύσιον θεία λιλαιόμενος ὄπα πάσας.
αὐτὰρ ὅγ' αὖτε ἴσχεν ἐρεμνὸν βεβολημένος ὄσσε
κηρύκεσσι θεοῦ νημερτέσιν αἰπὰ βάζων.
ἕσσυτο δ' ὀπτρέψας θεόμητιν τλήμονι μοίρῃ,
μήτι κλύοι θεῖον, μήτ' ἐμπάζοιτο ἀκούων.
μάρτυρείλιον θεόπομπον ἐπτυμένης ἐερτόμου.
ἔνθα δ' ὑπόδρα ἰδὼν μυσαρὸν, καὶ αἰανδέα φῶτα
θεῖος ἀνὴρ ἀπέφησε. βρύων πάντεσι δόλοισιν,
παντοίας τε τέχνας, κίναδος μιαιφόνε πάντων,
δαίμονος ἰὲ κακοῦ, κακομήχανε, κερδαλεόφρον,
ὑχὲ δι' ἀστρέψας λήθης σωτήριον οἶμον,
καὶ ψέφος ἐναντίαν νεολαμπέϊ φέγγεϊ λυγρὸν,
αὐτόωντε θεοῦ, καὶ αἰδεόμενον. ἤνίδ' ἔβίμη
τὴν ποινήποτ' ἐπῆλθε θεήλατος. ἄχεϊ δὲ καιρὸς
τυφλὸς ἔσῃ, χαεπτὸν δ' ὐκ ὄψιαν ἠείδησιν,
καὶ πάσοντα νέφος σὲ μέλαν νέφος ἀμφικαλύψει.
τοιά δ' ἔνιασιν. ἄφαρ βάλε νὺξ τὸ δ' ὄαστε μέλαινα.
ἐσάθη δ' ἄφθογγος. ἐπόλλησαν γὸ αὐίαι
γοιώατα, καὶ φωνὴν ἄπορός γ' ἀχρυξία ἔχεν.
ἔνθ' ἄρα δὴ χαλεπῇ βεβολημένος ἤλιθα πληγῇ,
οἷα μεθυσφαλέων, ζήτει τίνι χεῖρας ἐρείδοι
ψηλαφόων, ἀλαός τε τόπον περὶ πάντ' ἀλάλησο
λυγαίῃ σκοτόμαιναν ἑοῖς ὁπικείμενος ὄασις.
οὐδὲ κακὰ φρενέων βλαψίφρονα πλῆξεν ἐπιπρὴ,
ἐπὶ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῷ γλυκερὸν φάος, ἀλλ' ἀγαπάσσει
εἰς μάγον αἰπὺ λύτρον τῷ χρήσαιο, ὥπερ ἑαυτῷ (ζωὸν
βλέμμα δόθη ψυχῆς, καὶ τούτῳ βάλετο δουῦναι,
ὄφρα κεν ὀξὺ νόημα λάβοι, καὶ κρείσσονα τοῦ δὲ
ἤλιον ἄλλον ἴδοι παμφεγγέα κοίρανον ἄστρων,
χειρὸν ἐπουρανίου φαεσίμβροτον ἠέρα πάσης.

αὐτὸς

Vir nequam, & prauus, tum vates futilis idem,
Quem Paulus visu priuauit, quòd foret ingens
Is fidei sanctæ labes, scopulusq; salutis,
Atq; idem infensus diuini muneris hostis,
Veræ & doctrinæ, quam totam euertere fundo
Improbus ardebat nebulo importunus, & audax.
Sicq; super terram fulgentem lumine claro
Tentabat blaterans tenebris confundere densis.
Ergo atramentum reuomens de gutture tetro
Ambrosium laticem vecors fœdare volebat,
Ne quis contingens æger vitale lauacrum
Sanus, & incolumis fieret per sæcula cuncta.
Qualis piscantis cupiens vitare periti
Sepia vafra manus vomica nigrante profundit
Obscuram saniem; sic per turbata fluenta
Euadit fugitiua, artem frustrata magistri
Sollertis, fortemq; magis se callida piscem.
Quippe etenim Paulus Cypri castella peragrans
Scrupea quærebat Regi conuertere Christo,
Ac vitæ æternæ mysteria dia docere.
Quẽdã hominẽ illustrẽ vocitatũ nomine Paulũ,
Romanum patria sapienti corde uigentem,
Stemmate conspicuo decoratũ, & culmine claro.
Nam Proconsul erat, parebatq; insula diues
Olli tota, mari circumfluaq; oppida salso.
Hic etenim cupiens audire, & discere verba
Sacra, renascentis vitæq; adipiscier vndas,
Queis resfloreret diuino munere vernans
Pube noua, accersit Paulum, Pauliq; sodalem
Barnabam, comitemq; viæ, sociumq; laborum,

κωφὸς αὐθρώπων, καὶ μάντις ψεύδεα βάζων,
τὸν μάκαρ ἐξαλάωσεν, ἐπειδὴ πίστιος ἔσκεν
ἠγαθέης λύμη, σκῶλον ζωαρκέος οἴμου,
δωτίνησθ' ἱερῆς ἐχθρὸς, χάριτός τε θεοῖο,
ἐχθρὸς ἀληθείης, τλὼ δὴ κακομήχανος ἀνὴρ
πᾶσαν ἀϊσσώσας λαλαγῶν πειρᾶτο κατ' ἄκρης.
φέγγεϊ λάμπουσάντε παναυγεῖ πᾶσαν ἐπ' ἦμαρ
ἤλπετ' ἀποκρύψας, καὶ φθείρας νήπιος αὖδλω
μαψιλάκας, φάρυγός τ' ἐμέσας θόλον ἀθαλόεντα
ἀμβροσίω ζωῆς λιβάδα μενέαινε μορύξας,
μήπις κεκμηὼς πηγῆς ψαύσας ἀκεσάνδρου
ἔξω τῆς τε γλύοιτο, καὶ ἀρτεμέων δι' ἅπαντος.
οἷά ποθ' ἱμείρουσα φυγεῖν χέρας ἀπαλιῆος
μήκωνος δνοφερῷ σπεῖρεν ἰχῶρα κελαινὸν
σπιὰς, ὀρφναίη δὲ καθ' ὕδατος αἴσυσα
φύξηλις τέχνῃσιν ἀγερσιμόους ἀφ' ἁλίωσεν
ῥηϊδίως δολόεντι χολῇ, καὶ φέρτερον ἰχθῦν.
ἤτοι ὁ μὲν παῦλος δι' ἅπαν παλίαστον ὁδοῖων
κύρσεν ὑπερφίαλος μέμακε θεὸς χερσὶν ἄνακτα,
καὶ δὴ καὶ ζωῆς μυσήρια θεῖα διδάξας
σέρμιον ἀφθάρτου κεκλημένον οὔνομα σαῦλον,
παῤῥησίῃ ῥωμαλέον, σωτῆρα θεμείλιον ἄλλων,
κλεινότατόν τε γένει, καὶ βαθμῷ φαίδιμον ἄκρῳ.
αὐδήσατος γὰρ ἔην διέπων φρυτανήϊα κείνης
ἀμφιάλου χώρης, πολίων τ' οἰήϊα πασῶν.
ἦ γὰρ ὅγ' ἱμείροντα ζάθεον κήρυγμα δαῆναι,
ἠδὲ παλιζώου τυχεῖν βιότοιο καθαιρῇ,
ὥσκεν αἰνιβόλῳ χάριτος νεοθηλέϊ βλασφῷ
θεσπάλιτον παῦλον μεγαλήτορα, κῆρ τὸν ἑταῖρον
βάρναβαν παύλοιο κλυτοῦ, καὶ ὁμόσολον ἐσθλὸν

θεσπε-

Vanaq́ fundebat scitantibus omina turbis,
Cuius voce acri increpitans de corpore sæuum
Damona decussit mendacia vaticinantem,
Atq́ aliena illam priuauit voce loquentem
Verba absurda, suaq́ effecit voce fruisci.
Vnde miser cæsus, latebrosumq́ in specus insons
Truditur inruptis adstrictus nexibus artus.
Vincula sed precibus, quamuis inrupta, vocato
Perrupit validis augusto nomine Iesu.
Præterea talis hominum de corpore pestis
Compulit innumeras excedere vexatorum,
Inque domum infernam descendere virus acerbũ
Omnibus adflantis, legio quibus improba inhæret,
Humanæ gentis prædones exitiosi.
Haud etenim adspectũ poterãt tolerare uerendũ,
Nec propius tantæ consistere relligioni.
Tanta hic pollebat vir ope, ac virtute beatus,
Eius vt ablatis de corpore vestibus almo,
Et superimpositis noxis, morbisque grauato
Diuersis volgo, sanum cuadebat ab omni
Protinus exitio, morbi & contage maligna.
Sicut opem ægrotis Petri tulit vmbra salubris,
Adfectumq́ graui curabat clade popellum,
Sic lænam Pauli, si quis contingeret æger,
Tristibus ambustusve doloribus, ille repente
Optatam sentibat opem, præsensq́ leuamen.
Tanta huius sancto manabat corpore virtus,
Nec facile oblitus transissem vindice pœna
Iure magũ adfectũ scelerisque, doliq́ magistrũ.
Hebræus fuit hic, Elymas cognomine dictus,

Vir

ἄλλη τις ψεύδη μαντεύεται ἀόλα κύρη.
δεινὸν ὀμοκλήσας τῆς ἤλασε δαίμονα λυγρὸν,
τὸν χρείοντα βροτοῖς μαντήϊα ψευδέα κείνοις.
καὶ λοξῆσιν μὴ ἄμερσε παραίβολα κωτίλλουσαν
ῥεῖα βοῆς, ἰδίης δὲ τ' ἐπήβολον ἤνυσε κύρλω.
τὴνεκεν ὁ τλήμων αἰκισθεὶς εἰς γνύθος ὦθη
λυγαῖον δεσμοῖς βεβαρημένος ἀρρήκτοισιν.
ἀλλὰ τὰγ' ὑχωλαῖς κεκτεφαῖς ἄρρηκτα πέρ ἔμπης
ῥήξατο σωτῆρος κιχλήσκων ὄνομ' Ἰησοῦ.
νηείθμων τ' ἐπέσβυσεν ἀλυσκάζειν ὑπὸ φωτῶν
λυγρὰ δαϊζομένων αἴδος ποτὶ δῶμα κελαινὸν
λύματα δαιμονίων ὀλοφωΐα, πᾶσι δυσαλθῆ
λοιγὸν ὑπτείοντ', οἷς αὖ χριμφθῶσι βροτοῖσιν,
ἠμετέρης φύτλης λῶβαι, λητῖορες αἰνοί.
ὃ δὲ γὸ οὐδ' ἰδέειν ἱερὼ ἐτάλασσαν ὀπωπαὶ,
οὐδὲ θεουδείης θεοειδέος ἄσσον ἰκέσθη.
τοσσόνδ' ἀσεβίη πέλε τ' ἀνδρὸς τοῦδε φερίσσου,
ὥς τ' ἀπενεχθῆναι χερσὶ τὸ παναγνου
λώματα, καὶ λέγωας, ἠδ' ἡμιτύβια ἐσ' ὄχλον
ἀτρεκέως δύαις, βαλίης τ' ἀρημμένον ἄτας,
καὶ τόνδ' ἀρτεμέοντα σὺν ἀχεδὸν αὖθι γλυκέσθη.
οἷα δ' ὁμοκλήσειε πέτρου σκιὴ ἄλκαρ ὄπαζεν
οὖλον ἀνηκέστοις ὀδυνήματος αὐτίκα νούσοις,
τοῖον καὶ σαύλου πολυκηδέσι κεκμηῶσιν
νεκταρέη καμάτοισιν ἄκος πόρεν ἰὸν ἐφεσεὶς,
καὶ χλανὶς ἀνθεφόροισιν ἀλέξια τηκομένοισι.
τόσσον ὑποπνείουσε δομῆς μένος ἀνδρὸς ἀείσου·
ὃ δὲ κολαθέντος μάλ' ἐοικότα νηῶ λελαθοίμην.
ῥεῖα κακοζήλοιο, δολοφραδέος τε μάγοιο.
σοῦ δ' ἐθεσῖος γλῶς λιῶ, ἐλύμας δέ τ' ὀπιπλὴς

κωφ-

Conlapſi ob factum miſerabile puberis huius,
Mox q̃ reſurgentis reſpirauere refecti,
At q̃ ſalutiferi celebrarunt nomen Ieſu,
Auſpicijs Pauli qui uitæ reddidit illum.
Nec vero exiguum quod vir memorabilis egit
Qua fluit Axius amnis, humusq̃ Edonis aratur,
Cum ſocio Sila ſignum atro carcere clauſus,
Compedibus uinctusq̃ artis, duraq̃ cathena,
Quando Deum precibusq̃ pijs, votiſque vocantes
Supplicibus pariter nocturni temporis hora,
Omne ſolum circum, fundamentumq̃ profundæ
Concuſſere domus, ferriq̃ repagula longè
Diſſiluere ſimul, valuarum cardine rupto,
Cunctaq̃ vincla virum de membris, atq̃ numellæ,
Obtigit arceri quibus vnà tempore tali,
Defluxere graues, neruiq̃ in puluere terræ.
Carceris hoc cuſtos cernens opus admiratus
Ipſe fidem, pariter q̃ domus ſua ſuſcipit almam,
Soſpitibusq̃ ſuis menſam adparat, hoſpitiumque
Latitia exſultans munus quòd repperit ingens,
Numquam ſperatum, vitæ quod ſuppetit omni.
Quòd uero maneis ſceleratos reppulit idem,
Qui ſubeunt hominum turmatim viſcera diris
Adſimiles canibus morſu, rictuq̃ ferino,
At q̃ animas miſeras, atq̃ inteſtina perurunt,
Artubus infeſti mortalibus inſinuati;
Illa mihi occurrit teſtis manifeſta puella,
Quã pythiam pythio memorant ab Apolline dictã,
Indigenis populis oracula falſa ferentem.
Ceu quæ cortinam quondã in Pythone tenebat,

Vanaq̃

οὐκ ὀλίγον δὴ θαῦμα δεδουπότες ἠϊθέοιο,
εἶτα δ' ἀναζώοντος ἀϊέψυχθεν φίλον ἦτορ,
καὶ μέγ' ἀνδάζον σωτήριον οὔνομ' Ἰησοῦ,
ὅς δι' ἑοῦ θεράποντος ἀγήϊον ἄνδρα σάωσεν.
οὐδὲ μὴν οὐδὲ μικρὸν τόπερ ἤνυσεν ἔνθεος ἥρως,
ἀξίου ἀμφὶ πόρην, λυσῳήντ' ἠδωνίδα χώρῳ
σῆμα σιλᾳ σεὺ ἑταίρῳ ἐργμυίος ἐντὸς ἐρεμνῆς
εἰρκτῆς, γυιοπέδαις πεπεδημυίος ἀφαλέησιν.
ἀλλ' ὅτε θεοκλυτέοντε σεὺ ἀγυμασι, σούτε λιτῇσι,
σούτ' ἀϋπνοείαις θεοτερπέσι νυκτὸς ἀμολγῷ,
σεῖσαν ὅλον δάπεδον, δονέοντότε πάντα θέμεθλα
τῆς φυλακῆς κατέηρθεν, ἀνεκλίνοντο πυλάων
χάλκειοι καθύχῃες, ἀπέσυθεν αὐτὰ θύρετρα.
πᾶσι δ' ἀλυκτοπέδαι πέσον ἀθρόαι ἐν κονίῃσι,
δίσμάτ' ἄφυκτα λύθεν γυίων ἐκ φωτὸς ἑκάστου,
οἵγε πέδαις σφὶν ἅμαι τῆμος δεδμήατο λυγραῖς.
τοῦτο δ' ἄρ' εἰρκτοφύλαξ ἐσιδὼν μέγα θάμβεος, ἀμμφῆ
αὐτὸς ὁμοῦ πίσυν, καὶ ὅλος τοῦ δ' οἶκος ἔδυκε.
οἷς τε σαωτῆρσι ξενίλιον παρέθηκε τράπεζαν
καγχαλόων, ὅτι τέτμε πανέσιος ἄλκαρ ἄελπτον
Ἑρμῆς, χάριν ἀΐδιον ζωαρκέος ὄλβου.
ὡς δὲ παλαμναίους, καὶ ἀλάστορας αὐτὸς ἔλασσεν
δαίμονας, οἵ δα αὐλῆτες ἐνὶ αὐλάγχοισι βεβτείοις
δυώοντες σπυλάκεσσιν ἐοικότες ἀργιόδουσι
ζύχουσι ψυχὴν, καὶ σπῆος πικρὸν ἐχόντων
ἀμφώτες μελέεσσιν ἀναρσίοις ἀνδρομέοισιν,
μάρτυρ' ἔχω κείνῳ παιδίσκῳ δ' μάλ' ἑτοίμῳ,
τῷ πυθίῳ καλέεσκον ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος,
χρησμοὺς ψευδαλέους τοῖς ἐγχώριοισι διδοῦσαν,
οἷά ποτ' ἐν πυθῶνι φοῖβος ἔμπλειον ὄλμον

ἄλλη

Plus animis ægris Pauli sectator vbique,
Adsiduusq; comes, qui dicta, & grandia facta
Cognorat Pauli. Testis mihi matris ab aluo
Qui fuerat clodus, qui non incesserat umquam
Ipse suis pedibus, quem pondus inutile terræ
Sanauit Lystris cælesti numine fretus.
Quare vrbs insolitum facinus mirata peractum.
Mercurium celerem confestim nominitarunt,
Et sacrare aras pecudesq; offerre parabant
Rite viro, valido qui iussu erexerat ægrum.
Haud multo, postquam claudo vestigia recta
Reddidit, extinctum rediuiuum ad munia vitæ
Incubitu sacro iuuenem reuocauit ab Orci
Luctificis tenebris, & Auerni sede profunda.
Quippe anima intrarat Stygiæ iam limina portæ
Exanimis pueri membris digressa, sed heros
Restituit proprijs animatum rursus alumnis.
Ipse quidem exstiterat è Troade, nomine dictus
Eutychus, hortantem qui Paulum segnius altis
Dum tectis audit promentem verba sacrata
Nocte sub obscura cum cœtu forte coacto,
Deprcssus somno magno stridore fenestra
Decidit in præceps, ita caligante ruentem
Ilicet è thalamo mors occupat horrida ephebum.
Tum superinsistens tetigit Antistes inane
Corpus, & id factū est rursum spirabile, vt ante.
Quippe anima ingressa est proprios remeabilis ar-
Ceu prius incolumeis fugiēs loca senta tenebris(tus
At vero vt iuuenem cuncti videre vigentem,
Quem dudum extinctum grauiter doluere tuētes,

Οὗτος γὰρ παύλοιο συνέμπορος ἔπλεε πάντη,
καὶ παύλου διδάσκε τὰ θαύματα θεῖα, λόγους τε.
μάρτυς ἐμοὶ κεῖνος, τὸν κύλλον φωτὸς ὑπερ ἔμπης
νηδύος ἐκ μητρὸς, τὸν μήποτε πασὶ μολόντα
σφωϊτέροις, χωλὸν τάλαπείριον ὀξυσάωσεν
λυσρόθι πίσιν ἔχοιτα, θεῦ συνὶ χερὶ κραταιῇ.
τοὔνεκα πᾶσα πόλις θηδυμήτη ἔργον ἀνῆκε
αὖφι καταφρηχθὲν, τὸν δ' ἑρμῆν ὀξονόμηναν,
ὥστε θεὰ ῥέζειν θ' ἱερήια ἤθελον αὐδρὶ,
ζεῦτον ἀνορθώσαντι χαλαίπεδα θνητὸν ἀοιδῇ,
ἐκ γλυκερῆς δ' ἄρα ῥαιβὸν ἐπωρσὶ τόνδ' ὀρθὸν ἔτυξεν,
ἁ πολλὸν τὸ μεταξὺ καὶ ἠβήτιλον αἰέιρσεν
ἄπνοον ἐκ νεκύων, καὶ ἀμειδέος ἄϊδος αὖτεφν,
ἄϊδος ἐξ αὖτεφν, καὶ ταρτάρου ἠερόεντος.
εἰς ἄϊδος δ' οἴμησε πυλάρταο κραταιοῖο
ἐκ ῥεθέων πλαμύη ψυχὴ κόρυ, ἀλλά μιν αὖθις
θεῖος ἀνὴρ ψύχωσε, καὶ οἷς παρέδωκε τοκῆσιν.
ἤτοι ὅγ' αὐτὸς ἦεν ἐκ ζωάδος, ὄνομα δ' αὐτῷ
Δύτυχος, ὃς νωθὴς τὸν ἀπόσολον ἐν μεγάροισιν
εἰσαΐων ἐπέεσι παραιφάμενον ζαθέοισιν
νύκτα δι' ὀρφναίην συνὶ πληθύϊ ἀγερομήνῃ,
ἧιστο ἐκ θυρέος μαλακῷ βεβαρημένος ὕπνῳ
ῥοιζηδὸν φορέοντα, ἀπ' ἠλιβάτου δὲ μελάθρου
εἰς ἕδας πεσόντα κιχήσατο πότμος ἀεικής.
αὐτὰρ ὅγ' ἐκ τέγεος καταβὰς μέγας ἱερεφαίτης,
καὶ τεθιγὼν παιδὸς φρωθήβεω τεθνειῶτος,
ἤγαγε τιὼ ψυχὼ παλινάγρετον εἰς δέμας αὖτις
ἀρτεμές, ὡς τὸ πάρος περ, ἀπ' ἀμφένος ἐκ παύλου.
ὡς δ' ἴδον ἀμφινέοντα παλιμπετὲς ἄνδρες ἐκεῖνοι
μείρακα, τὸν πρὶν ἰδόντες ἀποπνεύσαντ' ἀνίηδεν,

οὐκ

Hos defunctorum populos delubra profana
Linquere persuasit, legesq; amplectier almas,
Atq; fidem Christi Regis, ritusq; probandos.
Tunc etiam antiquos sacrorum Antistes adiuit
Bœotos, fortisq; Macedonas, atq; Ætolos,
Et fidei cæcas lustrauit lumine mentis.
Haud secus, atq; ignis rapidi presteris, & acris
Fulminis immensum pelagus, terrasq; secantis.
Sed neq; Cappadocum caruerunt voce caterua,
Parthorumve vrbes Pauli resonante ferocum,
Non Phryges, aut Bebryces, non natio saua Scy-
Sed sonitus vocis, & felix pagina tanti (tharũ.
Præconis Blemyas pariter penetrauit, & Indos,
Gentemq; Æthiopum, mundiq; extrema Gadira.
Nec tam diuersa lingua, vel barbarus vsquam
Est populus, Pauli qui non ex ore profusum
Audierit tonitrum, vel quem stylus arduus edit,
Fortis Alexandri non vnquam bellica virtus
Tot domuit gentis, vicitq; ferocia regna,
Quot Pauli strauit vox celsa arcana loquentis,
Sacræ crateris sophiæ, doniq; superni,
Qui liquido sonitu, velut æneа buccina vastos
Per terræ campos clangens, pelagiq; per æquor
Nomen ἀλεξίκακον Christi resonauit ubique.
Verùm Heros tantos non confecisset agonas
Solo verborum suasu radiante superne,
Ni verbis sacris mira adiunxisset & acta
Plurima, quæ Lucas memorat, sed plurima omittit
Discipulus Pauli fuit hic, præcoq; disertus,
Membra leuare potẽs hominũ, pollensq; medẽdis

ὦρσεν ἀπείπασθαι νεκύων εἴδωλα βέβηλα,
αὐτή τε δυσφήμων βρετέων βιοτήσια χειρῶν
πέδμια δέξασθαι, καὶ ἀληθέα πίστιν ἀρέσθαι.
τοῖς δ' ἅμα καὶ χαροπὸς ἀγγελος ἱερφάντης,
βουκόλοις, κερτερόν τε μακηδόνας, ἠδ' ἀπολοιὴν
δυσεβίης ὤφελλε φάει θεοπειθέος ἀγνῷ.
οἷά τε φρικτῆρος παμφάεσσον θεσπιδαὲς πῦρ,
ἢ δμαφρηναίοντος ταχέως ζαφερῷ τε καὶ ὑγρῷ.
οὐδὲ μὴν οὐδ' ὁμφῆς τῆς δ' ἐνθέου ἔπλετ' ἄμοιρα
ἤθεα καπασδοκέων, καὶ πάρθων ἄστεα κλεινὰ,
οὐ φρύγες, οὐ βέβρυκες, οὐδ' αὖ σκύθαι ἀγριόφωνοι,
ἀλλὰ θεὸς τούτου, κὴ δέλτων ποικίλος ἠχώ,
μάρτυρίη τε σοφὴ βλέμμασί τ' ἐπέρησε κὴ ἰνδοὺς,
ἔθνεά τ' αἰθιόπων, κὴ ἑκατόνταρχα γάδειρα.
οὐδὲ παλίγγλωσσον, οὐδ' ἔπλετο βάρβαρον οὔτω
φῦλον, ὅπερ βεβριθὼ μὴ θείου φωτὸς ἔδεκτο
τοῦδε θεοφθόγγοιο, ℭ ἰῷ σελίδεσσι χάραξεν,
οὔποτ' ἀλεξάνδροιο φιλιππιάδεω μύθος αἰχμῆς
τοσσατίοις λαοῖς δάμασεν, καὶ ἀγήνορα φῦλα,
ὅσσοις περ παύλοιο σοφὴ θεομήδεος αὐδὴ,
κρητῆρος σοφίης θ' ἱερῆς, χείλεός τε θεόρτου.
ὅτε δμαφρύσιον, σάλπιγξ ἅτε χαλκεόφωνος,
κλάγξε δι' ἠπείροιο χειρὸς πλάκα, κὴ δμὴ πόντον
οὔνομ' ἀλεξίκακον λαοῖς πᾶσι γεγωνώς.
ἀλλὰ γὸ οὐχ ἥρως τοσσοις δ' ἐτέλεσσεν ἀγῶνας
λαοδάμας μούνη πειθοῖ μύθων θεολαμπέων,
εἰ μὴ κὴ μύθοις συνεμίγνυε θέσπελα ἔργα,
πολλὰ μὲν ἄλλα, σοφὸς κὴ ὅσ' ἴσωρ πέφραδε λευκὰς
αὐτοχθὼς κήρυξ πιστὸς, κὴ τοῖο μαθητὴς
ἀρτιεπὴς, παίων γύων, ψυχέων δ' ἔτι μᾶλλον.

Illius imperium patefacto lumine cunctis
Vitali, tenebris qui versabantur in atris.
Ac primum in Syria seuit caelestia verba,
Viuentis q̃ Dei multis cultum insinuauit.
Continuoq̃ Arabum felicia regna profectus,
Diuitibus retulit populis pia nuncia Christi.
Tum Cilicas pernix sancta cum lege petiuit,
Et gentem edocuit cognatam scita Tonantis,
Ex oculis furua cordis caligine abacta.
Nam Tarsus fuit egregij patria ampla Magistri.
Tarsus, quam liquido percurrit flumine Cydnus,
Et mediam gelidis dirimit rapidissimus vndis.
Mox etiam Lycios, & splendida pignora Ionum,
Assyriosque simul penetrans Babylona superbam,
Subiecit triplici pietatis Signifer ense.
Praterea Galatas, fuerat quae natio demens,
Stultitia exsoluit, sollerti pectore q̃ auxit.
Tum verum ad cultum promptos ad bella vocauit
Pamphylios, Lydosq̃ simul, Rhodiosq̃ feroces.
Caras item, claros q̃ Lycaonas arcubus vncis
Vindicat à noxa statuarum, & copulat alto
Patre sato Regi. Cretas mendacia fantes
Vaniloquis linguis docuit veracia fari,
Ac diu adoratam Saturni temnere prolem.
Proq̃ Ioue incesto Saluatorem reuereri,
Optima quem partu virgo edidit innuba natum,
Praeclaro Maria fructu quae semper abundat.
Insuper & Graios adiens, gentemq̃ Pelasgam,
Phocensis, Thracasq̃ feros, ditisq̃ Ephyraeos,
Et Spartae ingenuos choreis florentis alumnos,

Hos

πειθμοις πεπιθὼν, καὶ ζωῆς φέγγος ἔδειξεν
ἀγνοίης ἀθέοιο φυὴ σπέος ἠλάσκουσιν.
φῶτα γὰρ ἐν συρίῃ διδαχὴν ἔσπειρεν ἀμεμφῆ,
καὶ πολλοὺς φωτὶ τρέψε θεὸν ζώοντα γεραίρειν.
εἶτα μολὼν δ' ἄρεσας τεθμὸν χειροῖο γέγωνεν
ἀβρεθβίοις λαοῖσι, καὶ ἀγγελίῃ θεόμιεσεν.
ἵκετο δ' εἰς κίλικας σὺν δόγμασι θεσπεσίοισιν,
καὶ σοφίῃ ἐδίδαξεν ὁμόσπορον ἔθνος ἀληθῆ,
ὀφθαλμῷ καρδίης ὁρᾶσας ἀλαωπὶν ὁμίχλην.
τάρσος μὲν γὰρ ἔην πατρὶς θεοφάντορος ἀνδρός.
τάρσος ἐὐκτιμένη, τὴν κύδνος καλλιρέεθρος
ἀργυρέης μέσσην ὑποτέμνεται ἄνδιχα δίνης,
ἐξείης λυκίης, καὶ ἀγαυῶν παίδας ἰώνων,
καὶ στρατὸν ἀσυρίων σοφίῃ βαβυλῶνα περήσας,
ἀτρεκίης κατέμῦρψε σὺν ἄορι τειχιόχιν.
ναὶ μὴν καὶ γαλάτας ἄφεσιν τότε φῦλον ἔλυσεν
ἀφεσσύνης σωτῆρος, ὃ πάνσοφον ἰῶσε λαόν.
δὴ τότε καὶ λυδοὺς, καὶ παμφυλίους μυχάρμας
ἔστρεψε θεὸς εὐσεβίῃ ὀρθῇ, ῥοδίους τ' ἀγερώχους.
σὺν χάρεσι δ' ἔλυσε λυκάονας ἀγκυλοτόξους
λοιγαλέης ἄτης ξοάνων, ξύνωσε δ' ἄνακτι
παιδὶ θεοῦ μεγάλου, καὶ ψυχὰς ζωρὴν ἐόντας
χρῆτας ἐποίησε πάμπαν νημερτέα βάζειν,
ζῆνά τε φλαυρίζειν κενεόν θ', τὸν πρόσθεν ἐτίμων.
αὐτὴ δὲ τῷ ζωὸς μαχλοῦ σωτῆρα κεάτισον
μοῦνον ἀειζοόντοιο σεβίζεμεν ἠέα νύμφης
ἀχράντου μήτρης θεομήτορος ἀγλαοκάρπου.
πρὸς δὲ πανέλλησας μετιὼν, καὶ φῦλα πελασγῶν,
θρῄκας, φωκεῖς τε, πολυκλήρους τ' ἐφυραίους,
ἠδ' ἀθαμᾶνας τε, πολυκλήρους τ' ἐφυραίους,
ἠδ' ἀθαμᾶνας τε, καὶ ἀρτης οἰκήτορας ὑρυχόθιο,

ὧρσεν

Quæ maris immensi spatium, terrasq; patentis
Mirificis semper fulgoribus irradiaret.
Sic itidem venam produxit fluminis ampli,
Euergat latices quæ nectaris, atque liquorem
Ambrosium, nostræ qui dulcibus irriget vndis
Squallorem terræ, nostra obsita temperet arua.
Arboreæ surgunt hunc fontem propter amoenum
Plantæ, immortali quæ fructu semper abundant,
Fertilibus ramis bruma, atque æstate nitentes.
Si calor immodicus quem macerat, huius adito
Fontis sacri vndas, referet q; insigne leuamen.
Quippe grauis æstus soluit, recreatq; bibentis.
Hic pubere rosas mollis, vbi luma rigebat,
Atq; vbi rhamnus erat, viola facit esse nitorem.
Verum vnde incipiam diuinum extollere cantu
Huncce virū, atque viri res gestas, claraq; facta,
In dubio est animus. nam nulli effabilis ipse'st,
Nec quisquā numerare quit eius splendida facta.
Nam quis tot palmas, morumq; insignia sacra,
Virtutesq; almas, certaminaque ardua vates
Percensere queat quæ gessit, quæ tulit heros,
Orator dictus summi Rectoris Olympi,
Supremi interpres regni, fidusq; minister.
Vnde & legatus, princeps & Apostolus audit?
Ipse est, qui Romam florentem laude virorum
Persuasit Christum colere, & simulacra negare.
Et populum inuictum, pollentem viribus amplis
Veridico victor domuit sermone potenti.
Hic etiam Hesperias gentis, eoaque regna
Vrbibus innumeris Christo subiunxit, & auxit

Illius

ῥεῖα θεὸς, θαητὸν ὑπερλέξοντα πελώριον
γαῖαν ὁμοῦ, καὶ πόντον ἀπειρέσιον ἀκτίνεσσιν
ἠγαθέοισι, νέοις, θερολαμπέσιν. ὣδ' αἰέτειλεν
χθὼν μάσι νᾶμα ῥέον πολυδινέσιν ἀμβροσίοισι,
χέρσον ὄχευ ἐυφελὲς, καὶ καρφαλέην λιαρῇσι
πᾶσαν ἄδην ἐφοχαῖς ῥαίνοι καταχθὰ ῥεύσας.
τῇδε καὶ ἀρότῃ πεφυτυμένα δένδρεα θάλλει,
δένδρεα καρπὸν ἔχοντα τὸν ὥριμον, ἠδ' ἀμάραντον,
οὐ λείποντα θέρος, οὐδ' ἄκρεον χείματος ὥρῃ.
εἶπε καὶ αὖτα, ῥεῖθρον ἀνὰ τόδε γθόνιον,
καὶ καῦσος κακὸν αὖθις ἀναψύξει λιβάδεσσι
θαητοσίαις αὔχμὸν καπυὸν ἀνὰ πάντα λυούσας.
τῦτο φύει ῥόδον ἀβρὸν, ὅπου πάρος ἦεν ἄχερδος,
ῥάμνος ὅπου τέτρηχεν, ἴων καὶ αὐγέα χαίτην.
ἀλλὰ πόθεν μύθοισιν ὑπερβαλλώμεθα φέριστον
ἄνδρα, καὶ ἀνδρὸς ἀγαυὰ θεόφρονος ἔργματα τάδε,
ἐν δοιῇ μάλα θυμὸς, ἐπεὶ μάλ' ὑπέρφατος αὐτὸς,
ἔργά τε τοῦδε πέλει περιφερέστατα, μυρία τ' εἰπεῖν.
τὴς γὰρ ἀρετείας, τῆς δ' ἤθεα θεῖα δύναται,
ἠδὲ θεοδμήτοις ἀρεταῖς, καὶ ἄεθλα κρατερὰ
πάντα μάλ' ἐξειπεῖν, τάπερ ἔτλη, χὠπόσ' ἔρεξεν;
ἐξεσίλω θείλω μετιὼν βασιλῆος ὀλύμπου,
ἠδὲ διαπρεπέϊ ὑπάτης γενεαρχὺ βασιλείης,
ἐξ ἧς καὶ πρέσβις, καὶ ἀπόστολος ἄγγελος ἀκούει;
τοῦτ' μὲν γὰρ ἔλιπ, ὃς ῥώμῃ κυδιάνειραν
κρείσσονα ἔπεισε σέβειν, καὶ ἀγάλματα φρῦδα λιπέσθαι,
καὶ τὸν πρὶν μεγάλαυχον, ἀνίκητόν τε πρὶν ἀλκῇ
λαὸν ἐνίκησε δαμάσας ἀψύδρῃ γλώσσῃ.
αὐτὸς δ' ἐκ πρεσβύτης γλαυκῇ νάοντας ὕπ' ἠῶ
ζωγρήσας δήμους, πόλιάς τ' ἐκπόρθησε χείρῳ

νηϊ-

Hanc aciem amisit, quo collustraret eos, qui
Squallenti in mortis vitam regione trahebant.
Quippe ipsum lumen voluit mortalibus aegris
Esse Deus qua Sol oritur, quaue occidit ardens.
Haud etenim poterat fulgere intrinsecus ipse,
Cernere nec quidquam veri splendoribus almis,
Ni prius obtutum prauum deperderet istunc.
Nã quia erat strabo solitus transuersa tueri
Mente, necesse fuit percelli luscitione,
Vt posthac aciem meliorem adquireret intus,
Consiliõq́, potens fieret, verbisq́, disertus.
Huius in adspectum dat lema illapsa caduco
Esse necesse homini studia abiurare priora
Prorsus, & hunc vltro debere orbarier extra,
Intus vt eualeat diuina intendere legi.
Hunc sensum hic idem priuatus lumine Doctor
Pandit, vbi clarè veraci hæc ore profatur.
Si sibi quis prudens in vobis esse videtur,
Stultus is, & demens fiat prius, vt sapiens sit.
Quòd deiectus equo prolabitur in sola terræ
Fulgure perculsus, clamat veniente nitore
Flaminis ætherij, mox euanescere fastum
Inflatum in nobis ventoso folle, nouamq́
Pectoribus rursum nostris inolescere mentem,
Adfectumq́ Deo similem excedente tumore.
Tum vero exsuti mentemq́, animumq́ proterua
Diuinam incipimus vocem vsurpare prophetæ.
Quam bene mecũ actũ Deus, vt deiectus ad ima
Iustitiamq́ tuam discam, legemq́ probatam.
Sic Deus omnipotens accendit lampada miram,

ὡς χ' ἕθεν ἡ τύφλωσις ἐὴ φωτισμὸς ἁπαίτων,
τῷ χώρῳ θανάτου σκιοειδία ναιετάοντων.
εἰς φῶς γάρ μιν ἔθηκε θεὸς μεθέπεσι παναρκὴς
ἐξ ἠοιῆς ὅτ' ἔτελλομένης πυμάτας ὑπὸ δυσμάς.
οὐ γὰρ λαμπρῦναι τὸν νοεῖν ἔμπαλιν δύναιτο
μύρμυγαῖς φαιδρῆσιν ἀληθείης ἀκεσαίδρυ,
εἰ μὴ πέτρον μὴ δέρμα κακὸν τόδε πάμπαν ὀλέσῃ.
ἤτοι ἐπεὶ φρεσὶν ἔσπε θεὸς βλωθρῷ λόγῳ δεδορκώς,
πάγχυ χρεὼν τόν δ' ἰῷ πεφυκότ' ἔμμεν αὐτόξαι,
ὄφρά κεν ὀρθὰ βλέπῃ, καὶ μήδεα χρηστὰ λάβῃσιν,
ἀρτίτροχόν τε γλύπτην ἐς ὕστερον, ἀρτιεπῆ τε.
τοῖο δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς λήμης μέγα σῆμα πεσούσης,
δεῖν ὑπὸ δύσιν δύσας πέτρας ἔνδοθεν αὖδρα φαύσκειν
πάμπαν ἀποκλεῖσαι, καὶ ἐκούσιον ἄρχεμον ἆραι,
ὅσπις ἐποπτεύειν θείῳ σοφίῃ μελεδήσῃ.
τοῦτο δ' ὁ πεφυθεὶς αὐτὸς δήλωσε νόημα
πᾶσι διαφρύσιον βοόων ἐτυμηγόρῳ ὀμφῇ.
πᾶς τις ἀνὴρ δοκέων σοφίας ἔμμεν ἐν ὑμῖν,
ἠλεὸς αὖθι γλύφοιτο καὶ ἄφρων, ὡς σοφὸς εἶη.
ὅττι δ' ἐς οὐδὰς πίτνεῖ ἀφ' ἵππων ὄψιν ἀτυχθείς
τῆς ἀγλῆς ῥιπῇσι, βοᾷ θεοφεγγέος αὐγῆς
ὠδύμαλος ἐλθούσης, τετυφωμένον ἀπὸ φέγγεος
ἄμμιν ἀμαυρῶσθαι τὸ μετάρσιον, ἠδὲ νεοχμὸν
ἐγγεγάμεν χθαμαλοῖς ἄλλῳ σήθεσι μύρμηκι,
τοῖς πρόσθεν σοφίῃσι, φέρειν θεοφεγγέα τ' ἄλλῳ.
καὶ τότ' ἀμειψάμενοι θυμὸν αἰσίφρονα κεῖνο
ῥῆμα θεοπρόπου ἀνδρὸς ἀείδομεν δ' ὑφηνέοντες.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τι, καὶ ἠπεδανόν με τυχθαι,
ὄφρα διηνεκέως ἐλικυδέα σεῖο δαείλω.
οὕτω δὴ λαμπρὴν μέγαν ἐξεκαλέσσ' αὐήσειν

ῥεῖα

Erroris fundo tetri demerſus in imo.
Proinde virum ignarus furiata mente piorum
Funditus omne genus properabat tollere vita,
Ceu fera ſubrumos diſcerpens dentibus agnos.
Aſt vbi eum Chriſtus ceu fulgure perculit acri,
Priuauitq́; oculis, ac dictis talibus vnà
Terruit increpitans. Quid me veſane laceſſis
Saule, quid in ſtimulum ruis improbe? quid furis (oeſtro
Percitus immani? diuinam relligionem
Suſcipit actutum mutata mente ſupremi
Progeniem agnoſcens Patris, fit teſtis apertus
Illius ſectæ, quam pridem exſcindere anebat.
Egit id in Paulo quod in orbis fecerat olim
Principio Deus immenſi, quom ſurgere latam
E tenebris iuſſit lucem, radiareq́; longe,
Et procul obſcuras oculorum diſpulit vmbras.
Sic Pauli fuſcam diſcuſſit pectore noctem,
Perfidiam vt toto mox profligaret ab orbe,
Quæ mentem humanam nebulis obuoluerat atris,
Et lucem fidei præpanderet omnibus almæ.
Tunc etenim raptus conuexa ad tertia cæli
Conſcendit ſublimis, vbi viret illud amoeno
Semper flore nemus, myſteria percipit illic
Sancta, nefas homini quæ ſint ſecluſa profari,
Et ſacros cultus intelligit, altaq́; ſenſa
Non volgata prius, per ſomnia viſa nec vlli,
Aethereus factus Myſtes, ſpectator Olympi;
Nequid deterior reliquis foret, inferiorue,
Qui Regem potuere adfari, & cernere coram.
Namq́; vocaretur quom ſacra ad munia Doctor

Ἐνθεσιν ἀγνοίης εἰλυμβύος ὀχρυόεσσης.
Τοὔνεκα καὶ σοὶ δῶκε θεηγορέων γλῶς ἀνδρῶν,
καὶ μαὶ λαὸν ἅπαντα θεουδέα τορυνόθεν ἆραι
οἷά τε θὴρ ἀμοὺς νεοθηλέας ἐκκεραΐζων.
αὐτὰρ ἐπεὶ χειρὸς μὲν ἐρύσσατο νώεσι βάλλων
ἀστραπῇ ὀφθαλμοὺς, τοίῳ δ' ἠνίπαπε μύθῳ
δῆνὸν ὁμοκλήσας. τίμε νήπιε Σαῦλε δικαίως
λακτίζων ποτὶ κέντρα; τί μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς;
ἀλλὰ μεταβληθεὶς ζαθέῃσι τ' ἀνέδρακε πίστιν,
καὶ γόνυ ὑψίσοιο τότ' ἤδεε πατρὸς ἄνακτα
σώφρονα θυμὸν ἐλών, καὶ ἀμύμονι ἕπλετο μύρτις
αὐτὸς ἀληθείης, τιμὴ πρὶν συφέλιζε πολίφρονι.
ποίησε δὲ θεὸς τὸ πάρος ποίησεν ἐν ἀρχῇ
αἰῶνος ταναοῖο μετ' ἄστρα, πρίνα φαεσφόρον
ἐκ χάεος δνοφερηῖο κελήσατο φῶς ἀναστεῖλαι,
καὶ δ' ὅσσων σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσεν ὁμίχλην,
ὡς σκότος ἐκ κραδίης ψυχοφθόρον ἔκβαλε παύλου,
ὥκεν ἀπισθίῳ κόσμου σκεδάσασα κυδοιμῷ,
ἢ νόον ἀνθερέπων κνέφας ἐνὶ εἰλυσὶ αἰνὸν,
καὶ φάος ἐκπετάσῃ θεσπεσίου πίστιος ἀγνῆς.
δὴ τότε γὰρ τειτάτοιο θεὸς οὐρανοῦ ἀστερόεντος
αὐτυγὰς ἁρπαχθείς, καὶ ἀειθαλέος παραδείσου
κῆπον ἐς ἀνθήεσσα μυχήεντα κεδνὰ θεοῖο,
ἔνθα μιν ἐκ πάντων τε καὶ ἀμφοτέρων ἐκρίναντο
ἀρρήτους, τοὺς μὴ θέμις ἀνδρὶ πιφαύσκειν,
καὶ σέβας ἐν δεδάηκε θεοπρεπὲς, αὖθι διδαχθεὶς
μυεῖ ἄπυστα πάροιθε τάπερ οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ,
μύσης αἰθερίων αὐτόπτης, οὐρανοφοίτης.
μήπω χερειότερος τῶν ἄλλων αὐτὸς ὑπάρχῃ,
οἳ πρὶν ὁμίλησαν χειρὶ χαρίεντες ὀπηδοί.
δὴ γὰρ ἐτυφλώθη μὲν κατὰ κλῆσιν αὐτοῦ

Eripuit captum, denſa & caligine mortis,
Præfecitq. Ducem populis, & Apoſtolon ipſum,
Quos fouet, ac luſtrat rapidi fax aurea Solis.
Præcipuum munus nam conſtat carminis eſſe
Eximios celebrare viros, & tollere cantu.
Non homines propter vilis, plebemq; profanam,
Hymnorum varios modulos, fidium q; canorem
Sollertis mens ſacra Dei produxit in auras,
Atq; dedit gnauis ſolatia grata poetis.
Sed procerum propter virtutem, claraq; facta
Extalit in lucem cantum, numeroſq; ſonoros,
Et pulſus citharæ, delenimenta laborum,
Addixitq; choro cantorum, quo decus altum
Heroum celebrent, atq; inclyta carmine facta.
Isque mihi hæc tribuit, quo primũ Heroida Diuũ
Concinerem Mariã Dominam, ſtellantis Olympi
Reginam, vitamq; meam, columenq; perenne;
Deinde vti virtutem Pauli ſublimis ad aſtra
Laude feram, Diuæ dilecti impenſius ipſi,
Et cari ante alios, quoniam mage pignus amauit
Ille ſuum, & cunctis clarauit gentibus orbis.
Quippe etenim is ſummus fuit Heros, ſi fuit alter,
Qui bona tot geſſit ſolus, quot alij ſimul omnes,
Ex quo Chriſtus eum cæli de ſede vocauit,
Ac fidei ſanctæ præconia credidit olli;
Eſſeq; decreuit nitidum iubar orbis opaci.
Ante etenim fuerat vitali lumine caſſus,
Vir nequam, cæcuſq; animi, tum perfidus idem.
Quippe ſalutarem nondum tum nouerat auram,
Chriſtum de noſtro pellentem pectore noctem,

Erroris

οὐλομένης τε πλάνης, καὶ ἀχλύος αἰνομόρου,
ῥήσατό τ' ἀρχηγὸν λαῶν, καὶ δπόσον ἐθνέων
παντοδαπῶν, θάλπει μαλεραῖς τάπερ ἥλιος αὐγαῖς.
τῦτο δ' ἀοιδάων χρέος ἔπλετο οἷον ἀπ' ἄλλων,
φῶτας ἀριφραδέας τ' αἰνεῖν, καὶ ἀειδόμεν ἐσθλούς.
οὐχὶ δι' ἀνθεφόπους λιτοὺς μελιγάρυας ὕμνους,
οὐδὲ λύρῃ, μελέων τε θέσιν, καὶ μοῦσαν ἐραννὴν
μητέτι σοῦ νόος ἄφθιτος ἤγαγε εἰς φῶς,
ὥπασέ τ' ἁλφηστῆσι πολυτρεπέ' ἀθύρματ' ἀοιδοῖς.
ἀλλὰ δι' ἡεφόων ἀρετὴν, ἠδ' ἔργματ' ἀγαυὰ
δῶκε θεὸς ῥυθμούς τε, καὶ ἀγλαΐῃ μελίκομπον
φόρμιγγος γλαφυρῆς, ἀδινῶν θελκτῆρι' ἀϋτῶν.
δῶκέτ' ἀειδόντεσσιν, ἵν' ἡγαθέων κλέα φωτῶν,
ἔργά τ' ὀπιπλείωσιν ἀγακλύτα θέσπισι μολπῇ.
δῶκε δ' ἐμοὶ σεῦ τοῦτον μὴ ὄπως ἡεφίδα μέλψω
οὐρανιδῶν φρύτανιν μύριαν, βασίλειαν ὁλύμπου,
ὑμνίδ' ἐμὴν, καὶ κῦδος ἀκήρατον, ἠδὲ βιώλην.
αὐτὰρ ἔπειτα μύθου σαύλου θείοιο φέρεσθον,
σαρθένῳ αἰδοίῃ περιλιμμύον ἔξοχον ἄλλων,
ὅτ' ἄλλων πολὺ πλεῖον ἐὸν φίλον ἔρνος ἔπεσκε,
καὶ πάντεσσιν ἔφηνεν, ὅσοις πεπίρκειτο νόος.
αὐτὸς μὴν γὸ ἄκεος πέλεν ἥερος, εἴνυ τις ἄλλος,
ὃς καλὰ πάσαμένος πόνησεν, ὅσα ξύμπαντες οἱ ἄλλοι.
ἐξ οὗπερ χεῖσός μιν ἀπ' οὐρανόθεν ἐκάλεσσεν,
μειλιχίῳ τ' ἀνέδυσε φάει ἀληθείης ἐρατίμου,
καὶ κόσμου φάσπεα λιπαυγέος αἰγλήεντα.
ἤτοι ὁ μὴν σεῦ τοῦτον ζωαρκέος ἰῷ ὀπάδει
φάτος, ἀνὴρ ψυχεὸς ψυχῇ, ἀλαωπὸς, ἀπειθὴς.
οὐ γάρ πω φάος οἶδε βιοσόον ἀχλυὸ γαύνου,
χεῖσὸν ἀπὸ σεπτῶν μερόπων ὀλεσήνορα, λυγρὸν,

βένθε-

HYMNVS DE DIVINIS VIRtutibus, fortibusq. magni Pauli Tarsensis Apostoli factis, in quo etiam columen Apostolorum Petrus simul celebratur, & commendatur.

Ad Antonium Carafam Neapolitanum Cardinalem Illustrissimum, ac præstantissimum.

PArthenopes decus illustris, Romaq. potentis,
Terrarum Dominæ, prompto tua iussa Carafa
Pectore complector, donis cælestibus aucte,
Hymnidicus vates, diuino vt carmine Paulum
Tarsensem celebrem, præconem fine carentis
Egregium vitæ, nec non sublimis Olympi,
Mortalis sæcli lumen, sydusque coruscum,
Ceu tribus ipsa sonat, pignus prænobile dextræ.
Quippe & ego à puero Pauli virtutis amator
Ipse fui semper, sumq. admiratus eumdem
Præ cunctis Diuis, sacrorum & pectus agonum
Semper inexpletum, & studiũ contendere honore
Pro Regis superum, qui caco errore vocando
Eripuit

ΥΜΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ
ἀρετῶν, καὶ ἀνδραγαθιῶν τ̃ μεγάλου Παύλου,
ταρσέως τ̃ ἀποστόλου, ἐν ᾧ καὶ ὁ κορυ-
φαῖος πάτερος ὁμοῦ ὑμνεῖται,
καὶ ἐγκωμιάζεται,
πρὸς Αντώνιον Καράφαν Νεαπολίτιλλον Καρ-
δινάλιν ὑπερφαίεσταν, καὶ
ἐλλογιμώταζον.

ΑΡθενόπις μέγα κῦδος ἀγακλέος,
ἠδὲ χρεούσης
πασάων ῥώμης πολίων, διὸ μοι τρέλλιτε
Καεμφα,
ὑμνοπόλος σεμνὸν πρόφερον ὑποδέ-
χνυμ' ἔφετμον
ὑμετέρων, ὅπως ἐπέων ταρσῆα ῥοῆσι
θιασεύσω δοίλιν παῦλον, κήρυκα πεάπτερον
ἀσκαίου βιότοιο, καὶ ἀπήνεος ὀλύμπου,
ἄστρον παμφαῆνον ἐρετεῦσι αἰῶνος ἀμαυροῦ,
δεξιτερῆς γεγαῶτα καλὸν χθόνος, ὡς κλυτὲ φυλῆς.
ἦ γὰρ καὶτὸς ἐγὼ πεδόθεν παύλοιο τὸ λῆμα
ἔνθεον ἠράσθην μακάρων θεμιώσιον ἄλλων,
ἠράσθην θυμὸν θ' ἱερὸν ἀκήρατον ἀγώνων,
καὶ σπουδὴν ἀλίασον ἀμιλλᾶσθαι θεὸς πρὸς
οὐρανίου βασιλῆος, ὃς αὐτὸν σῶσε καλέσας

οὐλο-

Λαμάζεται τὸν δύσολον παῦλον, καὶ τὴν αὐτὴ
βοήθειαν ἐπικαλεῖται, ὃν καὶ μέλ-
λει παινεῖν

Χαῖρε κύδιστον φάος,
ἡλίου φαεσίτερον
πασέων ἑπτάκλιτων,
θεῖε παῦλ' ἀπόστολε,
ἄστρον ἄκρον αἰθέρος,
ὃς βαλῆνος ἀμβρότου
δεῖξας ἄγγελον ἔνδιον
ἐθνέων τυφλὰ γλήνη.
γῆς δ' ἔπι σταθμοὺς ἔχων
ἆμος ἦλθες οὐρανοῦ,
καὶ τὰ μὴ θνητὰ θέμις
ἐκφέρσαν, θηήσαο.
ἀλλὰ τὰ μὲν οὐ σεσιρόπῳ,
σὺν πέτρῳ σωμένι,
χεῖρα δὸς σεμνὴν μάκαρ,
σὺν σοφόφρον τ' ἐφάπτεο.
οὐ θέμις μὴν γάρ πνι,
σῆς ἀρωγῆς ἀμμόρῳ
σὸν κλέος κηρυσσέμεν,
οὐδ' ἀνυμνεῖν ἔργματα.
συλλαβοῦ δ' οὖν φάσμε,
καὶ μετ' ἠμὲν λοίσθιον
ἆξον εἰς θεοῦ δόμον,
τὸν ποίησας ἄγγελον
φῶς ἰδεῖν θεογνωσίης.

τῷ ῥα κυβερνητὴρ, καὶ ὀπίσσοπος αὐτὸς ἔγχυζε
τῷ μεδιωλαίων ἄστεος ἀγχιέων.
ἀμφ' ᾧ πολλὰ κεκᾶτις κάμψ ἤεφε, θέσκελά τ' ἔργα,
δεσπότῃ ὧν πιστὸς, καὶ σωτὴρ σφετέρῳ.
ἧς τε θεοφεσσύας σωτήριον ὄλβον ὑφήνας
πᾶσι, μετήλλαξε λῆξιν ἐς οὐρανίην.

Εὐχὴ πρὸς τὴν ἁγίαν μυρίαν τὴν μαγδαλη-
νὴν.

Τηλόθεν ἐκ πάτρης, τὴν δεξίαν δέχομαι εἶδος
ἐκ ψυχῆς φιλέων σε θεσπέσιε δι' αἰῶνος
ἦλθον ἐποφόμενος τὰ πολύλλιτα λείψανα σεῖο
ἀνὰ παθῶν καὶ γῆν τε καὶ ἠερόεντα πόντον.
νῦν δὲ τυχὼν ἤδη ταύτης πολυπεράτου δίκης,
λίσσομ' ἄνασσα πάλιν δὸς πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι
καὶ πρὸς τέκνα καμάτων τε, καὶ ἀτέων ἐκτὸς ἁπασῶν.
τοῦτο δ' ἐμοὶ πάντων ξεινήϊον ἔστ' ἄριστον.

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ ἀπο-
στόλων κορυφαίου.

Τὸ σὸν ἀποστολικοῦ χορηγὸν ἄνεγε, κῦδος ἄνακτος
ἀθανάτου, μακάρων πρεσβυτάτη κορυφή.
πίστος ἀρεσσάμενος τὸ θεμείλιον ἀσφαλὲς αἰεὶ,
κλῃδοῦχός τε πόλου κλεινὸς ὅδ' ἔζετο πέτρος.

εἰς τὸν αὐτόν.

Εἷς ὁ κηρύκων τῶν θείων θεῖος ἄωτος,
τοὺς θεὸς ἐξ ἄλλων εἵλετ' ἐφημερίων.
σῆσε δὲ τὸν δ' ἀρχηγὸν, ἐπεὶ μάλα θερμὸς ἔγχυζε,
κλεῖδά τε τῆς ἑπλοῦ δῶκεν οἱ ἀθανάτου.

εἰς

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμπλικιανοῦ τοῦ μεδιωλανέων ἐπισκόπου, καὶ πολιούχου βίος.

Συμπλικιανὸς ἔχει πρεσβήματα τίμια πολλὰ
ἡμέτερος ποιμὴν, πολλά τε θεῖα γέρα.
πρῶτον, ὅτ' ἰῶντο κλειναῖς ἀρεταῖς τε, & ἀγνοῖς
ἤθεσιν, & σεβίης κύδεϊ τ' ἀγαθέῳ,
ἀλλὰ τόδ' ἐκ πάντων λαμπρὸν ποίησε τὸν ἄνδρα,
τοῦξέτ' ἀείμνηστον, τοῦξέθ' ἅπασι κλυτὸν,
ὅττι δαημοσύνῃ, καὶ ἐπιφροσύνῃ ἐνέκαστο
παντοίῃ, γνώσῃ θεσπεσίων τε γραφῶν,
τῇ πολλοὺς σκοτίης ἀθέου ποτὶ φέγγος ἀνεῖλκε
τῆς θεογνωσίης, καὶ βίον οὐράνιον.
δυσσεβέων τε πρόμον τὸν ῥήτορα δικτυοεῖνον,
ὅς γε πλάνῃ ῥώμιλον ἐν κρυερῇ κάτεχεν,
ξεῖνεν ἀληθείης θεοειδέος εἰς τέλβον ὀρθὸν,
σὺν σφῶν τ' ἀρχηγῷ πλῆθος ἀπειρέσιον.
ψευδαλέων τ' εἴδωλα θεῶν ποίησεν ἀφανῆ
πάμπαν ἀπαρνεῖσθαι, ζῶντά θεόν τε σέβειν.
ὃς δ' ἐπῆλθε πατὴρ ὀπαδημέων ἄστεα πολλὰ,
καὶ λαοὺς, χεῖρας πάντας ἄγων ποθέων.
τόσσον γὰρ φλέγμα αὐτὸν ἔρως, ἀγάπη τε θεοῖο,
ὡς μηδ' ἕδειν σώζειν ἔθνεα πάντα θέλειν.
κήδετο τῆμος χηρῶν πρόφρων, πάντων τε πενιχρῶν,
οἷα πατὴρ παίδων μειλίχιος σφετέρων.
τόνδε μέγ' ἀμβρόσιος, καὶ αὐγούστινος ἐτίμων
τίμιον ἄνδρα θεῷ, καὶ μακάρεσσι φίλον.
ἀμβρόσιός τε μέγας, πρὶν ἐς αἰθέρα δῖαν ἀπῆχθαι,
ἔφρασε τῆς ἕδρης ἄξιον ἔμμεν ἑῆς.

πρῶ-

ψυχέων σωέστιος,
θεοσφιλὴς ὧδε ψυχή.
καλὸν ἄμπνυμ' ἐν πόνῳ,
δύκεας αὖρ' ἐν θέρει,
παρφασίς τ' ἐν πενθεῖ.
ἄγλη ὦ μακαρτάτη,
ἤτορος πίμπλα κύτος
τᾷδ' τεῶν πιστῶν βεοτᾷδ.
τῆς πνοῆς ἄνδυ σέθεν
οὐδὲν ἀνθεῖ ἐν φρεσὶν,
οὐδὲν ἀσκηθὲς μολύει.
λοῦσον ἡμᾶς λύματα,
αὐχμὸν ἀρδε σηθέων
λύγρ' ἴησαι ζαύματα.
κάμψον ἀτεμφὲς κέαρ,
θάλπε ψυχεὸν σᾷ πυρὶ,
λοξὸν δ' ὐθὺ μήδεο.
δὸς τεῶν πιστῶν γλύκει,
ἀλκὶ σῇ πεποιθότων
ἱερλὼ σλὼ ἐπάδαι.
ἠθέων δὸς δύκλειαν,
δὸς τυχεῖν σωτηρίας,
καὶ χάριν δίλωεκῆ.

Dulcis hoſpes anima,
Dulce refrigerium.
In labore requies,
In æſtu temperies,
In fletu ſolatium.
Lux ò beatiſsima,
Reple cordis intima
Tuorum fidelium.
Sine tuo numine
Nihil eſt in homine,
Nihil eſt innoxium.
Laua quod eſt ſordidum,
Riga quod eſt aridum.
Sana quod eſt ſaucium.
Foue quod eſt frigidum,
Flecte quod eſt rigidum,
Rege quod eſt deuium.
Da tuis fidelibus,
In te confidentibus,
Sacrum ſeptenarium.
Da virtutis meritum,
Da ſalutis exitum,
Da perenne gaudium.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων παρθένων ὕμνος, ἐκ τῆς λατινίδος γλώττης εἰς τὴν ἑλληνίδα μεταφρασθείς.

Ἀγναῖ ἰησοῦ παρθένων
στέμμα, ὃν φύει τίνα κόρα,
ἄχραντος ἃ τίκτει μόνα
τὰς δ' ὑμνῆς ἀεὶς δίκῃ.
κείνοις ὃς ἐν νιφαργέσιν
νέμῃ χορείαις παρθένων
γαμβρὸς πυκασθεὶς ἐκπρεπὴς
ἄποινα νύμφαις προσνέμων.
ὅπα μόλοις χ' ἡρῳΐδων
ἁμορβάδων σεμνὸς στρατὸς
φοιτῇ, μέλος τ' ἔγκωμιον
ὄμφᾳ λιγαίνει λειρίῳ.
τὺ λιτόμεσθα δαψιλὲς,
ἁμῷ προσαυξε ταῖς φρασὶν
τὰ λυγρὰ πάμπαν ἀγνοεῖν
δίχα φθορέων ᾗνεα.

προὸς ἅγιον πνεῦμα.

Ἔλθε πνεῦμα παναγὲς,
καὶ πόπεμψον οὐρανοῦ,
τῆς πεῖς αὐγῆς χάριν.
ἐνδεῶν ἔλθ' ὦ πάτερ,
ἐλθὲ δῶτορ δωρεῶν,
ἐλθὲ φῶς τὸ καρδιῶν.
ἄθαλὲς παρηόρος,

Et genus humanum, cæleſtiaq. agmina Diuum,
Quæq. latent oculis, quæq. adaperta patent.
Is licet excelſi ſit proles Regis olympi,
Poſſet vt humanum viuificare genus,
Terrai in campos deſcendit, & infima mundi
Vnicus ex altis ſedibus æthereis,
Induit humanosq. artus, formamque virilem
Humani generis conditor, atque ſator.
Qui vitam præbet, qui maieſtate paterna
Pollet, & eſt ſæclis omnibus anterior.
Expletiſq. annis nobiſcum ter decem & vltra,
In dura extentus membra decora truce,
Corpore confoſſo clauis, commiſſa piauit
Humana, effuſo ſanguine cuncta ſuo.
Vtq. alios morte eriperet, mortem oppetit ipſe,
Et vitæ eſt nobis gratia facta reis.
Tot mala Rex noſter, tot tædia pertulit almus
Propenſo Patris non ſine conſilio.
Verum ipſe indecorem mortem, lætumq. ſubire
Nos miſit prompto numine pignus amans.
Conſortem imperij gnatum ter miſit amatum
Ad mortem, vt ſeruos morte truci eximeret.
O pietas immenſa patris & gratia ſummi
Dignati noſtris conſuluiſſe malis.
Ergo huius doni memores, factique benigni
Saluatori almo ſtruximus hunc tumulum.
Condentesq. intus corpus venerabile Regis
Aeditui explemus funeris officium.

ἀνθεφόπων τε γλῶς, καὶ ὁμήγυεν οὐρανιώνων,
ὅσσά τ' ἄφαντα βεβῆκε, χ' ὡπόσα δῆλα φαίνη.
δὸς δ' ἀείζωός περ ἐὼν θεοῦ ὑψιμέδοντος
υἱὸς, ἵν' ἀνθεφόπων δύσμορα φῦλα σάωσι,
εἰς πλάκας ἀρυπέδου γαίης, καὶ νέρτερα κόσμου
μωσοχυὴς καββὰς ἀΐτυγος αἰθερίης,
ἀνθεφόπου δεφτέρω τε θεὸς ἐνιδύσατο μορφῶ,
καὶ δέμας ἀνθεφόπων δημιεργὸς ἐὼν.
ὧν ταμίης ζωῆς παξῶϊον ἄχος ἀείφων
ἀθέφον, αἰῶνός τ' ὢν καθύπερθεν ὅλου.
πὰρ δ' ἡμῖν τελέκοντα τελειομήνων ἐνιαυτῶν,
σαυρῷ ἐν ἀρχαλέῳ φαίδιμα γῦα ταθεὶς,
ἤλοισι χεθὸς ἧκε πεπαρμένου ἔνθεον αἷμα,
ἡμετέφων ἀγνὸν ῥύσιον ἀμπλακιῶν.
ὥσκ' ἄλλους ῥύσαιτο ταπλεγὲς θανάτοιο,
κάτθανε, καὶ ζωῆς ἄμμι λέλοιπε χάφιν.
πόσσα δ' ἄναξ ἐτάλασσε φερέσβιος ἄλγεα λυγρὰ
οὔτι κὰδ γνώμης οὗ γλύεται φίλου.
ἀλλ' ἡμέας σέργων ὅγ' ἀεικέα πότμον ὄπασσεν
ὃν χόνον ἱμερτὸν πέμψεν ἑκόντι νόῳ.
πέμψε χόνον τεποθητὸν ἀτέρμονι σωθέφονον ἔδρῃ
εἰς μόφον, ὡς δούλοις ἐξερύσῃ μόφου.
ὦ χάφιτος βαθὺ χεῦμα, καὶ οἰκτιρμοῖο κεραίζου
ἡμῶν κηδομένου πατφὸς ἐπουφανίου.
τῆς δ' ἀνεργεσίης οὐκ μνήμονα θυμὸν ἔχοντες
τόνδε σαωτῆφι τύμβον ἑτοιμάσαμεν,
ἐν δὲ τ' ἀλεξιμόφου θέμεθλοι δέμας ἀγνὸν ἄνακτος
μυσιπόλοι κῆδος τοῖο τελεῦμεν ἔταφ.

In Præsentatione Domini nostri.

Ora ab æterno Genitore nobis
Barbiton, quo te referam, tuumque
Filium Virgo sine labe clausum
Integra in aluo.
Totus e cælo veniens, & illic
Totus adsistens, & vbique totus
Legit humanos subiturus artus
Te sibi matrem.
Hunc tui claustris vteri latentem
Editus nondum veneratur infans.
Huius aduentum canit omnis ætas,
Sexus & omnis.
Ipse pro toto datur orbe vas, hunc
Noscit ignotum Simeon, ad aram
Cum prius sistis. tibi magna tangunt
Gaudia mentem.
O decus nostræ, supereq. gentis,
Cuius intactum Deus vber hausit.
Da, precor, nobis hilares piorum
Visere cœtus.

Epicedium in sepulturam Domini,
& Saluatoris nostri.

Qui molem terræ, qui cælum, & sydera fecit,
Qui Lunæ, ac Solis lampada conspicuam.
Flabraq. uẽtorũ, et glaucas tumidi æquoris vndas
Et tonitrus strepitum, & fulguris acre iubar.

Et

Εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Βαρύζηλον θέσαν ποτὶ πατρὸς ἐμῖν
ἀφθίτω, κώρα, κεφτέομι τᾷσε,
παῖδά τε κλαϊτὸν φορεῆς ἄπερθε
νηδύϊ λώβας.
οὖλος ἐμβαλοῦ καπνὸν, καὶ οὖλος
κεἶθι μιμνάζων, καὶ ἑκάστοτ' οὖλος,
εἶλετ' ἀνθρώπου ῥέθος ἐνδύων σε
ματέρα νεδνάν.
τόνδε σὺ κλαίσρῳ λαγόνων λαθόντα
τὸ βρέφος μήπω γενόνος σεβίζει.
Τῖο δ' αὖ κλαύσει, κέλαδεῖ τ' ἔλθοισιν
πᾶσα γλυέθλα.
παντὸς αἴτ' ἔθνους ὅδ' ἄποινα πῖσιν,
φεάσατ' ἄγνωσον σιμεών, παεισᾶς
δύτε θεὸς δωμὸν, μέγα χάρμ' ἰάνει
σὰν φρένα δῖαν.
δῦχος ὦ θνατῷ, μακάρων τε φύλῳ,
ἄσπερ ἄφαυστον θεὸς οὐθαρ εἶλξε.
δὸς χρεὼ ἁμῖν, λίτομαί, ποτ' ἀθρεῖν
δύσεβεόντων.

Ἐπικήδιον εἰς τὸν ταφὸν τοῦ κυρίου,
καὶ σωτῆρος ἡμῶν.

ὃς γᾶν ἁπ' ἔτευξε, καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἠδὲ σελαναίην, καὶ φαέθοντα μέγαν.
σύνεγμοι τ' ἀνέμων, καὶ ἀπείρονος οἶδμα θαλάσσης.
καὶ βροντῆς πάταγον, καὶ στεροπὰς ἀστεροπῶν.

ἀνθρω-

Sacro debita partui.
O Regina poli sola puerpera,
Ac Virgo in supero prima palatio,
Non hic dona neges ferre clientibus,
Nostri tu decus optimum.
At tu progenies Virginis inclyta,
Sic nos nunc venia munere prapara,
Vt tandem emeritos nos tua fulgidis
Cingat gloria laureis.

In eandem.

Mater haud vllo temerata tactu,
Orta collapsum renouare saclum,
Ad tuum rident mare, terra, & ipsa
Sydera partum.
Omnium factor, Dominusq. rerum,
Membra qui verbo moribunda sumpsit,
In tuo vagit gremio, tuoque
Vbere gaudet.
Te citi visunt ouium magistri,
Te Dei agnoscunt duo bruta matrem.
Angeli psallunt super obsoleti
Tecta mapalis.
Illa lux felix redeuntis aui,
Qua Dei natum paris alma Virgo,
Illa sit nobis in honore, sit q̃
Maxima semper.
Pax sub occasu fuit, & sub ortu.
Cum tua pacis dator exit aluo.
Pax sit humano generi perennis,
Te Duce Virgo.

παισέμνῳ τόκῳ ἐμπρεπῆ.
ὦ κρείοισα πόλου μύνα ἀγνὰ λεχώ,
κύεσα τ' ἀμφ' ὑπάτῳ φρεσβυτάτα δόμῳ,
οὐ σοῖς δῶρα φέρειν δμωσὶν ἀϊάγνοις
ἀμφὶ τὸ κλέος ἔξοχον·
τύνη δ' ὦ γλυκεὰ παρθένου ὀλκέος
συγγνώμας ἀγανὰς ἔντυε δωρεᾷ
ἁμᾶς, ὡς πυκάσαις σέμνα σὸν ἀγλαὸν
κόρσαν κύδει φαεσίμῳ.
εἰς τὸν αὐτόν.
μάτερ ἀχραάντα φιλόδεμνε κύεσα,
φῦσα πεπηὸς γλυκὺς ὀξυγείρας,
φεῦς ταὶ πόνος γάνυται λοχείαις,
γᾶτε καὶ ἄστρα.
δραπέων τέκτα", ταμίας τε πατέρων,
ὃς λόγῳ θνατῷ μοιρίσατο γᾶμα
γλυκύτο, κωκύει σέο πότνα κόλπῳ,
οὔθατι χαίρει.
φεῦς σ' ἐπείγονται νομάδων ὀπαδοί.
ζῶά σ' ἀμφαάθη διόπαιδα δοιώ,
ἄγγελοι σαφεᾶς ὑπὸρ ἀπύοντι
τὸ τέγος αὐλᾶς.
φῶς τόδ' αἰῶνος ὄπιόντος ἀρχά.
τῷ θεοῦ νύμφα τέκες υἱὸν ἀγνά.
ἄμμι τὸ τ' εἶη θεότιμον αἰεί,
ἠδὲ μέγιστον.
ἔσκεν ἐφάνα πρεσβύτα καὶ αὐτῇ,
ἀνίκ' ἐφάνας θάλε σεῖο δῶτορ
γαστρὸς, ἐφάνα βεστία γλυκύθλα
τοῦ χάριν εἶπ.

εἰς

Quare texamus redimicula talia Sponsa,
Et virias, violæ cui coma flore nitet.
Atq. ipsam ornemus, potis est qui talia obire.
Quando nihil consit gratius hocce Deo.

In sanctam Saluatoris nostri Natiuitatem.

O iam terrigenis aurea sæcula.
Aurum nam rutilans rorat ab æthere.
Nec prisca hæc Danaes fabula mentiens
Mutati in pretium Iouis.
Nostrum nos redimens fit pretium Deus,
Auri quod pretio fit pretiosius.
Arcellamq. replens Virginis integra
Hic veras dat opes inops.
O partus miseris nera salutifer
Quo Rex terrigenis fœdera sanciat,
Et partas pretio sanguinis exsules
In cæli reuehat domos.
Sed quæ vox referat dulcia gaudia,
Quæ sensit pariens conscia numinis,
Cum lux sydereis clarior ignibus
Antri fulsit in abdito.
O felix nimium parua domuncula,
Non frustra superis peruia ciuibus,
Quamuis parua poli æquanda penatibus
Magni regia Principis.
Quo cæli resonant carmine compita,
Cum demissa polo turba sonorius
Hic pæana canit, carmina proferens.

τοιγὰρ ὑφαίνωμεν τὰν δήματα τοῖα, καὶ ὅρμενοι,
καὶ γναμπταὶ ἐλίκας νύμφη ἰοπλοκάμω
καὶ ταύτᾳ κοσμεῦμεν ὅσοι δυνάμεθα πόδ' ἔρδειν.
δὺτ' ἀνέται μᾶλλον θεὸς χάριν οὔπι θεᾷ.

Εἰς ἀγίαν σωτῆρος ἡμᾶν γλώσσαν.

Αἰὼν γηγυίσι χρύσεος ἀμφύει.
χρυσὸς γὰ ϝαλάει ξανθὸς ἀπ' αἰθέρος.
μῦθος δ' οὐ δαιδάας τῶτο παλαίφατος
ὤνου γιγνομένου διός.
ἁμᾶς δ' ἀρνύμενος λύτρον ἔφυ θεὸς,
τὸ χρυσοῦ γένος κρέασον ἀγάνορος,
ἐμπλήσας τε κόρας χαλὸν ἀγνᾶς πένης
τὸν πλοῦτον πόρεν ἀτρεκῆ.
ὠδὶν ὦ μελέοις ἄμμι βιοτάορος.
τᾷ τάμιη βασιλεὺς ἔμπεδον ὄρκιον,
καὶ κτητοῖς θεοχύτοις γ' αἵματος οὐρανοῦ
ἐννάσῃ φυγάδας δόμοις.
τᾶς φωνᾶς ἐπέποι δ' ἁδέα χάρματα,
ὧν ἀ γλυκαμβρόα γλῶσσα τέρπει θεοῦ,
ὡς φῶς λαμπρότερον νυκτὶ φαῶν πυρὸν
αὔτερον λάμψει ὑπαὶ μυχά.
ὦ βαθὺν περ ἐὸν δῶμα παντόλβιον.
οὐκ εἰκᾷ ναέταις ναὸν ὀλυμπίοις,
κἄν μικρὸν μεγάθει ἴσον παλεῖς πόλου,
ἐσθλὸς μέγ' ἀνάκτορον.
ποίας δὴ καταχᾶς αἰθερίας πλάκες
ἀπύοντι, χορεῖς τᾶμος ὅκ' ἔνθεος
τὸν παᾶνα κρέκτει τᾷδε δονῶν ἔπη

παν-

Λαμάζεται τὸν ὀπόσολον παῦλον, καὶ τὸν αὐτὸν
βοήθειαν ἐπικαλεῖται, ὃν καὶ μέλ-
λει παινεῖν.

Χαῖρε κύδιστον φάος,
ἡλίου φαιότερον
παστέων ἐκκλησιῶν,
θεῖε παῦλ' ὀπόστολε,
ἄστρον ἄχρον αἰθέρος,
ὃς βαλῆνος ἀμβρότου
δῖξας αἴγλαν ἔνδιον
ἐθνέων τυφλὰ γλύει.
γῆς δ' ἔπι σταθμοὺς ἔχων
αἶπος ἦλθες οὐρανοῦ,
καὶ τὰ μὴ θνητὰ θέμις
ἐκφέρουσ', ἐπήσαο.
ἀλλὰ τὰ μὲν ὀπίσω φέρων,
σοὶ πέτρῳ σοφήμονι,
χεῖρα δὸς σεμνὰ μάκαρ,
σοὶ σοφόφρον τ' ἐφάπτεο.
οὐ θέμις μὰ γάρ πνι,
σῆς ἀρωγῆς ἀμμόρῳ
σὸν κλέος κηρυκεύμεν,
οὐδ' αἰνεῖν ἔργματα.
συλλαβοῦ δ' οὖν φάεσιμε,
καὶ μετ' ἦμαρ λοίσθιον
ἄξον εἰς θεοῦ δόμον,
τοὶ ποίησας ἀγλαὸν
φῶς ἰδεῖν θεογνωσίης.

τῷ ῥα κυβερνητὴρ, καὶ ὀπίσκοπος αὐτὸς ἔγκυρ
τῦ μεδιωλανέων ἄστεος ἀγκυλέων.
ἀμφ' ᾧ πολλὰ κεκαὺς κάμψ ἤερθ, θέσπελά τ' ἔργα,
διαπότη ὧν πιστὸς, καὶ σωτὴς σφετέρω.
ἧς τε θεοφεγγείας σωτήριον ὅλβον ὑφήνας
πᾶσι, μετήλλαξε λῆξιν ἐς οὐρανίων.

Εὐχὴ πρὸς τὸν ἁγίαν μύριαν τὸν μαγδα-
λινῶν.

Τηλόθεν ἐκ πάτρης, τὸν ἑμεξίαν ἄχομαι ἔμπ.
ἐκ ψυχῆς φιλέων σε θεσπέκε διὰ γυναικῶν
ἦλθον ἐπιφόμβυος τὰ πολύλλιτα λείψανα σεῖο
αἰνὰ παθὼν κἠ γλῶ τε καὶ ἠερθεισέα πόντον.
νῦν δὲ τυχὼν ἤδη ταύτης πολυηράτου ἀγκῆς,
λίασομ' ἄπαστα πάλιν δὸς πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι
καὶ θεοτέρων καμάτων τε, κἠ ἀτίων ἐκτὸς ἁπασῶν.
τῦτο δ' ἐμοὶ πάντων ξεινήϊον ἔστ' ἄριστον.

Εἰς τὸν εἰκόνα τῦ ἁγίου πέτρου τῦ ἀπο-
στόλων κορυφαίυ.

Τὸ σὸν ἀποστολικοῦ χορεῦ ἄκρον, κῦδος ἀνάσσεις
ἀθρήσιον, μακάρων πρεσβυτάτη κορυφή.
πίστος ἀρεσγέος τὸ θεμείλιον ἀσφαλὲς αἰεὶ,
κλεῖδοῦχός τε πόλου κλεινὸς ὅδ' ὄξι πέτρος.

εἰς τὸν αὐτόν.

Εἷς ὁ κηρύκων τῦ θείων θεῖος ἄωτος,
τοὶς θεὸς ἐξ ἄλλων εἵλετ' ἐφημερίων.
ἔσπε δὲ τὸν δ' ἀρχηγὸν, ἐπεὶ μάλα θερμὸς ἔγκυρ,
κλεῖδά τε τῦ ὅλου δῶκέν οἱ ἀθρήσιον.

εἰς

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμπλικιανοῦ τοῦ μεδιωλανέων ἐπισκόπου, καὶ πολιούχου βίος.

Συμπλικιανὸς ἔχει πατρήια τίμια πολλὰ
ἡμέτερος, πολλά τε θεῖα γέρα.
πρῶτον, ὅτ' ἰῶθησε κλειναῖς ἀρεταῖς τε, καὶ ἁγνοῖς
ἤθεσιν, εὐσεβίης κύδεϊ τ' ἠγαθέῳ,
ἀλλὰ τόδ' ἐκ πάντων λαμπρὸν ποίησε τὸν ἄνδρα,
τοῦξέτ' ἀείμνηστον, τοὔξεθ' ἅπασι κλυτόν,
ὅττι δαημοσύνῃ, καὶ ὑπερφυΐῃ ἐπέκεισο
παντοίῃ, γνώσει θειοτέων τε γραφῶν,
τῇ πολλοὺς σκοτίης ἀθέου ποτὶ φέγγος ἀνεῖλκε
τῆς θεογνωσίης, καὶ βίον οὐράνιον.
λυσιβέων τε πρόμον τὸν ῥήτορα δικτυοῦντα,
ὅς γε πλάνῃ ῥώμῃ ἐν κρυερῇ κάτεχεν,
ἕλκεν ἀληθείης θεοειδέος εἰς τέρμον ὀρθῶ,
σὺν σφῶν τ' ἀρχηγῷ πλῆθος ἀπειρέσιον.
ψευδαλέων τ' εἰδώλα θεῶν ποίησεν ἀφανῆ
πάμπαν ἀπαρνεῖσθαι, ζῶντα θεόν τε σέβειν.
ὃς δ' ἐπῆλθε πατὴρ ἀποδημέων ἄστεα πολλὰ,
καὶ λαοὺς, χεῖρας πάντας ἄγων ποθέων.
τόσσον γὰρ φλέγμῃ αὐτὸν ἔρως, ἀγάπητε θεοῖο,
ὡς μηδ' ἕδειν σώζειν ἔθνεα πάντα θέλειν.
κήδετο τῆμ χηρῶν πρεσβύτερον, πάντων τε πενιχρῶν,
οἷα πατὴρ παίδων μειλίχιος σφετέρων.
τόνδε μέγ' ἀμβρόσιος, καὶ αὐγούστινος ἐτίμων
τίμιον ἄνδρα θεῷ, καὶ μακάρεσι φίλον.
ἀμβρόσιός τε μέγας, πρὶν ἐς αἰθέρα δῖαν ἀπῆθεῖν,
ἔφρασε τῆς ἕδρης ἄξιον ἔμμεν ἑῆς.

τῷ-

ψυχέων συνέσιος,
θεοσφιλὴς ὦδε ψυχή.
καλὸν ἄμπνευμ' ἐν πόνῳ,
δύκεας αὖρ' ἐν θέρει,
παρφασίς τ' ἐν πένθεϊ.
ἄγλη ὦ μακαρτάτη,
ἤτορος πίμπλα κύτος
τᾷ τεῶν πιστῶν βεοτᾷ.
τᾶς πνοᾶς ἄνδυ σέθεν
οὐδὲν ἀνθεῖ ἐν φρεσὶν,
οὐδὲν ἀσκηθὲς μολύει.
λοῦσον ἡμᾶς λύματα,
αὐχμὸν ἀΐδε σηθέων
λύγε' ἴησαι ζαύματα.
κάμψον ἀτεμφὲς κέαρ,
θάλπε ψυχεὸν σᾷ πυρὶ,
λοξὸν δύδυ μήδεο.
δὸς τεῶν πιστῶν γλύκυ,
ἀλκὶ σᾷ πεποιθότων
ἱερλὼ σλὼ ἐπάδαι.
ἠθέων δὸς δύκλειαν,
δὸς τυχεῖν σωτηρίας,
καὶ χάριν δίλωεκᾶ.

Dulcis hoſpes anima,
Dulce refrigerium.
In labore requies,
In æſtu temperies,
In fletu ſolatium.
Lux ò beatiſsima,
Reple cordis intima
Tuorum fidelium
Sine tuo numine
Nihil eſt in homine,
Nihil eſt innoxium.
Laua quod eſt ſordidum,
Riga quod eſt aridum.
Sana quod eſt ſaucium.
Foue quod eſt frigidum,
Flecte quod eſt rigidum,
Rege quod eſt deuium.
Da tuis fidelibus,
In te confidentibus,
Sacrum ſeptenarium.
Da virtutis meritum,
Da ſalutis exitum,
Da perenne gaudium.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων παρθένων ὕμνος, ἐκ τῆς λατινίδος γλώττης εἰς τὴν ἑλληνίδα μεταφρασθείς.

Ἁγναῖ Ἰησοῦ παρθένων
στέμμα, ὃν φύει τήνα κόρα,
ἄχραντος ἃ τίκτει μόνα
τὰς δ' ὁμμὴς ἀεὶ δίκᾳ.
κείνοις ὃς ἐν νιφαργέσιν
νέμῃ χορείαις παρθένων
γαμβρὸς πυκασθεὶς ἐκπρεπὴς
ἄποινα νύμφαις προσνέμων.
ὅπα μόλοις χἠερφίδων
ἁμορβάδων σεμνὸς στρατὸς
φοιτῇ, μέλος τ' ἐγκώμιον
ὄμφᾳ λιγαίνει λειρίῳ.
τὺ λιασόμεσθα δαψιλὲς,
ἁμῶν προσαυξεῖ ταῖς φρασὶν
τὰ λυγρὰ πάμπαν ἀγνοεῖν
δόλῳ θοᾴων ᾗνεα.

Πρὸς ἅγιον πνεῦμα.

Ἐλθὲ πνεῦμα παναγὲς,
καὶ πόπμον οὐρανοῦ,
τῆς τεῆς αὐγῆς χάριν.
ἐνδιῶν ἔλθ' ὦ πάτερ,
ἐλθὲ δῶτορ δωρεῶν,
ἐλθὲ φῶς τὸ καρδιῶν.
Ἀθαλὴς παρηγόρος,

Et genus humanum, cæleſtiaq. agmina Diuum,
Quæq. latent oculis, quaq. adaperta patent.
Is licet excelſi ſit proles Regis olympi,
Poſſet vt humanum viuificare genus,
Terrai in campos deſcendit, & infima mundi
Vnicus ex altis ſedibus æthereis,
Induit humanosq. artus, formamque virilem
Humani generis conditor, atque ſator.
Qui vitam præbet, qui maieſtate paterna
Pollet, & eſt ſæclis omnibus anterior.
Expletiſq. annis nobiſcum ter decem & vltra,
In dura extentus membra decora truce,
Corpore confoſſo clauis, commiſſa piauit
Humana, effuſo ſanguine cuncta ſuo.
Vtq. alios morte eriperet, mortem oppetit ipſe,
Et vitæ eſt nobis gratia facta reis.
Tot mala Rex noſter, tot tædia pertulit almus
Propenſo Patris non ſine conſilio.
Verum ipſe indecorem mortem, lætumq. ſubire
Nos miſit prompto numine pignus amans.
Conſortem imperij gnatum ter miſit amatum
Ad mortem, vt ſeruos morte truci eximeret.
O pietas immenſa patris & gratia ſummi
Dignati noſtris conſuluiſſe malis.
Ergo huius doni memores, factique benigni
Saluatori almo ſtruximus hunc tumulum.
Condentesq. intus corpus venerabile Regis
Aeditui explemus funeris officium.

ἀνθεφόπων τε γλύος, καὶ ὁμήγυειν οὐρανιώνων,
ὅσα τ' ἄφαντα βεβῶτες, χ' ὡπόσα δῆλα φαίη.
δὸς δ' ἀείζωός περ ἐὼν θεοῦ ὑψιμέδοντος
υἱὸς, ἵν' ἀνθεφόπων δύσμορα φῦλα σάωσι,
εἰς πλάκας ἀρυπέδου γαίης, καὶ νέρτερα κόσμου
μουνογλυὴς καββὰς ἄντυγος αἰθερίης,
ἀνθεφόπου δεφτέρω τε θεὸς ἐνεδύσατο μορφὴν,
καὶ δέμας ἀνθεφόπων δημιοεργὸς ἐών.
ὧν ταμίης ζωῆς παξῴϊον δῦ χος ἀείφρον
ἀθεφόν, αἰῶνός τ' ὢν καθύπερθεν ὅλου.
πὰρ δ' ἡμῖν τελέκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν,
σαυρᾷ ἐν ἀργαλέῳ φαίδιμα γῦα ταθεὶς,
ἤλοισι χεθὸς ἧκε πεπαρμένου ἔνθεον αἷμα,
ἡμετέφων ἀγνὸν ῥύσιον ἀμπλακιῶν.
ὥσκ' ἄλλους ῥύσαιτο ταπλεγὲς θανάτοιο,
κάτθανε, καὶ ζωῆς ἄμμι λέλοιπε χάειν.
πόσα δ' ἄναξ ἐτάλασσε φερέσβιος ἄλγεα λυγρὰ
οὔτι ἀϋδὺ γνώμης οὖ γλύεται φίλου.
ἀλλ' ἡμέας σέργων ὅγ' ἀεικέα πότμον ὄπασσεν
ὃν χόνον ἰμερτὸν πέμψεν ἑκόντι νόῳ.
πέμψε χόνον τεποθητὸν ἀτέρμονι σωθέντον ἕδρῃ
εἰς μόθον, ὡς δούλους ἐξερύσῃ μόθου.
ὦ χαρίεις βαθὺ χάσμα, καὶ οἰκτρομόῳ κεκάτισσου
ἡμῷ κηδομένου πατρὸς ἐπουρανίου.
τῆς δ' ἀϊεργεσίης οὐ μνήμονα θυμὸν ἔχοντες
τόνδε σαωτῆρι τύμβον ἑτοιμάσαμεν,
ἐν δέτ' ἀλεξιμόθου θέμιδι δέμας ἀγνὸν ἄνακτος
μυστιπόλοι κῆδος τῶιο τελεῦμεν ἔταρ.

In Præsentatione Dominî nostri.

Ora ab æter no Genitore nobis
Barbiton, quo te referam, tuumque
Filiũm Virgo sine labe clausum
Integra in aluo.
Totus e cælo veniens, & illic
Totus adsistens, & vbique totus
Legit humanos subiturus artus
Te sibi matrem.
Hunc tui claustris vteri latentem
Editus nondum veneratur infans.
Huius aduentum canit omnis ætas,
Sexus & omnis.
Ipse pro toto datur orbe vas, hunc
Noscit ignotum Sĩmeon, ad aram
Cum prius sistis. tibi magna tangunt
Gaudia mentem.
O decus nostræ, superæq. gentis,
Cuius intactum Deus vber hausit.
Da, precor, nobis hilares piorum
Visere cœtus.

Epicedium in sepulturam Domini,
& Saluatoris nostri.

Qui molem terræ, qui cælum, & sydera fecit,
Qui Lunæ, ac Solis lampada conspicuam.
Flabraq. uẽtorũ, et glaucas tumidi æquoris vndas
Et tonitrus strepitum, & fulguris acre iubar.

Et

Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Βαρβίζων θέασαι ποτὶ πατρὸς ἀμῶν
ἀφθίτω, κώρα, κεφτέομι τᾷδε,
παῖδά τε κλαϊσὸν φογερᾶς ἄπερθε
νηδύϊ λώβας.
οὖλος ἐμβαλοῦ καπών, καὶ οὖλος
κἐνθι μιμνάζων, καὶ ἑκάστοτ' οὖλος,
εἴλετ' ἀνθρώπου ῥέθος ἐνδύων σε
ματέρα κεδναί.
τόνδε σὺ κλαίσρᾳ λαγόνων λαθόντα
τὸ βρέφος μήπω γεγονὸς σεβίζει.
Τῖο δ' αὖ κλεΐει, κελαδεῖτ' ἔλδυσιν
πᾶσα γθυέθλα.
παντὸς αἴτ' ἔθνους ὅδ' ἄποινα τῖσεν,
φεράσα τ' ἄγνωσον σιμεών, παεισᾶς
δῦτε θεὸς ἔωμὲν, μέγα χάρμ' ἰάνει
σὰν φρένα δῖαν.
δῦχος ὦ θνατῷ, μακάρων τε φύλῳ,
ἆσπερ ἄφαυστον θεὸς οὐθαρ εἵλξε.
δὸς χρεσὶ ἁμῖν, λίτομαί, ποτ' ἀθρεῖν
δυσεβεόντων.

Ἐπικήδιον εἰς τὸν ταφὸν τοῦ κυρίου, καὶ σωτῆρος ἡμῶν.

ὃς γαῖάν ποτ' ἔτυξε & οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἠδὲ σελαναίην, καὶ φαέθοντα μέγαν.
συεῖγμοί τ' ἀνέμων, & ἀπείρονος οἶδμα θαλάσσης.
καὶ βροντῆς πάταγον, καὶ στεῖρας ἀστεροπῶν.

Sacro debita partui.
O Regina poli sola puerpera,
Ac Virgo in supero prima palatio,
Non hic dona neges ferre clientibus.
Nostri tu decus optimum.
At tu progenies Virginis inclyta,
Sic nos nunc venia munere præpara,
Vt tandem emeritos nos tua fulgidis
Cingat gloria laureis.

In eandem.

Mater haud vllo temerata tactu,
Orta collapsum renouare sæclum,
Ad tuum rident mare, terra, & ipsa
Sydera partum.
Omnium factor, Dominusq. rerum,
Membra qui verbo moribunda sumpsit,
In tuo vagit gremio, tuoque
Vbere gaudet.
Te citi visunt ouium magistri,
Te Dei agnoscunt duo bruta matrem.
Angeli psallunt super obsoleti
Tecta mapalis.
Illa lux felix redeuntis æui,
Qua Dei natum paris alma Virgo,
Illa sit nobis in honore, sit q.
Maxima semper.
Pax sub occasu fuit, & sub ortu.
Cum tua pacis dator exit aluo.
Pax sit humano generi perennis,
Te Duce Virgo.

παισέμνῳ τόκῳ ἐμφερεπῆ.
ὦ κρείοισα πόλου μύνα ἀγνὰ λεχώ,
κύεα τ' ἀμφ' ὑπάτῳ φρισσυτάτα δόμῳ,
οὐ σοῖς δῶρα φέρειν δμωσὶν ἀϊάγνια
ἄμμι τὺ κλέος ἔξοχον·
τύνη δ' ὦ γλυκὺ παρθένου ὀδυκλέος
συγγνώμας ἀγανὰς ἔντυε δωρεᾷ
αἰμᾶς, ὡς πυκάσαι σέμνα σὸν ἀγλαὸν
κόρσαν κύδει φαεσίμῳ.
εἰς τὸν αὐτὸν.
μάτερ ἀχραάντα φιλόδεμνε κύεσσα,
φῦσα πεπλὸς γλυκὺς ὀξυγείρας,
θεὸς τιὰν πόντος γάνυται λοχείαν,
γᾶτε καὶ ἄστρα.
δρακέων τέκτον', ταμίας τε πάντων,
ὃς λόγῳ θνατᾷ μορφοῖσι γᾶμα
γλύτο, κωκύει σέο πότνια κόλπῳ,
οὔθατι χάρεις.
θεός σ' ἐπείγονται νομάδων ὀπαδοί.
ζῶά σ' ἀμφεάθη θιόπαιδα δοιὼ,
ἄγγελοι σαφεῖς ἠδ' ἀπύοντι
τὸ στέγος αὐλᾶς.
φῶς τόδ' αἰῶνος ὄπιθεν ἀρχά.
τῷ θεοῦ νύμφα τέκες υἱὸν ἁγνά.
ἄμμι τὸ τ' εἶπ θιότιμον αἰεὶ,
ἠδὲ μέλισον.
ἔσκεν εἰρήνα πρεσβύτα καὶ ἀοῖ,
ἀνίκ' εἰρήνας θάλε σεῖο δώτωρ
γαστρὸς, εἰρήνα βεβριθὼς γλυκὺ θλᾷ
τὸ χαρεὶν εἶπ.

εἰς

Quare texamus redimicula talia Sponsæ,
Et virias, violæ cui coma flore nitet.
Atq. ipsam ornemus, potis est qui talia obire.
Quando nihil consit gratius hocce Deo.

In sanctam Saluatoris nostri Natiuitatem.

O iam terrigenis aurea sæcula.
Aurum nam rutilans rorat ab æthere.
Nec prisca hæc Danaes fabula mentiens
Mutati in pretium Iouis.
Nostrum nos redimens fit pretium Deus,
Auri quod pretio fit pretiosius.
Arcellamq. replens Virginis integra
Hic veras dat opes inops.
O partus miseris uera salutifer
Quo Rex terrigenis fœdera sanciat,
Et partas pretio sanguinis exsules
In cæli reuehat domos.
Sed quæ vox referat dulcia gaudia,
Quæ sensit pariens conscia numinis,
Cum lux sydereis clarior ignibus
Antri fulsit in abdito.
O felix nimium parua domuncula,
Non frustra superis peruia ciuibus,
Quamuis parua poli æquanda penatibus
Magni regia Principis.
Quo cæli resonant carmine compita,
Cum demissa polo turba sonorius
Hic pæana canit, carmina proferens.

τοιγὰρ ὑφαίνωμεν τὰν δήματα τοῖα, καὶ ὅρμους,
καὶ γναμπτὰς ἕλικας νύμφᾳ ἰοπλοκάμῳ.
καὶ ταύτᾳ κοσμῶμεν ὅσσαι δυνάμεθα πόδ' ἔρδειν.
δὸς τ' ἄνετα μᾶλλον θεὸς χάριν οὔπιθε.

Εἰς ἁγίαν σωτῆρος ἡμᾶς γλύνησιν.

Αἰὼν γηγλύεσι χρύσεος ἀμφύει.
χρυσὸς γὰ καλάει ξανθὸς ἀπ' αἰθέρος.
μῦθος δ' οὐ δαιδάας τῶτο παλαίφατος
ὤνου γιγνομένου διός.
ἁμᾶς δ' ἀρνύμενος λύτρον ἔφυ θεός,
τὸ χρυσοῦ γένος ἀργέοις,
ἐμπλήσας τε κόλπους χαλὸν αἰγιᾶς πάνυς
τὸν πλοῦτον πόρεν ἀτρεκῆ.
ὠδὶν ὦ μελέοις ἄμμι βιοτάορος.
τᾷ τάμιν βασιλὺς ἔμπεδον ὅρκιον,
καὶ κτιτοῖς θεόχυτ' αἵματος οὐρανοῦ
σπονδᾷ φυγάδας δόμοις.
τὶς φωνὰν ἐνέποι δ' ἄδεα χάρματα,
ὧν ἀ γλυκυμύα γλῶσσα τ' ἴδρις θιοῦ,
ὡς φῶς λαμπρόν τε θὲν νυκτιφαῶν πυρῶν
αὔτερον λάμψεν ὑπαὶ μυχῶ.
ὦ βαθὺν περ ἐὸν δῶμα παντόλβιον.
οὐκ εἰκᾷ ναέταις ναὸν ὀλυμπίοις,
κἄν μικρὸν μεγάθει ἰσοπαλὲς πόλου,
ἐσθλὸς μέγ' ἀνάκτορον.
ποίαις δὴ καναχαῖς αἰθέριαι πλάκες
ἀΰσουσι, χορὸς τάμος ὅχ' ἔνθεος
τὸν παγᾶνα κορτεῖ τᾷδε δονῶν ἔπι

παν-

In idem.

Donorum euergit Maria hic vitale fluentum
Sacrorum, Genitrix Principis alma Dei.
Diuinos latices populi huc haurite profecti.
Prabere hos cunctis Diua benigna cupit.
Nam quibus exitium caelesti prole fugauit,
His itidem adsiduum ferre iuuamen auet.

In idem.

Caelestis sponsa hic thalamus, castumq. cubile,
In lucem, ò socii, quo genita emicuit.
Ipsa sub hoc humili creuit generosa ligello
Paruula, magnorum clara propago Ducum.
Fausta sub hoc cepit diuini nuncia partus
Omina, concepit progeniemque Dei.
Milleq. virtutes, & honesta exercuit acta,
Hoc colite. in terris nil venerabilius.

In idem.

Alter ad externas sectans compendia terras
Fluxa procelloſum per mare tendat iter.
At sapiens tua templa volens augusta reuisat
Aegrorum ò columẽ, spesq. Maria hominum.
Quippe bonis pollens cunctis largiris abunde
Munera supplicibus non peritura tuis.

In eandem.

Aurea Diua Trias se velle monilia dixit
Argenti Maria condere cum maculis.
Velle, inquam, dulcis olli conflarier hymnos,
Ornatos sophiæ gratia, & eloquij.
Alterum enim nobis fulgor denunciat auri,
Alterum at argenti candor habet niueus.

εἰς τὸ αὐτό.

Θεσπεσίων χαρίτων ζωοθάλμιον ἐν θαλάμοις παγὰ
ἐκβλύζει μύριά μ παρθένος ἀ θυόπαις.
νάματος ἀμβροσίου λαοὶ ἀρύτηθι μολόντες
τῆδε, χαρίζεσθαι πᾶσιν ἄνασσα θέλει.
οἷς γὰρ ἔλυσε γονὰς θεοκύμονι λυγρὸν ὄλεθρον
τοῖσιν ἐφορμαίνει πᾶσαν ὄνασιν ἄγλην.

εἰς τὸ αὐτό.

οὐρανίας νύμφας τόδε δῆμιον ἁγνὸν ἑταῖροι
ἔσκεν, ἐν ᾧ θεσπὸν θεὸς φάος ἦλθε βίου.
ἐν δὲ κάλ' ἐθρέφθη, καὶ ἀέξετο κυανέζουσα,
αἴθρης ἀγακλειτῇ ἔκαστοθεν ἀγκώνων.
καὶ θεόν οὔφαμον λάβε θεσπέλου ἀγγελιώτης,
ἔλλαβεδ' ὑψίσου νηδύϊ παῖδα θεοῦ.
ἐν δ' ἄσκησε κόρα καλὰ μυελία. τῆτο σέβεσθε.
οὐ γὰρ ἐν αἰθερόποις χρῆμά τι σεμνότερον.

εἰς τὸ αὐτό.

ἄλλος ὅπη ξείνης πεδίων βαθυκύμονα πόντον
φοιτήσας κέρδεος ἀμφὶ μινυθαδίου.
ἀμφίφορεύς δέτ' ἀνὴρ τεὸν ἄσμενος οἶκον ἱκοίτο,
ὦ μύριη, δειλῶν ἦπις ἐφημερίων.
οὕνεκα σοῖς ἱκέταις ἀγαθοῖς παύτεσι βρύουσα
ἄφθιτα δῶρα πορεῖς, ἄφθιτον ὄλβον ἄγεις.

εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγλαΐας μύριη ποθ' ὑπέρτατα δώματα χρυσείοις
φαεσὶ δαιδάλεσσι τῇ χαλκοδέτοις ἐράνοις
ὕμνοις σὺν σοφίῃ καὶ καλῇ ἁρμονίῃ
ἀθανάτοις ἀοιδοῖς χρυσοῦς τίμιος ἡμῖν
ταῦτα παρεμφαίνει, καὶ νίφας ἀρχύρεα.

Τοῖς δὲ

Olim quam mistì, dum clara in sede Quiritum
Fundares templum, candida Diua tibi.
Tempore quo longis flagrabat solibus æther,
Absumens viridis germina cuncta soli.
Tum mihi præberes tristis solatia morbi,
Qui me conficiens intima ad ossa cremat.

In ecclesiam quandam semper laudandæ Virginis Deiparæ in quodam colle sitam ad hospitem.

Quis tenet angustam sedem hanc, collemq. supinũ
Cælestum? Mater Diua Maria Dei.
Quæ Saluatorem genuit hominemque, Deumq.
Humani prorsus nescia Virgo thori.
Progenuit gnatum, quem nõ capit altus Olympus,
Qui fuerat matris conditor ante suæ.
Namq. caret patre in terris, & in æthere matre,
Natura duplici præditus Omnipotens.
Quare age virgineæ Matris hic numen adora,
Nam præstare valet quæ bona cumq. velit.

In ipsius Virginis templum in Loreto adificatum.

Hancce domũ, ac templũ redolens, collẽq. supinũ
Custodit præses casta Dei Genitrix.
Quisquis opem gestit seu vir, seu fœmina apisci,
Huc pede festinans præpete, compos erit.
Namq. gerens mentẽ nimium Regina benignam
Haud vllum cassum munere abire sinit.

πάντοκε ἔπεμψας ὄκα σαθμήσαο θεῖον ἔθελθον
τὴν θεσπεσίην φίλα, ἄσυ κατ' αἰνεσθῆν,
ἀνίκα τᾶς χέρσω μαλερὸς πέδον αὖον ἔκαμεν
ἄλιος ἀκτῖσι χλωρὸν ἄπαν θαπανῶν.
δὴ τόκα τᾶς νούσω συγναὶ θέλξεις ἀπάγκαν,
ἄμε καθαρμύχθ μέσφ' ἀπαλῶν μελέων.

Εἰς ἐκκλησίαν τινὰ τῆς παναγίας μονῆς τῆς
θεοτόκου ἐν πάγῳ τινὶ ἱδρυμένην.

τὶς μακάρων τόδε δῶμα θεοσεβὲς, ἢ δὲ κολωνὸν
αἰπεινὸν ἔχει; μήτηρ ἢ θεόπαις μύρια,
ἢ σωτῆρα βροτοῖς θεὸν ἄμβροτον, ἢδὲ καὶ ἄνδρα
γείνατο τῆς ἁγνῆς ἄμμορος ἀνδρομέης.
γείνατο παῖδα θεῖον, τὸν οὐ χάδεν ἄστεος αἰθὴρ,
κτῖσσεν τῆς ἰδίης μητρὸς ἀειγενέος.
ἔστι δ' ἀμήτωρ αὐτὸς ἐν οὐρανῷ, ἐν χθονὶ δίᾳ
ἔς ἀπάτωρ, ἧσσος παντοκεάτωρ δίφυὴς,
ἀλλὰ σύγ' ὧδε σέβευ θεομήτορα παρθένον ἁγνήν.
πάντα γὰρ ὅσσα θέλει καὶ τελέσαι δύναται.

εἰς τὸν αὐτῆς ναὸν τὸν ἐν λωρήτῳ ὠκοδομη-
μένον.

τόνδε δόμον, νηόν τε θυώδεα, καὶ πάγον αἰπεινὸν
ἁγνοτέρης θεοῦ παρθένος ἀμφιέπει.
πᾶς τις ἀνὴρ, θείας τε γυνὴ ἐπιμαίεται ἀλκᾶς,
ἐνθάδ' ἐπειγέσθω, καὶ πόθου αὐπάσῃ.
ἀγνὰ γὰρ βασίλεια μελίφρονα θυμὸν ἔχουσα,
οὔπιν' ἀποστυγέειν αἰκάδ' ἐᾷ κενεόν.

εἰς τὸ

Hæc illa est summo Mariâ gratissima Patri,
Clarorum Virgo sanguine creta Ducum.

In eandem.

Asper, & agrestis, qui te non diligit alma
Sponsa Dei, & sobolem candida virgo tuam.
Ipse quidem pollet bonitate, omniq. decore,
Atq. omnis pulcri est fons, & origo boni.
At tu nil Gnato Genetrix distare videris,
Tota bona existens, totaq. pulcra simul.
Namq. astra effulget velut inter cætera Luna,
Sic præstas superis tu quoq. Diua choris.
Sed nos è sæuis miseros Regina procellis
Eripe, & afflictis prospera rebus ades.

In ipsius natiuitatem.

Augustæ infantis dias in luminis oras
Exortum est hodie germen honorificum.
Quæ Lunæ adspectum formæ cælestis honore
Perstringit, Solis conspicuamq. facem.
Nec mirum. Patris æterni mens condidit ipsam,
Perfectæ exornans consilijs Sophiæ,
Dilecti vt fieret Genitrix dignissima nati,
Cunctorumq. hominum perpetuum columen.

Dum ipse graui febre laboraret in solle-
mnitate sanctiss. Virginis,
quæ de niue nuncu-
patur.

O vtinam hac vestra celebri Maria inclyta luce
Illius mittas mi nimis exiguum,

Olim

ἤδ' ὑπάτῳ μῆρι' ἀμφιλιμήν ἔπλετο πατρί,
αἵμα ταναδρήμων παρθένος ἠϊθέων.

εἰς τὴν αὐτὴν.

ἄγροικος καὶ ἄτεγκτος, ὃς οὐ στόνυμφε φιλεῖσε,
καὶ τόκον ἱμερτὸν παρθένε πότνα πόν.
αὐτὸς μὴν γὰρ ἔφυ τ' ἀγαθὸς καὶ ὥρκαλος υἱός,
καὶ ταίτων ἀγαθῶν ἄπιος, ἠδὲ καλῶν.
καὶ σὺ φίλη μήτηρ τέκνῳ ὠδῖνα πλήσιός ἐστι
οὖσα λίην ἀγανή, καὶ θεία καλή.
οἷα γὰρ ἀὼπις μὴ τέκνοισι δία σελήνη,
τοῖα πρέπεις ἀγνοῖς ἐν μακάρεσι κόρη.
ἀλλ' ἡμᾶς μελέους χαλεπῶν δίαπτοινα θυέλλων
ῥῦσαι ἀρήγουσα πρήγμασι ῥαιομένοις.

εἰς τὴν αὐτῆς γλύπτην.

σὰ μὲν ἐν εἰς δίας ὥρίονος ἤλυθες αὐγὰς
κούρας σεμνοτάτας ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τὰς νυκτὸς κλυτὸν ὄμμα στοχαστὴς εἶδος ἀμαυρῇ,
αὐτὸ τ' ἀελίου λαμπάδα χρυσοφαῆ.
οὐδὲν θαῦμα· θεοῦ γόος ἄφθιτος ἔκπαγεν αὐτάν,
μηδέπω ἀσπάσας παντελέος σοφίης,
ὅππως ἐοῦ τέκνου κεδνὰ γλυφὶς εἴεν γλύπτῃ,
καὶ πάντων μερόπων ἄλκαρ ἀκηδέστον.

Εἰς τὴν καμοῦσαν αὐτὸν ὀξεῖ πορεῖ τῇ καὶ τὴν τῆς
παναγίας παρθένου ἑορτὴν τὴν
χρόνος ὑπκαλου-
μένην.

Εἴδε μοι ἐν ταύτῃ μῆρία μεγαλώνυμ' ἑορτῇ
πάμφεκας βαθὺν θεσπεσίας νιφάδος,

ταί-

Altera quòd nautas dirigat in pelago.
Te precor ò sydus cunctis rutilantius astris,
Discute de nostro pectore triste chaos.
Atq; ratem nostræ per mille pericula vitæ
Duc fragilem, vt portum tangere tuta queat.

In eandem.

Tu lapides inter lapis vnio pulcer, in astris
Splendidus Auroræ nuncius auricomæ,
Cœtibus in uolucrum pinnis aurata columba,
Arbor & in lucis nobilis vnguen alens.
Et lili vernos inter coma candida flores,
Et rosa purpurei fulgida veris honos.
Es Virgo illustri gaudens præclara nitore,
Cuncta potens, hominum Sospitis alma parens.

In eandem.

Quamuis bruma gelu Borea spirante rigescat,
Et canis arenti torreat arua siti,
Puniceæ tamenalma Parens tua tempora cingũt
Vsque rosæ, cingunt lilia cana tuum
Virgineum gremiũ, genuit quod amabile pignus,
Assolet vt gemmam lucida concha suam.
Haud tibi submittit spinosa hos terra lepores,
Sed cæli tempe, & lata vireta Dei.

In eandem.

Quam Deus insigni condens ornauit honore,
Vt sine peccati labe puella foret.
Vnigenaque sui partu decorauit honesto,
Qui propria pepulit funera nostra nece.
Laudibus hanc omnes, ac votis rite colamus,
Prole quibus mortis depulit exitium.

τὸν δ' αὖ, ὅτ' ἰθύνει πολυπόρους αὐλῶνας.
ἀντιβολῶ σ' ὦ γλῆνος ἀείζαλον περὶ πάντων,
σαθέων ἀμετέρων ἀχλὺν ἀποσκέδασον,
ἀμετέραν τε τέρψιν ὄφελε μυελὸν ἀνὰ βίοτον
ἀσκηθῆ κατάγοις δῶρον ἐς λιμένα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

μύργαεον ἐν λάεσσιν ἐφίμεσον, ἐν δὲ φαεινοῖς
ἄστρασιν ἀγλαΐεις ἄγγελος ἠερόλης.
ὃν πλεονοῖσιν ἀγὴ χρυσόπτερος αὖτε πέλεια.
ἄλσεσι δ' ἐν θαλερῆς χείσματος ἡδὺ φυτόν.
καὶ κεῖνον δύπετάλοισι μετ' ἄνθεσι, κόσμος ἀρούρης.
δῶρον μὲν πολιῆς τ' ἠέρος ἄγαλμα ῥόδον.
ἐστὶ θεοῦ χαρίδωτι φιλάγλαε πότνια κούρη,
μῆτερ σωτῆρος παγκρατέος βεσπέσιε.

εἰς τὸν αὐτόν.

καὶ περ χεῖμα πάγῳ βορέω πεφρικεν ἀέντος,
καὶ χθόνα διψαλέην σείριος δοῦσε βαρύς,
ἔμπαγέ σοι κρητῆρος ἑῆος ῥόδα καλὰ πυκάζει,
δῖα κόρη, κόλπον λειριόεσσ' ἀβρὰ τεόν.
ὥ ἀρθένιον κάλπον, χιόνος αἰτείλατα πολείνου,
οἷα φύει νόγχῃ μύργαεον ἀργύφεον:
βοῦνις ἀκαμαθόφορος δ' οὐχ ὅρμοις τοί δὲ φέρεισι,
ἀλλὰ θεοῦ τέμπη, καὶ θέριον τέμενος.

εἰς τὸν αὐτόν.

μὴ τὸ μὴ κλήϊσεν ἀριζήλῳ θεὸς ἔρδων,
ὥστε φύναι λύγρης νόσφι ἀταθαλίης,
τηλυγέτου τε γόνου τοκέων τ' ὑδὴ σὺν ἀμέμφει,
ὅς θνητῷ ἰδίῳ λοιγὸν ἄασε φόνῳ:
τὸν γ' ὑπηρείας τε καὶ ὕμνασι καλὰ σέβωμεν
πάντες, ὅσοις τέκνῳ λυγρὸν ἄμυνε μόθον.

Corpore quæ nullam sensit purissima labem,
Et prius astrorum fulgure pectus erat.
Dumq. erat in terris superabat celsa nitore
Agmina cælicolum, sydereosq. choros.
Si cupis ergo tuis maculis candescere tersis,
Reginam hanc adeas mente, animoq. sacram.

In eandem.

Sydera, caruleis quotquot cælestibus oris
Stant fixa, haud omni tempore clara micant.
Abscondantq. suos exorto Sole nitores,
Pronaq. cum se abdunt sub maris alta vada.
At tu Stella maris, cæli iucundior ignis,
Haud vmquam cessas fundere dulce iubar.
Accendisq. hominum cunctis flagrantior astris
Frigida sublimi corda calore tuo.

In eandem.

Quantum Luna alijs oriens candore venusto
Stellarum excellit clarior vna globis.
Augusto tantum ueneranda Maria decore
Præluces superis pulcrior vna choris.
Mirificumq. iubar cæli perq. aurea templa,
Perq. maris fundis carula, perq. solum.
Quippe potens Dominus summis te dotibus auxit,
Ne quisquam matri par queat esse suæ.

In eandem.

Quando tui Mysta duo nomina clara duarum
Stellarum adtribuunt Diua Maria tibi.
Teq. maris Stellam vocitant, Helicenq. coruscã,
Atq. facem eoam, luciferumq. iubar.
Vna quòd illustrat noctem fax prævia solis,

οὐδέποτε αὖ ἴλον καθαρὸν χεῖ οἶδε, ῥύπον τε,
καὶ κρεῖσσον τειρέων φέγγος ἦτορ ἔχειν.
ὄφρα δ' ἔλω ὅπι γῆς, ζωῆ ἀπεκαίνυτ' ἀχαιτῳ
τάγματά τ' οὐρανιδῶν, αἰθερίους τε χορούς.
εἰ δ' οἷ μὴ μάρμαιρεν ὑποθεὶς κηλῖδας ἔελδη,
σεῦ φρεσὶ δίασοιναι τιὼ δὲ φοβοῖο κλυτιὼ.
εἰς τιὼ αὐτιώ.
ἄσρα, τάπερ χαίτῃσι κυανοπτύγος ἐν γυάλοισιν
αἰθέρος ἐσήκει, νωλεμὲς οὐ σελαγεῖ,
κρύπτει δ' ἠελίου φαιδρὸν σέλας αὐτέλλοντος,
ὁππότε τ' εἰς πόντου βεύεται γλαυκὰ πιτνεῖ.
τύνη δ' ἄσρον ἄλος, θαλερόμματος οὐρανοῦ ἄγλη,
οὔποτε σὸν λήγεις ἠδὺ χέουσα φάος.
αἰθύασεις δὲ βροτῷ ἦτορ ζαθέῳ σέο θάλπει
νυκτιφαῶν αὐγῶν πουλύ τι φαιδροτέρη.
εἰς τιὼ αὐτιώ.
ὅσσον ὑπερτέλλων φοβοφέρει δύῳπίδος ἄσρων
λαμπροὺς ἴτυς μήνης φέγγεϊ φαιδροτέρῳ
τόσσα μετ' ἴλαοσι μακάρεσσιν ὑπερσθειρ' ἐρετίμων
καὶ σὺ πρέπεις μύρια κύδεϊ σεμνοτέρῳ.
δύρὺ πρέπεις ἑλίβοσα κατ' αἰθέρα, ὦ δολιοπόντα,
ἠδὲ κατ' ἠπείρου βάθεα ἀπειρέσιον,
ἤ γὰρ ἄναξ δυνατὸς σ' ὑπάτοις δώροισι γέρηρεν,
ἰσοπαλὴς μητρὸς μήτις ἔοι σφετέρης.
εἰς τιὼ αὐτιώ.
ὅττε σεβεν μύσαι μύριά μ' πολυώνυμα δίασων
ἄσρων κλείουσι σ' οὐνομάτεσσι κλυτοῖς,
ἀστέρα φαμίζοντες ἅλος θ', ἕλίκας τε φαεινὰς,
ἄστρα τ' ἀοῖον ὑποδρομον ἠελίου.
τὸν μὲν, ὅτ' αὐγάζει νυκτὸς ζοφοειδέος ὄρφναν,

τὸν

In Sacrosanctam Virginem Deiparam.

Ante thorum Mariæ præcepit fundere cantus
Suauiloquos nobis dragmatis Alma Trias,
Vbertas nobis quoniam prouenit ab ipsa,
Fertilitasq. omnis, perpetuumq. bonum.
Turpis egestatis quos clades pressérat ante
Iros, mendicos, vileq. vulgus inops.
Quapropter sponsæ tollamus laudibus almæ
Grati ad diuinum quisque decus thalamum,
Plaudamusq. olli, per quam pulcre atq. beate
Viuimus, & sero & mane sonemus heram.

Aliud in eandem.

Nullus, ait Soter, accendit lumina testæ,
Et simul vmbroso cælat eam modio.
Sed super accensam lychnuchon ponit, vt omnes,
Qui domum habent, suluam conspiciant facula.
Tu testam Mariam diuina intellige plenam
Luce, suo impleuit numine quam soboles,
Sublimique throno posuit super æthera summum,
Sydus vti cunctis conspicuum populis.
Vt lustret proprio radiorum fulgure claro
Cælicolasq. omnis, terricolasque simul.

In eandem.

Quid mirum, candet si Virgo Regia in arce
Aetheris immenso lumine amicta suo?
Ac totum proprio mundum candore nitenti
Lustret, & atherei regna superna poli?
Quæ morum candore ligustra, & lilia vicit,
Atq. niuem, & siquid sit niue candidius.

Corpo-

Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν παρθένον θεοτόκον.

περὶ σεβάσθου μύρίης ἡμῖν ἐπετείλατ' ἀείδειν
ἄσματα δι' ἀτειρὰς δράγματος ἡδυμελῆ.
οὔνεκεν ἀθροσύνη γλυκὺ θ' ἡμῖν πᾶσα δι' αὐτῆς,
ἀθρήτου δ' ὀφείλω, κῶλος ἐπηετανός.
οἱ πρὶν ἀχνυμοσύνῃ μέλεοι δεδμήμεθ' ἀλιτρῇ
ἴεμι, καὶ πᾶσι πάντες ἀφανεόταζοι.
τοιγὰρ τοι νύμφης ἄμυδις μέλπωμεν ἐραννῆς
περθόδιον θεοδμήτου τῆς δὲ κλέος θαλάμου·
καὶ χορὸν ἀρτίζωμεν ὅσοι τῆς δ' εἵνεκα καλῶς
ζῶμεν ἀειρόντες περὶ καὶ ὀφθαλμόν.

Ἄλλο εἰς τὴν αὐτήν.

οὐδεὶς, φησὶ μέγας σωτὴρ, τὸν λύχνον ἀνῆψε,
χοίνικος ἐγκρύψας τ' ἀμφεκάλυψε σκιᾷ,
ἀλλ' ὅτι λυχνούχοιο ἀνημμένον αὐτὸν ἔθηκεν,
πᾶσιν ἵν' ἀστράπτῃ ἔνδον ἐοῦσι δόμου.
τὸν λύχνον δὲ νόει μύριλλον θεολαμπέα, τέκνον
τὴν φλογὸς ἔπλησεν τῆς θεότητος ἑῆς,
εἰσέτ' ὀπὶ θεόνον ἀπτὴν ἐπόψιον οὐρανὸν εἶσω,
ἄστρον ἅτ' οὐράνιον πᾶσι περφαῦσκον ἄδυ.
ὥσπερ ὅπ' ἐκλέξῃ σφετέρῃσι ἀμβρύγμασι θείοις
πάντας ἐπουρανίους, πάντας ὑπαχθονίους.

Εἰς τὴν αὐτήν.

οὐδὲν θαῦμα, κόρη εἰ ἐν οὐρανῷ εἰλυφάζει
ἡ βασιλὶς σέλαϊ γ' εἰμένη ἀκροτάτῳ,
πάντά τε κόσμον ἑᾷς καταλάμπειν μυρμύρυγῇσι,
καὶ πλάκας ἀπείρεσι ἀϊδέος ἀτρυγέτου,
ἢ κείνα ἀγυφέοισι, λίγυσρά τε ἤθεσι νικᾷ,
καὶ νίφα, κεἴπ πέλει λευκότερον νιφάδος.

οὐ δὲ-

Cursu multiplici via.
Ignem virginea manu,
Quem nullus valeat vigor
Prorsus perdere feruidum,
Portasti latebris tuis.
Talis lux latuit diu,
Quam quis tangere non queat.
Mel tam dulce fuit tua
Infusum fiala, supra
Ne dulcor valeat dari
Illi, nec similis sapor.
Exin purifica pie
Mentes igne Thearchico,
Hinc fulgor tenebras fuget.
Et qua crimen amaricat
Dulcor pectora compluat.

ἐν ζωαῖς δολιχῷ δρόμῳ.
πυρσὸν παρθενικᾷ χρεὶ,
οὐθὲν τὸν δύνατα μῆνος
ὄλλειν πάγχυ φλογώδεα
ἤνεικας σέθεν κόθεσιν.
δαεὸν φλὸξ ἤαθεν χθόνος,
τᾶς οὔ τῳ τεθιγεῖν θέμις.
τὼς λαεὸν φιάλᾳ μέλι
σεῦ χρυσᾷ χυθὲν, ὥστε μὴ
τᾷ γλῦκερόν τι περάτεσθαι,
οὐδ' ἴσ' ἄλλό τι κεράγγον.
ἔνθεν δὴ φρένας ἄγνισον
ἀμῷ φωτὶ θεαρχικᾷ,
ἄγλατ' ἀχλυὶ ἐλαυνέτω.
χᾷ πίκραινεν ἀμῶτία
δόκος τέρνα καταβρέχοι.

Oda in laudem beatiss. Mariæ Virginis carmine antiſpaſtico glyconio, Quale eſt illud:

Illi mors grauis incubat,
qui notus nimis
omnibus, ignotus moritur ſibi. Ex gra-
co in latinum verſa.

Nil quondam Salomon potens,
Quod mater petijt pia,
Subtraxit famulans preci.
Tu quæ non vacuo bonis
Exundas puteo parens,
Non flectes genitum tuum?
Per te gratia redditur,
Quam tot temporibus vetus
Mater perdiderat prius.
Non tantum tibi gratiæ
Ob te munera dat Deus.
Ob cauſam populi potens
Flumen muneris accipis.
Reddas pauperibus pia,
Ob quos plena manes bonis.
Regi pabula paruulo
Tradebas vteri prius
Multis menſibus hoſpiti.
Fouiſti fragilem artubus
Vitæ commoda præparans

ᾠδὴ εἰς ἔπαινον μακαριωτάτης μῆλίας τῆς παρθένου μέλει αἰτιατικῷ γλυκωνείῳ, καὶ δωρίδι διαλέκτῳ. οἷον τὸ,

παίτων σύννο·
με τῷ ἐμῷ ἤδυν φθόγγον ἐ-
μοὶ φέρθυ.

οὐθέν τοι σαλομὼν μέγας
ὁ ζάτει χρέος οἰ τοκὰς
δύχαις, πώποτ' ἀνάνατο.
τύνη δ' οὐ κενεῷ καλῶν
ἃ βλύζεις φρέατι, κέαρ
οὐ καμψεῖς σέθεν ἱέος;
σοὶ τέχναις ποτνίασεται,
τὰν κεδναὶ χάριν ὤλεσσι
μάτηρ ὠγυγία πάεος.
οὐ τόσον γεράων πόρε
τὰν κτίσωρ σέθεν εἵνεκα·
λαῶν εἵνεκα δ' ἄγνυσαι
δωπναῖ ῥόον ἀγλαόν.
τόν δ' ἁμῖν ὄπιδ δύεσι
λῦσαν, τῷ σύγ' ἔκατ' ἔχᾳς.
τυτθῷ φερβὰ τὺ λαγέτᾳ
πόρσαινες σέο νηδύος
πολλοῖς μασὶν ὄπιξένῳ.
κωρίζοντά νιν ἔτρεφες
ποιπνύουσα κῦ χρέος

ὃν

Ἐπινίκιον τῷ θεῷ ἀδόμενον φῶτα τὴν νικησάντων ἁγίων ἐξ ἀποκαλύψεως. κεφ. ιε'.

Ὡς ἀμέγαρτα σέθεν καὶ μαὶ θαυμαστὰ πέλονται
ἔργματα, παντοκεύτορ θεὸς ἄφθιτε κοίρανε κόσμου.
πάντα δίκαια νέμεις, καὶ ἀληθινὰ πάντα βεραβεύεις,
ἡγητὴρ θ' ὁσίων μακάρεσσιν, ἐθνέων τε θεσπαίτων.
τίς μὴ σε δείσει, καὶ τοὔνομα σεῖο γεραίρει;
ὅτι μόνος θεὸς ἐσσὶ, καὶ ἁγνὸς μοῦνος ὑπάρχεις,
μοῦνον ὅπιχθονίων σε σεβίσεται ἄκριτα φῦλα,
αἰώνων βασιλεῦ πολιῶν, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
πᾶσιν ἐπεὶ δίκαι καὶ ἐπόψιοι ἐξεφάνησαν
σεῖο δίκαι ζάθεαι, νεμερτέες ἠδὲ θέμιστες.

κεἰδὶ δ' αὐγλωπὴν δ' αἰκπαίγ' ὡς ἴδε κτίστωρ καλήν,
καὶ γαθλεὶ λάμψας δὶ ἄθρην, ὅτι καὐτῇ παρθένῳ
δὶ ἄρηρεν δύμφει τε πᾶσιν, ἠδ' ἀνήσιμος.
πῶμασι χαίσμησεν οἰκῳοῖς τῇδ χορῶν ἀλυμπίων,
τοὶς ἐν ἀκμῇ ἔπορε θεότη, χἠσιμός τ' ἔφα μέθεις
τοὶς ἀνέζωχησε πότμου, καὶ μόθου δυσαλγέος.
ἠδ' ἀθῴοις αὖτ' ἀρήγει, καὶ θεσθοῖς ὑπὸ θύνοις.
τοὶς ἀγινεῖ γὸ θεὸς οἶμον, καὶ γόνῳ κολλᾷ φίλῳ,
ἐνδίκοις θένειτ' ἀέξει καὶ φυτοῖς χαείσμασιν.
δ' ἰκεανὸς ναύταισιν αὔεα συμωδᾷσατεῖ νὶ πόνῳ,
ὡς τυχεῖν ὅρμου γαλιωοῦ, παρσατεῖ πεκμήδσιν,
ᾗπὶς ἐν χέρσῳ βεβαία, πᾶσι τ' ἀὔχρησος πέλει.
ὅτι νοσφιωθῆμεν ὄρφνης ἥδε λυὲ φατίζεται,
τῦτο σημαίνει θύγαζα λυμάτων κεκειμμένων
τῇδ θεσπεσίων, ὅτ' αἰήχθη τῷ θεῷ λάτεις καλή.
δὴ γὸ ἰὼ κούρων τοκῆες δ' ἀρετῇ τεκῶν ἐτῇδ
ἤγαγον θεῷ θεράπνων, ὡς ὑπέσπασαν πάρος,
ἀσιμένεσσεν βαλῆνι χθεοποιήτῳ νεών.
ἐνθάδ' οὖν κλύουσιν ὄρφνη φῶτες οἱ βιωτικοί,
θεσγε τῷδ' αἰῶνι φῦντες, χαμηλοῖς ῥήγμασιν
ὧν θεὸς διεῖρξεν αἴγλην, φημὶ δ' ἀγνὴν παρθένον
παῖδα νηοῦ τῆμος ἀβρὼ πέντε κὴ βαθμοὺς δέκα
φασὶ μυσικοὺς ἀνελθεῖν οὐκ ἀρήγοντός τινος,
ὃ σιχῶν πασῶν ἔσεθαι τῷδ' ἐπορτέαν φέρειν.
ἐννέα σίχας λέγουσι γὸ γλυέθ' ἐν αἰθέρι,
ἀγγέλοις φωνῇ κικλήσκειν τοὺς φιλεμμν ἑλλάδι,
αὐτὰρ ἓξ εἰσι βεότειαι, πότνια τὰς παρήλασεν.
ὧ δ' ἐτήτυμον φάνεσκεν ὅτι παεσιμοιχάφος
φάσκε, πολλαὶ μὲν θύγαζες πλεῖστον ἤλεαν πολὺν
πουλὺ δ' ἀρ γύναι σύγ' ἄλλας δία νικᾶς κέρδεσιν.

Τοιγὸ

Hac item de luce & illud posse credo intelligi.
Mane vti nascente Sole fulget auroræ iubar,
Quando cælum nulla eoum pulla fuscãt nubila.
Te precor vero Maria lux mea, vt fonte vberi
De tuo in meum refundas cor nitorem amabilẽ,
Quo tibi quecã nitenti lucidũ hymnũ pangere.
Te fore innuebat illa, quam Deus produxerat
Auream lucem, prinsquã texta mũdi poneret,
Vnde Sol conflatus ardens luminũ fons omniũ.
Debuit creationi fausta recreatio
Rite respondisse priscæ, & ire per vestigia
Illius, velut sacrorum ratio poscit mystica.
Quid Deus mundi institutor dixit in primordio?
Fiat, inquit, lux serena, liuidam ferruginem
Quæ repellat, ac nitorẽ fundat in vastũ chaos.
Hoc item verbum imperauit restitutor optimus,
Quando fecit exoriri fulgidam puellulam,
Quæ sua exornaret orbem luculenta lampade.
Ceu bonus quõdã architectus, quõ struit pulcrã do
Prouidet de luce aprica, trist'ene tectũ siet. (mũ
Sic Deus lucem parauit virginalem Ecclesiæ.
Nec sine instinctu putandũ est, atq; nutu prouido
Spiritus sancti Mariam dictitatam nomine,
Quæ iubar sonat marinum, siue sydus æquoris.
Ac velut solare corpus luce de primaria
Creditur fulsisse cretum, sic nitenti e Virgine
Inclytũ Solẽ æquitatis Christũ obortũ credimus
Quippe Sol de luce natus filium dabat Dei,
De puella nasciturum, quæ sua pulcra indole
Candida lucis referret puritatem lympidam.

Addi-

ἀμφὶ δ' αὖ κἀκεῖνο κούρης ἐκλαβεῖν ταύτης δοκῶ,
ὡς φλέγᾳ φάεσσος ποῖς περὶ νοσοιῶτος κόμη,
ἠνίκ' οὐρανὸν πυραυγῆ γ' οὐ μέλαν χραίνει νέφος.
λίσσομαι δ' ἐμὸν μέριμν φῶς σ', ἵν' ἐκ πηγῆς τεῆς
νηδύμου χαδοῖς διαυγῆ λάμψιν εἰς ἐμὸν κέαρ,
ὥσκέ τοι φανῇ δυναίμην λαμπρὸν ὕμνον πηγάσαι.
κεῖν' ἔναυσμα περὶ τὸν αὐγῆς, τὸ πρὶν ἔκπαγε θεὸς,
πρὶν τὰ βάθεα θῆκε κόσμου, φράζέ σ' αὐθήσαν ποτὲ,
ἐξ ὅτου πατὴρ περπάντων ἔλασεν ἠλέκτωρ φαεῶν.
μέλλε γὰρ κτίσις παλαιὰ χἠ κτίσις νεήλατος
περὶς τ' ἐοικέναι δεπτῇ, κἀ κατ' ἴχνος βαμένμῳ,
οἱονεὶ θεσμὸς κελεύει μυστικὸς τῷ ἱερῶν.
παγκρατὴς ἀρχῇ τι τέκτων λέξε κοσμοποιίας;
λῦξ γένοιτο, φησὶ, φαεσρὴ, ἡ πελιδνὸν ἠέρα
ἐκδιώκοι, καὶ κεδάσσοι φῶς ἐς ἀμφὶς χάος.
τῶτ' ἀναχτίσσων τ' ἔειπε ῥῆμα πάντων φέρτατος,
καὶ τε τέλεσθαι κέλευσε παρθένον δίνγανῇ,
ἧκεν ἡ γαίης ἐρεμνῆς αὖτυγ' αἴθοι λαμπάδι.
ὡς καλός τις ἀρχιτέκτων δῶμα θαητὸν δέμων,
φράζεται οἱ φῶς διαυγὲς, μὴ πέλῃ συγχὸν τέγος,
τὼς θεὸς κούρῃ κλεεννῇ δῶκε τηλόθ' ἐκπρεπέα
οὐδ' ἄνδρ' φράδμης θεόρτου, καὶ ῥοπῆς οἰητέον
πυθμάσιος θείῃ μέρίμνῃ τὴν δ' ὀπίπρεσιν λαχεῖν,
ἢ σέλας δηλοῖ θαλάσσης, ἄστρον ἢ θαλάσσιον.
καὶ καθὼς σῶμ' ἠλίοιο φωτὸς ἐκ παρθενικέου
οἴομαι περὶ τὸν φανῆναι, τὸς κόρης σελασφόρου,
φαίδιμον δίκης φάντα χρυσὸν αἰγὸν φυμένα.
ἅλιος γὰρ ὡς δ' ἀπ' αἴγλης τέκνον ἤνασε θεοῦ
ἐκ κόρης φύσιν ἐσαννῆς, ἥπερ ἡ δία φυὴ
ἀργύφεα φάσις φέρησιν αἰγότητ' ἀκεραιφέα

κεῖθι

DE LVCIS NOMINE

Sanctissimæ Virgini Deiparæ attributo.

DOrro quis claræ vocamen conuenire Virgini
Lucis almæ denegasset, quæ nihil caliginis
Sensit vnquam cretæ in aluo matris, aluo vetdita?
Hanc sacer Psalmista dio personabat nablio.
Vanum, ait, vobis amici surgere ante candidæ
Lucis ortum apparituræ, nempe claræ Virginis.
In suo ortu comparatur Virgo felix fulgidæ
Luci, ob eius dignitatis eminentem gloriam.
Nil enim Deo similius luce pura creditur.
Hac enim nascente mundus cæpit eluce scere,
Ex fuit turpis veteri pallidam rubiginem.
Induit nouum nitorem terra sudans balsamũ.
Vnde & hac Aurora dicta est, nomine eius scilicet,
Suppara quæ mane Solẽ luteo cõpta inuehit (nat
Et modũ ponit nigrãti nocti, & umbras termi-
Addẽ itẽ quod alter auctor pãgit hac de Virgine.
Candor, inquit, sẽpiternæ lucis exstat niuidus,
Atq; summi imago Regis, ac specillũ splendidũ

Hac

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΗΣ ΛΥΚΟΣ

ὀνόμαζος τῇ παναγίᾳ θεοτόκῳ
ᾠδὴν ἐνέμηψε.

ΙΣ καλὼ λυκὸς μύρια κλῆσαν οὐκ ἐ-
φαρμόσας
παρθένῳ φάμη φασινῇ, ἢ ψέφος ἐκ
ἤλυθετο
μητρὸς ὀν αὐλάγχοις πυγεῖσα,
μηδὲ βλώσπουσ' ἐς φάος,
τλώ δέ που ψαλτὴρ κλείζει βαρβίτῳ θεόφρονι,
φαὶ μάτην βεβοὺς ἐγρεσθε φθόῃ λαμπρᾶς αὐτο-
φαύσιος, λέγω ᾗ κύρης τ' δε μελλύσης φανεῖν. (λῆς
παρθένος μάκαρ ἐν αὐτῆς αὐτολῇ συγκείνεται
φαύσιος λάμψει φερώγεῖ, τῆς δ' ἀγλαὸν πλέος.
οὐκ ἔοικε γὰρ θεοῦ π ᾠδοσφερὲς μᾶλλον λυκός.
τῆς δὲ γὰρ κούρης γεγώσης κόσμος ἀστράπτειν μέγας
ἤρξατ' ἐκδύων ἀβλητρεῦ χλωρὸν αὐχμὸν νώματος
χθόντι βάλσαμον ῥέουσα χρῶμα φαιδρὸν ἔσταζε:
τοὔνεκεν φατίζετ' ἠὼς, οὔνομ' αὐτῆς δηλαδή,
ἥνυ δ' ἀμφαλθεῖσα πέπλῳ λῴῳ τὸν ἥλιον
ᾠφόον φορεῖ, περαίνει τ' ἀφθόνου παλίσπιον.
καὶ τὸ μύσης εἶπεν ἄλλος ᾠδὰς ἀμφὶ παρθένῳ
τῆς δὲ κλεινῆς, ἔπλετ' αὐγή, φησὶ, φωτὸς ἀμβρότου,
πάλμυός τ' εἰκὼν κεκτίσου, κάτοπτρον ἀγλαόν.

ἀμφὶ

Ἀσπασμὸς τῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παναχραντον παρθένον Μαρίαν τὴν θεοτόκον.

Ὦ κλυτὴ, ὦ χαρίεσσα κόρη μέγα χαῖρε μακάρη,
χαῖρε μέλημα θεοῦ πολυήρατον. αὐτὸς ἀκηδέων
κύριος οὐρανιδῶν μετὰ σοῦ πέλε θυμὸν ἰανθεὶς
ἀγλαΐῃσι τεῇς, καὶ ἤθεσι κυδαλίμοισιν.
Τοὔνεκα πασάων, σὺ μακαρτάτη ἐσσὶ γυναικῶν.
Ζεῖς τε μάκαρ καρπὸς, καὶ τετράκις ὄλβιος ἀγνῆς
νηδύος ὑμετέρης, τὸν παρθένος οὖσα λοχεύσεις
ἀθανάτοιο θεοῦ γόνον ἄμβροτον ἀγνὸν ἰησοῦν.
ἀλλὰ μάκαιρα κόρη ὑπὲρ ἡμῶν δύσχεο φλίων,
ὄφρα δυῶν ῥυσθῶμεν, ἀμηχανιῶν τ' ἀλεγεινῶν
νῦν τε καὶ ἐν καιρῷ κρυερεῦ θανάτοιο δυσαλγεῖ.

Idem latine.

Virgo illustris aue, sublimi ornata decore,
Salue cura Dei Maria inclyta. morte carentum
Ipse Sator superum tecum manet oblectatus
Moribus egregijs, atque aureo flore decoris.
Fœminea idcirco tu stirpe beatior vna.
Terq; tui ventris fructus, quater ille beatus,
Quem virgo paries illaso casta pudore.
Progeniem summi dilectam Patris Iesum.
Sed tu pro nobis miseris Regina precare
Vt luctu, ac suis angoribus expediamur
Nunc simul, atq; atrum sub mortis tempus acerba.

χαῖρέ μοι πλίμαξ ἀνάγοισ' ἐς αἶπος
οὐρανοῦ φῦλον ταχύποτμον ἀμῶν,
ὥς κεν ἄλληκτον βιότοιο λᾶξιν
αἰὲν ἔχωμεν.
χαῖρε δ' ἄχραντος, καθαρά τε κεάνα,
ἃ ἑλύεις ἀγνὸν θιοτερπὲς ὕδωρ,
ἀθαλεῖς κάπως ἱεραῖς ῥοαῖσιν
σωφρὸς ἀρδον.
χαῖρε παιδίων χαρίτων μελιχρὸν
νᾶμα, παμπληθὲς καθὺ χεῦμα δώρων
ἀγλαῶν πέμπον δι' ὑγρὰ νῶτα πόντου,
καὶ κατ' γαῖαν.
χαῖρε χρυσανθὴς κυανῶπι φοίνιξ,
ἃ θεωθεῖσας ὠφέλεσι φύτλας,
ὅσον ἐν πάνοις ὑπερέχεις ἄλλων
ὄρνις αἴασα.
χαῖρ' ἔρως θνατῶν πολύθυτε γλῶνα
ἀσεβέων, πλάθει μακάρων τ' ἀγαυῶν,
ἀλλ' ἔτι μᾶλλον γλυκερὸν μέλημα
χρέασονι πάντων.
ἀλλὰ τελλίσσα μελίφρονα αἴασα
τὸν σέθεν μύσταν με σάων μάκαιρα,
καί νυ τὸν χερσοῦ θεόκλητον ὁδοῦ
κλᾶεσν ἅπαντα.

ἃ λύεις ψυχᾶν, μινύθοισαν ἄγλαν
οὔποτ' ἔχοισα.
χαῖρε δ' ἀέρκης θαλέοισ' ἀλωᾶ,
ἄλσος ἀϊῶδες, τέμβυός τ' ἐρανὸν,
ἔνθα παντάρχας βασιλεὺς φιλαδεῖ
ἐνδιάασθαι.
χαῖρε θαυμασὰ πόλις ἀρύχωρε,
θαυφιλὴς πόλις, θεόδματε τύρσι,
ταὶ ἔχᾳ κρείων ξιπόθεον αὐλὰν
οὐρανιώνων.
χαῖρε δ' ἱλασμοῦ θεόμοιρε βωμὲ,
θῦμ' ἀερτάζων θεόγναθον ἀμνὸν,
ὃς μύσος κόσμου, συγερεύς τ' ἐσθλὸς
αἵματι λοῦσεν.
χαῖρε τιμαλφὴς θυόεσσα πᾶσας,
νυμφίε πασᾶς σαυπερτάπολι,
ὅσ σέγ' ὅρμοισι κεφαίωσε πᾶσαι
ἀστερόεσσιν.
χαῖρε δ' αἰτείλαν κείνον ἐν βάτοισι
λευκὸν, ἀλλάων φερφέρεις δὲ κωρᾶν.
τόσσα συμβλάτας, ὁπόσον τόδ' ἄνθος
ἄβεβν ἀχέρδου.
χαῖρέ μοι κοχλὶς λιπαρὰ θεοῖο,
ἃ κύεις φερφ κα ζαθέαν λαβοῖσα,
ἁρπαπᾶς θείας ἀνεκὰς μολίσας,
μέγαεθν ἀγών.
χαῖρε καλλίσα ἱεραῖ πυλάων
θεσπέλου νηοῦ πύλα, αἳ πέφασεν
οὔποτ' ἀνὴρ πις ἔφτὸς, ἀλλὰ πάντων
κοίρανος ἀνδρῶν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑ-
γίαν θεομήτορα μέλει σαπφικῷ.

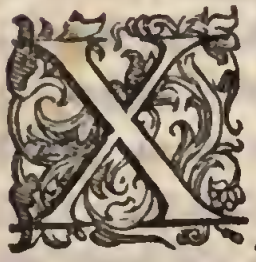

χαῖρέ μοι κυδρὰ θύγατερ κεραΐσου
παῖζες αἰώνων μεδέοντος ἄκεφον,
ὐρανοῦ, γᾶς καὶ πολιᾶς θαλάσσας
δαμιοεργοῦ.

χαῖρε σωτῆρος θεομῆτορ ἁγνὰ
θλῦφανδος τ' ἀλκᾶς, σοφίας τ' ἄνακτος
πατρὸς, ὃν δειλᾶς μερόπων ῥύσεα πέμψε.

χαῖρε χρυσάμπυξ ῥοδόπαχυ νύμφα,
πνεύματος νύμφα φυγόδεμνε θείου,
ὅς σε θαναὴ θεόπαιδα θῆκε
παρθένον εὖσαν.

χαῖρε δ' αὖ πόντου βρεμέθοντος ἄστρον
φαεσρὸν, ἰμερτὸν, θαλερωπὸν, ἀδὺ,
κάλλιον κλειναῖ ἀμβρύσιον αὐγαῖ
φερεσρόμου ἀοῦς.

χαῖρε τηλαυγὴς κεροκόπλε θεία,
ἃ δίκας λαμπρὸν φαέθοντ' ἔπιπτες
ἄλιον κόσμῳ ῥοδοχρὼς λιταυγεῖ
ἠελιχρύσια.

χαῖρε δ' ὑδῶπις μέγα δια μήνα,
παμφαὴς μήνα, δνοφερὰν ὁμίχλαν
ἃ λύεις

ταῖδ' ἱαναί.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

ἀλλὰ ποικίλλειν πρεπόντως
τὸν μελίκομπον ὕμνον,
πέπλον αὐτᾶς μιμεομέ-
νοις ψυχαῖς φωνᾶς πολυτρόπου θαητὸν,
ὡς λειμῶνα ποίας γλήνεσιν.
κόσμον γὸ ἔχᾳ ἀρεταῖς πανείκελον
ταῖς θεοδμάτοις, γλῶς αἵσι πρέπουσαι
καίνυται θνατῷ, ταῖς τ' ἀγάλλεται,
καίνυται οὐρανιδᾶν,
ἐν δίκᾳ δ' αὐτᾷ τόδ' ἐνὸν κελαδεῖν,
πᾶς τίμιος ἐπὶ λίθος
τὸ τεὸν εἶμα.

ἐπῳδ. κώλ. ιέ.

παρθενικὰ ἀγαπατὰν
ταύδε φορμικταῖ πατὴρ
φρὰν νεοσιγάλῳ ἔθει
εἶδεν ἀσκηταὶ σολύμων βασιλῆς
ὀρθόμαντις, καί μιν αὐταὶ
ἐκρέτασε σωὶ ἔπει
τοιῷδ' ἀγαναὶ ξυνίζων παιτίδα,
ὦ ναί σοι δίσσοινα φίλα
ὄπι χρεὼς δίξιὰ
σωὶ σολᾷ χρυσᾷ χαρίεσσα παρέσα,
χρῶτα δ' αἰδαλθεῖσα λαμπομὸν,
κρᾶτα κρηδέμνῳ τ' ἐραννῷ.
ἀλλ' ἄγε σωὶ παλάμᾳ
μεταβώμιον τᾶσδε κέλευ
ὕμνον ἐς θόρτον ἄλλοι.

ἄγλαν τ' ἐνίπτι, διδοῖ τ'
ἄλλα δοιώ.

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

κυδαλίμοισι δεραδίτας
δωσέμεν νικαφόροις
ἀστέρα τῶτον ὑπέρτα
τῷ παθέων χρεισὸς καλὸν ἄθλον ἀέξει
γηγυέων, θυμοῦ τ' ἔρφαῖ.
εἰ δ' ἐρατός τις ἔραται
νικᾷ, γέρας ἀθάνατον τούτῳ θέλω
τὸ δόμεν ἄκρας αὖτ' ἀρετᾶς
ῥέοντ' ἀοῦς φάος
φαεσφόρον ἀνθρώποις ὑπερφάτιον ἀγών.
ἀλλ' ἐμὲ καὶ μοι χρεὼ δοίης
λαμπρὸν ἄστρον, οὐχ ἅτ' ἔχθρων
κρέασιν γιγνομένῳ,
στεφάνωμ', ἀλλ' ὑποδεδρόμῳ,
τῶδε νικασεῖν δοθέντος.

στροφ. κδ'. κώλ. ιϛ.

καὶ πολυπλανήτας παρείη
οὐνομάτων τις νέφος,
ὁρμαθός τ' ἀοιδομένων,
τοῖς θεοῦ νύμφα στεφανωσαμένα σέλνει,
ὡς αἰθὴρ φασιννοῖς τείρεσιν,
φωνεῦσαν ὅμως μέλος ἄμολον λύραν
παρασάλῳ θασσῶ ἀείκαζομένᾳ,
ὄφρα μήδωμαι νέον πνὰ τεῦχον
ἄλλον ἐναρμόνιον.
οὐ πρέπει δ' οἴμῳ ἐνὶ πάντα θεσπεῖν
ἄμμι κεδνοῖσι νυὸν

ταὶ-

ὑὸν αὐγάζοντα λιπαυγέα κόσμῳι.
πᾶυτ' ἀειζάλοις τέλεασι
παρθένος σεμνὰ ξόποισι,
τᾶς ὁ βίος ζάθεος,
καθάπερ μέλπει γ' ὅμαδος
ἱερὸς, πάντας πινύσκει.

στροφ. κγ'. κώλ. ιβ'.

πᾶν καταθύσει βέρτειον
δύδοκιμεῦσα ἦθος.
σωὴ θεοῦ δ' ἐξάρχε νέας
ὀλβίας ἀοιδᾶς χορεί. χερσὸς ἀγάναορ γὰρ
θαυμαστόν τι ἄμμι παμφαὲς,
ματρός τε κλυτᾶς κλέος δύφαμον βίου·
ἔστερος δ' αὖθις λέγεται βασιλὶς,
αὔλιός τ' ἀὴρ, ἐπεὶ καθημένους
ἐν κνέφαϊ θεαπίδων,
καὶ ψέφει φαεσφαὴς ποτιδερκόμενα
αὐγαῖσι φλέγα συγερᾷ,
καὶ ξεγείρει.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

θεοϊνὸς μορφᾶς ποτιτά-
ζει χάριν εἰδαλίμας
τοῖς ὑπ' αὐτῷ γλυκυμόλποις
θεοξενῶν ἀὴρ, καθαρά τε διαύγεια
ἀνθεφόποις, φέρει τ' εὐθυμίαν
φαεσφαῆ, ἔρωτά τε θερμὸν καρδίας.
τόσ' ἐνεργοῖσ' ἀσεφέστατα κόσμα
ταῖς θεοτᾶν ψυχαῖς θεὸς αὐτᾷ κειμένων
οὔποκ' ἔκαμε γέφα.
λῦμα γὰρ σμάχᾳ φρεσὶν ἀπτόμενον,

ἄγλαον

πισοῖς διεμπρεπεν ἐοῖσι χήμασι
πολλάκις δίῳ σελαγεῦσα μήνα.
ὥστε τεκμαίρειν μιν εἶ παμφαὲς
ἄστρον ἐκεῖνο κλυτὸν,
ἄλιον ἀφθαὶ τόπερ ἦει φάει
φαιδρὸν, κῦ βουλυτὸν αὖ-
τις μιθαπτόν.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

τῷ μετ' ἀιθερόπτοισι διοσαὶ
δῦρεν ἐπωνυμίαν.
φωσφόρος μὲν ἀφ' ἑσπέρου κλύει
ὁπποκ' αὖτε πάλιν, κλύει ἑωσφόρος, ὡς δύνει.
οὕτω δὲ γόνον τὸν φέριστον
πάντων, φαέθοντα δίκας ἐπίσταθον
ἔφθασε φοίβαν μεγαλᾶν φάος
ἐν σπότῳ λαμπρὸν λυγρῷ κατημύσαις
ἀ γλυκύτατα βροτοῖς.
οὐ μὰν οἱ δὴν δ' ἔπειτ' ὑπόφθαμεν,
πότμῳ φερθοθέντα αὐ-
ρῳ δυσαλγεῖ.

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

Τὔνομα δ' ἔμμορε φερτὸν
ἔσσεται ἀσὴρ πάγκαλος,
ὅτ' ἰ φέρει σέλας ἀγνὸν
νυκτὸς ἐκκεδούων χαροπαῖς ψαφαραὶ
ἠλύγαι αὐγαῖς ἀείσας.
τᾶτο φερᾶξεν μὲν ἀία
λαοῖσι φαεσφορείαν ἃς κλήσιος
ἀνίκ' ἐκδαμώσαθ' πᾶ-
σι, λέγω τὸν φαέθοντα

νηπενθές τι παίθειον πόμα,
κηελιχρυσέων μαναὶ τ' ἀκείνται
δίψαν αὐχμηρᾶς χαλεπαὶ θεραπίσαι,
καῦμα μειλίσσει, νέμει δ' ἀγαψυχάν,
θεσπεσίαν τ' ἄνεσιν.
ἔνθεν τοι χέλαδος κακῶν
πάντων δηίλασιν ἐπά-
γουν κλύουσιν.

ἐπῳδ. κώλ. ιε'.
αὐχμὸν ἀεικέα σβέσει
σαθέων, γλυκὺ χλόας
ἀδυπνόους ἀμβραίτους,
τᾶν δι' ὀλλυσθαι κλέος αἰθομόαν
οὐ φιλεῖ, φαμὶ ψεφαυοῖς
ἐν νόεσσιν ἀρεταῖς,
ἀβεγῖο κεφκου τ' ἀδιαίπου τ' ἀγλαοῦ
μᾶλλον δ' ἐισθῖς τ' ἔρατάς τε.
ἀμφ' ἔρας δ' ἐγγὺς ῥοαὶ
ἀμφὶς ἄγλεοι, πλάτανοί τε κομῶντι
δαψιλὲς, ἐλωθεραί τε λύκαι,
κἀλσέων ἄγαλμα δάφναι,
ἠδ' ἐλάται ῥαδιναὶ,
κυπάρισσοί τ' ἀκεφκομοι,
πᾶν ἠθύος τε φυξίμαλον.

στροφ. κβ'. κώλ. ιβ'.
τῷ πάλαι φῦλον φερέστων
ματεῦς ἀπειρεθλεχοῖς
ἰχνέσι εἰκῶ ζωογράφων
ἀστερίχοισαν κατὰ δεξιὰ μαζοῖο
παμφεγγῆ, καὶ αὐτὰ δ' εἴσατο

κλᾶξι παιζῷον κεράτος δίρὺ θεοῦ,
κλᾶξι δ' αἰπεινὰ τέκνοιο
μῆτις, ἠδὲ σοφία,
κλᾶξι γλυκύτας κλυτοτέχνου πνεύματος
ὠδιπλανωμένα τόδ' ὅλον,
ἵν' ἀσύλωτον μένῃ
δυσμενέων βία τε κακορραφίας τε,
καὶ φθόνῳ βεβλαμμένων κῆρ.
οὐρανοῦ δ' αἰθείλετ' αὐτὸν
ἔρχον ὁ παιφοφανὴς
λόγος δι' ἐρκῆ, χαλεπτ-
σιν ἀγαναῖς ζιαῖς δ' ἰαθείς.

στροφ. κά. κώλ. ιβ'.

οὐ φρέπει χαλεῖς γανώσαις
πίδακος ἀενάου
δι' θαλὴς μείλαξ, διόπερ
ταὶ ἐμαὶ δίαιτοιαν αἰνεσιθίαν στεφαγεῖ.
δι κεράναν πάλαι ῥῆσις φατὶς
αὔδαξεν ἐκεῖ, κάλισόν τε δενδρέων
νᾶμα θαλλόντων, θερέον λιβάνου
συὶ ῥίθῳ βασαῖ μὰ πεᾶν ἀφαρπέος.
συὶ γὰρ αἴακτος ἔχῃ
δῖον ἀφθάρτου θεοχάραγμα βαθύ,
καὶ σᾶμα φορεῖ θεοεῖ
δέος τι μόνα.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

ἐκλύει δὲ λαμπρὸν αἰεί,
κἀμπνευσεισδὲς ὕδωρ,
τῷ φρένας πιζῶν μερόπων
ἀγθόμοις ῥαίνει λιβάδι ἀστ' ἀθερπίοισα

ὑπερ-

στροφ. κ'. κῶλ. ιβ'.

ἔνθα δὴ σίβδας βρυάζει
κόκκος ὁ φοινικόεις,
καὶ κεράδας νέκταρ γλυκερόν.
ἔνθα πυρναίας σαφυλᾶς χαεσπὸς βότρυς
περκάζει, καλαίας ἰεμᾶς
καρπὸς ὡδὲ καλά τε θαλὼς τέλεται,
τέλεται δ' ὄγχνας, κεραΐξε δέμιν
οὔτί πω χμὼν δυσανὴς, οὐ κρύος,
οὐ ζαμενὴς ἄνεμος,
ἀλλ' ἀσινὴς παίτα χρόνον γέγαεν
δὲ αἰθὲς ἐᾶς γένεας ἀκ-
μᾶς αἰέξων.

ἀντίστροφ. κῶλ. ιβ'.

ὧδ' ἴδοις καὶ κύπερον ἀβρὸν,
ὧδε δ' ἄωτον ἁμᾶ
ναρδου, δῶδ μόν τε κρόκον.
ὧδε κηώδη κάλαμον, κινάμωμόν τε
καὶ βλάσαν ἀμώμου λαδάνου,
σμύρναν, λίβανον, κασίαν, καὶ βάλσαμον,
καὶ θύον λαεὸν, δοκίμαν τ' ἄλοαν.
ἔρκος ἄρρηκτόν τι τῷ δ' ὑήλατα
ἄλσ' ἀκεασίῳ,
φερσβολάς τ' αἶνας σινίων κρυερῶν
ἄμμιν τόγ' ἀμφοτέρω-
θεν φερίχόν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε'.

καὶ τέμβρος γὰ ἐραννὸν
τῦτο κλαϊσὸν πέλε
κλᾶξεν ὄπερ τειαὶ ἀγναὶ,

καὶ τεκοίσας.

ἀντιστροφ. κώλ. ιϛ.

ἄπις, ἄμμων, ἠδ' ἄνουβις,
ἠδὲ κακὰ δαμάλα.
ἀλλά κ' αἰεός μ' ἐκ θελιπεῖν
ὀρνύει κυδραὶ νεφέλαι ἀναμιμάσκων
ἀοιδαῖς μυσικὸν
κᾶπον, θεὶ τὸ λέχθ' ἄφθιτον σόμα.
ἀμὸν ἐς κᾶπον κατίβαν ἐρατὸν,
ὦ κασιγνήτα, φίλα τε νύμφα μου.
καὶ τόδι σμύρναν ἐμαὶ,
συὶ δ' ἄεθμ' ἄμησα πολύθεγνον δί-
ωδες, μέθυ λαεὶ ἔπιον
ξὺν γάλακτι.

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

τὸ γλυκὺ κηρίον ἔβεφον,
τὸν πόνον σεμνὰς μελίσ-
σας μέλιτος πλέον αὐτό.
τίς γε μὰν δαῦτα λαλεῖ; χύνος ὑ-
μέθεγνος πατεῖς θεοῖο,
ὅστις ἦλθε μύρίας
εἰς κόλπον ἐπήρατον αὐτᾶς ἐκτενῶς
λιτομύας ἔλθεῖν νιν, ὅτι
ἐκάλει τοιῶδ' ἔπει.
αἴθ' ἔρως ἴκοιτο μετ' ὀρχατὸν αὐτᾶ
οὐμὸς δ' ἀνθῆ, μελιχρὸν
ξωγκύμω μάλων, ἑαυταὶ
πέφρασθε δ' ὦδε κόρα
χλοερὸν κᾶπον, νοερᾶς
κάρπιμον πάσας ὀπώρας

στρο-

αἰθὴρ θ' ἅμ' ὄλωλεν αἰ-
θαν ἄϊσος,

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

εἰ νεφέλα θεότιμος
οὐκ ἐμάλθαξε λιτᾶς
ἀθανάτου κέαρ ἰοῦσ-
ἄφθιτον, μαζὸν τὸν ἔπινε παῖς
μικκὸς ἀμμνάσαισα μάτηρ,
πολλά μιν δεομένα,
θυμῷ δ' ἀδινᾷ λιταν δίει τοιάδε.
ὔπατε κρειόντων δίοπε
γόνε, λαοῦ φείδεο,
φείδεο κραίτορ σέθεν ἠπιόθυμε.
ἃ βαλὼν θάσσω τὸ νᾶμα
ἐν νόον, καὶ θρέπτρα δεινᾶν
φεῖσαι ἐφβασιᾶν.
σκεπάει δ' οὕτω φερβολᾶς
θεοκλύτων ἔθνος κάκιστον

στροφ. ιθ'. κώλ. ιβ'.

φερσεπόλιν, δεύει σαθὺν
ὑλοτομαφέασι πόθοις.
χ' ὥτι μὴ μαίρει δ' ἀρετᾶς
ἀγ', ἀφαιρεῖται δ' νοφερᾶν φρενπίδων νύκτα
λυγαίαν, φέρουσαν δ' ἀτραπὸν
εἰς οὐρανὸν ὑψιφόρητον δείκνυσιν.
κύριος ταύτας πόκ' ἐπεμβεβαὼς
αὐτὸς ἄγγελον φάος τ' εἰσήλασεν,
καὶ πέσον αἰθαλόεντα,
ἅσσα τεύξαν φρενῶδα σεβιζόμενοι,
ζέσαντα θεοῦ δίνασιν,

καὶ

ἄχθος αἰανές γ' ἀπεσείσαθ' πάσας.
ἴδ' μὴν ὑμνεῖδαν τέταρτον
ὡς διαυγῆ, καὶ διειδῆ,
ϐλέμμα δ' ἀτρεκίας
θεολαμποῖς, ἰκμαλέαν δ'
ὅτ' αἰεῖς, οἰκτίρμον' ἔμμεν

στροφ. ιή. κώλ. ιβ'.

τῦτ' ἄδει, κἔυπλαγχνον ἦτορ,
αὐτὰρ ὅτ' αὖτ' αἰεῖς
χιονώδη κληζομέναν,
ταὶ κ' ἔννωσον θένος ἄπλετον, ἀλκαί τε
ταὶ μαζὸς θεοῦ, τᾶ γίγνεται
κόσμου μέγ' ἔρεισμα πιτνῶντος ἀστράβες.
ὕσταλον δ' ὀφθὸν πυκὶ φεγγομέναν,
εἰδός τ' αὐγᾶς καλᾶς κεκραμέναν
ἀγαθέαν νεφέλαν,
τῦτο δὴ πάσχειν θεοκυδαμέναν,
ὠδίνά τε παρθενίαν
ἀμφέποισαν

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

γαστρὸς ἐν χόρτοις ἀχεόντων
φάσπε δίνγα νέα.
ἄδε θαυμασὰ νεφέλα
σφέων σμύχοντος ἐρυκανέει κῆλα,
αἰθός τ' αἰνὸν αἰθεφόπων ἰλύει.
μᾶνιν δὲ θεοῖς χολωμέναν λέγω,
πύκνα ἀλιτεσῖσι καθιλασκομέναν.
δαεὸν αἰ κόσμος καπφλέχθη βαρυ-
θαρσιδαεῖ μέμει,
γᾶ τε καὶ πόντος δ' ἀμαιμάκετος,

αἰθὴρ

οὐ γὰρ θέμις ἔσκεν ἐφαμέροις ποτὲ
φῶς δρακεῖν γυμναὶ θεότατα κόραις.
ὣδ' ἔλυ σκᾶνος παναίγιας παρθένου,
ἀμφαδὸν ἀνίχ' ὁμι-
λεῖν αἶαξ θνατοῖσιν ἔχρηζε μέγας,
καὶ τοὺς θανάτοιο ῥύσα-
σθαι δυσαχοῦς.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

οἷά τις δεινὸς στραγγὼς,
μαλοβότας τ' ἐσιὼν
εἰς ἐαὶ πάξαις κλισίαν.
καὶ νέος γαμβρὸς θάλαμον μετιὼν κεδ-
δη πνείων ἐρόεντας ὠδῖνας,
κείλυμα πηγατέω πυκνώμενος
χιόνος, ἐκ σεμνᾶς θόρεν, οἵς τε γίγας
νηδὺς πᾶσι γεγὼς ἐπόψιος,
ὃς πρὶν ἄφαντος ἦεν.
καὶ νέον ξεῖνον δέδε παρθενικᾶς
ἔχε νεφέλας, ὁμόδα-
μόν τ' ἀρωγὸν

ἐπῳδ. κώλ. ιέ.

θνατὸς αἰὴρ, πολυειδῶς
ἐγγραφείσας θεσφάτοις.
φῶτα μὲν ὧν ἅγαχεῖαν
ἴδμεν εἰρῆσθαι, ὅτ' ἀειπελίαν,
δὲ τελεῖν νόμιζεθ' αὐταί.
ἴδμεν ἀρύφον ἀμᾶς,
ἰερὸν δέδε μυρμήκεας σαρκὸς κλέος.
ἴδμεν αὖ κούφαν πέφατ-
θαι, ὅθ' ὕλας γηγυοῦ

ἄχθος

περκαίνει δ' ὀπώρα παντα χοῦ,
τὰ πρὶν μάλ' ἄωρα πέλειν κἀνάμερα.
καὶ θεὸς ζοιός δ' ἄρ' ἔγγυτο μέγας,
ἐξ ὅτ' εἰς ταὐτὰς ἔδυ γεάνιδος
κόλπον ἰοπλοκάμου,
καὶ δέμας κτίσσαν λάβεν ἀνδρόμεον
ἀνδρῶν, ῥαδιναί τε φύσιν
ὠκυπότμων.

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

νιῶ νεφέλας δέμ' ἐπίγλα·
ἄερον δ' ὑφιγγὲς λιπεῖν
παρθενικᾶς πτεροέσσας.
οὔνομα κλεινὸν, νεφέλα δὲ μάλα
ὐδροχοτάτᾳ βολαῖσιν
ἀλίου θυγατέρει
αἴνας γεραερᾶς ὀλιγαήνοισα καρέπει.
ὅθεν ἐκείνα θεαρέσσα
νεφέλα ἀγλαμυῖα
ἐκ φάεος λαφ θεοπάτιδι γᾶϊαν
παρὰ παλαισίναν ἔγλυζε
τᾶς κέρας ἰνδαλμὲ ἐναργὲς
τᾶς δὲ ποθεινοτάτας.
ἄτε γὰ δύνεσκε νεφέ-
λαν θεὸς τὴν ναν πυρφόρη,

στροφ. ζ'. κώλ. ιβ.

ὡς φαείνεσθαι βερβῖσιν
ἠδὲ λαλεῖν ἔθελεν,
τοὺ περ οἰκτερᾶς δουλοσύας,
ἔκτ' ἀναγκαίας ἐς ἡβυθρείαν χθονὸς
ἰμερταὶ λυτροφόρας ἐξαγλυ-

ὄμπνιον δ' ἴχει χερὶ δεξιτερᾷ
ἄσαχυν, ζείδωρον ἀρόν.
ὅσις αὐτὸν ἔμβαι
ἄρτον βιοθάλμιον εἶπε, σκαφοτέ-
ρα κεκτεῖ πλάσιγγα χερί.
ἄδικον μὴ γὰ βίον
ἐκσυγεῖ χαίρει δ' ἰσορροπίαισιν.
χρυσέοις ταρσοῖς πτερύγων
τοὺς πόδας καὶ κοῦφα νῶτα.
πότνια γὰ ἀγγελίαις
ποτικλαρόθη ζαθέαις,
πᾶν χαμαίζηλον συγεῦσα.

στροφ. ιε'. κώλ. ιϐ'.

ἄδ' ἀνέψυξεν λέοντος
οἶμα μεζαπομβία,
πρόθεν ἄθωνος μαλερῶν.
μείλιον δ' ἔντυσεν ἁρμονίᾳ θεᾶν,
αἰανῆ τ' ὀρέξασ' ἄυσεν
θυμὸν, κατέπαυσέ τε βρύχαμ' ἄχριον,
λὶν δέ μοι νώσαις τὸν ἐείδεσμον αὖ-
τὸν θεὸν πιφόρεον θυατῷ βαρυῷ,
ὃς πάρος ἐνδύμβαι
μείλιχον κώραν, ἀϊδωνέ' ἀλι-
τρῶν σώματ' ἐκέκλετο μύρ-
ψαις πτεόντων.

ἀντιστροφ. κώλ. ιϐ'.

τῶ λόγου δ' ἔλεγχος ἔσω
τῶ δ', ὅπ καπνοειδὲς
ὠρέων τ' ἄκραις κορυφαῖς,
ἔνθ' ὑπωρείαις δρυὸς ἄκρεα πεπάγοντας,

στροφ. ιε'. κώλ. ιβ'.

οὐ κάμνει φίλας ἰάλλειν
αἷς δόξα γεναμμώας.
νηξεχὼς χειτὸς τελέθει
ἴς ἔφρς ἀβρὸς, θεσσὺς οὐκ ἀφροδίτας παῖς.
ἐκ πάντων γὰ αὐτὸς κάλλιμος.
ἰοῦ δέτ' ἄεμμα πέλει τοξαλκέος,
ἐξ ὅτ' εἰς αὐταὶ πατρόθεν κατέβα.
ὡς ὅτ' ἀλέκτωρ ἔδυ λεπταργέα
ἰκμαλέαν νεφέλαν,
καὶ διαυγείας σφετέραις χαρπαὶ
θάλπιν κατέγραψε πολύ-
χροον φαεινάις.

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ'.

δὴ τόχ' ἅς κλειτὰς ἔπλησεν
μυρμυγᾶν στότα-
τος τεκοῖσαι κεδνοτάταν,
ὡς καταστράψαι τοῖ τ' ἀμφί τε κόσμον μέ-
γαν, φέγγός τ' ἀγαυὸν ποτνίας
πάντάς τε θεσσούς, μάκαράς τε θαυμάσαι.
ἱερὸν θᾶσαι, φίλε, φησὶ σοφός,
τύξον δ' ἀνθές, κτίσαν τό τ' ἄγιστον.
ἀσταλάθου δ' ἐδανοῦ
τὸ πνοαὶ εἰρας φερέμμ κέρα, βί-
ον λαοῖτεσσι μύρίας
φωνεῖ ὄσδειν.

ἐπῳδ. κώλ. ιε'.

παρθένος ὄξιν ἐκείνα
τὰν δίκαν παλαιχθεῖς
ἠειγόναν τε καλδῦπε.

ὅμ-

νος μελδόισας,

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

τᾷ ξέπει πτᾶνας αἰνοὶ
νειόθεν ὀρνυμένους.
τοὶ δὲ σθεν᾽ ψυχᾶς γ᾽ ἄλαπά-
ζειν ἐφορμαίνουσιν ἀλισκομένας αἰεί.
σημαίνει δ᾽ ἀγασᾶς ἴειδος
κύρτωμα καλὸν σκέπας, ᾧ σθεῖσι πέπει
ἀγκύλου πισῶν τέρμον ἀπτίδος ὅ-
λον λεών. ἶεις δ᾽ ὅτ᾽ αὖ μανύτεια
φαύσιος αἰθερίας,
γᾶθος εἰεράνας σταπίδων ἀγέμεν
ταὶ παρθενικαὶ θαλερο-
πὸν νόησον.

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

τᾷ δ᾽ ἐκβαλόλῳ ἀγκᾶι
ὁ στράταρχος παγκρατὴς
οὐρανίαν στρατιάων
χρηγῶν τίξῳ στερόπας βελέων,
ἐμπύρους ῥιπᾶς τ᾽ ἀφιεὶς
τοξότας, πολεμίων
θείου φλόγ᾽ ἔρωτος ἐνάπτει ἀστραγάλοις
σταπίσιν, ὥς νιν, καὶ πατέρα
ὕπαλον βεβλαμένους
καλὰ μάρναθαι σὺν κύπρι φιλᾶσαι,
καὶ σέβεσθαι. ταῦτα δ᾽ ἐντὶ
σταθμῶν τοξεύματ᾽ ἔργα,
ἄτλα θεσπεσίοις φίλια,
χαλεπὰ δ᾽, αἰ σῶκος ἄγαξ,
οἷά τις ῥυτὴρ οἴσοι,

ἔθνει σὺν ἐφαμιλλῶν
πάντ' ἀμαιμακετῶν,

ἐπῳδ. κώλ. ιε'.

ὧδε χαμαιγλυέτασιν
ἢ πὸδ' ἡρῴας βεβοῖς
ὤπασεν ἀντιβολήσῃν
ἀμβρότου ζωᾶς γλυκὺ θεσπό-
νου, νέου τ' αἰῶνος ἄλλου
τᾶς δίαιτα χρυσέου.
ἐκ μὲν γὰρ ἔφυ παλαιότερῳ κύματι
παῖς, ὅθι θνατῶν ἐπέκα-
σεν θεσπιδείας σέθει,
εἰκέλα τόξου πολυανθέϊ χειρί.
ἢ γὰρ ὡς ἀκτῖσι γλαυκᾶς
ἁλίου τόξον πεφυκὸς,
τὸν μυρία θρόθεν
γεγαῦν' ἄθεσι φλέγῳ
νεοθαλὴς περ εὖσα θείοις.

στροφ. ιδ'. κώλ. ιβ'.

ἰὼ σέβας καὶ θαῦμ' ἰδέσθαι
εἶδεϊ σεμνοτέρῳ.
οὐδὲ γὰρ βλασεῖν βεβοτέας
ἐκ ἀστοργᾶς ἔρος δοκέσσει ἀγακλείτου,
ἀλλ' ὥστ' ἀϋτᾶλὶς θαυμαστὰ,
μορφᾷ νεφέλας διεφαίνετ' ἐκπρεπεῖ
ἐν κελαινώπεσσι φαεινοτέρα,
φαμὶ δὴ κώρας φυσίπτερα φρενᾶς.
ποῖός δ' ἔτ' ἀρήϊος ὅπλον
ἱερὸς φαίνει, ἵν' ἀταρβέα δα-
λώῃ δύναται δαΐφρο-

τὸν μέγαν σωτῆρα βεσσῶν πολυμόχθων,
φρόμιον τε κεφαμιῶταν,
καὶ δυαῖν ἀλκτῆρα πασᾶν,
καί περ ἐᾶς κεφαλᾶς
τόσον οὐκ ἄϊπω γέρας, ἀλ-
λά τινος ἄλλας ἤλπετ' ἔμμεν.

στροφ. ιγ'. κῶλ. ιβ'.

Τυτάκις δ' ἄντλησεν ἔρσας
οὐρανίας λιβάδα,
Τυτάκις δ' ἀκτῖνα νοε-
ρὰν, πάγη δ' οὕτω ζάθεον βρέφος ἐκβλασὸν
ἐν αὐλάγκνοισι νύμφας ἀθεόν
σεμνοῖσιν ἀπειρογάμοις, μόρ' ἀέθεν
τὸν φαμὶ μύσαι δι' ἀκραιφνέα τι-
μαί τε καὶ κάλλος φυᾶς δ' ἰνεμύτου.
τρὶς μάκαρ, ὃς φρίαται
τόν δ' ἀπάντων θνατὸς ἀνὴρ κτεάνων.
κεῖνός κεν ἔοι θεόμι-
σος ὑπὲρ ἄλλων.

ἀντιστροφ. κῶλ. ιβ'.

ὡς μέλιασ' ἐπ' ἄλλο τ' ἄλλο
οὔνομα λειριόεν
θυνέ μοι γλῶσ' ἀρτιεπής.
εἰπὲ τὶ κλεινὸν φρενὶ σοῖσα λέγῃ θέαιτις,
φάνοισαί μιν ἰείντ' ἐνδρόσοις,
καὶ σωθησίας μέγα μνᾶμα θεσπέλου,
τόξον δ' ἀκαμπὲς νεφέλαισι φλέγον.
ἆρ' ὄθ' ὡς τέκμωρ τόδ' ἰὼ γάμας πέδον
μὴ κεραϊξέμμεναι
τᾶμα καχλάζον τὸν ἔπειτα χθόνον

ἔθνει

καὶ πεπαμένην κ᾽ νύκτα κυανῆ;
φωνεῖ χειτοῦ ζαθέαν ἠμεναι,
ἀσφαλὴς κλαίτρῳ πορείας ἀγλαᾶς,
τόνπερ ἔφυσε πεδνὰ
πνεύματος μάτηρ ἀροσεᾷ χθειπ,
ψυχᾶς θεότατα λιταῖς
ἐνζαθείσας,

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ.

ἐξ ἀνακτόεφν πατεφῶν
οὐρανίαν τε πλακῶν
ἐκμολοῖσαν διξαμένα
πατεὶ συγκλάεφ λόγου ἰσοζαλαίτοιο.
ἱμείεφισα δὲ ξωνοῦ μόεφ,
ἀεᾶν τε λύσιν ποτιδεῖν φθισιωόεφν
ἀ θεοῦ μύσις χάνε διψαλέον
δήτι καὶ θερμὸν μέλ᾽, ὅμβεφν ἐνδιὲς
οἷά τε νῶτον ἐεᾷ
γᾶς διαίνεσθαι, ὅτε σείριος ἄ-
ζει πάντα πυεφόδιτι κόσ-
μον φλόγεασιν.

ἐπωδ. κώλ. ιέ.

τῷ δὲ νυκτὸς ἄμολγον
τᾶς κλυτᾶς θαλιωσίας,
καὶ πεαπίδων κνέφας αἰνὸν,
γᾶν κατ᾽ οὐρεῖαν τὸ πεδαιόμενον
ταὐξαὶ σωτηείαν τε,
ἐθνέων τ᾽ ὀλομένων
ζείοισα τυχεῖν λιπάρει ζωθάλμιον.
ταῖσι δ᾽ ἀρήταρι γόνᾳ
θεὸν αὐτὸν γείνατο,

τὸν

τον ἀνθει φορύσαν λειείῳ.
τοιόνδ' ὑπάτῳ βασιλέων παμπόρφυρον
φᾶρος ἀ χήμα κάλλει ἁρμόσαις
μυσικὰ, τοιόνδ' ὕφασμα μήσατο
ὁπποτ' ἔφασε πίσυ-
νος ταχεῖ κάρυκι θεοῦ μεγάλου.
δώλα πατεῖς ἀνίδ' ἐγώ,
καὶ θεράπνα

ἐπῳδ. κώλ. ιε'.

δύχομαι ἔμμολυ ὀλύμπου
δεσπότα φοίφον, τιὸν
μοὶ κῆ ῥῆμα γλύοι το.
δὴ γὰ ἐγκύμων ἰκέλα εἰδὶ φω-
νᾷ σὺν δίθις τᾷδ' ἔλυτο,
ἀνδρὸς οὔτι βεβτέου
λίζῖο, γωναξὶν ὅμως ἄλλαισιν, ἀλ-
λὰ θεογνάτου παιδὸς ἀγνοῦ
πατεὶ σὰν τάρχᾳ θεᾷ
σωθεόντου, ποίησε δ' ἀλουργίδα καλὰν,
χερὶ σὺν ἐλλοισα χειρὶ
τίμιον, παίτων δυνάσᾳ,
αἵματος ἐξ ἰδίου
παναχαίτου παρθενίου.
τὶ δέ κεν ἐξ ἄχνας πφάσκει

στροφ. ιβ'. κώλ. ιβ'.

ἄργυφος λᾶας πεφυκὼς
οὐρανίας, ἀφνεὰν
ἀστραπᾶς εἰσαλλομένᾳς
παίτοθεν κόγχαν σὺν ἀλλομέναν γᾶ
ἐρσαίνοντ' ἐλύτρῳ δικλίδι,

καὶ

ἀμφέπειν θείαν ἰδέαν δοκέει
πολλὰ τῷ ζώων πνεόντων.
νεῦ δέ τι κεἰτὸν ἑλὼν,
ἄλλων ὠδαλειπομένων μοὶ φαάζεο.
φαμὶ ταὶ πίνναν λιῶδεν,
καπιγήταντ' ὄκλέα
πορφύραν. δοιὼ δὲ τάδ' ὄρεια δία
κῦδος ἐμφαίνει χρεοίσας
τᾶς θεοῦ κουροτρόφοιο.
ἄδε μὰν, ὅτ' ἰ λίθον
χοναυχῆ μῶραείταν
κυέει αἰγλάεντα φαεσρόν.

στροφ. ιά. κώλ. ιβ'.

αἰθελίας γὰ νυκτὸς ὄρφνα
τὰς πτύχας ἀμφιδύμους
αἰ ἀναπτύξαισα δρόσον
λαμβάνει λαμπρᾶς γόνον αἰθέρος, ἐνσταπτοί-
σας δ' αὐγᾶς ἄμ' ἄφνας ἀστραπᾶς,
πτήξαισα πάλιν, δίθυρον συγκλείεται
ὄστρακον, χθονὶ δὲτ' ἀγακλεὲς οὕ-
τω γάνος λευκοῖο χέῃ τα μῶραείθω
πρεφκὸς ἀπ' οὐρανίας,
ἠδὲ ῥιπᾶς ὑψόθεν ὀρνυμένας.
ἄδ' αὖθ', ὅτ' ἀγάνορα κάλ-
χαν πρεχθέει.

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ'.

ἅτε πιδύνταν μοναρχᾶν
αἵματα δαιδάλεα.
κογχύλας μὲν γὰ ῥοδόεν
αἷμα φοινίσσει χλανίδας μεγάλων κρειόν-

των

στροφ. ί. κώλ. ιβ'.

ἀ δυσιερά ποτ' αὐτᾶς
ὀξὺ τύπωσε φυὰν
αἶσος, τὰν δουρατέας
λάρνακος πρέσβις αἰνεί καθ' παξάρχας
πισὸς, γᾶν μέλαιναν τανίκα
παντᾶ θάνος ὑδατόεν κατέκλυσεν.
ἦ γὰ ὡς τήνα παλίνοστος ἐλεῖν
αὖτλον ἄμπωτιν βεθοφθόεσν φεάσε,
καὶ θεὸν ἀμείλοις
λυμαίνειν λοιπὸν, φερνέειν τε φίλα,
θαλλὸν νεόθρεπτον ἐλαί-
ας φέρουσα,

ἀντιστροφ. κώλ. ιϛ'.

χείματος ματρὸς πανάγρου.
ὣδε κλυτὰ μῶρία
ἔσπεν εἰρεάνας ἀγαθᾶς
ἄγγελος, σπονδᾶς τε θεοῖς ἁλλαχθέν-
τος θνατῷ ζαλαπόρῳ χθύει.
εἰς μέσον ἄγουσα θάλος σωτήριον
πατρὸς ὑψίσου, θαλέθον χάριτι.
τῷ καὶ ὀλβίσαν σε πάντων διαπρὸ
φῦλα φαμὶ μεθόπων,
ὅτι θαλπωρὰ πόρες ἅμ μι βίου
δειλοῖσιν οἰομένοι-
σιν θανεῖσθαι.

ἐπωδ. κώλ. ιέ'.

καί τε κατ' οἶδμα θαλάσσας
τᾶς πολυκλύστου μέλαν
ματρὸς ἀειστόκοιο

δη βιώναν.

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ.

ὄρσο δὴ νεῦ ὦ φίλα μου,
δεῦρο μέλημα γλυκύ.
ἐλθέ μοι τερέφων ἑρατά.
συγνὸς ἴδη χὲ κὴ γᾶς κατέβα χθαμών.
ὄμβρος δ' αὖτ' ἀπέπτας ὤχετο.
φοινικοέθροις ἔαρ δόδ' μὲν φόβας
χρύσεον σίλβει, φυτὰ νεκτάρεα
φύλλα πίτνουσι, καὶ αὐγὰς αἰθέμων.
ἐν χλοεραῖς δὲ θεοῖ
αἴολον βάσαις λιγύφωνος ἀη-
δὼν, ἀμφὶ νάπας στένει ἀ-
δεῖα ζυγών

ἐπῳδ. κώλ. ιέ.

ἀμετέραν κὴ χέρσον.
τεῖς ὀλωΐθοις συκέα
ἀ γλυκύκαρπος ἔφυσεν
δῶρος πόρθοισιν ἐοὶς μελιτό-
εντας, οἰναίθαι γλυκεῖαι
δῶκαν ἀδύωτοον ὀδ-
μὰν, ἔρσεο δία κόρα, τερέφων καλά.
σᾶς γ' ὀπωπᾶς ἀμπέταισον
ἐερίας μοὶ χάριν
λέριον, φωνά σου ἐν ἀμετέροισιν
οὔασι φθέγξαθ' ἁδοίσας.
ἡδυμος γὰ σεῖο φωνὰ,
καὶ μελίγαρυς ἔφυ.
ἀγανῶπις δ' ὄψις ἀπα-
σᾶν ἀερσύει γυναικῶν.

στρο-

σαθέων νυὸς ἀδυπνόων
Δ' ρυτίμου.

ἐπωδ. η'. κῶλ. ιε'.

πῶς γὰρ ἄδοι βασιλῆϊ
ἠβανοῦ παιδικέτᾳ
ἀγνοτάταις ωεφιδέσσιν
χοῖσα θερμὸν ζᾶλον ὀπιζομένα,
νωλεμὲς πάπταινε, πίλναι δ'
οὔποκ' οὐδεϊ νόον.
μώνα γεμὴ οἶδε φιλεῖν παιῶν' ἐὸν
Δ' νέταν σώφρονα δίχρονος.
μυρία δ' Δ' ώλενος
θαλπύρῳ σοργᾷ ποθέεσκε φίλαμα.
φαμὶ δ' ἱμερτὸν δυασμὸν,
τῷ θεοῦ τοκὰς τέτυκται,
καὶ χέθεν Δῶμα καλόν.
κύσε γὰρ χρείουσα θεὸν
δίφυᾶ ἐν σάρκῳ γλυέθλα

στροφ. θ'. κῶλ. ιϛ'.

τᾶτ' ἀείζαλον φίλαμα
πλόθεν ἔσαότα
εἰς μίαν κολλῆ φιλίαν,
ωεφυξνεῖτ' εἰς ἀῤθμὸν ἓν' ἀλλήκοτ' ἀλλάλοις
φῦλα, ωεφυξνεῖτ' ἀλλόθεσα.
θνατοὺς μακάεσσιν τ' ὀαρισὰς θήκατο.
ζεῦξε τὰς χέρσου πλάκας οὐρανίοις.
φέρτατον δ' ἁμῖν ὀλύμπου κοίρανον.
ταὶ δὲ πέλειαι ἀγναὶ
νύμφιος βώτρησεν ἐω' ἀθεΐαν
λᾶξιν μὴ τὰν καματώ-

οὐδὲ μὴν ζυγὼν κρέας οἶδε πάσασθαι
κυνόβιόν τι καὶ τεθνακός.
ὧδ' ἅπασα παῖ τι δόγμα
στρεβλὸν ἀποστρέφεται.
πρὸς ἐπαρείας ἑτέρων
ὀρνέων ζυγὼν ἑτοίμα,

στροφ. ἡ. κώλων, ιβ'.

καὶ κόρα καμοῖσ' ἀεικὲς
πολλὰ πονηρὰ πάθεν.
καὶ γεραιὰ ζυγὼν κόρακας
οὐ φιλεῖ λάβρος, φιλέει δέ τε ζάερνας,
ὡς στέργᾳ σεμνὰ μάτηρ ἀφε-
λῶν φῦλον, ὑῶν φιάλοις δ' οὐ τέρπεται.
καὶ πελειάδων τι φυᾶς ἔχει.
πρόσθα μὲν ζώει στερεῖσ' ἀδυκέος
πάγχυ πέλεια χολᾶς.
πικρίας δ' αὐτὰ. συφελῶν τε ζόπων,
ὀργᾶς τε παλιγκότοιο
λῳὸν ἄμμιγος,

ἀντίστροφ. κώλωτ, ιβ'.

οὐδὲν ἀζηχὲς μελιχραὶ
σκυζομένας κραδίαν,
οὐδ' ἀμείλικτόν ποτ' ἔδυ,
ἀλλ' ὑῶν κηριζρεφέων μεθόπων θάλλε
νύμφα πρόσφυμπτις καὶ πρόσα-
νης, λειριόεν χαρίτων ἄνθεον φυτόν.
ὀρθὸν ἀστεφέων, καθαρόν τε βλέπον
δέργμα χλωραύχλῳ φυᾷ τὶ λαγχάνει,
τοῖα νοήματ' ἀεὶ
ἀ θεοῦ κόσμῳ κλυτόκαρπος ἔσω

σαθέων

χλιῶνος ἀπηγθέμην ἤδη τεαχέος.
τῦτο δὴ θεᾶξειν μῦρία θυόπας,
ἀνίκ' εἰς κόσμον γεγῶσ' εἰσήλυθεν.
μάνυε φειχαλέαν
γᾶν ἀπισίαν θεηλιωτεῖν ψαφαρὰ,
πίσιν τε βεθζῖς ὄπιδα-
μεῖν ἐραννάν.

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ'.

ἄδεται ζυγὼν ἐν ὕλαις,
θρηνόσιτ' ἀκεστόμων
σωιχὲς ζώοιστ' ὀρέων.
ἄ γε μὰν ὄργις φιλέρημος ἐοῖσ' ἀνθεφ-
πων τ' ἔχθει πάτον καὶ ἄθεα.
οὕτω δ' ἀλέεινε τὸν ὄχλον πότνια
τὸν βέβαλον, καὶ φρέν' ἄειρεν ὑφ'
ὕπερθεν σαθμὼς μονήρης ὠρανοῦ.
Τυτάκι δεῖξεν ἑοῖ
τῦτ' ἀδεῖν ὕψος μάλ', ὄχ' ἤλθε θεητὴ
τὴν χρᾶαν ὀρειοτέραν
αὖ ξυώαμον.

ἐπωδ. κώλ. ιέ.

ἀλιβάτοις ἐς ὀφύγκοις
ἀ νεᾶνις σωὶ θεῷ,
τὸν φέρε χαρὶ παγχύτα.
φαντὶ δ' οἱ δεινοὶ θεὶ τᾶῦτα νεοσ-
σὼς ἑοὺς ὄρνιχα τάνδε
νυκτὸς ἐκζεφέμεναι.
οὕτως ἰδίους θεραπόνζας ϖαρθένος
νέμει ἐν αἰῶνι δνοφερῷ,
κομέειθ' οἷα βρέφη,

οὐδὲ

οὐ ζυγὸν γὰρ ὄρπακος φίλᾳ
χλωρεᾷ πόσις φίλου ἐσερημμένα,
οὐδ' ἀφύσει πίδακος ἐκ φιαρᾶς
ἀλλ' ἁλασόν τι σείει, καὶ φθέγγεται
δύνιν ἄγοισα βίον
δύνετου μίμνει φίλου, αἰὲν ὕδωρ
πίνει θολερὸν, μυθεῖται δ'
ἄνια παῖτα

ἐπῳδ. κώλων, ιε'.

ἓν ποθέουσα συώδυνον.
παρθένος ζῶον βίον
εἵλετ' ἀειροτόκεια.
ἰμέρῳ γὰρ ταχομένα ζαφλεγεῖ
νυμφίου τέκνου τ' ἀείσου
τῆλ' ἀπεῖχε θαλιᾶν
πασᾶν, ὧνδε μύθιον οὐδὲν δέξατο.
σόματι δ' εἴπεσκε δροσερῷ,
λέγε μοι, μὴ μάνυε,
εἰ δ' ἄγε ψυχᾶ περιλαμπέτα μᾶ,
φερεσφιλές τ' ὄασοις φάος μοι,
πᾶ μεσαμβρινᾷ νομεύεις,
πᾶ θέρει ἐνδιάᾳς.
κατόπιν τοῦ μ' ἔλκε τάλαι-
ναν πόθῳ τεθωμένα κῆρ.

στροφ. ζ'. κώλ. ιβ'.

πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ζυγὸν
νύμφα ἔοικε θεοῦ.
ἄδε γὰρ κημερὸν θαλερᾶ
ἧρος ἀγγέλλει τὰ ἐπηλυσία τὰ σφᾶ,
ἀγγέλλει δ' ἀτερπῆ. ἄματα

χθμῶ-

ὅτ᾽ι δὴ δῆριν κρατερὰν μελιτᾷ,
καὶ μάχαν ζεύσασα ἵναν
ἀμφὶ τᾷ θεοσεβεῖ
λαῷ ποτὶ δαιμονίων φῦλον βαρύ,
τᾷ διαρραῖσαι γλυκεὰν
μεμαώτων θέσπελον.
καί μιν ἀμβεμφὲς προθύμια δαμεῖσαν,
τῖον ἀσκεῖ γὰ καὶ ἐσλὼ
ὠκέων πανῶν ἑοῖσιν
νεῖκος ἐπ᾽ ὀρταλίχοις
ὀφίων λυγρᾷ σιὼ ἔθνει,
καὶ δρακοντείοις πελώροις.

στροφὴ, ς᾽. κῶλων, ιβ᾽.

διαγλάων κρατέντερα φύτλαν
κυδιάνειρα θεοτᾷ
ἀμφέπει, μᾶλλόν τ᾽ ἀγαθᾷ,
ἢ φιλόστοργος γλυκύτερα πτάνατε
τοὺς αὐτᾶς γόνους, καὶ θρέμματα.
ὅσις γὰ ἀμύμονα τέκνα νηξικάκως
τέθμον αὔξει, ματέρος ἀντὶ τέκος.
οὐδ᾽ αἰ ἔρεθαί νιν ἀγνοεῖν πρὰ
μυσιπόλων ὀΐω
ζυγὸν ἀϊδίαν, ταχυαί τε πέλειαν, σωφροσυνὰς θ᾽ ἕνεκεν,
καὶ στεναγμᾷ

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ᾽.

πενθίμων, τοὺς ἔχε κούρα
ἀτειτάλαινα βαρεῖς,
ζυγόνος δίκαν, μετὰ πότ-
μον διώλεσον τέκεος πολυθέσιο.

οὐ

στροφὴ ε'. κώλων, ιβ'.

ἀλλά μοι μέλος τὸ λοιπὸν
δαιδαλέα χαρίεν,
ἐξύφαινε λοιπὸν ὕμνον
διὰ γᾶ φόρμιγξ ἁχέω, λέγε ποίοις σὺ
οἰωνοῖς ἄϊαστα κείνεται,
ποίων δ' οἱ ἐπωνυμίαν θεοφραδεῖς
ἄρμοσαν φῶτες. καλέουσι δέ μιν
ἀρχὸν ὀρνίχων ἀητὸν ἄλκιμον,
εἵνεκα ταῦ θοαπίδων
ὀξυδερκέων, ὑψιμέδοντα θεὸν,
ὡς αἰετὸς ἀελίου
φῶς, ἀθεσισᾶν.

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ'.

καί νυ καὶ μύσαις παλαιοῖς
δὴ μάλ' ἔδοξε φυᾷ
ἐμπρέπειν τήνας ὄνυμα
τᾶτο γλυκαῖον δι' ἀοσσοίαν τιμάν.
ὥστερ γὰ πετεινῶν ἀγεμών
ἄϊθων φλεγύας μεγαλοπρεπὴς πέλει,
τὼς κεάτος πάντων μοῖρα θεόπαγις
ἔχ' ὀλυμπίων, βροντᾷ, καὶ νεφτέφαν,
παμμιδέοντα θεὸν
δι' τ' αἴθηκεν γαστέρος ἐκ πολιᾶς,
σωτῆρα βροντᾷ ταχυπότ-
μων πνοᾷνόν.

ἐπῳδὸς. κώλων, ιε'.

οὐδὲ μὰ οὐ τόδ' ἀφανεῖν,
φάσθαι ἀγαυὰν παρθένον
ταὶ δ' ὄπικλησιν αὐδρεῖν,

ὅτι

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ'.

τοιγαροῦν καὶ χρυσοφεγγὲς
ἀελίοιο βλέπειν
ἐννοὶ φθέγξαιτο μῦθος
πότνιαν, τοῖόν τε σέβας ποτιδεῖν οὔπω.
ἰφθίμαν δ' ἄθρησαν ματέρα
δόξας φλεγέμῳ τε λέας, χ' ὑπορφάτου.
τὼς δ' αὐτεὺν θαμβαλέοι μάκαρες.
τίς ῥ' ἔδος βαίνει, τὶς ἄμπος οὐρανοῦ,
ὡς ῥοδόπαχυς ἕως,
ὥστε μήνα πλησιφαὴς χαέτᾳ,
ἐξαίρετος, ὡς φαέθων
πῦρ δεδορκώς.

ἐπωδ. κώλων, ιε'.

πέπλον ἕεσο γὰ αὐγᾶς
ῥεῖα τηλαυγέστερον
ἁλιακᾶς πυρφόρους.
καὶ θεόδματος στέφανος πολυτε-
ρὴς φιλαγλάου φαεννὸν
κρᾶτα κόσμει κόρας.
κόσμον τὶς αὖ ἀγλαογάμου σπάνιος
τὸν ὕπιλοιπον γλῶσσα δύναι-
το φράσαι, τὶς δ' ἐπωρίπτης
εἶδος ἐξειπεῖν, θεοειδέα θ' ὥραν,
ἀδύνατον θνατοῖς φρέπασι
τόδ', εὐγλώσσοις περ οὖσι,
χρῆμα, καὶ ἀθανάτων
κατ' ὄλυμπον ναιεταόσιν ὁμάδοις πιμαλφέεσιν.

Τῖς δὲ σάπφει-

ἐπωδ. κώλων ιε'.

ϙὴν τὸν ὁμόχϙοον αἴθρᾳ
ὀρφάνᾳ πάμπαν νεφέων.
τὸν μὴ ἔκαπι θεοπνόου
σοιο ῥήτρας, ἠδὲ διδαιπαλίας,
τᾷ καταθύαπε φρένας τᾷδ'
πλατὺν μῆνος ἐπι-
σάζοισα λίγοιο, καὶ ὀμφᾶς χείλεσιν
ἐνθέους πυροειδέοις.
πλάκα σαπφείου γεμαὶ
αἴθεμμι δίᾳ θεομάτοει κούρᾳ
δῶ μάλ', αἰνίαντες αὐτὰς
δύδιαν ψυχᾶς ἀχεαίπου,
τᾷπερ ἔπερψε τόπον
κέαρ ἄῤῥηπον μεγάλου
ὡς θεοῦ δίφρον ϙύεθαι.

ϛροφὴ, δ'. κώλων, ιϛ'.

ϖοδὸς δ' ἔθ' ἵλα ταί δ' ἰδοῖσα
οὐρανίων μακάρϙον
εἰς θεοῦ ϐᾶμμι θαλάμους,
ὀλβίαν τ' αὐλαὶ ἀμφύγμαπι παντοίοις
σίλβοισαν καὶ ὄρμοὶ ἀϛραπαῖς
τέκνῳ ποτρειδομάαν φιλάνορι,
θειάσαις τ' εἴδευς τόγε χρῆμα νέον,
αἰτολᾶτ' ἀοῖς ῥοδόχϙοος ϐοᾷ,
ἠελίοιο κλυτᾶ,
καὶ σελαναίᾳ λιϖδῷ παρισω-
θῆμμι χαροπαῖς ἀμφύ-
γαῖς ϖοδπόπου.

καλέομες θναθῷ τὸ φῦλον
ἄνθεα κ' ἀγλάεντ' ἄασαι,
σαρδόνυχ' ἁμαλέαν
δχὰ κλεινοῦ μύρτυείου
καλέομες δόξαί μιν αὐταί.

στροφ. γ'. κώλων, ιβ'.

ἐνδέ οἱ αὐτᾷ τόπαζον
σικτὸν ἀναπόμεθα
χυανοῶ χρυσαῖς φολίσιν,
ἐν δ' ἰὲς αἰὲν τὰ πείξ ωδειξωπῶπα
λᾶαν παντ' ἄδην λειμωνίδα.
κἀ τὸν μὲν ἔκατι καλᾶς θυωείας,
τᾶς πιερῆς ψυχαὶ μακάρων ωεδὸς ἕδρας
ἄγλυ αἰπεινᾶς, θεοῦ θ' ὁμάγυειν.
τὸν δὲ δι' ἀγλαΐαν
ταὶ χορείας, ἀφθορίας τε σέλας.
οὐ μῶνον ἄρ' ἔξεχεν ἄλ-
λαν θεοπία,

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ'.

ἀλλὰ κἀ ἄγνται ἁγνᾶς
παρθενίας ἀρετᾶς,
δὶ θαλεῖς ασινθῆρας ὑπὸ
κυκλόσε στράποισα τέρπον σμῦράδου χλωρεῦ,
εἰς κόσμιο παντὸς πίερα.
τᾷ νιν βασίλειαν ἀγαναῖ παρθένων
κλείομεν, ζωᾶς ὅτι γ' ὁπλοτέρας
τᾶς δ' ἔναυσμ' ἰερὸν πόρεν παρθιτέρα.
χρυσόλιθον δ' ἐπέ-
μές μιν αὐτὰν ασινθαρύγεσι λιαν-
θῆ, κἀ χυανῶπιν ἁμᾶ

πυρσὸν αἰνίασον καπυφᾶς ἀγάπας,
ἃ ζέει θείας μάλ' ἵπορ παρθένου.
αὐτὰρ ἴον κυανα-
γὲς τὸ κείνας λῆμα χαμηλὰ πίεον,
συγγᾶς ὑφαφανίαις
αἰὲν ἐχθρόν.

ἀντίστροφος, κώλ. ιβ'.

οὐδὲ μὴν λίθων διαυγέων
ἄμμορον λιὼ τὸ φίλος
τᾶς δὲ πιμᾶς ἀγαθέας.
ἀλλὰ γὸ κλειπονυμία πολέων χαίρει
χλωροφπὸς δ' ἴασις κλήζεται,
πίσιν δι' ἐνοῖσαν ἀειθαλῆ φερασὶν
ἀγλαᾶς αὐτᾶς, δ' ἀλείπομαι
οὐδ' ὅτ' ἰκείῳ θάνει βεβλασόος
ὀκρυόεντι ζαθὲς
πᾶς θαλφής. ὑάκινθος ἀκού-
ει δ' αὖτε δι' οὐρανίων
ἐλπίδ' ἐσλῶν,

ἔπωδός. κώλ. ιέ'.

ἅτε μέμαλεν ἐσαεὶ,
καίπερ ἀτλάτοις πάθαις,
ἠδ' ἀχέεσιν ἀλοῦσα.
ὡς ὅτ' ἄγυπτον μόλε σὺν μᾶ
σιὼ βρέφει θ' ἁγνᾷ, καὶ αὐδρὶ
φιντάτῳ, πεφπόλιον
τόνπερ μέσος ἁλικίας ἤδη κίχεν.
ὅπι δ' ἔφος δαίει μαλερὸς
μῆρίας θεία φλογὶ
θάλφιλῆ ψυχαὶ ἐκασπλοκάμοιο,

καλέο-

οὐ γὰρ φέρεταί τι καλὸν καὶ φαίδιμον,
οὐδὲ σεμνόν τοι θαλερόν τε φύει,
πρίν κε μὴ κλεινὰ κύδεα συμβάλλεται·
ἀλλὰ χέλυι γλαφυρὰν
θυμέ μοι μέλπων, χάρις εἶπι νυὸν
θάλπῃ σ' ἀγανᾶς μελίτας,
ἠδ' ἰαίνει,

ἐπῳδὸς, κώλων ιε'.

φαινέμεν οἷσπερ χρέος ἐστὶ
ταῖς δὲ συμβλαταὶ χρεὼς
τοῦξαι ἀοίδιμος ἀνδρῶν,
οἳ πάλαι θεσπίσματ' ἔχουσιν ἄδην,
ὥριν θάλος ζωᾶς διηγεῖν, καὶ-
πιχερὼ θεοπρεπές.
ταῖσδ' ὧν ἡμάτων θυοέσσαις κεδρίναις
φαίτ' ἐν ὑψηλαῖς λιβάνῳ
τεθαλυίᾳ φερσφερῆ,
φερσφερῆ γλαυκόχροϊ δένδρῳ ἡμάας,
τὸ πεδίῳ θαητὸν αὐθεῖ,
καὶ θρειλεχεῖ ῥοαῖσιν
ἁρδομένᾳ πλατάνῳ.
κυπάρισσον φαίτό τέ νιν,
τανύκομον φοίνικά τ' ἔμμεν.

στροφὴ, ς'. κώλων, ιϛ'.

αὐθέων δ' ἄλλοι φερεφόνυ-
μον θέσαν ἐκπρεπέων.
καί σφε χρυσαυγὴ σοφίας
εἵνεκα κλείουσι κέκον. ἡμὲ δ' ἄγε μοῦσ'
μίτραν, ἁβύφου καλλείμων.
ἦρος τό τ' ἄγαλμα ῥόδον χρύσαιν' ἐμοῦ,

πυρσὸν

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ

θεοτόκον, φάσκων εἶναι αὐτὴν ὑπὲρ πάσας
τὰς παρθένους ὡραιοτάτην,
καὶ πολυώνυμον.

στροφὴ, α'. κώλων ιϛ'.

Ἠθελον νυῦ μοι παρεῖναι
ἀοιδοῖο χέρνου
τὰν θυγατερῶν τὰν ὡραιοτέραν,
ἅτις ὥραν μελπομένῳ λιγυερὸν κῶμον
ἀνθέων σὺν νόμοις παμποικίλοις.
ὡραιοτάταν γὰρ ἔγωγε παρθένων
ἀπύειν μέλλω μυρίαν θεοτό-
κον, θεοῦ κεδνὰν τεκοῦσαν ἀμβρότου,
ἵμερον ὐφαντιδᾶν,
χαρμὰ δ' ἀγὼν, κῦδος ὑπερθονίων,
κλεινᾷ πολυωνυμίᾳ
ἀνθοῖσαν.

ἀντίστροφος, κώλων, ιϛ'.

κλείεται δ' ὡραῖα πάντα,
ὡρανὸς ὅσα φέρει,
ὅσα τ' αἰθὴρ ἀτρύγετος,
ὅσα πόντου βένθος ἔχει καθυγρόμυχιον,
δ' ἤδρυσε τε νῶτον ματέρος.

ὑπὲρ

ὡς αὖ τέρμα κιχὼν θυμῷ διότοιο δυωαίμιλλον
τόνδε λέγην χεῖσ' ὦ παμμέδοντα λόγον.
κύριέ σοῦ μεγάθοιο θεοφρενῆ ἀμφαγάπησον
ἀγλαΐαν, χώρᾳ ναῖε πὶ μοιρῆς ἄγιον.
μὴ δὴ ἄμ' ὑβρισαῖς μοι ψυχὴν ἐξαπόλεσης
ἀνδράσι, μηδὲ βίον σὺν φονίοισιν ἐμόν.

Α' εἴδω μὲν ἐρίλλω χρυσόθρονον, ἰὼ τέκεν αὖτε,
ἡ χάεις δ' ὄλεθρος κούρῃ χαλέπτασι βρύουσαι,
ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπερθεν χόνεσσιν ἔχουσαι,
πατρὸς ἐπουρανίου νύμφην, καὶ μητέρα τέκνου,
κυδρὴν, ἰὼ πάντες μάκαρες κ' ἀλίπλοοι ὄλυμποι
ἀζόμενοι πουσὶ, καὶ αὐθεμόπαν πλυτὰ φῦλα.

ὅς δ' ὑπακούσηταί μ' οὐκ ἀμαχωδήσεται ἀνήρ.
ἀμφί με ποιπνύων οὐκ ἂν ἀλιτεῖν ἔοι.
ὅσσην ἀνυμνήσῃ κυδαίνων δύνλεα κούρων,
τοῖ ἐπαυρήσῃ γ' αἰδίου βιοτῆς.
οἵη τ' ἐν λιβαίου δυδμείλου ὑψιπέτηλος
κέδρος ἀνυψώθων διεφάσιν ἠλιβάτοις.
καὶ βλωθρὴ κυπάρισσος ἀειθαλὴς κατ' ἄερμοῦ
στεφόνας δυδένδρους κωνοφόρῳ κορυφῇ.
χ' ὡς νεαρὸν θάλεσσιν ἐν ἀγλαΐαισιν ἄνθεον
φοίνικος ῥαδινῆς πρέμνον ἀνερχόμενον.
οἷά τ' ἀναΐσσει φιαρᾶς γαιόθεν ῥοαῖσιν
δυμήκης πλάτανος γ' ὑγρῇ ἐν εἰαμενῇ.
ἰμερτοῖς ἑτάνυσται βεαχίοναις, ἠύτε κῦμα
αἰθέρι τερμίνθου δένδρεον ἀτροφαεῖ.
ὡς δ' ὁπότε κρήνης ὀθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
λευκὸν ἀναβλύζον χῶρον ἐν οἰοπόλῳ,
δυωρεπὲς ξέφεται γλαυκόχροος ἕρνος ὑγιής,
δυκραέων αὐρέων τιθηνούσῃ πνοαί.
καί τε βρύει πάντῃ ἐσεμμενὴ ἄνθεϊ λευκῷ,
τοίη ἐν ἀνθεόπων ἄμφιτέθηλα χρόα.
ῥίνθ' ἡβώωσα χάρεν βλάστησα θεοσιδὴς
ἡμερὶς, δυκλείης δ' ἄνθεα καρπὸς ἐμά.
φυταλιῆς τε δίκην κῆ φοινικανθέμου ὥρῃσι
εἴαεος, δυόδμου λαεσσόδωδα ῥόδου.
καίρα δίκην στακτῆς, σμύρνης τ' ἀπὸ τερπνὸν αὔτμὴν
ἧκα, θύεσκ' ὀδμῇσι, ἀπαλαίθου θ' ἑδανοῦ.
ἀλλά μοι ἱλήκοις κεδνὴ νύμφη δὸς δὲ βιῶναι
μακρὸν, ὅπως εἴεσσ κεκαπεσῶ στεφάνους,
τῷ πολυτιμήτῳ πλέξας παμποίκιλα ἄνθη,
φημὶ δ' ἀοιδάων δαιδαλέων χορίας.

ὡς αἰ

ὡς κείνοι ἀμφὶ γουνὸς πάλλευκον ἀλωῆς
πίονος, ἀΐσσ' μὲν καὶ ῥόδον ἦεος ἀκμῇ·
τῇδε βοτροῖς ἐπέλασε τὸν ὄρχαμον ὑψιμέδοντα,
ἠδ' ἀνώρησεν φῦλα χαμαιπετέα,
καὶ ποίησε θεὸν βροτοειδέα γῆρα φορῆναι
ἀθάνατον, χθαμαλὸν δ' ὄξεθέωσε γλυκύ.
καὶ αὐδᾷδει μετέπειτα θεοφορίας αὐτὶς ἐγεῖραι,
ὥσκεν ἄνω νεύειν μηδὲ κάτα πεσέειν.
οὐδὲ γὰρ οὐ λήγει σοφοῖς θαύμασιν ἦτορ ἀτειρὲς,
οὐδὲ λόγοις ἀγαθοῖς θελγόμενον ἡμέτερον.
οἷα μάγησα λίθος τὸν ἀπλοΐα χαλκὸν ἐφέλκει,
τὼς ἕλκει μύρια θεοὺς θεοῦ ἄτερ βροτέ.
ἶσε τὶ πᾶσι σάφα πιστοῖς λαοῖσιν ἀΰτει,
ἶσε δ' ἄφθιμα κλυτὸν κεῖνο διαφρύσιον:
αὐτὴ ἐγὼ μήτηρ ἀγάπης θείοιο καλλέος εἰμὶ,
εἰμὶ ἀληθείης φοβερῆς καὶ ζαθέου μενεδοῖς,
ἦπωρῆς θ' ἁλίης, ὡκὺ τ' ὄλβια δῶρα δίδωμι
οἷσπερ θέλω, πάσας δ' ἀμφιέπω χέρνιτας.
ἀτρεκίης φορέζω ζωθάλμιον οἶμον ἀμεμφέος,
ἦπίδα τῆς ζωῆς, ἠδ' ἀρετῆς παρέχω.
δὸς τέ μοι ἦδόμενοί με μετέλθετε πάντες ὁμῶς τῇ,
ὕμμετ' ἐμῷ καρπῶν πλήσατ' ἀειθαλέων.
ἡμέτερον δὲ πέλει μέλισσος πολὺ ἥδιον ἦτορ,
πουλὺ μελισταγέων λαθέπερον χαδόνων.
τοὺμὸν ἀεισοπόων ὠδὰ μείβεται ἔργα μελιστῶν
ξυτὰ λάχος δ' ἀβρὸν, καὶ κτέρεας ἀρ παλέον.
μνῆμα δ' ἐμὸν μελιηδὲς ἐνὶ στήθεσι φυτεύει
θερμὸν ἀειμνήστου ζωπυρέον φιλίης.
ὅσσοι ξώουσί μ' ἔσθειν πάλιν ἵμερος αὐτοὺς,
ὅσσοι πίνουσιν, δίψα πάλιν κατέχει.

τὴν δ' ὄχος ἐξετύπτε φλέγεον, τέρπε δ' ἀοιδῇ
οὐρανὸς εἰς γαθμὸς ἦρεν ἐρημοπόλον.
ὡς γὰρ ἐμεῖνο θέρον μαλερῇς δαίδαλμα φλέγεσιν
ἀνδρὸς ἑνὸς κεφαλῇ νειόθεν ἤγαγ' ἄνω,
τὼς μύρια ζείουσα πολέας ἀγαπήσιος ἀκμὴ
εἰς πλάκας οὐρανίους θερμοτάτη μετάγει.
τοῦτο δέπου φορέει, τὸ παλαίφατον εἴσατο φάσμα
παξάρχῃ πιστὸς κλίμακος ἠγαθέης,
τῆς βάσις ἠπείρου, κορυφὴ δέ οἱ ἅπτατο λύμπου,
καὶ θεὸς ἀκροτάτῃ ἑῷ ἐπερειδόμενος.
αὐτὴ μέν τε πέφυκε δι' ἧς θεὸς οὔδας ἱκάνει,
χἠμεῖς αὖτ' ἀπίμεν θᾶκον ἐποιχόμεθα.
οὐδενὶ πρὶν βλαστεῖν τέων παρθένον ἀγλαόκαρπον
ἄμβατος ἑῷ ἠμὲν βηλὸς ἐπουράνιος,
ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔλεν πυκιναῖς κληῖσιν ἀρηγὸς,
ἐξ οὗπερ κούρη ἤλιτεν ἀρχέκακος.
τέων περ ἔπλασε θεὸς ὁμοδέμνιον ἔμμεν ἀρωγὸν
ἀνδρομέης πλευρῆς ἴδιόν φ φορτίρῳ,
καί τε παρὲκ συγκὸς μελέης νόον ἤγαγε δαίμων,
ἐς τε κακὸν κλέψας ὦρσεν ἐπορβασίην.
ἴθμα κεάτει μεγάλοιο τότ' ἔντυεν ἠγητῆρος
λῆμα καλῆς μύρίης, ἠνίκα νεκτάρεον
ἀμβροσίου σόματος θεοκύμονος ἀγγελιώτης
ὠδῖνος πίσυνος ζῶον ἀΐσσεν ἔπος.
ἠνίδ' ἐγὼ δμωὶς ταχυπειθὴς κεάντορός εἰμι
ἀθανάτων. τελέθοι μοὶ κατὰ ῥῆμα τόδε.
καὶ τότε δὴ πατρὸς παναρχέος φάσμος ἰόντος
κόλπον ἐς Εὐώδη ἤλασε παρθένιον.
ἦδ' ὑποκυσαμένη θεὸν ἀρρήτοισι γονῇσιν,
ἄνδρα δ' ὁμοῦ διφυᾶ γείνατο κοῦρον ἐόν.

ὡς

καὶ δὴ πολλὰ λελέχθαι ἀγάκλυτα ἀμφὶ πόλησς
τῆσδε θεοκτίσου, καὶ ὠφέλιμα κλέα
ἔσυ δὲ κινύμβου μεδέων τόδ' ὄλυμπος ἔχει
οὐρανόθεν καταβὰς ἐννέα μῆνας ὅλους,
ἡνίκα τοι σεμνὸν βεβλεισθέα λάζετο μορφὴ,
καὶ δέμας ἀνθρώπων δημιοεργὸς ἐών.
οὐδὲ μὴν οὐ θεοῦ ἔρνος, ἐπεὶ θόρε νηδύος ἁγνῆς,
μητρὸς ἐχωρίθην ἀγχιθέου θαλάμαν.
καί περ γὰρ πλάγχνων ἑκατὸν σεσμολόντα θύραζε
ἐς φάος, ἀγκὰς ἀεὶ πάγκαλον υἱὸν ἔχε.
οἷά περ ἐν γραπτοῖς ἐνδάλμασιν εἰσορόωμεν
παρθένον ἐν κόλπῳ κοῦρον ἔχουσαν ἀβρόν.
τῷ δ' ἀναριθμήτοις στρατιῇς πεπυκασμένον ἅρμα
τλῶδε διαρρήδην θεσπέλος εἶπε λόγος.
ὅττι κόρη χαρίεσσα μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀείρει
αἰὲν ἑλιχθονίῳ ἀμφιβαλεῦσα φίλῳ.
εἶπε δὲ μυριάδων πλεόνων ὅχον ἀθλοδύντων
θεῖον, ὅτι πλείσους θεὸν αὐτὸν ἄγει,
εἰς χορὸν οὐράνιον κεχαρότας, ὥστε βιῶναι
πάντα θεοκλήτοις ἐν θαλίῃσι χρόνον.
οὐχ ὅτι δ' αὐτὸς ἄναξ ἰδίῳ ποιήσατ' ἀπήνῃ
τῆμος, ὅτ' ἐσσῶσαν κόσμον ἀλιτρὸν ἔδη,
ἀλλ' ἀρχῆθεν ἔην, ἐξ οὗπερ θεῖον ἄωτον
πάμφορβον μήτηρ γείνατο θηλυτέρων.
ἐκ τὸ δ' οὐρανιδῶν στρατὸς ἄσπετος εἵπετο κούρῃ,
μητέι χρειόντος γ' ἑσομένῃ σφετέρου.
οὐδέπι σίνεσθαι θρομέοντα φερικτὰ δύναντο,
οὐδὲ μὴν αἵματα λείπειν φῦλα θεοσυγέα.
αἳ ψυχὰς δειλῶν μερόπων λυμαίνεται ἄλλων,
βλώσκοντ' ἐξ ἐρέβους, δειμαλέων τε μυχῶν.

λαρύγγα δ' αὖτ' ἐνέπῃ κεφάτεός τ' ἀλκῆς τε δυνάσεω
ἠεγανιδῶν, ὑπάτου τηλυγέτου πατέρος,
ἦχι, ὅπου τέκνοι νεκύων τὸν ἀτρεπέα χῶρον
ὀτρύνει παλιπεῖν μητρὶ σὺν ἀγλυΐῃ.
ὄρσο σὺ καὶ χηλὸς μεγάλῳ πολύθεσε τοκῆϊ
γῆι, σέθεν καρτύς, εἰς ἀνάπαυμα τέων.
οὐκ ἐπέοικε τάφῳ πυμαλφέα γῆα κεκρύφθαι
σεῖο τέκος λιτῷ, μηδὲ καλῆς ζαχάδος.
πρὸς δὲ θεῶν θρῆνων διεφήμισε καλλιάναασαν
μητέρα, θ' εἰδὸν φησι σέβασμα πέλειν·
καὶ κούφῳ νεφέλῃ δροσοφόρα, ᾗ τ' ἀναβάθμὸν
θῆκε θεὸς σφέτερον, καὶ σπέος ἠμέτερον.
κηληθμὸν δ' ἑτέρωθι θεῶν νιν χεῖρα κεταίρῃ,
τῇ μάλα πάντας ἀεὶ σώουσ' ἑτοιμοτάτην·
αὐτόματόν τε βέεθρον, ἠδ' ὕπνον ἀγλαόκαρπον,
τὸν θεὸς ᾧ πλήρωσε φόβους ἀφελέσθαι·
καμμονίην δ' ἀειθαλέος καλέει καλὸν ἔρνος ἐλαίης
ἐν τεμένει Ζαθέῃ καρποφορεῖσθαι ἄλσει.
καὶ μάν καὶ κλειτὸν φημίζει μάντις ἀμύμων
ἄστυ θεοῦ, τύρσιν τ' ἠγαθέην μεγάλου·
τῇ πεπολίσθαι φησὶ σὺν πάσῃς χαρμάτι γαίης,
δεινὰ φρυασσομένων δυσμενέων θεράπναν·
αἰνῶς δ' ἐσπύζοντο αἰ ἀρσιπόλοι φῦλα γιγάντων
σωθῆναι θυητῷ δυσεβέων ῥιπῇ.
οὐδὲ γὰρ ἠβούλοντο σιωπέσιον ἄμμι γένεσθαι
ἀλκτῆρ' ἀρᾶων, καὶ θανάτου μέλανος.
καί ἑ δυσκελάδους τῷ ἄλλων ἐγγεγαῶτα
φῆσεν οἰῦψιον κτίσσεσθαι τῆς πόλιος.
φῆσε δ' ἐμπρεπέως πόλεμον τῇ δ' οἶμα γανώσας,
καὶ θεὸν ἐν μέσσῳ παύσοντα τῆσδε μάχης.

καὶ

τὸν φρένα δ' ἠγαθέοισι παρηγορέεσκεν ἐπαίνοις
μουνογλῶσσοις θ' ὑφ' ὑγρῆς γλαμυρίης τ' ἐρατῆς.
καί που τὸν κλήζει ποτὲ μὲν γονιμώδεα γαῖαν,
καὶ χέρσον καρπῷ βεβριθομένην καρπῷ.
καί ῥα δίκλιν μήνης μονίμην δ' ὠκεανοῖο ἔδρην,
καὶ ζόφον αἰῶνός μιν θεόγονον ἀτέλεστον.
ἠέλιόν τ' ἀκάματά μιν αὐτὸν αὖτ' ὀνόμηνεν,
καὶ γαμετῆ θαλερὴν ἀθανάτου θάλαμον.
ἄμπελον ἀμφιλαφῆ θ', ἣν δὴ θεὸς αὐτὸς ἔνευσεν
γουνὸν ἐς ἀρδῆν μέμφιδος ἐκ συγερῆς.
καί που κὴ νηὸν δεδμημένον ἠφίνεσσεν
εἶπεν ἀγακλυτῇ ἀμφὶ δικαιοσύνῃ.
ἄγγελον δ' αὖθ' ἑτέροθι φατίζεται ἀνδρὶ δικαίῳ
τελλομένῳ, κῴρθοῖς χάρμα μέγα κεραΐζων.
ἄλλοτε δ' αὖ κλείει τερφίμβροτον ἠεροφοίτην,
ἠδὲ νάκος ψυχῇ ἀμφιδιαμόμενον.
ἔστι δ' ὅτ' ἀργυρέαις κραπνὸν πτερύγεσσι πέλειαν,
καὶ νώτῳ χρυσέῳ φάσκεν ἀγαλλομένην.
ἄλλοτε δ' ἀμφὶς ἐμῆς στέφανον πλειῶνος ἐραννῆς
αὐδάζει μεγάλου λειριόεντα θεοῦ.
ὄφρα δὲ δηλήσῃ ζωῆς εἰλιχρινὲς αἶθος
ἀργυφέης, ἐνέπει πουλὺ φαεινοτέρην.
τὸν γε θεὸς δίδοι αἰθρηφόροις, ἅτε εἴδεϊ ἶσαν,
ὥστ' ἀϊχθὲν πυκάσαι γυμνὸν ἕκαστος ἑόν.
τοῖσι δ' ἔπι λιπαρὸν μὲν ὄρος θεόμισθον ἔνειπεν,
ᾧκει θεῷ θέλξαι δ' ἄδεν αὖλιν ἑῷ.
πρὸς δ' αὖτις θεόδμητον ἀλὸς βάθος οἶδεν ὑδρίειν,
ὅλβιον αἰθρηφόρου δῶμα τὸ πιζομένου.
οἶδε δ' ἑμὴν αὐτῷ ἱερὸν σκήνωμα καλέσσαι,
κὴ τόπον οὗ σεμνὴ σκίμψατο πίζα θεοῦ.

λαφ-

ἀῤνα τὸν ἀρχμονὸν δνοφερῷ κόσμοιο καθαρμὸν,
ἀνδρῶν τιμῆσιν λύτρον ἀταθαλιῶν.
ξῆσά κε τὴν χαλκοῖο τετυγμένον οὖλον ἄγαλμα,
ἄξειν πειρήνης σεμνὸν ὀξυφαίη.
ξῆσα δ̓ αὖ ἄλλο κέδρου, & χρυσοῦ παμφαόωντος
δὴ τότε δαιδάλλων σὸν θεόσεπτον ἔδος.
ἀλλὰ δὴ ἡμέτερον νιφόεν δέχευσο νύμφη
ἄμβροτε, καὶ θυμὸν τέρπε διφρηλασίῃ.
τῇ περ καὶ τέκνον μάλα τέρπεται, ὅ τ̓ι καὶ αὐτὴ
ἔπλεο λαμπὴνὴ ἡμερόνος μακάρων.
τύνη γὰρ βασιλῆος ὑποπτέρον ἐστὶ φορεῖον,
ἐστὶ θεὸς μητὸν θ̓ ἅρμα θεοῦ μεγάλου.
τῷ δ̓ ἀχεόντειον μέλλων λιτέσθαι βάλλειν
ἐξ ἀρχῆς σεμνὸν κῶκος ἄναξ ἐπέβη.
ἀμφὶ σέθεν σολύμων ἀνεβάλλετο θέσπιν ἀοιδὴν,
φόρμιγγα κρητέων ποικιλόγηρυν ἄναξ.
τῷ δὴ καὶ θάλος ἀγνὸν ἀφ̓ αἵματος ἄχεα εἶδε,
καὶ ῥίζης ζαθέης δ̓ πατρεία κόρη.
δὴ γὰρ ὁ φορμικτὴς καὶ ἀοίδιμος ἔσκε σεμφήτης,
καὶ μέγας αἰχμητὴς καὶ βασιλεὺς κρατερός.
ὄφῤ ἔτι σοῦ θυμῷ σεβιόμενος ἔτι σε γηθέω,
καὶ σεῦ μαίτις πολλάκι πολλὰ σοφὸς
χρῆσε λύρῃ γλαφυρῇ θεσπίσματα θεῖα λιγαίνων,
ἱμείρων φαεινὸν σεῖο σεβάσσαι ἰδεῖν.
ἀλλ̓ οὔπω θεόθεν τὸ πεσεφμένον ἦμαρ ἵκανε
τῇ παιδὸς γλυκερῇ πᾶσι πεθεινοτάτης.
οὐδέ τί πω σοφίη θεοπαμπὴς ἤθελες ἄβρὸν
ἡμετέρου φορέειν ἀμφιπέτασμα χροός.
οὐδέ νύ τιν κρατερὴν ἠφείδαο ξηχέος ὕδρου,
σωθραῦσαι κεφαλὴν ἐν ποδὶ δεξιτερῷ.

τὴν

οὐ ῥοῖζον πλῆμναι καὶ αὐτυγες ἐκτελέυσιν,
οὐδὲ τεθχοὶ δεινὸν φδόγγον ὑπαξόνιον,
ἀλλὰ ῥέοντα θεῶν κεαδίαις καναχηδὰ βεστείαις,
ἦχον ἐναρμόνιον, καὶ κελάρυσμα γλυκύ.
ἔργα τόδ' ἠπύει κλεινῆς θαύμαξὰ μακαίρας,
ὑψηλαίτ' ἀρετὰς ἠμειῶν ῥιζῆ,
οὕσπες διεξελάσῃ σωὺ δίφρῳ σιγαλόεντι,
γλῶ τε κατ' ὄρεῖαν καὶ δχὰ βένθος ἁλός.
οὔτι δ' ἐλινύον καὶ καφὸν τόσον ἀνάσῃ,
ὅσον φωνῆσι χρῆμάτ' ἐπεργὲς ἄδοι.
Τῖα δέ οἱ πλέθειν θυμῷρεα μᾶλλον οἴω,
ὅσά νιν ὑμνῆσαι, σαίτος ἄγητ' ἐθέλει.
ὅσά κεν οὐ ξύχ ἡμερας πεπαλαγμένον ἄζῃ,
ἀλλὰ δι' αἰῶνος θάλλει ἀκηράσια.
οὐδὲ γὸ ἐξ ὕλης ταχυπότμου ταῦτα πέλονται,
ἀλλὰ φρενὸς πυκινῆς ἔκγον ἀειθαλέα.
ταῦτα δὲ χαλκεύει μελικόμπων τέκτονι μολπέων
τέχνη δαιδαλέη ποικίλον ἦτορ ἐμοί.
Τοιούτῳ δ' ἥρωες ἀγαλλόμενοι πεφόρηνται
δίφρῳ, καὶ βασιλέων παῖδες ἐριαθενέων.
τῷ περ ἐπεμβεβαῶτες ἁλὸς δχὰ λαῖτμα περῶσι
παντόσε, καὶ γαίης ἀμπελόεν πεδίον.
ἀλλὰ δέκου βασίλεια μελίφρονι μήτι δῶρον,
αἴτι τόπερ δοῦλος σεῖο τὸν ἁρμοσάμην.
οὐ γὸ τι κρεῖασον καὶ κάλλιον ἄλλο πέπαται
οὔτι βαθύκληρος σεῦ κτέαρ οἶκος ἐμός.
αἶψα δέ σοι δεῖμαι καὶ ἀνάκτορον αὐτὸς ἔχοιμι
δῶμ' ἐπιεικὲς δόξης ἄξιον ὑμετέρης.
ἐν δὲ μελισσόμβρον θέμεναι πολέεσσιν ἐναρμία
δῶμον ἀναμάκτου θῦμα κομιζόμενον,

πάντων δ' αὐχάζει θεραπίδας τλαωγεῖ ῥιπῇ,
οἷα σελλώνης ἰύζει φόος λιπαρόν,
οἷα δ' ἴκμενος αἴθων δάλπει χύνος ἀμφιφαείνων
τὰς φρένας ὡς αὐτὴ δία τε κοῦσα, θεοῖσιν.
θερμαίνει φιλότητι θυελλεῖ πυρὸν ἰείσα
ἔνθεον αἰς ταὐτὸν βλέμμα φίλον κεφαλῆς.
οὔσδεκεν αὐχάσαιτο, σαοφροσύνης μέγ' ἔαυσμα
αἶψα κατηφήσασα, καὶ πόθον οὐ κάθιον
καί τε φιλοφροσύνησιν ἀειζήλοισι γάνυσθεν,
ἠδ' ἐργεσίαις ταῖς μεγαλοφρεπέσιν.
σώματος ἀνδρομέης καὶ ψυχῆς αἰνὰ διώκει
πήματ', ἀπημοσύνῳ ἠδ' ὑγίειαν ἄγει.
ναύτας ξυὼ νήεσσιν ὀϊομένους θανέεσθαι
σώζει ἀλιρροθίοις κύμασι πλαζομένους.
αὐτὴ ὁδοιπορέουσι μελίφρονα νοσὸν ὀπάζει,
ἠδὲ ταλαιπώρεις ἀγκυμοδὲω φυγάσιν.
ἀχαλόωντι φέρει ὠδὰ μύθιον ἵππον ἀνδρὶ
πότνια, λύσιν γόων τ' ἀμφιπεσόντι πέδαις.
ἀκαίοις πίμπλησι κενοὺς χαρίτεσσι βρύουσα
παντοίων ἀγαθῶν τοὺς θεράποντας ἑοῦς.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε θεὸς αὐτῆς ἐσθλὰ πεπονθὼς
μυεία, τῇδ' αὖτ' ἴλεως ὀπίζομαι,
αὐτὶ φίλων ἔργων, καὶ μειλιχίης ἐρατεινῆς,
ἐφράσθην νύμφῃ κομψὸν ὕφασμα φέρειν,
ἐργὲς, μουσάων ὅτῳ φορέοιτο κεν αὐτή,
ἅρμα τε ἄλχον πώλων νόσφιν ἀελλοπόδων.
οὔτις ἀλιξαίνων τόσσαν μακάρεσσιν ἀπεχθὴς,
ὁππόσον ἀγνώμων, ἠδ' ἀχάριστος ἀνήρ.
κοῦφα βιβᾷ κραδίῃσιν ἀρηφάτου περύγεσσιν,
οἷά τ' αἰθέρια αἰετὸς ὠκυπέτης.

οὐ ῥοῖζον

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ ΑΡΜΑ, ΗΤΟΙ ΦΟ-
ρεῖον τῇ παναγίᾳ θεοτόκῳ, ὅ, π φερὸς χάειν
αὐτῇ γλυπσεθαί φησι φορουμβύη
ἐπ' ἄυπω, ἐπειδήπερ καὶ
αὐτὴ καλεῖται
ἅρματῦ θεοῦ, κ τὸ τοῦ ψαλμοῦ ῥητὸν, ἅρ-
μα θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιά-
δες δ' ἐπηνέντων.

Πολλοὶ μὲν γεραπλὼ χόρτοισι θυώδε-
σι νηῶν
ἔσπασαι ζωογεφόων παῖδες ἅπασαι
ἐμεὶ
δαιδαλέοις πνάκεσσιν, ἀγαστάμβοι
θεοῦ ἀγγελὼ
μητέρα, φερφέσην οὐρανίων μακάρων.
ὅσσα γὸ εἰς ἐμεὶ γλυετείρας τὸ χομβὼ αἴδρις,
τόσσα θεόγνητον τὸ χομβὼ εἰς γλυεμύ.
κλητὸς ἐπίκλος, ὃς οὐ τέκος ἀγλαϊεῖσθαι
φαίη μητρώη δόξη ὅσον σφετέρη.
ἄλλοι δ' ἱερὸ βρέτη καὶ ἀγάλματα τεκτήναντο,
δίω ὅτι τῆς αὐτῆς βαθμίδος ἔσαότα,
αὐτ' ἐτύμης χαλκὸν καὶ λύγδινον ἱδρύσαντες.
τόσσον δεσποίνης κῆρ πόθος ἡμέτερον,
τοσσόν δ' ἐνδαίει γλυκὺς ἵμερος ἠπιοδώρου
ταὶς ψυχαὶς πάντων παρθενικῆς μεδέων.

ἠελίου τε φάος χαεσπὸν μὴ νήλιτον ὄμβεον.
χάρτος ἀνίκητον καὶ ἀπειρέσιον δύνασιν σὸν
δείξειν Ἰουλιανὸς βασιλεὺς ἄϊδηλ θεοῖσιν ἀφθεὶς,
ὃς θεὸν ἐξαθέριζε σέθεν γόνον οὐρανίωνα.
δείξειν ἀμφλίκτῳ θ' ὃς δ' ἄμοτον δῶρον ἀείκης
θεσσαμένης δι' ἔρωτα θεόφιλος αὐτὸν ἔδωκεν,
τὸν μεταναύσαντα κεραιῷ ὑπελύσατο δεσμῷ,
ἰφθίμῃ σέο χειρὶ βεβηκότ' δέατοινα φερέσπ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε πεπείραμαι σέθεν ἀλκῆς
πολλάκι θεσπεσίης, ἠδ' ἀμφίς δὶς δώρου
εἶν ἁλί, Ϛ χέρσῳ, θεοβόλον Ϛ σύμμαχον ἐσθλὸν,
ἠδ' ὀπίσουεσθν ἑλών, καμάτων δ' ὑπελύσατο δεινῶν,
καὶ νούσων θεράποντα τιθὸν, καὶ οἴζυος αἰνῆς,
ἠδὲ κακῆς λάβρης γ' ἀνδρῶν κακὰ μοὶ φερεόντων.
τόσσον δὴ θνητὸς δύναται σέθεν ἀλκὶ πεποιθώς.
νῦν δέ σε, νῦν λίτομαι καὶ ἐσύστερον ἄμμιν ἀρῆξαι,
σοὶ τε ὠδασατέην τεθλιμμένον ἦτορ ἔχουσιν,
στείνους τ' ἐκ παντὸς, καὶ οἴζυος αἰνομόεσσα
ῥύσασθαι, δύνασαι γὰρ ὅσα φρεσὶν ἦσι μνοιὰς
ῥηϊδίως τελέσαι, μεγάλου νυὸς ἱμερόεσσα,
καὶ θυγάτηρ μεγαλῆα θεοῦ, καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλὰ λιταῖσιν ἐμαῖς ἀρήκοον οὖας ὑποσχὲς,
καὶ κακίης με κάθηεσον, ἀταθαλίης τ' ἀπὸ πάσης,
ὄφρα σ' ἰδεῖν οἷός τ' εἶμι ὑψίθεον ἄνακτα,
καί σέ γ' ἀνυμνήσαιμι δι' ὠκείαισιν ἐν ὕμνοις,
σοὶ λοιποῖς ἁγίοισι δι' αἰώνων ἀπεράντων.

τὸν μοῦνον τέξασα σὸν ἰέα παμβασίλῆα,
χειρὸν ἀειγυέτιλω ἀγαπήνορα παῖδα θεοῖο.
οὐδέ σε οὐδ' ἀπάνευθε θεοὶ μέμβλοι ἀγῶνα ὀλύμπου
βαίνομεν εἰς θῶκον, καὶ ὁμήγυεν οὐρανιώνων.
τᾷ σε μάκαιρα πύλιν σωτῆριον ἀστεφέασαν
αἰθέρος ὑψηχόεσσιν ἐφεστάυδωμεν ἕρκεα φῦλα,
κλίμακα τ' ἠγαθέην ποτὶ οὐρανὸν ἀμφιβαθεῖαν.
τὴν νύμφη χαρίεσσα παναμόλῳ αἴθρα χερσὶν,
αἴθρα χρυσαυγὴ, ἁλιπόρφυρα, λευκά τ' ἰδέσθαι
γαῖα φύει, νάρκισσον ἐύπνοον, ἠδ' ὑάκινθον,
ἠδ' ἶον, ἠδ' ἔρπυλλον, ἅμα κείνῳ ἀρηνόσυνα,
ἀγλαΐην τε ῥόδου, κεφκουτ' ἐφέσασαν ἔθφραν,
λωτόν θ' ἑρσήεντα, φόβας θ' ἁπαλῆς ἀνεμώνης.
ὁππόσα τ' ἄλλα φέρει γάνος εἴαρος αἰθομόμοιο.
νερτέριοι πτῆνες ἁλυσκάζουσί τ' ἄνασσα
φερτερὸν πάλιν, φύγα δὲ σ' ἄναξ ἐνέφυν ἀϊδωνεύς,
καὶ κρυόεσσ' ἄτη, φύγα δὲ σε λαοπλῆτις ἐρινύς,
καὶ βλοσυροὶ κῆρες μέλαιναι ἀεθλοῦσαι ὀδόντας,
καὶ κόρος ὕβριος υἱὸς ἀναιδὴς ἐγκεκυδοίμου.
πᾶν τε μιφύος κακὸν ἄλλο παλίγκοτον, ἠδὲ δαφοινὸν
οὔτι σέθεν τολμᾷ καταναντίον ὄμμα πτάμενον.
δεινωπὸς δέπας ἐστὶ, καὶ ἔκπαγλος μάλα πᾶσιν,
οἱ σεβέουσι θεὸν καὶ ἀτάρβαλα μηχανόωνται.
οἷά τις ὁπλιτὴς στρατὸς ὑρμὴ νώεσσι χαλκῷ
εἰς δῆριν σονόεσσαν ἐσιδομένη κακοχάρτοις.
δυσεβέεσσι δὲ πᾶσιν ἐείδεται λαὸς ἀϊδὴς,
δυσειδὴς, ἀγανῶπις, ἐπήρατος, οἷά τ' ἀνέντος
χειμῶνος κρυερῆο φαείνεται δῖος ἡμῖν
εἴαρος δυόδμου φαεσρὴ χάρις, οἷά τ' ἄμωμον
νυκτὸς ὁδοιπορέουσι σελήνης εἶδος ἀγαυῆς.

καὶ ἀπειρέσιον τεκοῦσα, καὶ ἔτρεφε κουρίζουσα,
χείρονα ἀειζώουσα πατρὸς γόνον οὐρανίδαο,
ἀρήιονα τάξασα καὶ οἷς ὣς χείλεσι νέκταρ,
καὶ τότ' ἔκυσε θεοῦ περαλλὼ, καὶ ὄμματα μήτηρ.
τοὔνεκεν οὔλος ἔλιξ ἔθεν αὐτῆς, οὔτε τοι ἄλλου
μηδός, ἐπεὶ μούνη τὸν ἐγείνατο ἠδ' ἀτίτηλεν.
ἔστι δ' ἀμήτωρ αὐτὸς ἐν οὐρανῷ, ἐν χθονὶ δίᾳ
ἔς τ' ἀπάτωρ, ἥερος ἀφυὴς; θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
ἄνθος ἀειμνησόν τ' ἀνδρῶν ἠδ' ἀοίδιμος ἔσσεν.
ὃς θνητοὺς θανάτοιο δυσαλγέος ἐξεσάωσεν
δυσήνους θάνατόν τε μέλαν, καὶ λοιγὸν ἀλάλκων.
ᾧπερ λιὼ τ' ἐφύτδυσεν ἀειθαλέος βιότοιο
ἀγκλίνας βηλοῖο πύλας πολυτειρέος ἄμμιν,
ὄφρα ποτ' ἰσοπαλεῖς ἁγίοις μακάρεσσιν ἐόντες,
οὐρανοῦ ἀμβώμῳ ζαθέῳ πολυχανδέος αὐλῇ.
ὃ γὰρ δὴ νεμέσησεν ἀγαστάμβους κακὰ ἔργα,
ὃς δὲ δίκας ἄτισεν ὑπερβασιῶν ἀλεγεινῶν,
κόσμον ἅμ' ἀμπλακίῃσι καταφλέξας πυρὶ δηΐῳ,
ὡς ὁπότ' ὀμβρήσῃ κατέκλυσεν ὕδατι γαῖαν,
φῦλα βροτῶν τ' ἀπόειρε πολυσπερέων κακοεργὰ
ἐνσκήψας λαοῖς χαλεπῷ ἀτίφεσιν ὀργῇ.
ἀλλ' ἔλιπεν αἶψα μᾶλλον μεροπίδα φῦτλιν
βᾶσαν ἐπ' ἀρφοτέρην μυχὸν κρυεροῦ ἀΐδαο.
ψυχέων δ' ἅμα χέας ζωάγριον ὁλυμβράων
εἴρυσεν ἐξ ἄτης ὀλοόφρονος ἀγεσίλαο,
ἀρνύμενος πάντας ζωαρκέα πίστιν ἔχοντας.
τύνη δ' εἰ μήτηρ μακάρεσσι, σύγ' ἐπάξιος οἵη
κεκλῆσθαι μεγάλη, τοὶ δ' οὔνομα σεμνὸν ἄρηρεν.
ὅσσοι γὰρ πελόμεσθα φερέσβιοι ἀγλαΐηφι,
τέκνα σέθεν πελόμεσθα. σὺ μούνη πάντας ἔπικτες

τὸν

ὅσκεν ἐπαρδὶ δύσῃ ζαφερῆς κλυτὰ πίεσα γαίης.
ἀλλ' ὅτε δὴ χθονὸς ἦλθε τελεῖσθαι θέσπιλον δ' ὐχλὼ,
τλώ περ ἐωδυξάμβροι γόνιμοί γε γάασι γονῆες
καλλίσης μβρίης, τλὼ παρθένον εἰς θεοῦ αὐλὼ,
καί περ μωνογλύφειαν ἐειδομβύλω χαείπασιν,
σκῆνος ἀμωμήτλω, φεαπίδας μακάρεσσιν ὁμοίω,
ὁτε αλέλω θεράπαναν, ἐπήεσθον αἴθε μ' ἄναπτ
ἤγαγον ἀθανάτων ὑποκόλπιον οὐκέτ' ἐοῦσαν,
ἀλλ' ἤδη τελέτηεν ἅμα τεθχόωσαν ἐκείνοις.
ἐνθάδε δηναοὶ κούρλω κεκλῆσθαι ἄνασσαν
παρθενικῶν φήμιξαν, ὅτ' ἤτειον ἔλλαχεν αὐτὴ
ἀσκεῖν πορφύρεον σεπτὸν κῆ δῶμα θεοῖο.
ἄλλαι γὸ κοῦραι φειδώμεθα φαίτο, τὶς ἡμέων
ἐξαρχὴ βασίλεια, καὶ ἄλλων κοιρανέησιν,
λῶ τινα δ' ἐργάζεσθαι ἀλουργίδα λαχμὸς ὁ βλιθεὶς
ἐμφήνη, ταύτλω πᾶσαι διάτοιναν ἔχωμβν.
ἔνθ' ἄρ' ὁμῶ πήλαντο, πάλος δὲ τ' ἔδειξε μαρίλω
παρθενικῶν κρείουσαν ἀγαπλέα, καὶ τότε πᾶσαι
αὐτλώτ' ἠπατάσαντο, καὶ ὡς βασίλειαν ἔπισαν.
ἦχε δ' ἔμιμνε κόρη πάσας ἀρεταῖσι βρύουσα,
ἤθεσι κυδαλίμοισι κεκασμβνη, εἰσόκε καιρὸς
ὥριος ἦλθε γάμου, τότε δ' ἔδνωθεῖσα δικαίῳ
ἀνδρὶ κύησε θεὸν μεγάλου θεοῦ υἱὸν ἐόντα,
καί περ ἐοῦσα κόρη, σώζουσά τε κούριον αἶδος,
τλὼ πολυάρητον χρυσοπτέρυγα ἀγγελιώτου
δύντος, ἅ τε πνοιὴ ἀνέμου εἰς δέμνιον αὐτῆς,
ἀγγελίλω αἰδουσα, πατὴρ θεὸς λῶ οἱ ἔπεμψεν
παντοκεάτωρ, ὅθεν ἀθανάτων βασιλῆα βεβρῶθαι
ἀρρήτοισι γονῆσιν ἀτιφθλεχὴς περ ἔπικτεν
παρθένος ἀτειτίμαστος ἀκήεσθον αἶδος ἔχουσα.

καὶ ατεί-

εἰ ἐθπόκων οἰῶν λαῶν ποίησεν ἄναχτα,
ἀλλ' ἄγονοι ὡρὴν τὴν δὲ τεκεῖν θήλειαν ἀγαυὴν.
δὺξαμένοιν δὲ θεᾷ θέμιν ἱερὸν ὅτι τέκοισιν,
δὺχωλῆς αἰῶνα τὴν δ' αὐτοῖν δῶκε θύγατερα
ἀναμίγδοιν ῥοδόπηχυν, ἐπήετον, ἀγλαόκαρπον.
δῖα κόρη ὅτε μιν σ' ἄννη τέκε πότνια μήτηρ
καλλίσην μετόπων ἱερὴν σὺν μύμων καὶ χόρων,
ὀδμῆς ἀμβροσίης ἐπλήσθη κόσμος ἀπείρων,
γήθησέν τε βαθὺς πόντος, καὶ γαῖα πελώρη,
αἰθὴρ θ' ὑψιφανὴς, καὶ τείρεα λαμπετόωντα.
ὅτι τεκεῖν ἤμελλες ἀλεξίμορον βασιλῆα,
κλεινὸν ἀοσητῆρα βροτῷ, σωτῆρά τε κόσμου,
παρθενίης περ ἔχουσα κόρη πανακήετον ἄμμα.
τῆμος δ' ἠελίοιο παΐς χαροπή τε τεκοῦσα,
ἠελίου φαίη ῥοδοδάκτυλος ἀτρεκὲς ἡμῖν,
ἢ Διὸς ἐξήϊξε, θεὸν δ' ἔθεν ἐξανέτειλεν,
ὃς ψυχέων κρυόεσσαν ἀπημάλυνεν ὀμίχλην.
τῆμος ἀλωομένοις βιότου καὶ λᾶτμα βροτείου
αἰθερόποις μογεροῖσιν ἐφαίνετο οὔποτε δῦνον
ἄστρον, ὃ καλὸν ἔφηνε πολυπλάγκτοισί ποθ' ὅρμον,
ἄμμετ' ἄλης ἀπέπαυσε πολυπλανήτων τ' ὀδυνάων.
φημὶ δὲ τέκνον ἐὸν θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῆμος ἔτ' ἐβλάστησε θεοφορβὲς ἄνθεμον ἁβρὸν,
ἄνθεμον ὃ ὤδες θνητοῖς ζωαρκέα καρπὸν
πᾶσι φέρον θανάτου σκιοειδέα χῶραν ἔχουσιν.
ἶρις δὴ τότ' ἔλαμψεν ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι,
πᾶσιν ἐπαγγελέουσα πανδήλιον ἦμαρ ἔσεσθαι,
φημὶ γλυκοδόμυον θεὸν λαὸν ἀρτιβρότοισι.
τῆμος πλεθάον ποταμοῦ ἀνὰ βένθεα χεῦμι
ῥεῦμα νέον γλάγεος πλῆρες, λιβάδων τε μελίχρων.

ὅσσην

πᾶσι λιπὼν μεσόπεσιν ἀμήρυτον ἐς χθόνα αὐτῶν.
ταῦτα μὲν ἀμφ' αὐτῆς ζαθέη κελάδησεν ἀηδών,
ὥρην περ ἐπ' ἀνθεσόπων μετέχιαθε φῦλα γιγῶσα,
φθεγγομένη πιστῶν τόμαθος δεξείοιο θεσπίδι,
τίρ' αὐτῆς φεάσασθε κλέος καὶ ἀοίδιμον ὄχος
πυλύτι ἤπερ ἔηλυθε παρθένιον ἀγλαὸν ἔρνος,
πᾶς τις ἰὼν δὴ γοίη ὅσον θεσφερεστέρη ἄλλων,
ὥρεσβυτέρη τε πέλει μεσόπων παλαχῆθε γιγώτων.
φάντο δ' ἔθεν μύσαι θεὶ τὴς καὶ κεῖνα λελέχθαι,
καὶ δοκῆ εἰρεσθαι μεγάλου θεὶ ἀρητῆος.
ἄστρον ἄτ' ἠῶον νεφελῶν μεσηγὺ θελάμπει,
καὶ πλήρης διχόμηνις ἐν ἤμασιν οἷσι σελάνα,
ὡς σίλβει φαέθων γηὸν κατ' ἀπείρονα κόσμου,
τόξον ἄτ' ἀσράπτον πολυποίκιλον ἐν νεφέεσσιν,
ἄνθος ὅπως ῥόδεον πολιοῦ ὑπὸ εἴαρος ὥρῃ,
ὡς κείνα νιφαρῇ θεοθρέπτοισιν ὑδρηλοῖσιν,
ἕλασσὲ ὅπως λιβαίοισι θέρους κὴ καμέσῃ ὁδωδήν,
ὡς ὅτε πυρκαϊῆς λίβανος τεθυωμένος αἰθὴς,
ἤὔτε τις κρητὴρ πάσαις ἡσκημένος αὐγαῖς
δαιδαλέων λιθάκων χρυσόλαβος, οἷά τ' ἰάμης
δένδρεον ὠραίης καρπῷ βρύον ἱμερόεντι,
ὡς ῥαδινὴ κυπάειρος ἐπ' αἰθέρα δῖαν ἰοῦσα
ὀξείῃ κορυφῇ, πὼς δὴ πρέπει πότνια κούρη.
ἀλλὰ λέγωμεν ὅπως ἤδ' εἰς χθονὸς ἵκετ' ἀλωήν
πᾶσι μέλουσα κόρη θεοείκελος ἀγλαόμορφος,
καὶ ποίων γονέων θάλεν ἄιμασος ἐκγεγαῦα,
ἡμεῖς οἰκοπέδῳ ὡς ἐμβλασοῦσα τερείνῃ.
οἱ τοκέες τῆς παιδὸς ἔσαν καλοί, εἶνά τι καλὸν
λοιπὸν ἔτ' ἔσκεν ἄπωθεν ἀπὸ πλεινοῖο θεσπίπεω,
τὸν θεὸς ἐκ ποίμνης καλέσας νέον ἀγραυλομῶτα

εἰεσ-

εἰμὶ δ' ἐγὼ μήτηρ ἀγάπης ἀγανώπιδος ἁγνῆ,
εἰμὶ δ' ἀριζήλου μεγέθους, μήτηρ τε φόβοιο,
εἰμὶ δαπμοσύνης θολαμπέος, ἠπωρῆς τε.
πᾶσ' ἐπ' ἔμοιγ' ὀρθῆς οἴμου χάεις ἕπλετ' ἀμεμφὴς,
πᾶσά τ' ἀληθοσύνης, ζωῆς τ', ἀρετῆς τ' ἐρατεινῆς.
δεῦτε λιλαιόμενοι πρὸς ἐμὲ πτερόεντα θέητε πάντες,
ὔμμέ τ' ἀφ' ἡμετέρων ἀδδέλω ἐμπλήσατε θλαστῶν.
πνεῦμα γὰρ ἡμέτερον πολὺ νέκταρος ἥδιόν ὄζει.
κλᾶρος ἐμὸς γλυκύτητι μελίρρυτα κηρία νικᾷ.
μνῆμα δ' ἐς αἰώνων γλυκερὰς δηναιὸν ἐμεῖο.
πᾶς τις ἀνὴρ ἔμ' ἔδων πτερόεν δεύτερον αὖτις.
πᾶς πίνων γ' οὐ δίψαν ἀπείρατον, ἰὼ πρὶν ἔχεσκεν.
οὔποθ' ὁμοὶ πρόσθεν ὀνοτὸς καὶ ὄπιφρος ἔσαι,
οὐδ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὅς τ' αὖτ' ἐν ἔμοιγε πονήσῃ,
οὐκ ἂν ἀλιξαίνοι, πλήσας μ' ὅσις ἐπείγῃ,
δεῦτ' ἀτερμαίτου βίου ὄλβιος αἰτιβολήσῃ.
χερσαῖος ἄτ' ἐν ποταμοῦ βαθυδίνεω, ἅπις ἀπορρώξ,
ἐξεύθην καναχηδὸν ἀειθαλέος πηγάδος ἴσου.
εἰπά τ' ἐπαρδὸς δ' ὄφρ' ἐρινθηλέα κῆπον ἐμεῖο,
καὶ λιαερῆς πρασιὰς ἀπταλλέμυας ῥυάκεσιν,
ἠνίδε δ' εἰς ποταμοῖο γάνος ἐρύετ' ἀρὺ διώρυξ,
καὶ ποταμὸς δ' αὖ χεῦμα βαθύρροον ἕπλετο πόντου.
αὐτὴ ὀπιπήμιλλα διαγλαύσω, οἷά περ ὄρθρον,
εἰς τέλος ἀγγέλλουσα νοήματα θεῖ' ἀπερείσω.
νειόθι δ' ἀρυχόρου χθονὸς ἔρματα αἰπτορήσω
εἰσδύνουσα βάθη, καὶ ἐπόψομαι ὕπνον ἀτερπῆ
ὑπνώουσι βροτοῖς, ἄκρῳ πεπαυόμενον ἀνάκτι
πᾶσιν ἐπασπάλλω, διδαχλεῖ δ' ἔπι, οἷά περ ὄμφῃ,
ῥεῖα χαῶ ζαθέῃσι, καὶ ἐπτύμα θέσφατα χρησμῷ.
τοῖς δ' ὀπιμαιομένοις σοφίης μνημήιον ἐσθλὸν

δ᾽ σεβέων παῖδεσσι θεὸν μέγαν εἰσορόωσιν.
στερεὰ δ᾽ ὅπῃ λογάδεσσιν ἐμοῖς ῥιζώματα βάλλει.
ἐκ παλαχῆς κτισθεῖσα μιῶ, καὶ οὐκ ἀπολήγω
πώποτε λειζυργεῦσα κατ᾽ αὐτίον ἀθανάτοιο,
ὁτε καλέῃ θεράπαινα θεοῦ εἰ πειμένουσα
νωλεμὲς ἐν σιλιῇ, ἱδρυμένη ἐν θείῳ πῇ
θεσπεσίης σιῶνος ἐν ἄκρεϊ πημάντι,
τιὼρ᾽ ἐφίλησε θεὸς, θείοις θ᾽ ἅγιασε καθαρμοῖς,
εἰρεσίης θαλερῆς χαροπωιὼ τ᾽ ἐκάλεσε θεόσδε.
τῇ κέρατος ἠδ᾽ ἀλκῆς ἐμέθεν θένος ἐσήεικται.
ἐν δὲ κυδήεντι βάλον ῥιζώματα λαῷ,
ἀμφ᾽ ἁγίων δ᾽ ὁμάδοισι κατάρχεσίς ἐστιν ἐμεῖο,
τὸ λάχον ἠγαθέῳ μοῖραν, κλῆρόν τε θεοῖο.
οἵη τ᾽ ἐν λιβάνῳ δρόσεϊ ὑψιπέτηλος
κέδρος ἀνυψώθῃ θεὸς ἀειράσιν ἠλιβάτοισιν.
ὡς ῥαδινὴ κυπάρισσος ἀειθαλὴς κατ᾽ ἀέρμῃ
ἄκρεϊας δρόσου, ὡσεὶ φοίνικος ἀνέχον
ἀμφὶ κάδης γουνοῖσιν ἀερχόμενον φυτὸν ὀρθόν.
οἵατ᾽ ἐν εἰαμενῇς πλάτανος τε θαλῇα ῥοῇσιν
δρυμήκης, ἐτάνυσσα βραχίονας ὡς τερέβινθος,
ὥσπερ ὁδοιπορέοντας ἐμοῖς σκεπάοιμι πετήλοις.
οἵατ᾽ ἐλαϊνὸν ἔρνος ἀνεβλάστησα χλοανθεῖ
δ᾽ ὠρεπὲς ἐν πεδίῳ, ῥόδον ἠΰτε λαθὸν ὄδωδα
ἐν μήνης ὄρχοισι φατιζομένοις ἀπὸ φαεσφῆς.
καί τε δίκλιν σακτῆς, ἠὲ σμύρνης ἡδυπνόοιο,
ἀσταλάθου θ᾽ ἑδανοῦ, ἠὲ ἀκηράσιν κινναμώμου,
τερπνὸν ἀποπνείουσαν αὔτμιν πᾶσιν ἐφαννιώ.
ὥστε ῥ᾽ ὄνυξ, λίβανός τε, καὶ ἠμιεὶς ἠβώωσα
ἐξεπέτασα χέρειν μυροθήκεα πᾶσαν ἐπ᾽ ἄγαν.
δ᾽ κλείης πεφύασι δὲ λείρια καρπὸς ἐμεῖο.

οὐδὲ θεοφρεπὲς ἄλλο πλέον, καὶ κάλλιον ὦναξ
ἔκτισε παντοκράτωρ ἐξ οὗπερ κόσμον ἔπηξεν
παρθένου ἀδμήτης ταύτης κ' γλῶ τε καὶ ἄθρλω.
ἀκτίσου σοφίης τλὼ ἤθελε μητέρα θέσθαι,
καὶ γόνου οἰογόνοιο θεπτόκον ὀλβιόμοιρον.
τοιγὰρ καὶ τιμέων γλυκερῆς γλυκύτητα μετέσχεν
ἧς δὲ θεοφρεπέων, ἄδ' ὁμόγνιος ἐστὶ μήτηρ.
ὅσσα τ' ἔλω τέκνου φρεσβῆα, γλαμφύς τε
ταῦτα πέλειν ζαθέης φημίζεται ἀτρεκὲς αὔτως,
καὶ τὰ γόνος ποίησε, κ' αὐτὴ τεύξε τεκοῦσα.
εἶπε δ', ἔγωγ' ὑπάτου σώματος βλάσησα μοναρχου
μουνογλυὴς παντὸς φερὸ κτίσματος, ἐξανατεῖλαι
οὐρανοῦ ἐν γυάλοισιν ἐπήνυσα φῶς ἀμβρότον,
ἠχθονὸς ἀμφικάλυψα πέδον βαθύ, ἠύθ' ὁμίχλη.
ὑψηλοῖσιν ἔγωγε κατεσκήνωσα μελάθροις,
καὶ θεόνος ἡμέτερος νεφέλης ἐνὶ κίονι πήχθη.
οὐρανίον τε κύκλον ζαναὸν μόνη ἀμφιπολεύω,
βύσσαν ὑπερβρυχίην τε κ' ἠερόεσσαν ἄβυσσον
ἐξερέουσα πατὼ, τενάγη θ' ἁλιμυρέα πόντου,
πλέπερόν τ' ἄδυτον πεδὸν ζοφοειδέος αἴης.
κλῆρον ἐν ἠπείρῳ τε καὶ ἠχήεντι θαλάσσῃ
ἔμμορον, ἀρχηγός τ' ἐθνέων γλυκύμιλος ἀγερώχων,
ἠδὲ πολυστερέων λαῶν κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
αὐτὰρ ἐγὼ μ' τοῖς δ' ἄμπασιν πᾶσιν ἐφανίλω,
καὶ φάος ἡσυχίης ἐξηρτύνησα γαλωνῆς
ἱερὸν, ἀσασίασον, ἐν ᾧ ναίοιμι ἕκηλος.
καὶ τότε δὴ πάντων κτίσις ἐνετείλατ' ἔμοιγε,
ὃς θέλε παύσασθαι ἐν ἐμῷ σκηνώματι καλῷ.
εἶπε δ' ἐν δυαγέεσι κατασκηνώσον ἐμοῖσιν
λῆξιν ἔχουσα τλὼ μετ' ὀπιζομένοισιν ὁμίλοις,

ἀσκάϐὸ δ' ἀμῦρυγμα φάους πέλει, ἠδὲ διαυγὲς,
ἄχραντόν τε κατόπτρον ἔφυ θεότητος ἀγαυῆς,
αὐτοτελοῖς εἰκὼν τ' ἀγαθοῦ, φύσιός τε φερέσπις.
καὶ μία περ μεγαῖα θέλει ξύμπασάν τε τέασαι,
πάντα τ' ἀναπτύζειν ἐν ἑαυτῇ ῥεῖα μιμοῦσα.
καὶ κεν τὰς ἠϐυεὰς εἰς ψυχὰς ἁγνὰς ἰοῦσα
πότνια θεοῖο φίλους τεύχῃ, θείους τε σοφήτας.
οὐδ' ἀγαπᾷ τι θεὸς μὴ νύμφης τῆσδε σοώτερον.
αὐτὴ γὰρ τελέθει περιμβρότου ἠελίοιο
φαιδροτέρη, κόσμον χαροπῶν τ' ὀπιπεύοντα ἄστρων
αἰθέρος ἐν γυάλοισι χορεύσασίας τε λεόντων,
τῇ θυηζῖσι κρύος, καὶ τῇ θέρος ὀξὺ φερόντων.
ἰὼ δὲ ὠδάβλητος, σοφοφερεστέρη ἔπλετο φέγγους.
τοῦτο μετακλέχεται γὰρ ὁμίχλη νυκτὸς ἀϊδνῆς,
τὴν νέφος οὐδ' ἀκαρῆ κακίης ποτ' ἔχρηνεν ἄμορφον.
ταύτην οὖν ἐφίλησα, καὶ ἐκ νεότητος ἐρατνῆς
ἐν δυκέως ἐμάτευσα λαβεῖν σοφὴν καλέα νύμφην.
ἐκ πάγλως δὲ γλυκὺς φρένας ἵμερος εἷλεν ἐμεῖο
κούρης ἱμερτῆς, καὶ τῆς δ' ἀνθέος ὥρης.
οὐδέ οἱ οὐδέπι πικρὸν ἔχ' καὶ ἀδυκὲς ὁμιλεῖν,
οὔτινα δυσφεσύνῃσιν ἀριζήμην, ἀλλὰ γάνυσθαι
αἰεὶ δ' αἰῶνος θυητῷ φέρῃ, ἀρ παλέας τε
αἰὲν ἄγ' θαλίας τε, καὶ εὐφεσύνας μυριτερπεῖς.
παρὰ δέ οἱ ἀνθῆς τ' ὄλβος, φέγγος τ' ἀμίαντον,
οἷα χορῆς θάλλει μακάρεσσιν, οἵ ὄλυμπον ἔχουσιν:
νῦν δ' ἄγε καὶ τὰ λέγ' περὶ αὐτῆς παρθένος ἄκρη,
εἰσαΐοντε φίλοι, καὶ ἐπεύφημήσατ' ἄνασσαν,
τὴν πᾶσι μακάρεσσι μετ' οὐρανίδῃσι πρέπουσαν,
ἀμβροσίοις ἐπέεσσιν ἰοπλόκαμον θεολαμπῆ.
οὐδὲ γὰρ οὐδέπι μεῖζον ἐν ἀνθρώποισι φύτευσεν,

οὐδὲ πλοῦτον ἔφλω τῇ δ' ἄξιον ἀντιφερίζειν,
οὐδὲ λίθους παντας τιμαλφέας, οὐδὲ χρυσόν.
πᾶς γὰρ χρυσὸς ἔφυ ξυμβλητὸς τῇ δ' ὀλίγη τις
ψάμμος γίγνομένη γλαυκῆς ὑπὸ δινὶ θαλάσσης.
καὶ πηλὸς τενάγους πᾶς ἀργυφος ἰσοφαριθείς.
τῆς δ' ἐπὶ μικρὸν κάλλος, θαλερὴν θ' ὑγιείην
ἠδὲ σάμιλον, μισθεῖναι τ' ἀγλαΐης τὴν δ' αὖτε φαεννῆς
ἐφεύρω, φάος ἄσβεστον ταύτης γὰρ ὑπαρχή,
αἰὲν ἀκοίμητον, πάντων κειμήλιον ἐσθλῶν.
καὶ πηγὴ χαρίτων ἄμυδίς μοι ἐπῆλθε σὺν αὐτῇ,
εἰρήνη τ' ἀγαθὴ, καὶ δίφεσσιν τεθαλυῖα.
ἦλθε δ' ἀσφρήσιος πλοῦτος, καὶ ἀθίσφατος ὄλβος.
δίφραν θ' ἅλισα καλοῖς πᾶσι βεβειθώς.
ἔστι γὰρ ἐν σοφίῃ νοερόν τι πνεῦμ' ἁγνόν τε,
μουνογλυὲς, λεπτὸν, καὶ ἀγχίνοον, ἠὲ ἔχεφρον.
ἀμφιλαφὲς, παντάχραντον, ἀλεξίκακον, θεοφιλὲς,
ἀσφαλὲς, ἁρπεπὲς, παμποίκιλον, ἀγλαόδωρον,
παγκρατὲς, δεινὸς, μεγαλοφυεπὲς, ἠϋγλυές τε,
δῖον, δικίνητον, ὅπι φρονέοντι μείλιόν τε,
λαιψηρὸν, χαρίεν τε, φιλοφρονὲς, ἠδὲ φερμηδὲς,
δύσκοπον, ἀκραιφνὲς, παντέρπες, παμφαὲς, ἀγνὸν,
πάντα διαγείαισι διέρπον πνεύματ' ἐήσιν
ἀνθερόπων, μακάρων τε κατ' αἰθέρα, ἠδ' ἐνθόνα δῖαν.
πάσης γὰρ ταχυῆς κινήσιος ἔπλετο θᾶσσον,
πᾶσιν ἐνισκήπτον πέρασι ταχυδινέϊ παλμῷ
ᾧ δ' ἀκραιφνείῳ, τῷ οἱ πόρεν ἄφθιτος ἑστώ.
ἀτμὶς γὰρ πέλεται κεραϊστὸς ἀλκῆς τε θοῖο,
ἠδὲ δόξης μεγάλου εἰλικρινὲς αἴθος ἄμεμπτον
κρυστάλλοιο, αἴθος ἄμεμπτον, ἰδ' ἀγλαόμητις ἀπορρώξ.
οὐδὲ παρεμπίπτει μεμορυγμένον οὐδὲν ἐς αὐτήν.

ἀεισάου

τοιόν δ' ἀμφ' αὐτῆς κιλαδεῖ νηπερτέα νύμφη
ὕμνον ὀπιταμυΐη τὰ παλαίφατα καὶ νέα πάντα,
τιλὼ ἔθεν ἀρχαίλω γλύεσιν, γλύεσίν τε νεογμὸν,
ὅσσον ἔφυ θνητοῖς ἐειούνιος ἠμιέλοισιν,
ὅσσά τε χαρσαμένας δύναται στέργουσί μιν αὐτὼ
οἷς ἀγανοῖς δώροισιν, ἰδ' ἀγλαΐαισιν ἀγαυαῖς.
νεῦ δ' αὐτῆς φεάζεσθαι νοῦ πρόπυσον ἐρασσὴν,
σύγγονον ἀγύιόν τε καὶ ἔθνεος ἔκπαγλον αὐτῆ,
αὐτὼ κλητίζοντα καὶ ἠπόνδα πρεπόντως,
τῆς σοφίης φεόφασιν κεχαρμένος ἀγλαοδώρου,
οὔνεκεν ἀκεόσοφον Ϛ παύσοφον οἶδεν ἔσεσθαι.
παμφαιόωσα πέλει σοφίη Ϛ πᾶσα διαυγὴς,
αἰεὶ δ' ἀβλαὲς τέθηλεν ἀκήρατος, ἠδ' ἀμίαντος.
δ' αὖτις ἔφυ τοῖς αὐτῆς μυστιπόλοισιν,
εἰσωπὸς τ' ἀβολεῦσα φαείνεται οἷσι φίλοισιν,
δ' δώροισι βασίλειαν ὀπιζηπεῦσι φεοθύμως.
καὶ γὰρ μὴν ποθέουσαν ὑπωφθαμένη ὀπιφαύσκει
οὐκ ἀέκουσα φιλεῖ. καὶ ἐπορθρίοντι φεὸς αὐτὼ
ἔσηκε φεὸ πυλέων ποτιδεγμένη, οὐδὲ πονήσῃ
δοῦπ' ἀνὴρ ἐρέων νύμφιλω Ϛ ἀγακλέα κούρλω,
οὐδὲ δυσωρήσῃ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσων.
νώσασθαι φεὶ τῆς δὲ πέλει τέλεόν τι νόημα,
οὐδὲ μεειμνήσῃσιν ἀχρυπνέων εἵνεκεν αὐτῆς.
αὖτη δ' ἀμφιπολεῦσα βεοπτὴν τὸν ἐπάξιον εἰο
μαστεύει φιλίης ἀγαπῆς, φεόφρασά τ' ἐωαρκεῖ
ὁπποσα χρηίζων δπορεῖ κ' χρεῖος ἅπαντα,
Ϛ τάχ' δώροις θυοειδέα θνητὸν ἑοῖσιν.
τιλὼ δ' ὀπικικλόμενον κῆρ μὰν ἠρήσασθ' ἑλέσθαι,
δ' χρυσέῳ δ' ἐδόθη σοφίης μοι πνεῦμα φαεινῆς,
Ϛ φεοὔκεινα θεόντων αὐτὼ, σκήπτεφον τ' ἀγερόχων.

οὐδὲ π

χθόνα θ' ἁγνὰς ῥοὰς πολιῆς ἁλὸς ἠδὲ θάλασσαν
νάματά τ' ἀενάων πηγῶν, ποταμῶν τ' ἀκαμάντων,
ὠκεῖάν τε μελαμφύλλων ὀρέων κορυφὰς ἀνεμοῦσαν,
αὐτὸς ἄναξ μ' ἐφύτευσε, καὶ ἔκτισεν ἠκλέα νύμφην.
τῆμος ὅθ' ἡ τοίη μαζὸν τὸν οὐρανὸν ἄστρα φέρουσα,
καὶ δ' αὐτὴ θέρεος μεσάτῳ ἐπ' αὐρείων λειμώνων
ἔστη ἀγχόθεν, ὅτ' ἐπισκίεσκεν ὑπερθεν
ὀμβροτόκους νεφέλας, πολὺς δ' ἐπέθηκε τὸ τέρμα,
μήπω παρεκβαίνῃσι, καὶ ἀθρόον θέμεθλα
ἤρατεν ἠπείροιο, τότε δὴ τότ' ἄνακτι φαρήμῳ,
καί οἱ ὁμοφρονέουσα σοφοῖς δαιδάλμασι χεῖρας
κτιζομένοις ἐχάρην, καὶ ἀθύρμασιν αὐτὸς ἐμοῖσι
τέρπετ' ἔχων ὑπερθὲν ἐπίβολον ἦμαρ ἐς ἦμαρ.
τοῖα δ' ἄθυρον ἐγὼ μητρὸς μεγίστῳ,
καὶ τὸς ἀγάλλετ' ἐμοῖσιν ὅτι δραίεσσι γεγηθώς.
ἀθρήσας δὲ μάλιστα βροτῶν τινέεσσι σαώσω.
νῦν δέ μοι ἐμπάζοισθε φιλαίτατα τέκνα φρονήρη.
ὄλβιος μάκαρ δαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις φυλάσσῃ
ἰθυτενεῖς ἀτραπιτοὺς ἐμέθεν μή τ' ἴχρια βαίνων.
τῆς σοφίης αἴσιτε πεπνυμένον ἦτορ ἔχοντες,
μηδὲ θύρας ὑπίδησθε χαλίφρονες οὔασι κωφοῖς.
κεῖνος δὴ σοὶ κῆρι μακάρτατος, ὅς κεν ἀκούσῃ
ἡμετέρων ὀάρων δεδοκημένος, ἐν δὲ θέμιστιν
αἰὲν ἐμαῖς ἐθέλῃσι μίμνειν, τεθμοῖσί τ' ἐν ἀγνοῖς.
φερτυρήσῃ σταθμοί τ' ἐμέθεν καὶ νύκτα καὶ ἦμαρ
ἀγρυπνίῃσι θεσθύροισιν ἐμῆς ὅασοισιν ἀϋπνοις.
ὃς γὰρ ἐμὲ διρήσῃ ζωῆς βροτὸς αὐτάσσεν,
ἠδ' ἀμείρεται θάνατον κύρσῃσιν ἁπάσης,
εἰς δέ μ' ἁλιξαίνων ἀσεβὴς πημαίνεται αὐτὸς,
καὶ ψυχὴν ὀλέσσῃ κακὸν μόθον ἀμφαγαπάζων,

Τοῖον

μητ' ἐρατὴ ἱμερτῆς ἀγάπης, ἠδ' ἐλπίδος ἀγνῆς.
ἴσε φίλοι τόπερ ἦδε θεὸς πάντεσι γεγωνεῖ
ἄσμα καλὸν λαοῖς, καὶ φύλοις γαῖαν ἔχουσιν.
αὐτὴ ἐγὼ μήτηρ τελέθω ἀγαπήσιος ἱρῆς,
μήτηρ τ' ἰωρέης θεναρῆς, ἀλκῆς τε τέτυγμαι,
ὑπωρῆς θ' ὁσίης, μεγαλοφρεπίης τ' ἐρατίμου.
δωτίναισι βρύω πολυφόροις παντοδαπῆσιν.
οἷς κε θέλω ζωῆς πορσαίνω τέρμ' ἀπέραντον,
ὄλβον ἄπαντα φέρω, χειμήλιά τ' ἄφθονα πάντα,
καὶ τιμῆς στεφάνωμα, τὸ μὴ χθόνος οἶδε μαραίνειν,
καὶ πλοῦτον καρπῶν ἀκήρατον ὀλβιόμοιρον,
ἠδ' εὐθαλμοσύνης δι' ἀνθέα τέρψιν ἀτειρῆ.
τοῖσιν ἔμ' ἀμφαγαπῶσι, καὶ ἐκζητοῦσιν ἑκάστοις
καρπὸς ἐμὸς χρυσοῖο καὶ ἀργύρου ἔπλετ' ἀρείων,
καὶ πολυτιμήτους θλασήματα λᾶας ἐμεῖο
νικᾷ ἀπειρεσίῳ τιμῇ, καὶ μύρεα λαμπρά.
αὐτὰρ ἐγὼ συγέωτε κόρον, καὶ ὕβριν ἀεικῆ,
ἠδ' ἀφροσυνάων ἀνδρῶν, χολιάς τε κελεύθους
χαλεπόντων τε δόλοισι κακορραφίας τ' ἀλιτάνας,
αἴσυλα μηδομένων, καὶ ἀτάσθαλα σκαιωρεύντων.
ἐν γὰρ ἀληθείῃ πωλέσκομαι, ἔντε δίκῃσιν
εὐθείῃσιν ἐμὴ τελέθει τρίβος, ἀσφαλὲς ἄλκαρ
ἔπλετ' ἐμὸν, βουλή τε καλὴ, πινυτή τε φρόνησις.
ἤτοι ἐμὴ κτίσις ὄρεσι παλαίφατος, ἠδὲ γενέθλη.
ἔκτισέ με κτίστωρ ἀρχὴν αὐτοῖο κελεύθων
ὑψιμέδων, καὶ σῆσεν ἑοῖς ὑπ' ἔργμασι καλοῖς.
αὐτὸς ἔπηξεν ἐμὲ πρὶν ζυγίους αἰῶνας ὑφαίνας,
πρὶν γαῖάν τε τελέσσαι ἀπείρονα, πρίν περ ἀγαυοῖς
κοσμῆσαι γλήνεσσιν ἕδος πλαωγὲς ὀλύμπου,
πρὶν καταβληθῆναι περ βένθεα γῆς ἐρεβεννῆς,

χάε-

οὐ λιπαρῆ λίαν καὶ πόνος, ἀλλὰ μᾶλ' αὖθι,
σήθεος ἡμετέρθιο, σὺ δ' ἄναξ λαος αὐτὸν,
δὶ μειδήσ τε δέχοιο, καὶ ἡμῖν ἐγγυαλίξαις
σὸν χάριν αὖτ' αὖτις μνησόμεθα, καὶ σέο λῆξιν.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΦΑΡΝΗΣΙΟΝ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΝ ῬΩΜΑΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΤΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΝ.

ἘΙδὼς φιλῆδεῖν σ' οὐ μόνον κομψῇσιν,
πόνοις τ' ἀοιδῶν, καὶ καλαῖς δίγλωττίαις,
ἔμπαλον ὄντα πανσόφων μαθημάτων,
ἀλλ' αὖ θεωδείαις πλέον γεγηθότα,
ὥσπερ σαφῶς μάρτυρεῖθ' ἱδρύματα
ναῶν μεγίστων παῤ σέθεν τετυγμένων,
καὶ μαὶ καὶ ἄλλα πολυτελῆ δαιδάλματα,
τάπερ ἁγίοις ὀλυμπίοις σύγ' ἄνθεσο.
ἠβουλόμην κεφῆσέ σοι φαρνήσιε,
ὕμνους ᾠδαχεῖν παρθένου φαιστάτης,

ἐξερέων δ' οὐχ ὧδε ἐὸν ἀοσσητῆα παέντα.
ἀλλά νυ πῆχυς ἐμὸς τιβαερὸς ὄπιτ' ἄρροθος ἔσπεν
μοῦνος ἐμοὶ, ζαμφὴς ζῆλος, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
μοῦνος ἀλέξησε, καὶ ἀθέσφατα λοιγὸν ἄλαλκεν.
Ὅ τε πάπον εἰς αὐτῷ κεραλέῳ πολέμοιο χάλαζαν,
καὶ στρατὸν αὐτιβίου δύναμιν κατέρειφα χάμαζε.
ἕσπεν ἄναξ, κόλπόν τε φίλον φίλου ἵετο παῖδος,
ὄφρ' ὃν ὅθεν καταβὰς ἐπεμαίετο γαῖαν ἐρεμνὴν
τηλυγέτης λόγος υἱὸς, ἵν' ἀνδρῶν φῦλα σαώσῃ.
ᾧ δὲ παλαιγενέων θεογόνων ἐκάθηρεν ἀεικὲς
ἀμπλακίας, παντός τε γθόνος, καὶ δεῖξεν ὀλύμπου
ἀτέραπὸν ἰθυπόρον, ἀγορὴν τ' ἔσήσατο θείην,
τὴν δίκαιον μὴ φέγγος ἐπεσπείξατο πνεῦμα
οὐρανόθεν πέμψας ἅμιον ζαθέῳ ἅμα ῥοίζῳ,
Ὅ γλώσσαις φλογέοις, ὅθεν ἀλλοθρόοις ὑμάλησαν
πάντες, ὅσοι σωάγερθεν ἀναθόμβοι δαλέκτοις.
θάμβεῖ σὺν μεγάλῳ πάντων, ὅσοι ἄϊον αὐτούς·
τοῦτο τὸ χάεισμα πόρεν θεὸς ἄφθιτος, ὄφρα καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ὀθνεῖοί κε πυθοίατο μῦθον ἀληθῆ
ἀϊδίου ζωῆς, διαγγελίοιό τε ῥῆμα
ἅψιον, ὥσκε φύγοιεν ἀδδικέα κῆρα μέλαιναν,
παρθοι, καὶ μῆδοι, Ὅ παμφύλιοι μιγεχάρμαι,
καὶ λίβυες, γαλάται τε, Ὅ ἐθνοὶ αὐσονίῆες,
ἀσυρμοί τε, φρύγες τε, καὶ αὐχένες ἰβῆρες,
καππαδόκαι τε, Ὅ ἄλλοι ὅσοι βόσκουσιν ἄεθυραν·
ἀλλὰ σὺ χεῖσε θεὸς, καὶ σωτὴρ ἄμβροτε κόσμου
μυσιπόλοιο σέθεν τόνδ' ὕμνον δέχυσο φορέφορν,
οἷα μὴ κομιδῇ τε τελεσφορέοντ' ἐρατεινὴ,
δ' ὧδες καρποῖο θαλύσιον, ἧπαρ ὀπώρης
ἀμφιετῆ πεμφθεῖσαν ἀπ' ἀγροῦ δινάδος ἀγῆς,

οὐ λι-

αὐτὴ χὑπείσαν, θεὸς ἑων ὅδε φαίδιμος ἀρχὸς,
κύδιος ἀενάων τ' ἀλκέων, κρατέων τε δώμασης.
τοῖς δ' ἔπ' ἀνάκτορον αἰπὺ πυραιγέος οὐλύμποιο
ὄρθιον αὐτιάσησι καὶ αἴτυγας ἀστεροφεγγεῖς
ἀγλαΐας τε δόμος μακάρεσσι πλήσαιμπερ ἁπάσας,
φαιδρότερόν τ' ἀπέλαμψε πολὺ πλέον ἄστεος αἰθήρ.
τῷ σφὼ εἰσίθμιον εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
οὐρανίαι σάλπιγγες ἐπεκτύπεον μάλα πᾶσαι
φθόγγον ἐορτάσιον, νίκης παιᾶνας ἀδουσαι.
τέκνα θεοῦ τ' ἀλάλαξαι ὑπ' ἀγλαΐαις ἑορταῖς.
τὶς θεὸς ἰδουμαίης ὧδ' ἀγίνετο ἐν δὲ χώρῃ,
εἷμα φέρων λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὡς τὶς ἀρίστευς
ἄλκιμος, ὃς πολλοὺς μιλίῃ ἔδεν ἐξενάριξεν;
θοὸς δ' ὠκαῖος σφετέρῳ ἐν στέλματι βαίνει
ἀφθονίῃ τε βίης, ἐπὶ νηρεῖς βλεμεαίνων.
τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος θεσπέσιος θεὸς ἄλκιμος ἰὼ.
εἰμὶ δίκαιος λαλέων, καὶ ἐπαρκέων πᾶσιν ἀρῆξαι.
ἀλλὰ τί μοι περὶ εἵμασι δαφοινεὸν αἷμα τοσσὶ
λαῷ δῶς ἔχεις; γλαυκῇ τε πεφυρμένον εἷμα βοτείῃ
πὰν φορέεις, βοτρύων ἀτ' ἀνὴρ ῥαιστῆρα τραπείης;
λεωπάτησα μόνος, καὶ ἐμοὶ λαῶν σύμμαχος οὔτις
ἔσκεν ἐμοὶ πάντων, ἀλκιμητὴς οὔτις ἄμυνεν.
θυμῷ θεὶς δ' ἐτέρπησα μόνος στρατὸν ἀπόπροθι πάντα
ἠμετέρῳ μένεϊ, καὶ σφᾶς ἐπάτησα βροτῶσας.
αἵματι δ' ἐναφυσμῶν δηΐων εἰς λαῖφε ἔπαλτο
πάντα μάλα. ψυχὴν οἱ ἐμὴν μενεαίνον ὀλέσαι,
καὶ φόνῳ ἐρράσθαι μοι ζώματα φοινικόεντα.
ἦμαρ δ' εἰσήκει τίπτος θεὸν μὲν κέαρ ἤδη,
ἠμετέρου δ' ἐπέλασσεν ἔπος λύτρου θεόρτου.
καὶ τότε δὴ πάπτηνα, καὶ οὐδεὶς ἔπλετ' ἀμυντὴρ,

ἐξερέων

ἐν φρεσὶ πᾶσι καλὴν ἀσπιδα πίστιν ἔχοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ σάρξ ἔδυσεν ἀνάσσων ἐμὴν ἀληθῆ
ἤματα τεσσαράκοντα μετ' ἀνδράσιν οἷσι φίλοισιν,
καί σφιν ὀπιπεύων τάπερ ἤθελεν ἐντελέεσθαι.
ἦλθε γαμόφυλον ποτὶ δειράδα Βηθανίδος τε
ἀγχοῦ ὁμιλον ἰόν, καὶ φθέγξατο πᾶσιν ἀναρχῶς,
πᾶν κράτος ἐν χθονὶ καὶ οὐρανίη κατ' ὄλυμπον,
καὶ κτίσιν ἐμοί. νῦν πάντων κάρτερός εἰμι
οἷα θεὸς μεγαώς· ὑμεῖς δ' εἰς πείρατα κόσμου
πάντες ἰόντες ἄφαρ κηρύξατε πᾶσι δαΐοις
ἔθνεσι, καὶ λαοῖς ἀγγέλιον βασιλείης
οὐρανίης, ἐτύμοισι χόος ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθήσει,
τεγχθείη δ' ὑδάτεσσιν ἀγοῖς σωθήσεται αἰήρ.
ὃς δ' αὖ ἐμοῖς τυφλὸς μύθοις τ' ὀάροις τ' ἀπιθήσει,
εἰς κρίσιν αὐτήσας πημάσεται ἄθλιος αἰεί,
οἷά τ' αἰήρ ἄθικτος, καὶ ἐναντίος ἠΰ θεοῖο,
φέγγος ἀπεχθαίρων, φιλέων τ' ὀλεσίνορ' ὁμίχλην.
ἠδὲ καὶ δ' ἐσαῦθι μεόντων αἰὲν ἀρείων
χεῖρας ἀρισσοπόνους τ' εἰς αἰθέρα δῖαν ἀνάσσων,
ἤρξατ' ἀναίσσειν πρὸς ὀλύμπια δώματα λαμπρὰ
πλαυγεῖ νεφέλῃ κεκαλυμμένος, ὑψιπέτης ὡς
αἰετὸς οἰωνῶν ἀρχὸς μέγας ἠερόφοιτων,
κεῖς αὐτὸν δ' ἔπτωκύτας ἐλίμπανε παπταίνοντας·
αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ εἰσοχέωντι,
ἐκπέρσαντι κράτος θανάτου λοιγῆσιν ἄνακτι,
συμπλήγδην δ' ἴαχησαν ἐφύμνιον οἷά τε βεβρυχὼς
κεῖνο πολυθρύλλητον ἐπουράνια σίχες ἀγναὶ
νηείθμοις κομάτεσσιν ἄναξ πύλας κυδιόωσι·
τίς δ' αἰγλης βασιλὶς ὧδ' ἔρχεται ὀλβιόμοιρος;
τῇς δ' ἄρ' ὑποβλῆδην ἄλλαι θεοειδέες ἴλαι

αὐτίχ'

εἰσελάσας δὲ πέλωρ ἑκατόγκαρανον ἔδησεν
δεινὸν, ὅπερ καλέουσι παλαίφατον ἐρπυσῆα,
καὶ σύλησε δόμον συγερὸν θεοῦ ἄλκιμος υἱός,
ἄστεγον ἐξ εἰρκτῆς ψυχέων ἀπὸ λαιὸν ἕλαύνων,
τὰς κατέβεξε δράκων ἐκ κόσμου καφχαρὸς ἀρχῆς,
ἐμπλήσας πίνθον πολυχανδέα αἰὲν ἄτου,
ἄψορρόν τ' ἀνένεικε, καὶ ἅλγεσι δεσμὸν ἔδησε,
δῶκέ τ' ἐλεύθερίης σφὶν ἰδέσθαι φαέσιμον ἄγλαϊν.
λυομένοις ὄρφνης, καὶ δουλοσύνης μεγαλείτου.
καὶ μανὸν καὶ πομπὸς θιάσοις ἁγίοισιν ἐτύχθη
ἐς φάος ἐρχομένοισι παλιμπετὲς ἀγλαὸν αἴθρης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ξεῖνον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ὧρη,
τῦτο δὲ λοίσθιον ἦεν ὅτ' αἰεσάμην ἤθελεν ἕρκος
νόσιμος ἐκ νεκύων κρείσσων θανάτου τε μόρου τε,
ἴφθιμον παλίνορσον ἐς ἠέριον ἅλατο πνεῦμα,
καὶ ψυχὴ βασιλῆος ἀμύμονος, ἔνθά περ αὖτε
νεκρὸν ἐταρχύσαντο φίλοι, καὶ σῶμα θυώδες,
καὶ τόδ' ἀνεζώρησε παλίμβιον, ἠδ' ἀνέγρεν,
ἐκ δὲ θοῆφιν τύμβοιο πάλιν μεθέπεσι φαάνθη
ἄγλαὸς ἀστράπτων, ἀστὴρ ἅτ' ἑωσφόρος ἦει,
ὃς ζόφον ἐξελάει γαίης καλὸν εἰλυφάζων
νύκτα κατ' ἄγχαυρον ξυὺ φαιδρῇς μορμύρυγῇσιν
αἰτέλλων ἀείσημος ἀπ' ὠκεάνοιο ῥοάων.
ἀλλὰ γεμιὼ οὐ πᾶσι φαείνετο τῆμος ἐναργής.
οὐδὲ γὰρ ὅχλος ἅπτος ἐπάξιος ἔσκεν ἰδέσθαι
οὐρανίδιον βασιλῆα μεθ' εἵμασι παμφανόωσιν.
ἀλλὰ μόνοις ἑπέτασεν ὁμήθεσιν οἷσι μαθηταῖς
ἰῷ ὄψιν χαρίσασαν ἐναπαδὸν εἰσορόωσαν
σφιὼ μετ' ἔγερσιν, ὅσοι συνομηρέες αἰὲν ἀπ' ἀρχῆς
αὐτῷ ὁμῆπτσαν, & ὁμόφρονες ἦσαν ἑταῖροι

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

αὐταρ ὃγ' ἡμετέρας δι' ὑφορβασίας ἀλεγύνας
οὐτήθη, θεράθη δὲ βοηγόῳ δι' ἀγέλια ἔργα.
μείλιον εἰρήνης θ' ἡμῖν, παίδ' ὁμάτ' ἐσ' αὐτόν.
τῖο δ' ἄκος σμώδιγξιν ἐσ' ὠτειλὰς γλύεθ' ἡμέων.
οἷα βαθύτειχα μῆλα πλανώμενοι ἤμυε ἕκαστοι,
πᾶς τις ἀνὴρ σφετέρῃσι κατ' ἀμβυσίποεσιν ἔβαν
δυσνομίῃσι δὲ θεὸς πάντων ἐπεφόρτισεν αὐτῷ.
αὐτὸς ἐτρυχώθη ὅπ βούλεται, μήδ' ἔο χείλη
πάγχυ διῆρε, τέρπον πεθάτου, τόπερ ἄρταμος ἀνὴρ
χερνίπων ἔσφαξε, δίκλιν τε νιφαγέος ἀρνὸς,
τὸν ποιμὴν ἀπάμερσε νάκυς, ἀπέκειρέτ' ἄγαυδον.
ἔφρασε θεσπίζων τὰ πεφύκεσαν, ἄλλά τε πολλὰ
ἀμφὶ πάθεσι σωτῆρος ἀειγήτοιο ἰησοῦ,
θαυμαίνων πρὶν κῆρι μέγαν σονόεντα δικαίῳ
οὐρανιδῶν βασιλῆος ἀεικέα τόσσα παθόντος.
οὐδ' ἄρ' ἔπειτ' ἐτέθνηκεν ἀέρμνηλος μύθων ἦφος,
ἀλλὰ τὸ σῶμα λιπὼν ζάθεον νεοτευχεῖ τύμβῳ
εἰς τεῖα φάεα μοῦνον ἐπῆκεν εἰς ἀχέροντος
δῶμα κλυμενάων γύων ἄτερ ἀδήμαντος φρεσὶν,
καὶ ξυνέαξε θύρας, καὶ ἔθλασεν ἐξ ἀδάμαντος
οὐδὸν ὑπλάμυον, καὶ ὀχῆων χαλκὸν ἀτειρῆ,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀρρήκτοις θαμέσις, καὶ κλεῖθρα βίαια,
αἰνόμορόν τ' οἶκημα, καὶ ἀμφέπετ' ἄϊδαο
ἐσυφέλιξε μυχὸν, κενεὸν τὸν φασὶ παλαιοὶ,
κεκλομένων μακάρεσσιν, καὶ ὀτεαλέοις κηρύκεσσιν.
ἡμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε δικλίδας αἰνὰς,
αἰανεῖς καθοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων.
αὐτὸς ὑφορβεύς μακάρεσσι τανὺς ἴφι ἀνάσσων
μυριάδεσσιν ἀγῶν μυριδήϊος ἔρχεται εἴσω,
παντοίῃ βείθων τ' ἀλκῇ, καὶ ἀγακλείῃ πομπῇ.

εἰσε-

ἔσσεν ἄκεος ποιμλὼ, καὶ μὰν σφέας λώϊος χδύει.
τὸν διὸς ἐκ νύμφης καλλισοῖς φασὶ γλυέσθαι,
φημὶ δὲ καλλίσης μῶρίης, πατρός τε θεοῖο.
τὸν ἐρημαίας μάκαρες σπιλάδεσσιν ἔκλαυσαν
πότμον ἀλυσκάζοντες ἐκ ωοπαδὶς οἰκῆον ἄνακτος
εἰσιδέειν σφετέρου, καὶ ὀνείδεα πάσα θεᾶσθαι.
οὐδὲ γὸ αἰκίζεσθαι ὑωρφιάλων φέρον ἀνδρῶν
χερσὶ παλαμναίαις καὶ τεθνάμλω αὐτὸν ὁρᾶσθαι.
τοῦτο μὲν πρεὸν πάθος εἶδε νόῳ θεομοιρέϊ ωρόθεν
μὸς ἄμωος, καὶ ωαντὶ θεόωρος ἔκλαγε κόσμῳ,
ὥστε δλιωρύσιος σάλπιγξ κῦ γλῶ τε κὴ ἄλμλω
ἠπόυσα ωρῶς, καὶ κηρύασουσα τὸ μέλλον
χρῆμα ωρῶτα ωρεσβῆν ἐπαλθὲς, ἀλεξίκακόν τε ωρόπασιν.
φησὶ δ' αἰνὴρ ὅσιος. τὶς πιστεύσεν ἀκουῇ
ἡμετέρῃ, ζώθεός τε θεοῦ τίνι ὤφθη ἀγορός;
οἷα θάλος παῖς αὐθήσῃ κατσκαιτίον αὐτῷ,
οἷά τε γλυκερὴ χέρσῳ πολυκαρχέϊ ῥίζα.
οὐδέ τι λῶ ὥυτῳ κῦδος ωρεικαλλέος ἤβης,
οἷα ωρὶν, οὐδὲ τὸ κάλλος ἐπαύθεσεν, ὡς τὸ πάρος περ
ἀγλαὸν ἐν μελέεσσιν, ὀπώπαμλω αὐτὸν ἄτιμον,
καὶ ψαφαρὸν ωᾶσι πάντας ὅπιχθονίοις γεγαῶτα,
αὐτέρα δύσηνον, ζαλαπτέρεον, οἰκτρὸ ἐδωδῶντα,
καρφόμλοι χέρα καλὸν, ἀποσρέψαντα ωρόσωπον
ἰμερόεν, πάσαισι πάρος χαρίτεσσι τεθηλός.
τῷρα δυσὶς πάσας ἀρήμλον, ἠδ' ὀδύνῃσιν,
οὐκ αὐτὸν θεόπεμπτον ἐόλπαμλω ἔμμλω ἄνακτα,
ἀλλὰ ἑῷτὸν κακοεργὸν ἀρᾶς ἑϐαρπότα δεινᾶς.
ἦρ' ἔτεὸν κῆρες θ' ἡμῖν, καὶ κήδε' ἀνέτλη.
ἡμεῖς δ' ὡς λεπίδωτὸν ἀταρτηρῇ ὑφάντος
λύμῃ, κὴ θεόπλητον ἐδόξαμλω ἔμμλμαι ἄνδρα.

ἄγν' ὁλοφιφόμβος ὅτ' ἀείκελα πότμον ἐπέπαστο
αὐτὸς ἄναξ. θαμιὴς φάεινός μοι μάρτις ἀληθὴς
ὠκυάλοιο νεὼς ἰθυντῆρ, ὃς τότ' ἀγινέων
φορτίδ' ἐς αὐσονίλιν ξυὺ χρήμασιν ἐμπεπύκνωτο,
παιζόμενος κήτεσσι, ὅτε κύματος αὐτὸς ἀπέσβη
σαῦρος ἐν ἁλμυρέῃ, ἀπὸ παξῶν ἄϊε φωνὴν
δελφινὸς σφετέρην καλεῦσαν ἀπ' ἠπείροιο ἐρήμης.
ἧς δ' ὀνομακλήδην θαμινὴν φωνεῦντι, καὶ αὐτὸς
αὐτεβόησε θεὸς τήν γε δὴ χρέος αὐτὸν ἱκάνει.
αὐτὰρ ὅγ' ἠμείφθη, καὶ ἀντέφθεγξατο εἶα.
τύνη ὅταν περιγνύοιο πλέων ἐπὶ τάχα παλῶδες,
ὄρθιον ἄγγελον ὀρσαι ὅπα μηλοβοτῆρα
πὰν μέγας ἀρχηγὸς νηῒ δὴ τόθι κε λάφυρον.
τῶτο δ' ἀκούσαντας θάμβος μέγα εἷλεν ἕκαστον,
ἔσαν δ' ἐκ πλαγχθέντες ὅσοι τότε νάϊον ὄρνιθοι.
καὶ ῥῆξαι τὸ κῆδος ἐπὶν ἔγνων, εἰ πνεύμα κε λήξῃ
εἰς τόπον ἐρχομένοισι τὸν ἔφρασε θέσφατος ὄσσα.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ παλῶδες ἐπήϊον, αἶψα γαλήνη
γίνεται ἀμπέλαγος, καὶ γλαυκιόων περὶ χῶρον.
τῶτο δ' ἰδὼν θαμινῆς τόπερ ἄϊεν ἐνθάδ' ἀνεῖπεν.
ἔκλαγέτ' ἐκ φρυμνῆς, ὅτι κάθαρσιν ἄπο μέγας πάϊς.
ῥῆμα δ' ἀνείποντος τόδ', ἄφαρ σέθεν ὄρνυτ' ἀοιδὴ,
καὶ τάφος ἔκπαγλος πολλῶν ἄτε θαυμαζόντων
μυχώμενος κλαυθμοῖς καὶ ὀδύρμασι δακρυόεσσιν.
οὐδέ τις ὧδε θεοῖσιν ἀπ' ἀρχῆς
ὃς κόσμον ποίησε καὶ ἐσήρεσε τὸ σύμπαν,
οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα καὶ πυθμένας αὐγάς.
ποίησέ τε γλῶς μεθόπων, καὶ ζῶα πρόπαντα,
οἷα θεὸς φύσιός τε πατὴρ ζωῆς τε χορηγὸς
κλεινὸς, ὃ τοὶ ἄλλοις νομέας, λαῶν τε δυωδέκας

σῆσιν

πάσχοντος σωέβη πολυθαμβέα, ἠδὲ θανόντος.
δὴ τότε γὲ μέσῳ ἡμὶτ' ἦματι νὺξ ἐρεβεννή.
ἠέλιος γὲ ἑλὼ χαεσπλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπλύ.
οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐτάλασσεν ἀποθνήσκοντα θεᾶσθαι
οἰκτίστῳ θανάτῳ θεὸν ἄμβροτον, ὅς μιν ἔτυξεν
φασγάνῳ ἀκτίνεσσι διαυγέα, ἐκ δὲ κεάθη
δῦρὺ πέτασμα ῥαγὲν νηοῦ τότε θεσπεσίοιο.
γαῖά τε παλλομένη σείθη, καὶ λᾶες ἀτειρεῖς,
σύφλά τε πετρήων, ὀρέων ῥίατ' ὀξειάγησαν
ὑλήεντα δάσεσσι, καὶ αἰπήεντες ἔναυλοι,
ὑψηλοὶ σκόπελοί τε παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
μνήματ' ἀνοίγησαν, φθιμένων δέ τε σώματα πολλὰ
ἐκ τύμβων ἀόρουσαν ἀνεγρομένων μετὰ πότμον.
τῶν μέρεν κλαῦσαν κρημνοὶ ῥωγμῆσι χανοῦσιν,
ὄχθοι ὀρεσσῆγες, ἕπασαι, καὶ θεφόνες ἄκρεσι.
ἠέλιός τ' ἀκάμας διοφερλὼ ὄπιεμένος ἀχλυὼ,
γῆτε κεραδαινομένη ταναὴ σφσμῆσι πελώρης.
ἦτε καὶ ἄστεα πολλὰ κατήειπε τειχόεντα,
μυριάδας τε βροτῶν πολλὰς ὑπ' ἐρείπια κρύψεν.
οὐδὲ κατεκλάσθη ἀνεμῶν τότε χάλκεον ἦτορ
αἴσυλα θρασσόντων, λύσσοντί τ' ἔργ' αἰδήλα,
ἀθανάτων βασιλῆα θανεῖν ὀλύναισι βαρείαις.
τῶν τὸν ἐπεσσυάχιζον ἐρημαίας κὲ νήσους
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὅπὶ ἀτιλάδεσσι θαλάσσης
πνοιαλέοισι ῥόοισιν, ἐπεὶ λίπεν ἠλίκα αὐγάς.
οἷα γὲ ἐκγεγαῶτος ἐπὶ δυφήμησαν ἀοιδαῖς
δικελάδοις, βαθὺ κῦδος ἐν ὑψηλοῖσι μεγάθεσις
ὑψιμέδοντι θεῷ, καὶ ὅπὶ χθονὶ βωπανείρῃ
εἰρώνῃ φιλέοντος ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται.
τὼς ὀλόλυξεν ἅπας συγνὸς χορὸς οὐρανιώνων

οὐ φαρυγ᾽ αὖ αλέλιω· ἄμβτον πόμα σῶτερ ἀφύσεις
κεῖνο τόπερ τοασόν δ᾽ ἐπόθεις, καὶ φίτυς ὄπασεν
σοὶ πίσας ὕψισος, ὅπως τοπάεριθε μαθητῇ
ἔννεπες, ἔντε βάθει πόσιος μυρσινέος ἐασὶ,
καὶ φῆς καυθλιῶαι σέο χείλεα δίψει λυγρῷ.
τῦτ᾽ ἄρα δίψος ἔλιω μαλεεῦ ἀκόρητον ἰησοῦ,
ὅτλι παθεῖν ἔπ ἐαγὰ δόκει, ☪ πλοῦ να θέλεσκεν
τλῆναι ὑπὲρ θνητῶν ἀγάπης ὑπὸ πνοιαλέοιο,
☪ θερμοῦ ζήλοιο. τότ᾽ ὠργιωμένος ἐσλιὼ
ὡς ἴδεν ἄγχι μόεσν, τὸν δὴ ποθέεσκεν ἀπ᾽ ἀρχῆς
ἐσάμιν, ἀνθεφόπων σωτῆριον, ἠδ᾽ ἐλεούνλιν,
χερσὶ πατρὸς θυμὸν, ☪ λιὼ ωδαγάθετ᾽ ἀϋτμιώ.
μακρὰ δ᾽ ἐπορθιάσας, ὅσον ἐαθὺς ἤρυγε λαμὸς,
λοίθιον ἐκ σηθέων ἐειαρινὼ ἀνενείκατο φωνιὼ
πᾶσι θεῷ λύγιον, ἄτ᾽ ἀεθλοφόρος τὶς ἀρίστευς.
ὦ πόποι, ἠνίποτ᾽ ἔργον ἀθέσφατον ἐκτετέλεσαι,
ἔργον ἀμαιμάκετον, ☪ ἰφθιον εἰς τέλος ἦλθεν.
τῦτο δ᾽ ἄναξ εἰπὼν κεφαλιὼ σεσωρμένε ἐπ᾽ οὖδας
ἦκα ωδαγλίνας, ψυχιὼ ἐκ χερσὶ τοκῆος
ἐκ γυίων ἀφῆκε φιλιόεσα φαίδιμος ὁός.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέθνηκε, ☪ ἄωνοος αὐτὸς ἔγλυτο,
ἦλθε τις ὁπλίτης βεσιὸς ἄγελος, ἐμπελάσας τε
σβεννυμένοιο ἀνάκτος ἐώσατο χάλκεον ἔγχος
εἰς πλοιρὶω χαλέσασαν, ἀπέρρεε δ᾽ ἄφθιτον ὕδωρ,
αἷμα τε νεκτάρεον πλοιρῆς χαεσποῖο νιφάδος.
ταύτιω δ᾽ ὠτειλιὼ ὑπωπιάδιον εἵλετο σωτὴρ
κλεινὸς ἔχν, σέρνε ἵνα κεν δείξειεν ἑὸν κῆρ
πεπαμένοισι βεσιοῖσι κεκαυμένον ἀγνῷ ἔρωτι,
καὶ πέλαγος σοργῆς πολυβενθέος, ἠμενίης τε.
ἠδέ τι σιγήσω τὰ τεράατα, ἅσσα περ αὐτὸς

πάσχον-

σαυερὸν ἐπωμάδιον νίκης ἄπερ ὅπλον ἔχοντα.
ἦχί μιν ἐξετάνυασεν ἐπ' ἰκελίῳ ἀλιπόεντι
παλχάλχοις ἤλοισι χέρας μὴ ὕπερθε κεραίῳ,
αὐταρ ἔνερθε πόδας πήξας χαλκήρεσι κέντροις.
ξυὼ δὲ οἱ ἐν σκολόπεσσι δύω λιτόρε φῶτε
δουρατέοις ἐνέπηχθεν ἐπ' ὀρθοῖς ἔνθα κὴ ἔνθα,
ὥσκεν ὄπιρρητος πᾶσι, μυσαερός τε φανείη
ὁ τειφίλητος ἄναξ ☾ σωτὴρ πάγκλυτος ἡμέων
κείμενος ἐν μέσῳ φιλοτέκνῳ, ὡς νόμος αὐτῇ.
☾ τότε πολλάζεσκε βέβηλος χειρὸν ὅμιλος
δεῖν' ὄπιμυχθίζων, ☾ δεινοῖς ἰοβόλοισιν
ἄκεα πολλὰ φλύων κὴ ἀεικέα φῶτα δαΐζων.
αὐταρ ὅγ' ὑβριστέων τῇ δ' οὐκ ἐμπάζετο θυμῷ,
οὐδὲ καθήπτοντο φρενὸς αὐτὸ πικραὶ ἐνιπαὶ
ἀργυμνύοιο βεβῶτ' ἐπὶ μογερὸν ὄλμον, αὐταρ ἐπ' ὦμοι
ἦχι διωλένιος ξυνέχει ὄπι δουρὶ κρεμάσθη
χείρεσι πεπταμένας, ἵνα πιέζοντες ἀλίξοις,
ἀμφὶ μὲ οἰκτρὸν πεπεδημένος ἀργαλέῃσιν
γύῃσι πέδαις, ἀδινῇ τερσαίνετο χείλεα δίψῃ,
οἷάπερ ἀγχιθανὴς θανάτου κεραὸς ἄλγεα πάσχων,
☾ χεροὶ ἀζαλέοιο χέας τὸ θεόρρυτον αἷμα,
ῥύσιον ἀμπλακιῶν ἀνεσίμβροτον ἡμετεράων.
εἶπε δὲ δίψαω. δίψει δολόωλεν ἐμὸν κῆρ.
τίς δ' ἀνέοι λαμπρῆ πολυκαγχέα δίψαν ἐμοῖο;
τέτο δ' ἄρ' ὠμόφρονι ὡς ἄϊεν ὑβριστάων
ὄχλος, ὃς ἔνθα ☾ ἔνθα τανυσθὸν ἀμφέχυτ' αὐτῷ
θυμοδακέσσι κέαρ, κὴ κερτομίοισιν ἐνίπτων,
ἐκφαμένοιο, χολῇ κεκερασμένον ὄξος ὄρεξεν
σπόγγον ἐπαμβάψας, πιέειν δ' οὐκ ἤθελε πῶμα
δίψαος ὀξάλμης, τὰ δὲ χείλεα μοῦνον ἐδίηνεν,

οὐ φά-

ἤλασαν ἀχαιτου, κόρσῃ πτύλοις τ' αἰέμαξαν
χερσὶ παλαμαίῃσι ῥαπίσμασι, ῥιγεδανῆς τε
οἰστρομανεῖς ῥιπῇσι παρῄϊα καλὰ δαΐξαν
πυκνὸν ἀράσσοντες δαΐοι καὶ ἀϋάφοσι ἄνδρες.
ἴσωρ δ' αὖτ' ὄπι ζῶσι λαβὼν ἀθεμίστια εἰδὼς
ἀρνειὸν χαρίεντ' ἀπὸ μὴ φίλα εἵματα δύσας,
χλαῖναν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τάτ' αἰδὼ ἀμφεκάλυπτεν,
δῆσεν ἀμείλικτος μεγάεργον ἀμφὶς κίονι μακρῷ,
φοινικέοις τε λύγοισι καὶ ἀγαλέῃσιν ἱμάντλαις
ὠμησὶς ἐχάραξεν ἅπαν δέμας ἀθρόον αἵματος.
αἷμα τι φοινίχθη τὸ μετάφρενον ἀνὰ ῥαχιῆν,
καὶ μηροὶ, λαγόνες τε ῥοδόχροες, ἠδὲ τεάχιλος,
καὶ κνῆμαι ἐς πῆχυς ὅλον ἐς πήχεα καλά.
οὐδ' ἀκαρῆ τῷ χρῶτος ἔλω σόον, ἀλλὰ δαΐχθη
ῥάβδοισι σμυγερῇσιν ἅπαν μέλος. οἱ δὲ βέβηλοι
δρηστῆρες μιαροῖο δικασπόλου ὀξυόεσσιν
ῥάμνοισι στεφάνωμα καὶ ὀκρυόεσσιν ἀκέρδοις
πλέξαντες κεφαλῇφι θεηχθέος βασιλῆος
θῆκαν ἐφ' ἱμερτῇ, καὶ χλαῖναν φοινικόεσσαν
αὐτὸν ἀνεχλαίνωσαν, ἀϊάσσεμεν οἷα θέλοντα
ἄνδρεσσι ψωλοῖσιν, ὃς οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
οὐρανῷ ἀστερόεντι καὶ οὐρανίοισι μελάθροις.
οὐδέτι λυσσώδης καὶ ἀϋάφοιο ἐσμὸς ἀτηρῆς
λῆξεν ἐπειρεσίης, καὶ λώβης, ὥρινεν ὁ κραίπνως
νηλὴς οὔτε δίκας δὺ εἰδὼς, οὔτε θέμιστας
ἐν σαυρῷ κρυόεντι μετήορον ἀγνὸν ἰησοῦν
κρῆνε θανεῖν τειπόθητον ἀπ' ἠωρημένου ὀρθόν.
καὶ τότε καγχαλόων ἀμνὸν λάβεν ὄχλος ἀλάστωρ
ἀρνηόεντα θεοῖο, καὶ εἰς πάγον ἄστεος ἤγαγε,
ὥστε κυνῶν ὀρυμαγδὸς ἀπήλασεν ὑλακομάοων,

σαυρῷ

καὶ περ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.
ποσσάκι γὰρ ταύτῃ τελέτῃ ποιδύμεθα μύσαι,
ποσσάκι πύρνα δέμας, μέθυ γίνεται εἴαρ ἔρυθρον,
ἔμψυχον σωτῆρος, ἵνα ζώωμεν ἐν αὐτῷ,
οἶκον ἀταθαλίας τε θυήκαμεν ἠμετέρησιν.
ἀτρεκὲς ὄψεφανη τότ' ἔρως, σορίη τε θεοῖο,
ἠδὲ φιλοφροσύνη μερόπων ὠδὶ φῦλον ἀλιτρὸν,
ὅσσε θανεῖν ἀμόγητον ὑπὸ θνητῷ πολυμόχθων
ἤθελεν οἷά περ ἀμνὸς ἀμώμητος σφαγιαθείς,
ἀλλ' ἔτι καὶ θοίνῃσι θ' ἡμέων, δαίτῃσι τε γλυέσθαι,
καὶ πόσιν, ἀνδρόμεον γανόων ἀκαχμένον ἦτορ
ἀμφαδίων παθέεσσιν ἀλιζοσύνας τ' ἀδινῇσιν.
τῷ δέ που εἰλαπίνῃσι ζωθάλμιον ἄμμε πάσασθαι,
καὶ ποτὸν ὀτρύνει τόν δ' ἄξονον ἐγκεράσαντας
θωρηχθῆμεν ἄναξ σφετέρης θοινήτορας ἄδδῃσι,
νᾶμα τὸ νεκτάρεον βιοτήσιον ἄμμι πεφάνων
συσσίτοισιν ἑοῖς, καὶ ὁμόφροσι δαιτυμόνεσσιν.
δεῦτε φίλοι τὸν δόρπον ἐμὸν μίγητε δ' ἔλεσθε.
πίνετε νέκταρ ἐρυθρὸν, ὃ πεφόρηκεν ὔμμιν ὀπάζω,
καὶ μεθύοιτε γάνος φιλοτήσιον ὀξαρύοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ταύτῃ τελέτῃ ἀγαπήνορι θυμῷ
παρθενικῆς ἀδύτοιο παῖς διέταξεν ἰησοῦς,
χεῖρας ἐς ἀντιπάλων αὐτάγρετος ἦλυθε φοινούς,
οἷά περ ἀμνὸς ἄμωμος ἐπ' ἀνέρας ἀρταμέοντας.
καὶ τότε τόνδε πίεζον, ἔδησαν δ' ἀγαλέοισιν
ἐν δεσμοῖς ὄπιχαρμα τετυγμένον ἀγελιοθύμοις
ἀνδράσιν, οἱ σιάλοις, καὶ πύσμασι θεῖα σεβόσπα
ἤχμων βασιλῆος ἀμυμόνος, ἰοβόλοις τε
βάλλον ἐπεσβολίῃσι μιν αὐτὸν πολλὰ χέαντες
ἠγαθέῃ κεφαλῇ κάκ' ἀνείδεα. πὺξ δ' ὑπὸ κόρης

ἤλα-

Ϲ τυτυχεῖν χρειος τιὼ δωσεμὼ αὐτὸν ἐώλπει.
αὐτ' ἀὐεργεσιῶν οὐῶ τοιῶνδ' οἶδε μαένητες
λὐγαλέῃ λύσῃ, φερπίδας ἢ δύσκεν ἐκάσου,
τὸν χειρὸν μὼνεαγνον ἧχεῖν, Ϲ πεφνέμὼ ἀγνὸν
μεασηγὺς γαίης τε Ϲ ὐρανῦ ἀστερόεντος;
σαυρῷ ἐν ὀχρυόεντι μεταρσιον, ὐδὲ μὼνοιν
τιὼ δ' αὐύειν ἐδύναντο μιαφόνοι, ἰέμὼοί περ.
αὐταρ ἐπεὶ θέλεν αὐτὸς ὑπὲρ μερόπων θανέεσθαι,
Ϲ πέλασεν πατρόθεν θανάτου πεφυγμὼόν ἦμαρ,
σιὼ σφετέρῳσιν ἔτῃσι τὸ δ' ὐτατον ἤθελε δεῖπνον
τοὺς πασῶν φυλέων ἐξείλετο φερτον ἄωτον,
δειπνῆσαι, καὶ σῶμα δόμὼ σφίσιν εἰλαπινάζειν,
ὡς βασιλῆος ἓῦ μνησαίατο ἤματα πάντα,
νηπιάδες τ' ἄλλαρ παθέων, θεῖόντε λαβόντες,
τέκμωρ ἀειμνήσου φιλίης, καὶ φίλτρον ἀμεμφὲς,
Ϲ λαθικηδὲς ἄκος, μυσήεἰον ἄμμι θεοργοιῦ,
σύσωμόν τε θεῦ ποιέον βρετὸν, ἠδὲ σιώαμον.
τῇσ δ' ἀρα κεκλιμὼων ἔσανον πέει, δαινυμὼων τε,
ἄρτον ἀϝαξ μὼρψας, δίζών τ' εἰς θρύπτακα λεπτὰ
φωτὶ σιὼ δ' λογίῃ διεδάσατο μοῖραν ἑκάστῳ,
ἐξ ἀκόλων γεγαῶτα θεόδμητον κρέας ἄφνω.
καὶ χείρεσιν ἧχὼν σεμναῖς κεφαλῆσι μὼγιχρῷ
καχλάζονσα δρόσῳ, γόνῳ ἀμπέλου ἄφθιτος ἱρὸς
δ' λογέων πόρσηνεν ἑοῖς ἁγίοις ὀαρισαῖς,
ζωαρκὲς νέκταρ, πόμ' ἀοίδιμον ἀγλαόκαρπον.
παίθειόν τε νέμων τελετιὼ ὕπατος τελεταρχὴς,
ἄλλους δὴ μύστας δέδασκε τοιαῦτά γε ῥέζειν,
δ' ιερόν τε τεκεῖν ἄγλαϊν, μυσήεια θ' ἁγνὰ
εἰς μνήμιον θανάτοιο, τὸν ἡμέων εἵνεκ' ἀέτλη
μυσάων ὄχ' ἄριστος, ἵν' αὐτὸν παντοτ' ἔχωμὼ,

καὶ περ

χερσὶν ἑαῖς κούρη φιλέουσά τε κηδομένη τε,
ἠδὲ σεβιζομένη, ὡσεὶ θεοῦ υἱὸν ἑόντα.
αὐτὰρ ἐπεὶρ ἤδης πολυήρατον ἵκετο μέτρον,
ἤρξατο ποιῆσαι μεγαλαυχέα θέσπιε λάτ' ἔργα,
καὶ φάμεν υἱέος θεοῦ φίλος ἔμμεναι υἱὸς
ἀμφαδὸν ἐγχώροισι, καὶ ὀθνείοισι βεβῶσιν,
ἀτρεκὲς ὥστερ ἔειν, μεγαὼς σεσοφισμένον ἀπάντων.
οὐρανῶ ἐν σεσοφισμένος τε παῖς ὡδὲ μηπέτι,
ὡς ζωῆς πετάσῃσι πύλας ἰσχαρῶς ἀφαρύας,
καὶ φέγγος κομίσῃσι φερέσβιον ὠκυμόροισιν
ἀνθρώποις θανάτοιο σὺν αἰὲν ἠλάσκουσιν.
τοὺς δὲ διδασκαλίῃσι θείοις ἔργοισιν ἔρεισεν,
πάντες ὅπως γνοῖεν μιν ἀληθέα σωτῆρ' ἀγορεύειν.
δὴ τότε γὰρ τυφλοὶ λεύσσον φάος ἀγλαὸν ἠοῦς,
ὄρθωσεν χωλοῖσι πόδες, κνῆμαί τε βαρεῖαι,
καὶ κωφοὶ φθέγγοντο νέον θεσπέσιον αὐδήσαντες.
καὶ φθίμενοι ἀνέγερσεν, ἀναιδέες ὄξελάοντο
δαίμονες ἐν γυίων, καὶ ψυχέων τειρομένων,
οὐκ ὀλίγοι δ' ἐκάθαρσεν ἐφηλίδος ἄνδρες ἀνιγρῆς,
καὶ λεύκης, καὶ νούσου ἀταρτηρῆς ὑλέοντος.
πολλοὶ δ' αὖτ' ὑγίοντο ῥοπῆς ὕπο ῥεῖα σελήνης
πίπτοντες σμυγερῶς, πολλοὶ δ' ὀπλήτιος αἰνῆς,
μυδαλέου θ' ὑδέρου, καὶ ἄλλης νούσου ἀπάσης,
καὶ ζαμενεῖς σίγησαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καὶ λίμνη σονόεσσα ποσὶ πόρε νῶτα πατεῖσθαι.
ταῦτα δὲ πάντα μόνῃ χειρὸς τελέεσκεν ἀνωγῇ,
ἄλλά τε πλεῖστα, τάπερ φθόνον ἄμμιον ὦρσεν ἀπίστοις
ἑβραίοισι σεσόφοισιν, οἳ ἀβεσαμὲ ὄξεγλύοντο,
ἀλλ' ἐ μιμήσαιτο παῖς ἀρχεγόνοισιν ἀμεμφῆ,
ὃς χειρὸν ποθέεσκε βεσσῶ σωτῆρα θεᾶσθαι,

κῦμα θεόγνητον καὶ ἀῤῥυές. ἦλθε δ' ὑπ' ἄθρῳ
ὄξ ἐρατῷ σὺν λάγχνων ἰδίῳ σὺν μιῷ θεόφεσιν,
κάλλιος ἀστράπτων χρυσοῦ ἐρυτέης σὺν φύτλης,
θηητός τε φυὴν μεγαρῷ καὶ ἀῤῥαῖον εἶδος.
καὶ τότε δ' ἀὐθρείκων πεπλεγμένος αἰγλήεντων
στέψε δίκης στέφανος μέγαν ἅλιον. ἶρις ἔρεψεν
τῆτον ἑᾷς πτερύγεσι πολύχροος ἀστερόεσσιν,
ἀμφιέλιξέθ' ἅλως τόνδ' ἀμφιχυθεῖσα διαυγής.
φημὶ δὲ σὺν παρθενικῇ σὺν καλλίκομον χρυσὸν ἄνακτα
γίνασθαι, καὶ χερσὶ σὺν ἐιλίσσασθαι ἀγαίτῃ.
ταῦτα δὲ σὺν τ' ἐγχώριος σὺν χρυσοῖο γλυφίδι
σήματα, ἄλλά τε πολλά, τὰ πέφραδον ἴσορες ἄνδρες.
τίκτε δ' ὅπῃ ξείνης πατρὸς τὸ μέλημα πολίχνης
ἀθανάτου, σωτῆρα βροτῷ, σὺν καλλίκομα παῖδα
ἀμφὶ κάπῃ σταθμοῦ, οὗ καλλύνουσιν ἄμ' ἀνδρὶ,
ὅππῃ ἔδωκεν ἑοῖ θεὸς ἀγλόος οὖρον ἀμεμφῆ,
ἠδὲ κασίγνητον, καὶ ὅπατρον νύμφιον ἀγνόν.
ὄξ ἰδίης γὰ ἀνῆλθον, ἐπεὶ κατ' ἄνακτ λέγε πάντας
αὔγουσος σκηπτοῦχος ὅλης χθονός. ἦ γὰ ἄνωθεν
βηθλεὲμ ἰῷ σὺν γόνων σφετέρων παρὶς, ἥπερ ἀνέιρ-
ἔνθ' ἄρα τίκτεν ἑὸν θάλος ἀγλαὸν, ἠδὲ πέπαρθ (πον.
ὀξείαις ὀδύναισιν, ὁμῶς ἄλλοισι γυναίοις,
αἳ θνηταὶ τίκτουσι βρέφη θνητοῖσι μιγεῖσαι,
ἀλλά μιν ἀτίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα.
πᾶσα δὲ γεινομένου μαλακὸν μείδησε σὺν χθών,
κόσμος ἐγήθησε χαρσῶ σὺν φέγγεϊ λάμπων,
ἀγνοτόκος δὲ λεχὼ φάτνῃ πάρα παῖδα γιγῶτα
νάμασι λοῦσε καλῷ, ἐν σπείρῳ σπαργάνῳ φαργεῖ,
ἐνδυκέως τ' ἀπέπλε, καὶ ὀξέθρεψε νεογνὸν,
καὶ πόρσηνε γάλακτι, καὶ οἷς κτεάτεσε πενιχρὴ

χερσὶν

οἵα περ ἠέλιος σφετέρῳ ἀκτῖνα φαεινῷ.
καί περ γὰρ φαέθων αὐγὴν ἔθεν ἄμμιν ἀέλλει,
ἠ λείπῃ ποτὲ τῆτον ἐν ἀσπὶ δῖ' ἀφαρῦα,
καὶ σιδαρῶς χειμῳθεῖσα δεμπερὲς, οἷά τ' ἐν ἀρχῇ,
ἰῷ δέ τις αἰθοίη κούρη σολύμων κτὶ χώρῳ
δὴ τότ' ὀπίπλησιν μαριὰμ γεγαῦα φαεινῆς
ἐκ ῥίζης βασιλέων τε, καὶ ἀγλαέων ἱεροφητέων,
παντοίαις χαίτῃσι κεκασμένη, ἀγλαΐας τε,
ἠδέ τις ἰῷ αὐτῇ δέμας εἰκέλη, ἠδὲ νόημα,
ἠδὲ θεοειδέϊ, ἠδ' ἰωρέϊ θεόμοιον
τάων, ἃς θνητοὶ θνητῇς τέκον δμηθεῖσαι.
λαοὶ δ' ἄγνωτος μέγαν ἔσιαν, ἠ γὰρ ἑορταῖς
πώποτε δημοτελέεσσιν ἐνωμίλησε λαθοῦσα,
ἠδὲ χοροῖς, μούνῳ δὲ θεῷ, θείης τε φιλήδει
δῖα κόρη μνήεσσι καὶ ἠγαθέῃσι μερίμναις,
ἐξ ὅτου ἀθανάτων ἀνέδησ ἱερὸς ἄναξ,
ἄνθεμα δυμάρες, χαρίεν θάλος, ἄνθος ἄμωμον.
τὼ δὲ γὰρ ἐξ ἀχῆς ἄγονοι θέσαντο τοκῆες.
τοῖο δ' ἔκητι θεῷ καί μιν παρέδωκαν ἑκόντες.
ταύτῃ δ' ἐξ ἄλλων θεὸς ἄμβροτος εἵλετο κουρῶν,
μέγος ὥστε γλυκέσθαι ἀγακλέος εἵο τεκοῦσα,
τὸν θέλεν ἀνθερίκων ῥοῦσαι γλυκερώ τε τόκον τε
ἄνθερικον γεγαῶτα μέγαν, κηεός τε μεγάροις,
καὶ θαλάτοιο πυλῶν θαλάτῳ, καὶ ἀειρεῖ πότμῳ.
τοῦ δ' ἅρα τ' ἰαχέμεν κεκαδὼν ἀγγέλτηρα πέφηνεν,
ὥσπερ πύθοιο κόρῃσι, ἵκεν βούλοιο γλυκέσθαι
αὐτὴ ἡ θεόπαις καὶ παρθένος ἥσά περ ἀδμής,
ἄχραντον μεδέπουσα μίτρῃ καὶ ἀκήρατον ἄνθος.
ἦδ' ἐπένδυσε θεῷ, καὶ ἐγείνατο χειρὸν ἄνακτα
ἐκ πνοιῆς ζαθέης θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα

ἀλλὰ τόδ' αὐτίον ἔσκεν, ἐπεὶ οὐδ' ἀβαΐτης ἐφετμέων
θεσπεσίων μέλεσι γλυκερῆς τ' ἀοιδῆς ἄμερθεν,
οὔτε καλῶν εἶχον σεό τε θεὸν ὑμνῆσαι ἀπάντων.
καὶ νέος ἀμφιέσαντο μέλαι σεφανίδεσι κυάνεαις,
φημὶ δ' ἀϊδρείῃσι ὀλεσπόρα, καὶ πάχος αἰνόν,
καὶ πλῆθεν παθέεσι, καὶ ὑλοτεραφέεσιν ἐρωαῖς
χέτλιοι, οὔτε δίκας δ' εἰδότες, οὔτε θέμιστας,
νοίσοις τ' ὀξυτάκησιν ἀτειρέσι, καὶ μελεδῶναις
αὐτοίτ', οὐδ' αὐτῇ γλυκερὴ μετόπισθεν ἅπασα.
δαίμοσιτ' ἀρήσαντο καὶ εἰδώλοισιν ἀφαυροῖς,
βοῦς ἱερεύσοντ' καὶ ὄϊς, κὴ πίονας αἶγας
νερτερίοις φθιμένοις, τοὶ τάφια σφὶν αἰνὸν ἔχουσιν,
καί τε θεοὺς σεπτοὺς κάλεον, σφετέρας τε θεαίνας,
ἑρμεῖν, Ἀπόλλωνα, κελαινεφέα κεφνίωνα,
ἠδὲ Διώνυσον, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἥρην τε λιπτόν τε τερασκόπον τ' ἄλλα τοιαῦτα.
τόσσα δὲ λυγρὰ θεοῦ γλυκερὴ πάθε, μυρία τ' ἄλλα
ἐκ σεθεν ὀνείων κακίης, καὶ νωχελίης σφέων αὐτῶν.
κὴ τάχ' ὅλον φῦλον μερόπων σεθθέλυμνον ὄλωλεν,
κὴ κρυερὸν πύλας κατεβήσατο εἰς Ἀΐδαο,
εἰ μὴ ῥαιμὸν τόσοις κήδεσι κὴ ἄτῃς
σεῖχεν πατὴρ ὕπατος θνητοὺς ὀκτειρε φιλόφρων,
πέμψε τ' ἔσω ἄτρυτον πόνον ἄσμενος ἠὲν ἀγαυὸν,
οἵ ἀνδρῶν ζαθέας τε φρένας, κὴ εἶδος ὁμοῖον,
τὴν λυγρὴν, ἀγαπητὸν, ἀγαυλέϊ δέξιον αἰεὶ
παρθενικῇ παρεδρεύουσαν, φιλοῦμενον ἔξοχα σαώτων,
ἀνθρώποις ῥῦσθαι μογερὸν γλυκερόν τε τόκον τε,
οὐρανόθεν καταβαίνοντα παρὸς σεμνοῦ εἰς θεόνοιο
πῶς δὲ πατὴρ ἐφένησεν ἑὸν γόνον ἱμερόεντα,
σεφτόμενόν τε λόγον γαίης σεπὶ εἶδας ἐρεμνὸν;

οἷά περ

τῆς ἐκὰς αὐτόμεθον πρὶν ἐδινέομεν βεστὸν ἔθνος,
ἐξ ὅτ' ἐλπλάμενοι δίης ἀπὸ πλόθι πάτρης
ἀμφὶ πόνοις πέσομεν, θανάτῳ τε δυσηχέϊ πάντες.
τῆς δ' ἀνδρῶν ἀφόπισε χόλος φθισίπνοος ἄτης
τῆς δ' ἐπέβησε φέρων λυγρὸν κακὸν αὖτ' ἀγαθοῖο;
ἔθνεα ἀνδρομέοιο παλίγκοτος ἀγκυλόμητις
ἐχθρὸς ἐπιπλησιν τὸν δὴ κικλήσκομεν ὄφιν,
ἀμφίπολον θανάτοιο καὶ ἀργαλέοιο μόθοιο,
ἀρχέκακον, δόλιον, ψυχέων τ' ὀλετῆρα δαφοινόν.
ὃς μὲν τ' ἀταλίῃ φρένα πάρθενε ἀγλαΐηφι,
τῷ δὲ θεὸς ἀνδρομέης ἐν πλευρῇς αὐτὸς ἔδυμεν,
παρφάμενος μύθοισι κακορραφέεσσιν ἔπεσσιν
θεσπρὸν ἀμηνείῃσι θεόσδοτον ἐξαθερίζειν,
ὥστε δηγεῖν μήλοις, τῶν μὴ θέμις ἦεν ἀφάσσειν,
μισθὸς δ' ἰῷ μόρος ἀνὸς, ὅπως ἅψαιτο τοδάφεος.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάρεβητε κλυτὸν ἔργον ἀεικὲς,
ἀνδρὸς ὁμοκλήσαντο θεοπρόπον ἀλίφρονα,
τ' πλευρῆς ἔβλαστε νόον πυκάπερ φερέοντος,
εἰς σφετέρην ἐνέπνευσε παραβασίην ἀλεγεινήν.
τοὔνεκεν ἐκτεμόμεσθα βαπτιστέος ἐρσενίζες,
ἐκτὲ θεοδμήτου χώεσθαι κλήξιος ἀγνῆς,
μισαλκέα τόδ' ἄεθλον ἀθεμίστιον ἔργον ἐάσας,
αὐτοὺς ξυὺ παίδεσσι δέμας τε ἅπαντα
θῆκεν ἀκανθοφόρου μογεροὺς ναετῆρας ἀρούρης,
ἐκ χώρης κατένασσε κακῆς ὀϊζυρὸς μετανάσας,
ὥσπερ θεοὶ συγάσσιν ὑπερβασίῃσι γλυφθῆναι.
τοῦτο δ' ἐφημοσύνης κατεναντίην ἀνὸς ἄλάστωρ,
μήπω θανεῖν γλυκερῆς καίπερ γλυσαμένου πόρης,
ἀλλὰ κακοῦ τ' ἀγαθοῦ τε δαήμονας αὖτις ἔσεσθαι,
ἴσα θεοῖς μακάρεσσιν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,

ἢ μὴν φεὰδ μοσιωῶν κέαται μακραὶ, ἢδὲ Ϛ ὄασων.
τῷ μοι μᾶλλον ἄειδε τάπερ βεσ͂τοειδεῖ μορφῇ
ὠυτὸς ἄναξ ἰώυασι φύσῃ κεκεαμμένος ἀνδρῶν
ὐρανόθεν καταβὰς παῖδὸς μεγάλου διὰ βελάς.
αὐτὸς γὰρ μιν ἔπεμψεν ἐῇ ἡβεμόνι γνώμῃ,
ὥσκεν ἐφημερίων ταλαπείρια φῦλα σαώσῃ.
ῥᾷον δ' ἐξείποισιν ἐπηλυσίῃ ἑῇ τεινῇ,
τῇ ἠμὺς ἀνθεφόπων θεὸς ἄμβεσ͂τος αὐτὸς ἐπῇθων
ἀνθεφόπος γεγαὼς ἐρρύσατο πότμον ὀπαττῶν,
ῥιεσβυτάτων σραπῶν σεβλιπὼν θεολαμπέας ἴλας.
ὥς δ' ὅτε τὶς ποιμὴν φίλ' ἐάσας πώεα μήλων,
βοσκομμύων ἀγελιδὸν ἐν ὄρεσιν ἀκεσπόλοισιν
ὦρτο μιῆς ἄλλων φιλοποίμνιος ἐασυμμύοισιν
ποσὶ λιαζομμύης ὄϊος μὴ τ' ἴχνια βαίνειν,
ὥσκεν ἀπημαγῆδὸν ἄγλην ποτὶ σωόμον αὐλὴν,
ὁ μὲ δὲ πλαζομμύῃ δι' ἔσον κατ' ἠεσπίδας αἰνὰς,
παίπαλά τε, κρημνούς τε, καὶ ἄγκεα δασκίεντα
σφωϊτέρῃς ὤμοισιν ἀλήμονα θῆκεν ἀείρας,
εἰς ἄλλων τ' ἐκόμισε παλιμπετὲς ἔθνεα μήλων
δηθὰ κεδαομμύῃ σφετέρῃ κακότητι καὶ ἄτῃ,
γηθόσυνος σεβάτοιο δι' ὄρεσιν ὀλυμμύοιο,
τῷ δὴ πόλλ' ἐμόγησεν ἀλώμμυος ἔνθα κ' ἔνθα.
ὡς τίχας ὐρανίων σραπῶν πανυπέρταΤος ἐοσσὶ
αἰθέρος ἐν γυάλοισι λιπὼν κτ' παῖγα λοιν αὐλὴν,
ἤθεά τ' ἀνθεφόπων μετεκίαθε, Ϛ μέλαν ὕδας
ἀνθεφόπος γεγαὼς, καὶ ἀποπλαγχθέντα κακῇσιν
δηεὸν ἀλιτεσσώῃσι μόεσιν, Ϛ κῆεα φεσύσας
φῦλα βεσ͂τὸς ἀπέσωσεν ἄλης, καὶ οἴζυος αἰνῆς,
Ϛ γεραεοῖς μακάρεσσι σύμφορα θῆκεν ἀγείρας,
πᾶσι πεφὸν ζωῆς βιοθάλμιον ἐλπίδα θείης.

τῆς

τούτων δ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν μέσῃ γίγνεται ὄντων.
τόσσαι μὲν πνέων ἱερῶν μεσάσι φάλαγγες
οὐράνιαι μεγάλησιν ὑποδρήσουσαι ἐφετμαῖς.
πάσας δὲ θεοκέλαδα λεγόντων ἄλλά τε πολλά,
ἅσσ' ἄπερ οἶδε θεὸς, σφίσιν ὃς δώρησεν ἕκαστα,
οὐκ ἂν ἀριθμὸν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδέ τις ἄλλος,
οὐδ' αὐτοίπερ ἴσασι τὸ μυρίον ἔθνος ἑαυτῶν.
μοῦνος δ' οἶδε θεὸς, σφᾶς ὃς πίσεσιν ἀϊδίοις
πείρεσι μυρίοισιν ἐοικότας, ἠδ' ἰσαρίθμους,
πείρεσιν, ὅσσ' ἐνάρηρεν ἐν οὐρανῷ αἰγλήεντι,
ἢ λεπτῇς ψήφοισι κυλινδομένας κατὰ πόντον,
ἀργεστέων ῥιπῇσιν ὅτε συφλίζεται ὕδωρ,
ἢ χλοεροῖς φύλλοισιν, ὅσ' ἦέος γίγνεται ὥρῃ.
ἡμᾶς δ' αὖ θεοτὸν ἔθνος ὀπιχερὸν ἐν τελετάτοις
τέτρασι νηαθέος αἰγλης μέρος ἀμφιφαείνει.
τοῦτο δ' ἀφωρισμένον πάσων πρεσβίστην ἐπανθεῖ,
ὅσσον ἀπ' οὐρανίων θνητοὶ ἀλλαπλέον ἔχοντες
οἰκοῦμεν γαίης χθαμαλῆς ζοφοειδέα χῶρον,
πολλοῖς οἷα νέφεσιν μεμιγμένοι ἀμπλακίῃσιν.
εἰσόκε δινεόμην τῇ δ' ἐν σπέος ἐμπεσοῦσα
ἐν δ' ἄλλοις ζώοισιν ὁμῶς κατὰ μοῖραν ἅπασιν,
ὅσα πέρ τε πείρατα βόσκεται πόντου, ἠδὲ θάλασσα,
οὔνυ τι δωτίνης θειορρύτου ἄμμορόν ἐστιν,
ἀλλά μοι ψυχὴ μή μοι τάπερ ἔρχματ' ἔρεξε
μηπόεις λόγος ὡς ἐνὶ θνοισιδέι μορφῇ
πειρήσαιο λέγειν, ὅθ' ὑπόφαλα φωτὶ τέτυκται,
ἀρτιεπεῖπερ ἐόντι, καὶ ἀγχινόῳ περὶ πάντων.
οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέοισι τάδ' ὄμμασι πάντα πέφανται,
οὐδὲ γάρ ᾧ μεθόπωπε μάλ' ὀπτεύσαι ἅδην ἑτοῖμα.
πλείονα δ' ἄμμιν ἄφαντα γόφῳ κεκαλυμμένα πολλῷ

ἡμῖν

τοὶ δὲ μετεκδέχεται ἄλλης στρατὸς ἱερὸς ἀγχῆς
θεσπέσιος, καπνοῦς, ταυσίπτερος, ὀρανοφοίτης,
τοῖς μὲν τοι πρότερόσιν ὑφειμένος ἀγχιθέοισιν
ἦσσονα μέτρα φέρων, ζαθέης πρὸς καλλέος ἀγλης.
ὅσσον δ' ἀφίστανται μὲν ἀπάορες ἡγεμονῆων
τῷ πρότερον, τόσσον τοῖς μείων φέγγος ἰκάνει.
κεῖνοι δ' ἐν πᾶσι βασιλεύτατον ἔλαχον εὖχος,
οἱ πάντων βασιλῆϊ παρισάδον αἰὲν ἐόντες.
Εἰσορόωσιν ἄδην θείης ἀμβρύγματα ὄπωπῆς
ἀστοτέρων πολλὸν θεοειδέες ἔξοχον ἄλλων.
οἱ δὲ μὲν ἶσα πρόσωπα κατ' αἰθέρα λάμπετον ἄστρα,
ἀλλὰ τὰ μὲν μείζον, τὰ δὲ μεῖον γλῆνος ἔχουσιν.
ἄλλά τ' ἄφαυρα πέλει, χαροπώτερον ἄλλα φαείνει,
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖς γε φόως δύφεγγες ἐπάνθει,
καὶ γέρας ἔκπαγλόν τι θεόσυτον ἠδὲ ἄπαυστον
τοίγε κυβερνῶσι τὰ κατ' αἰθέρα παμφανόωντα,
καὶ πρόσσω περ ἐόντες ὀπιθεροὶ ἠδ' ὑπολύεις.
ἕξ μάκαρες κεῖνοι, καὶ τρίακις ὄλβιοί εἰσιν,
οἵπερ ἄτ' ἐν προθύροις θεὸν ἄμβροτον αἰὲν ὀρῶντα,
αἰώνων μεδέοντ' παρισάμενοι δι' ἀπείρων.
τάξις δ' αὖ τετάτη τριφαεινοῖς ἔπι μείνος ἄλλων,
ὡσεί θ' ἡ νέατον θαλαμηπόλος ἔλαχε μοῖραν ἀγλης,
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὑδρόμβιοι πρὸς πάσιν,
οὔνεκ' ὑπ' ἀγγελίησι τετιμένοι ὑψιμέδοντος
ἐννεσίησιν ἄνακτος ἀν' ἠέρα, καὶ θεὸν αὖ
φοιτῶντες μάλα πρηπὺ μετ' ἀχθόμενοι φορέοντας
πάντοσε λαψηρῇσιν ἀγαλλόμενοι πτερύγεσσιν.
αἰθερόπων φύλακες ἐῢκόσμιοι ἀδρομόρφοι,
ὑψίσιοι λόχιοι, ἀζήκτορες ἀγλαόθυμοι,
ἄνθεοι, ὑψιπετῆες, σημάντορες, ἠερόπλαγκτοι.

τούτων

ἤτοι ὃγ' ὡσεί τ' ἔαδος ὑπερφιὰς ἔασαδο φέγγος,
φέγγος ἀπειρέσιον ἐς ὑπερφυὲς, οὔπιν ἐφικτὸν,
τὸ γνόφον, ἠὲ νέφος φημίξαδο θέαιτις ἀοιδή.
πάντοσε δ' ἀιρράπτει τηλαυγέσι μύρμυγαῖσιν
παμφαὲς ὢν φέγγος, κὴ πάγκαλον, οὐδὲ γὸ αὐτῷ
ἠέλιος δύναται φαεσίμβροτος ἰσοφαείζειν,
ἀκτῖνάς περ ἔχων ὠδιφεγγέας. οὐ γὸ ἔοικεν
ἰσοπαλὴς τιμὴ τε χρήμασι μῆχος ἀείρειν.
τὶς δὲ φρεσὶν βασιλῆα, κὴ ἄφθιδα μήδεα σεῖο,
ἢ σθένος ἀκαμάτοιό ποτ' εἰπεῖν ἴχνυσι ἀλκῆς;
οὔτις. ἐπεὶ πάσης σοφίης τ' ἀλκῆς τε πέφυκας
πηγὴ ἀέναος, μοῦνός θ' ὑπάρχος ἀρχὴ
ζωῆς, κὲ πάντων κειμήλιον ἄκρον ἐάων,
ἐξ οὗ γλυῶ καλῶν κρουνοὶ κατ' ἀπείρονα πάντων
κίδνανται. μεσσὸς δὲ θεοῦ γεράων βαθὺς αἰθὴρ,
μεσσὸν ἁλιρρόθιον βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
ὅσσά τε χεὶρ κλυτότεχνος ἔδυν τεκτήνατ' ἀπ' ἀρχῆς.
πείρατα γὸ κόσμοιο καμὼν πολυχαίδεος αὐτὸς,
πάντε τόπερ ζώει, κὴ ὀρᾷ σέλας ἀγλαὸν ἠοῖς,
τῷ ἰδίων ἀγαθῶν διεδάσατο μοῖραν ἅπασιν,
πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἶσα, λάχος δ' ἐκείνατο μεῖζον
ἀγγέλης οὐρανίδαις, ὅσσοι θεότιμα φαεινὰ
δίιεροῖς ὕμνοισι διηνεκέως κελαδεῦσιν
ἑλομένῳ γ' ἐθέλοντες, ἀεὶ δ' ἀέγουσι δ' ἐς ὦπα
ἀθανάτου βασιλῆος ἀριφραδέες θεράποντες.
ὃ δόξαν θηεῦνται ὑπερφιὰ ἰμερόεσσαν,
τλῶ σοφίτλῳ ἀκτῖνα θεόρρυτον ὀξαρύοντες
φωτὸς ἀκηράσιοιο διηνεκέα θεῖα κάτοπτρα,
κάλλεος ἀφράστου θηήτορες ὀλβιόμοιροι,
ἐμπύριοι, ζάθεοι, θεοειδέες, ἀγλαόπημοι.

ἀθανάτοιο πατρὸς ζαθέλω ἰότητα τελέσας.
τῷ δύναμις, σοφίη τε, καὶ ἄφθιτον οὔνομ' ὑπάρχει.
οἷα θεοῦ ζώοντες ἐπήτυμος υἱὸς ἀμύμων,
τῷ γλυκερῷ φίλῳ παιδὶ πατὴρ ὁμότιμον ἑαυτῷ,
αἰῶνάν τε κράτος, καὶ ἀπείρονα δόξαν ἔχοντα.
οὐδέ τι χωρὶς ἔχει πατρὸς πλὴν δῦναι αὐτὸς
ἰσοφυὴς τέκνοιο πατὴρ φίλος, οἷά περ ἄγλης
ἠέλιος φαέθων, τὴν φύεται ἐξ ἔθεν αὐτοῦ,
οἷά θ' ὁμόγνιον ἔρνος ἑοῦ δένδροιο τέθηλεν,
καὶ κρήνης ὀχετὸς, ἢ φλὸξ πυρὸς αἰθομένοιο,
οὐδέ τι τέκνον ἔχει μεγάλου ἀπάνευθε τοκῆος.
πλὴν ὅτι τηλυγέτης, καὶ γνήσιος, ἰδὲ γλυκερὸς τε
αὐτὸς ἑοῦ γλυκεροῦ ἀμύμονος υἱὸς ἀκούει,
ἐξ αὐτοῦ κεφαλῆς τετιημένος οἷος ἀπ' ἄλλων
αἰώνων προπάροιθεν ἀτειρέσιν γενεῇσιν
μητρὸς ἄνευθε φίλης, πατρὶ εἰκέλος, ἠδ' ἀτάλαντος.
τὸν ἐγὼ ἔτι δοῦλος ἐφήδομαι αἰὲν ἀείδειν,
τὸν ἀμυμνήσας πάντ' ἤματα θεσπεσίῃ φωνῇ,
δυκελάδων προφερέων θεοτερπέα κόσμον ἀοιδῶν,
αἰτ' ἐριγενέων, τάς μοι πόρε, παῖδα πάων,
πάντα γὰρ ὅσσ' ἀπερείσι, καὶ ἔσσομαι, αὐτὸς ἔδωκεν
παντοίων ἀγαθῶν ζωαρκέα δῶρα κομίζων,
οἷα μέγας ζαμῖνος κτεάνων πατὴρ οὐρανίδαο.
ἀλλὰ θεοῦ μεγάλοιο τίς ἄστεον ἄμμιν ἀείδοι;
τίς δὲ κλέος βασιλῆος ὀλυμπία δῶματ' ἔχοντος;
οὐ γλύεται, οὐκ ἔστι τίπτην φύσιν οἶδεν ἀνάγκης,
ὅς ἀνέφυσε φύσιν πάμμητορα, πρεσβυγλύφειαν,
καὶ πλήθωι ποίησεν ἐπουρανίων στρατιάων;

ἤτοι

ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΗΜΩΝ

καὶ τὸ κόσμου λυτρωτὴν μέγαν

ὕμνος διχαρισήριος.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

ΕΝ ζωῇ τίπε λῷον ἔοι, τίνυ κάλλιον ἄλλο
αἰέι μουνοτρόπῳ, καὶ παμδόθεν ὄντι μονᾳ ξῇ
εἰσόκεν ἀμπνεύσῃ, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἢ θεὸν σφέτερον, σφέτερον σωτῆρα γεραίρειν,
ὄρχαμον οὐρανιδῶν γλυκεραῖς μολπῇσι καὶ ὕμνοις;
τόνδε λόγον σοφοὶ ἄνδρες ὑπεκλείουσι θεοῖο,
μουνογενῆ τε γόνον, καὶ τοὐμὸν πατρὸς ἀν' ἀρχὴν,
πατρὸς ἀληθείην, ζάθεον γονὴν πατρὸς ὄζον,
ἀθανάτου τε κλέος πάτριον, χαρίεντα τρόπωσιν,
δεξιτερὴν τε θεοῦ, δύναμιν, σοφίην τ' ἐριλαμπῆ,
πατρὸς φαείης τ' ἀμάρυγμα, δίκης μέγαν ἠλιον ἀγνῆς,
πρωτόγονον παλαχὴν πάντων στοιχεῖον ἀμεμφές.
ὃς ποτε γαῖαν ἔτυξε, καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ὑπέρθεν,
οὐρανὸν ἀγλαέην τε κεκασμένον ἄστρασι λαμπροῖς,
ἠελίου τε κύκλον χαροπὸν, λιπαρήν τε σελήνην,
καὶ πηγὰς ὑδάτων, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
αἰθέρος τε γλῶς, καὶ ὁμήγυριν οὐρανιώνων,
ἄστρα βροτοῖς τ' ὄπιπα, καὶ οὐκ ὄπιπα τέτυκται

ὅπως δύναιτο φοῖβον ἐς φάος μολεῖν
Ἀχημονοῦντα σοῖς καλοῖς δαιδάλμασιν.
ἰὼ δ' αὖτ' ὀρέξῃ μοι θεὸς μάκος βίου,
φόρμιγγα πινδάρειον ἄμολον κρατεῖν
οὐκ ἐκλίποιμι, καὶ κρατίσειν μητέρα
μολπαῖσι δώσω, καὶ καλαῖς μουσῶν ῥοαῖς.
σωτῆρά τ' ἀνδρῶν τῆς δ' ὑφ' ἅρπατον γόνον
ἡμῶν πονούντων αὔσονας θεία θεσπεῖν
μύθους λιπόντας, καὶ βεβηλ' ἀείσματα.

ΤΙΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΑΡΤΙ-
νεγγίου τὲ τῦ ἁγιωτάτου παῤὸς Βενεδίκτου
μοναχοῦ, Ϲ τῆς μονῆς τῆς ἱερομάρ-
τυρος Σοφημίας τῆς ἐν
Ἄσει βειξίας
ξοφίμου ὕμνοι πνευματικοὶ πρὸς Γουλίελμον
Σιρλέτον Καρδινάλιον τὸν μεγα-
λοφρεπέσατον Ϲ θεο-
σεβέσατον.

Ἄ Ωτε θεῖε ῥωμύλου σωτεσρίου,
ἄστρον φαεινὸν ἀπλετῶν μαθημάτων,
πάσης καλῆς τ' ἠδυθέρυ παιδ ὑσεως,
ἄειστε παῤῶν Γυλίελμε φερτάτων,
ὃς ἄσυ ῥώμης κάλχῃ ἀμφιέννυσιν,
ἐκὼν φέρω σοι τοὺς καλοὺς πόνους ἐμοὺς,
οἷον μεγίστῳ γραμμάτων ἀρχηγέτῃ,
ὕμνους δέ φημι, καὶ θεὸν σέβοντ' ἔπη,
καὶ τιὼ παναγὸν παρθένον θεοτόκον,
σεπτιὼ πάρεδρον, σιὼθεογόν θ' ὑφ' θεῷ.
ὑμοῦ δ' ἐπαίνοις τοῖς δ' ἰρὼ ξυναείδω
πέτεον θεοσοφα καὶ παύλου σοφὸν μυός.
θεοσοφα κἄλλα κομφὰ τοῖς μελύδρια,
οἴσοντα τέρψιν τοῖς φρένας δαήμοσιν.
τοιγὸ σὺ δέξαι, καὶ διόρθωσον τάδε,
ὡσεί τ' ἀπαρχὰς, καί πν' ἀκεσθήνια,

ὅπως

Nec malæ ſeditio ſe huc ingerit, aut graue bellum.
Verum etiam debet tibi gens miſerabilis omnis,
Muneribuſque tuis amplis, factiſque benignis
Graiorum, gnatos quod eorum inducis in vrbem
Romanam, atque ipſis collegia gymnaſiumque
Nobile fundaſti, templumque inſigne diſerti
Athanaſi, præbens quod in vſum cumque ſit ipſis.
Artibus hic iuuenes, & honeſtis inſtituuntur
Moribus, hic ritus, Romanaque dogmata diſcunt.
Adde quod egregium Doctorem, Pontificemque
Maximum honoraſti, cuius memorabile geſtas
Nomen, & hunc ſtudio, vita, ac pietate imitaris,
Nomine non tantum, cui nunc inſigne ſepulchrum
Struxiſti, & templum ſuperis mirabile & ipſis.
Vndique præfulgens auro, multiſque columnis
Marmoreis, nitidis, pretioſis, hicque locaſti
Reliquias ſanctas, diuinique oſſa miniſtri,
Rite vt honorentur populis, & rite colantur.
Hæc animaduertens pietatis ſigna paternæ
Tot genus in Græcum, creui tibi Sancte dicare
Hoſce hymnos, Græca quos feci voce Poeta
Hymnidicus peragrans viridantia prata colores
Diuerſos, vt apis, decerpens ſedula florum.
Nempe poetarum priſcorum ſcripta diſerta,
Aegyptum expolians, ceu Moſes fecerat olim
Argentum, ſuluumque aurum, veſteſque decoras.
Accipe ſancte Pater ergo hæc, & paſcito mentem
Carmine diuino, quoniam tu carmine digna
Facta geris, benedicque tuo famulo optime Princeps.

σαίτη μύρμαξ ἐν χρυσῷ, καὶ κίοσι πολλαῖς
δαιδαλέαις, λαμπραῖς, τιμαλφέσιν, ἔνθα δ' ἔθηκας
λείψανα τιμήεντα θεοφρεπέος θεράποντος,
ὥσκεν ἑοικυίας τιμῆς πᾶσι κυρήσαι.
ταῦτα δ' ἰδὼν ζοργῆς σέο δείγματα πρὸς τόδε φῦλον.
δίγλυς, ἐφεσσάμην αἰνα θεῖναι σοὶ πάτερ ὕμνους
τοὺς δ' ἱεροὺς, φωνῇ τοις ἑλλάδι ἤνυσ' ἀοιδούς.
ὑμναγόρας μετιὼν πολυανθέας, οἷα μέλισσα
λειμῶνας φιλέργους ἀμέργων ποικίλον ἄνθος,
φημὶ δ' ἀοιδοπόλων συλλεξάμματα κομψὰ παλαιῶν.
οἷάπερ ἄγυπτον σκυλδύων, ὥς ποτε μωσῆς,
χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐθῆκάθ' ὑφαντῷ.
δέξο δὲ ταῦτα πάτερ, καὶ τέρπεο θυμὸν ἀοιδαῖς
θεσπεσίῃσιν, ἐπεὶ σύγ' ἀοιδέων ἄξια ποιεῖς.
καὶ σέθεν ἀλλιλίω θεσπόλῳ πόρσωνον ἔμοιγε.

AD GREGORIVM XIII. PONT. MAX.

HAud solum Italiæ Patrum pater optime tota,
Gregori antistes, regio tibi debet opima,
Quod pacata viget per te, tranquillaque floret
Eximijs studijs & honestis artibus aucta,
Arcentem sectas corruptoresque profanos,

Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ὕμνος εἰς τὸν σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν χειρόν:
Ὕμνος εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον μαρίαν.
Εἰς τὴν αὐτὴν ἐγκώμιον, ὅτι ὄντως τὸ φορεῖον τοῦ θεοῦ.
Ὠδὴ περὶ τῶν αὐτῆς ἐπικλεῶν ὀνομάτων.
Ποικίλαι τινὲς ἄλλαι ᾠδαὶ καὶ ἐπιγράμματα ἱερά.
Ὕμνος μέγας εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους παῦλον, καὶ πέτρον.
Ἄλλη ᾠδὴ εἰς τὸν μακάριον παῦλον, καὶ τοῖς μὲν κάλλα διαφέρεται ἀθύρματα οὐκ ἄμουσα καὶ μὴ ταῦτα ποίημά τι λατινικὸν ἐπικαλούμενον θεοτοκωδία εἰς τὴς μεγάλης θεοτόκου ἔπαινον γεγραμμένον.

ΠΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΥΠΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ.

ΤΙΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΓΓΙΟΥ μοναχοῦ βεξιανοῦ ποιήματα διάφορα ἑλληνικά τε καὶ λατινικά, ὧν μὲν τὰ πλείστα εἰσι θεῖά τε καὶ ἱερά.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

T. PROSPERI MARTINENGII Brixiani Monachi poemata diuersa cum Græca, tum Latina, quæ quidem magna ex parte diuina sunt & sacra.

BIBLIOTECA DELL'URBE · BIBLIOTECA COLLEGII SS. ELISABETTA E ZACCARIA · I A P

ROMAE
Apud Franciscum Zanettum. M D LXXXII.
PERMISSV SVPERIORVM.

6 - 14 d. 32

6
14-d
D VI. 5.
. II. 37.
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
11 C
28